

Faruk Arslan

Yeni Ergenekon

Göktürk

Faruk Arslan

FARUK ARSLAN Kimdir?

Toronto’da York Üniversitesi’nde Liberal Sanatlar ve Profesyonel Eğitimleri Honour Sosyoloji ve Wifrid Laurier Üniversitesinde Sosyal Çalışmalar alanında mezun oldu . Sosyoloji, Uluslararası İlişkiler, Sosyal Hizmetler, Gazetecilik ve İletişim alanlarındaki yüksek öğrenim kursları için öğretim üyesi ve sosyal araştırma uzmanıdır, lisans ve lisanüstü eğitim alan öğrencilere Kuzey Amerika Eğitim sistemine uygun konsept ve kalitede yüksek eğitim ve öğretim modeli sunmakta, kitap, makale ve şiir yazmakta, seminer ve konferanslar vermekte, aynı zamanda psikolojik sorunlarda psikoterapi ve danışmanlık hizmetleri önermektedir.

Toronto Belediyesi’nin Sosyal Planlama Departmant’ının Yeni Gelen Kadınlar Merkezi ile ortaklaşa yürüttüğü ‘Kazanım’adlı projede Sosyal Araştırmacı, Sosyoloğdur. Kanada’nın Wilfred Laurier Üniversitesi Social Work Fakültesinde Master of Sosyal Work yapmıştır, Psikoloji Uzmanı olarak Kanada devlet kurumunda psikoterapist olarak görev yapmaktadır ve Wilfred Laurier Üniversitesi’nde Öğretim Görevlisidir. Kısa adı MANA (Media Assembly of North America) olan Kuzey Amerika Medya Birliği’nin kurucu başkanı ve halen genel sekreteridir. Kanada’da yayınlanan Canadatürk ve Çorum yerel gazetesi Türkiye’de Manşet’de köşe yazarıdır ve Kanada Türk Ticaret Odası’nın Business Platform adlı İngilizce haber bültenini Genel Yayın Yönetmeni olarak çıkartmaktadır. Kanada’nın Ontario Eyalet’inde Kayıtlı Sosyal Hizmetler görevlisidir (Registered Social Worker).

Arslan, 12 Nisan 1969'de Ankara'da doğdu. Alanya nüfusuna bağlı olmakla beraber aslen Çorumludur. 3 yıllık GATA Sağlık Astsubay Hazırlama Okulu'ndan 1986'da mezun oldu. Sağlık Astsubay Sınıf Okulu'dan mezun olmaya 3 ay kala 1987'de ayrıldı. Azerbaycan Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünü bitirdi ve Hazar'ın Statüsü konusunda tez yazarak 1997'de 'Uluslararası Hukukçu' ünvanını kazandı. Kanada'da Centennial College'den 2008'de 'Sosyal Toplumcu' diploması ile mezun oldu.

Toronto Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı devlet okullarında Toronto ve Kitchener'da talep kadrolu öğretmen olarak Türkçe dersleri vermektedir. Azerbaycan Gazeteciler Cemiyeti, Ankara Diploması Muhabirleri Derneği, Kanada Etnik Gazeteciler Derneği ve Ontario Sosyal İşçiler Koleji ile Derneğin üyesidir.

Evli ve iki çocuk babası olan Arslan, Kanada ve Türk vatandaşı olarak Kanada'da gazetecilik ve akademik yaşamını sürdürüyor. Arslan, iyi derecede İngilizce, Almanca ve Azerbaycan Türkçesi biliyor.

GAZETECİLİĞİ

Orta Asya'ya Zaman gazetesini kurmaya 17 Şubat 1992'de giden 19 kişilik ilk ekibin içinde yer aldı. Azerbycan Zaman'a bölge büroları kurma görevini 1995'e kadar yürüttü. Aynı zamanda Azerbaycan Zaman'da haber ve yazı dizisi yazmaya başladı, Karabağ, Çeçenistan ve Abhazya savaşlarını yakından takip etti. 1995 ile 1996 arası Azerbaycan Zaman'da aktif

gazeteciliğe yoğunlaştı. Hazar'ın enerji rezervleri ile ilgili yazdığı 3 binden fazla haber ve makale Türk ve yabancı basında yayımlandı. Azerbaycan Zaman Gazetesi'nin her biriminde dağıtımdan reklama, bürolar, matbaa gece sorumluluğundan, muhabirlik, haber müdürlüğü ve köşe yazarlığına kadar her alanında yaptı. 1995 ile 1998 arası CHA Azerbaycan temsilciliğini 3 yıl yürüttü. Üç yıl arka arkaya en fazla haber yazan CHA muhabiri ödülünü aldı. 2 yıl süresince Türkiye'de yayımlanan Zaman gazetesinde Bakü Mektubu adlı köşeyi yazdı. Azerbaycan'da yayımlanan 60 bin tirajlı ilk çocuk gazetesi Tomurcuk'un kurucularından oldu. Ersin Demirci yönetimindeki Azerbaycan Zaman'da ülkenin en popüler yazarları Bahtiyar Vahapzade ve Rafael Hüseyinov'u, en iyi televizyon gazetecisi Gulu Muharremli ve daha on meşhur yazarı köşe yazısı yazmaya ikna etti ve yazarlar sorumlusu oldu. 1997'de Azeri başyazarlardan Rafael Hüseyinov ve rahmetli Bahtiyar Vahapzade'nin ortaya attığı Avrasya Diyalog Platformu ve Dergisi köprüsü önerisi ve Avrasya oluşumunun Eylül 1999'da Bakü'de yapılan ilk kuruluş toplantısında hazır bulundu. Ağustos 1998'den itibaren Zaman gazetesinde 2000 yılı sonuna kadar Ankara'da diplomasi, 'Yurtdışı Baskılar', dış politika, enerji ve başbakanlık muhabirliğini yürüttü. 14 ülkede basılan Zaman'lara yönelik özel araştırma dosyaları hazırladı. Türk dünyası özel muhabirliği yaptı. Kırka yakın ülkeyi gazeteci ve fotoğrafçı olarak gezen Arslan, dış politika, diplomasi, Türk dünyası, Rusya, Almanya, Orta Doğu, Avrupa Birliği ve enerji politikaları konularında uzmanlaştı.

2000-2001'de Kanada Zaman gazetesi temsilciliği görevini üstlendi, Toronto muhabiri olarak çalıştı. Kanada Türklerinin posta ile dağılan ücretsiz haber dergisi Sunrise'ı kurdu ve bir yıl boyunca editörlüğünü yürüttü. 1998-2004 periyodunda Ali Alperen mahlasıyla sırasıyla Muhsin Yazıcıoğlu'nun kurduğu Büyük Birlik Partisi'nin yayın organları Gündüz, Muhalif, Gelecek Gazetesi, Hür Gelecek gazetelerinde Türkistan adlı köşeyi yazdı. 2008 başından itibaren ise Alperen Ocakları'nın online medyası olan Milli Ocak haber portalında 9 yıllık müstear dönemine son vererek kendi ismiyle 2011 yılına kadar köşe yazısı yazdı. 2004 yıllarında Metafizik Magazin dergisinde yazıları yayınlandı. 2004'den beri Kanada'da beş bin tirajla yayımlanan Canadatürk'te aralıksız olarak, 2006'dan beri Almanya'da yayımlanan Platform dergisinde köşe yazarlığı yapıyor. 2000'den 2006'ya kadar aralıksız her gün makaleler yazarak, sonsaniye.net gibi çeşitli İnternet medyasında köşe yazılarıyla haberciliğini sürdürdü.

İçindekiler

Önsöz	9
Birinci Bölüm	42
İkinci Bölüm.....	52
Üçüncü Bölüm.....	61
Dördüncü Bölüm.....	67
Beşinci Bölüm	81
Altıncı Bölüm	89
Yedinci Bölüm.....	95
Sekizinci Bölüm.....	100
Dokuzuncu Bölüm	106
Onuncu Bölüm.....	119
On Birinci Bölüm	126
On İkinci Bölüm	153
On Üçüncü Bölüm.....	158
On Beşinci Bölüm.....	166
Onaltıncı Bölüm	182

Onyedinci Bölüm	189
Onsekizinci Bölüm	195
Ondokuzuncu Bölüm	202
Yirminci Bölüm.....	210
Yirmibirinci Bölüm	224
Yirmi ikinci Bölüm	234
Yirmi üçüncü Bölüm.....	239
Yirmi dördüncü Bölüm	246
Yirmi beşinci Bölüm	252
Yirmi altıncı Bölüm.....	257
Yirmi yedinci Bölüm.....	262
Yirmi sekizinci Bölüm.....	275
Yirmi dokuzuncu Bölüm.....	282
Otuzuncu Bölüm	288
Otuz Birinci Bölüm	302
Otuz İkinci Bölüm.....	313
Otuz Üçüncü Bölüm	318
Otuz Dördüncü Bölüm	323
Otuz Beşinci Bölüm	333
Otuz Altıncı Bölüm	340
Otuz Yedinci Bölüm	345

Otuz Sekizinci Bölüm	354
Otuz Dokuzuncu Bölüm.....	376
Kırkinci Bölüm	391

Önsöz

Ergenekon olmadı, Göktürk verelim!

Ergenekon yapılanmasının kabuk değiştirdiğini ve yeni bir isim aldığını ilk defa bu kitapda okuyacaksınız. Patent hakkını tescil ettirmek için açıklıyorum: Ergenekon’un yeni adı Göktürk’tür. Deşifre olmamış yeni isimler ve kadrolarla donatılan yeni derin devlet, yapısı içine artık alını secdeye gelen muhafazakarları ve Kürtleri de alıyor. Çerkezler yine işbaşında! Dinle, azınlık ve etnik yapıyla barışık yeni sistem, Silivri’de yatanları terhis ve tahliye konusunda 2011’den beri hükümetle pazarlık yürütüyordu. 2014’de emellerine kavuştular, her şey tersyüz edildi, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Süfyanizm Oligarşisi tarafından zafiyetlerinden yakalandı ve cemaat ile savaşması için ikna edildi. Yeni ismin babası ve teorisyeni Encümeni Daniş-i ve projeyi onaylanan Milli Birlik Komitesi’ni kutlarım. İktidar ve muktedir devlet olduğuna kendisini kaptıran AK Parti’ye de “çakma Göktürk”le uğurlar dilerim.

Neden Göktürk ismi tercih edilmiş olabilir? Biraz tarih anlatayım: Göktürk devleti, Türk ifadesini ilk defa kullanan milli devletimizdi. Saka veya Yakuti Türklerinin kurduğu İskit İmparatorluğu ve hemen ardından kurulan Hun İmparatorluğu mirası üzerine şekillenmişti. Ergenekon destanında küllerinden

doğan Türk milletinden hemen sonra Çin kültür ve medeniyeti etkisinde Hunlaşması vardır. Çinlilerin Çin seddi yapmasına sebep olan Hunlarda Türk töresi anlayışı sağlam yerleşmiş iken güçlülerdi, halen kullandığımız onlu, yüzlü, binli ordu sistemi oturmuştu. Çinli prenseslerle Hun hakanlarının evlenmesiyle başlayan yıkılış sürecinden sonra kurulan üç ayrı Hun devleti, kardeş kavgası ve tefrikalarla yıkılırken, yerini 1. Göktürk Hakanlığı'na bıraktı. Ancak Türk töresini uygulamayan Kara Han, Çinli eşinin ve Çin'in devletin iç işlerine karışmasını engelleyemedi. Kara Han, kendi kılıcı ile kendini öldürerek ihanetine son verdi. Rahmetli Azeri şair Bahtiyar Vahapzade'nin ' Özümüzü Kesen Kılıç' tiyatrosu bu gerçeği çok güzel anlatır.

Orta-Asya'da birçok Türk Boyu'nun "Asena" Boyu önderliğinde birleşmeleriyle oluşmuş ve 552-742 yılları arasında (180 yıl) hüküm sürmüş ve tarihte ilk kez, adında "Türk" kelimesini bulunan devlettir. 38 harften müteşekkil, ilk Türk alfabesini oluşturmuşlardır. "Gök" adı, Türkler'in o zamanki inanışlarına göre taptıkları "Gök Tanrı"dan gelir. Göktürkler'in siyasi, idari ve toplumsal alanda yarattığı geleneğin izleri; daha sonraki Türk Devletlerinde de görülür. Göçebe topluluklarından oluşan Göktürkler'in bir bölümü; devletin kurulduğu dönemde köyler ve kentler kurarak yerleşik hayata geçtiler. Göktürkler, çoğunlukla tarım ve hayvancılıkla geçinirdi. Bir bölümü de demircilikte çok ileriye. Altay ve Sayın Dağları'ndan çıkarılan demir cevheri işlenerek, savaş ve tarım aletlerini

yapıyorlardı.

552' de başkenti Ötüken yaparak Göktürkler devletini kuran Bumin Kağan'ın oğlu Tapo zamanında Göktürkler Budizm dinini seçti. Tapo, Çin'den bazı tavizler elde ederek, onların içişlerine de karıştı. Ancak, onun 581 yılında ölümünden sonra, ağabeyi Kolo'nun oğlu İşbara hükümdar olarak ilan edildi. Bu kez Çinliler, Göktürkler'in içişlerine karışmaya başladılar. Çinliler, Bumin Kağan'ın küçük oğlu Muhan'ın oğlu ile Tapo'nun oğlunu hakimiyeti ele alması için kışkırttı. Ülkede büyük bir karışıklık çıktı, Çinliler'in etkisi giderek arttı. İşbara'nın 587 yılında ölümünden sonra, Göktürkler Devleti'nin yeni hükümdarını Çinliler belirledi. 630-680 yılları, Göktürkler'in karanlık dönemidir. Bu yıllarda, Çinliler'in başa geçirdiği Göktürk hükümdarları göstermelik birer kişi olmaktan öteye geçemediler. Sarayın koruma birliğinde görevli olan Kürşad, 639 yılında Çin hükümdarına suikast düzenlediyse de başaramadı ve öldürüldü. Vezir Tonyukuk ile Kutluğ (İlteriş) Han birleşerek, Çin'den bağımsızlığını tekrar elde etti. Kırgızları yenerek genişlediler. En son hükümdar olan Bilge Kağan yönetiminde vezir olan Tonyukuk'un ölümünden sonra, istikrar bozuldu. Bilge kağan 734'te öldürüldü. Yönetim, 8 yıl annesi Pofu'nun elinde kaldıktan sonra, Basmıl Başbuğu Kağan olarak ilan edildi ve Göktürkler Devleti'ne son verildi. (Kaynak Temel Britannica Hürriyet 7. Cilt 198-200. Sayfa) Türk dilinin en eski ve ilk yazılı örnekleri sayılan Orhun ve Yenisey Yazıtları, bugünkü Moğolistan'ın bu adla anılan ırmakları yöresinde ve geniş bir alanda

yer alır. Bu yazıtlar, Türk Tarihi, toplum hayatı ve kültürü üzerinde ilginç bir tarih belgesidir. Yazıtlarda Türklük Bilinci oluşturularak, Türk Birliği'nin sağlanması teması işlenmiş, toplumsal dayanışma ve devletin sürekliliği siyasi mesaj olarak verilmiştir. Kuzey Moğolistan'da Orhun, Tola ve Selenga ırmaklarının bulunduğu yöredeki yazıtların başlıcaları: Kültigin (gültekin) Yazıtı, Bilge Kağan Yazıtı, Vezir Tonyukuk Yazıtı, Orgin Yazıtı, Kuli-Çur Yazıtı, Selenga Yazıtı, Karabalsagun Yazıtı ve Suci Yazıtı'dır. (Kaynak Temel Britannica Hürriyet Ans. 13. Cilt 199-201. Sayfa)

Bilge Kağan'ın ölümünden sonra oğlu tarafından diktirilen anıtlar ilk yazılı tarihi eserimizdir. Bilge Kağan'ın asırlar önce Orta Asya bozkırlarındaki taşlara kazınmış vasiyetini, önce kafalarımıza ve kalplerimize, sonra da büyük mermer kaidelere kazıyarak yurdumuzun her yanına dikilmelidir. Çünkü vasiyetlerdeki fikirler, sadece Bilge Kağan'ın, Atatürk'ün değil; topyekün bir milletin duygu ve düşüncelerini aksettirmektedirler.

"Tanrı Türk milletinin adı yücelsin ve yok olmasın diye, babam Kutluğ Kağan ve anam Hatun'u yükseltmiş, şimdi de beni tahta çıkarmıştır. Ben hali vakti yerinde bir millete hükümdar olmadım. Aç ve çıplak halkın hanı oldum. Türk Milleti için gündüz oturmadım, gece uyumadım. Öylesine çalıştım. Başka yerlere göçmüş halkı tekrar yurtlarına topladım. Milletin belini doğrultayım diye, kuzeyde Oğuz eline, doğuda Kıtaylara, Osnup'ta Çinlilere karşı oniki sefer yaptım. Tanrı yardım ettiği için ölgün milleti dirilttim. Çıplak halkı giydirdim. Yoksul halkı

zengin ettim. Nüfusu azalmış milleti çoğalttım. Türklerin başka milletler arasındaki mevkiini yükselttim"

Göktürk kitabelerinden öğrendiğimize göre, Türk milletine devletini ve Töreyi veren koyan Tanrı'dır. Töre, Milletleri yaşatan, yüzlerce yıl ayakta tutan töreleri, gelenek görenekleri ve atalarından kalan vasiyetleridir. Töre ve devlet öylesine yıkılmaz ve yük olmaz mukaddes varlıktır ki, "Üste gök, aşağıda yağız yer yıkılmadıkça Türk Milletinin devletini ve töresini kimse bozamaz ve yıkamaz."

Göktürk Kitabelerinden öğrendiğimiz bir diğer hakikat ise, Göktürklerin yabancı kültürlerle karşı çıktıkları ve kültür emperyalizmiyle mücadelenin önemini kavramış olmalarıdır. Göktürk yazıtlarında dikkati çeken en önemli noktalardan birisi de, devletle halk arasındaki ilişkilerdir. Eski Türk töresine göre, beylerle halk, yani idare edenlerle edilenler anlaşma, uyum içerisinde, yani "Tüz olmak, düz olmak" zorundaydı. Türkler çok eski çağlardan beri "Devlet, millet", "Aydın halk" kaynaşmasının önemini biliyorlar ve idare edenlerle idare edenlerin zıtlık içinde olmasını istemiyorlardı.

"Ölümsüz, ebedi anlamındaki "Mengü" veya "Bengü" kelimeleri kullanılarak "Mengü Taş / Bengü Taş" şeklinde adlandırılan bu yazıtlar, gelecek nesillerin ders alması amacıyla, dikilmiştir.

Ergenekon Destanı veya Bozkurt Efsanesi, derin devletin psikolojik kodlarında vardır. "Ergene" dağ kemeri, ""Kon" da dik demektir. Ergenekon'un kelime anlamı Dik dağ kemeri oluyor.

Bu destanda, Tatarlar tarafından soykırım uygulanan Göktürkler'in korunaklı bir yer olan Ergenekon'a sığınmaları ve burada bir süre yaşadktan sonra, dar geldiği için, 70 yerden dağdaki demir cevherlerini eriterek çıkması anlatılır. Dilimize, Bozkurt Efsanesi olarak ta yerleşen bu efsane, 13. Yüzyıl tarihçilerinden Reşideddin'in "Camiüt-Tevarih" (Tarih Mecmuası) ile 17. Yüzyıl tarihçilerinden Ebul Gazi Bahadır Han'ın "Şecere-i Türki" (Türkler'in Soyağacı) adlı eserlerinde yer alır. Destan bize neler anlatıyor? Destan, Göktürkler'in çok güçlü olduğu, diğer kavim ve boylara korku saldığı bir dönemde başlar. O sırada, Türkler'in başında İl Han, Tatarlar'ın başında da Sevinç Han bulunuyordu. Aralarındaki savaşları İl Han kazanıyordu. Sonunda, Sevinç Han, öteki kavim ve boyları Göktürkler'e karşı birleştirerek, İl Han'ın üzerine yürür.

Savaş hazırlığı yapan Türkler, çadır ve sürülerini bir araya toplayarak, çevresine bir hendek kazar. Tatarlar, 10 gün süren bu savaşta yenilerek, geri çekilir. Göktürkler'i ancak hileyle yenebileceğini anlayan Tatarlar, Hükümdarları Sevinç Han'ın başkanlığında savaş stratejisini belirlerler. Buna göre, Tatarlar kaçmış gibi yaparak, çadır ve bir kısım mallarını bırakıp-giderler. Göktürkler de onları kovalamak için peşlerine düşer. Ancak, b,r süre sonra tekrar geri dönen tatarlar, savaşa girer. Türklerden büyük olanlar kılıçtan geçirilir, küçük yaştakiler ise esir alınır. Nitekim, Göktürk Hakani İl Han ve çocukları öldürölür. Küçük oğlu Kıyan ile yeğenlerinden Negüs esir olarak alınır.

10 gün sonra, eşleriyle birlikte kaçan bu iki kişi; yurtlarına dönerek, deve- at - koyun ve öküzleri de alarak, düşmanlardan korunabileceği; bir yanı uçurum olan, ancak yabani koyunların yürüyebildiği dik ve yüksek bir dağın boğazına ulaşırlar. Çukur kısma girdiklerinde, akarsular- çayırlar- ağaçlar ve av hayvanlarının bulunduğu ve düşmanlarının ulaşması imkansız olan bu yere Ergenekon adını vererek, yaşamaya başlarlar. 400 yıl sonra, çoğalıp nüfus kalabalıklaştığı için, dışarıya açılmaya karar verirler. Ancak, önlerine dikilen dağ aşmaları gerekiyordu. Bir yol da bulamamışlardı. Sonunda, bir demirci ustası; dağda demir madenini gördüğünü, demiri eritirlerse, yol açabileceğini söyler. Bunun üzerine, dağın 70 yerine; yerleştirilen 70 körükle odun ve kömürler yakılmaya başlanır. Bu güçlü ateş, sonunda demiri eritir ve yüklü bir devenin geçebileceği kadar bir yol açılır. Göktürkler de, başlarında Börte Çene olduğu halde, buradan eski vatanlarına geri dönmek üzere yola çıkarlar.

(Kaynak: Ana Britannica Hürriyet 6. Cilt,167-168. Sayfa)

Strateji ilminin babası Çinli Sun Tzu, savaşta yenme ve yenilmeyle ilgili olarak şunu söylemişti: "Düşmanı tanımıyor, kendinizi tanıyorsanız, giriştiğiniz savaşların yarısını kanır, yarısını kaybedersiniz. Hem düşmanı hem de kendinizi tanıyorsanız, girdiğiniz savaşları kazanırsınız. Ne düşmanı ne de kendinizi tanımıyorsanız, girdiğiniz tüm savaşları kaybedersiniz." Ünlü Kartaca komutanı Anibal, çıktığı savaşta

karşısında büyük bir dağın engel olarak durduğunu gören ve kendisine ne yapacaklarını soran komutanlarına cevabı şu olur: "Ya bir yol bulacağız, ya da yeni bir yol bulacağız!"

Mısır'ın fethinden sonra esir Memluk kumandanlarından Kayıtbay Yavuz Sultan Selim'in huzuruna getirilmişti. Aralarında şöyle bir konuşma geçti:

"- Söyle bakalım Kayıtbay, cesaret ve kahramanlığın ne işe yaradı?"

"- Cesaret ve kahramanlığım hâlâ var ey Sultan! Yalnız, bize ne yaptıysa ordunuzdaki toprakları yaptı!"

"- Anlamadım!.."

"- Berberilerden biri, Venedik'ten top getirerek bize satmak istemişti de, Peygamberimizin, "ok ve kılıç kullanın" şeklindeki emrine aykırıdır diye satın almamıştık. O satıcı bize, "Yaşayan görecektir ki, memleketiniz top yüzünden elinizden çıkacaktır" demişti. Meğer doğruyu söylemiş!"

"- Din kaidelerine böylesine bağlı idiniz de, Allah'ın, "Düşmanın silahına aynı silahla karşılık veriniz" emrine neden uymadınız? Bilmez misiniz ki, "Ok ve kılıç kullanın" demek "Başka silah kullanmayın" demek değildir. O zaman o silahlar varmış, şimdi de bu silahlar var!" Kayıtbay başını önüne eğdi ve sustu.

....Türk Milliyetçiliği ilk kez Hunlar zamanında ortaya çıkmıştır. M.Ö.1.yüzyılın sonlarına doğru Hun İmparatoru CU Cİ Yabgu; Atalarından miras olarak yalnızca vatan ve devlet kalmadığını, hürriyet ve

bağımsızlığında bu miras içinde olduğunu söyledi. Çin kaynaklarında inceleme yapan Alman bilim adamı Hürth, Çiçi Yabgu nun bu söyleminide kayıt altına almıştır. Hürth; tarihte milliyetçiliği devlet yönetiminde temel öge olarak alan ilk devlet adamının Türk Kağanı Çü Çi Yabgu olduğunu belgelemiştir. Daha sonra ortaya çıkan tüm Göktürk yazıt ve anıtlarında Türk Milliyetçiliği açık olarak tarihe geçmiştir. Bu yazıtlar ve anıtlardaki tüm düşünceler açık ve özgündür. Türklük düşüncesi ve millet olma özelliği açık olarak biçimlendirilmiştir... Türkler, kurdukları Göktürk devletinde; temel öğeleri millet olma bilincini ana ilke olarak almışlardır. Tamamen bir milliyetçilik örneği olan ve tarihte ilk düzenli orduları kuran Hunlardır. Çin kaynaklarında da açıkca belirtildiği gibi Hunlar, asaletli bir toplumdur. Hun Ordusunun ana çekirdeği süvarilerdir. Onar bin kişilik yirmidört tûmenden oluşan Hun orduları; atlı oluşlarından ötürü süratli ve yüksek manevra gücüne sahiptir. Hun orduları ok, yay ve kılıç kullanıyordu. Hunlar toplumları ve orduları içine kesinlikle Türk olmayan yabancı asker sokmadıkları gibi paralı askerde kullanmamışlardı. Orhun yazıtlarında açıkca Türk Milliyetçiliği vardır.

Şu ifadelerle bakın: “Başına geçtiğim Türk Milletinin şan ve şerefi için gece uyumadım, gündüz oturmam. Ölesiye, bitesiyse çalıştım. Tanrı yardım etti, bahtım yar oldu, yoksul milletimi zengin ettim. Türk Milletini bütün milletlerden üstün kıldım””Türk, Oğuz beyleri, Türk Milleti işitin. Yukarıda gökyüzü çokmedikce, aşağıda yağız yer delinmedikce, Türk

Milleti, ülkeni, töreni kim bozabilir. Ey Türk milleti kendine dön.” Bu sözler Göktürklerin Kanuni Sultan Süleyman’ı sayılan Bilge Kağan’a ait

Altay bölgesi: Türk tarihinin en önemli alanlarından birisidir. Çünkü, Türklerin anavatanı da burasıdır. Hyung-Nu (Hun) Türk İmparatorluğu’nun yıkılmasından sonra 5. Yüzyıl başlarında demirçi Aşına (Asena) boyu bu bölgede ortaya çıkmıştır. Kendilerine “Soylu Kurt” anlamına gelen Aşına diyen bu Türkler, tarihte Gök Türk İmparatorluğu olarak bilinen devleti kurmuşlardır. Bunlar, düşmanlardan korunmak için başlangıçta kendilerine ulu sıradağların kesiştiği bu sarp alanı yurt olarak seçmişlerdi. Bulundukları noktaya da “Dik Yamaç” anlamına gelen Ergenekon diyorlardı. Bu bilgiler dünyaca ünlü Sovyet tarihçisi Prof. L. N. Gumilev’in Eski Türkler isimli kitabında yer almaktadır. Bu demirci Açınalar; Asya’nın teknolojik üstünlüğü (demir teknolojisini) ellerinde tutuyorlar ve çok değerli savaş aletleri yapıyorlardı.

Bu dönemde henüz İslam zuhur etmemişti. Göktürklerin resmen Türk Milliyetçiliği yapmalarının nedenleri vardı. Aslında Göktürk devletinin İranlı Sasanilere vurduğu darbeler sayesinde Saad Bin Ebi Vakkas komutasındaki İslam ordularının Hz. Ömer devrinde Sasanileri yıkmaları ve İran’ı ele geçirmeleri kolaylaşmıştır. Türkçülük Türkler arasında hemen yayılmadı. Ancak Emevilerin Arap milliyetçiliği yapmaları nedeniyle Türklerde Türk milliyetçiliği yaptılar ve İslam’a geç girdiler. Ömer Bin Abdülazi

döneminde Şam'a gelen Türkmen heyetinin Emevi valiyi şikayet etmesi meşhurdur. Cizreden muaf olacaklar diye Türklerin müslüman olmasını istemeyen Emevi valisi, ayrıca Türklerin ilim aşkından, mertliğinden, cesaretinden ve savaşçı bir millet olmalarından korkmuştur. Korkunun ecele faydası yok. Abbasiler döneminde Arap milliyetçiliği azalınca Türkler akın akın İslam'a girdi ve Abbasilerin ordu yapılanmasını kısa sürede ele geçirdi. Sadece askeriye değil, Mevali denen köle Türklerin çocukları İslam'ın altın çağında fıkıh, hadis, kelim ilimlerinde, müsbet ilimlerde de zirveye çıktılar, hatta Zemahşeri'nin ifadesiyle Bedevi Araplara Arapçayı öğretecek kıvama geldiler.

Ergenekon yerine kurgulanan yeni derin devlet Göktürk, işte bu temel öge üzerine yoğunlaşarak Türk milliyetçilerini kullanmayı hedefliyor. Bu nedenle, nereden koşmak istediklerini analiz edelim. Asıl hikaye bundan sonra başlıyor. Çin sarayına esir düşen veliaht prensi kurtarmaya çalışan Kürşat ve 39 yiğidi, intihar saldırısında kahramanca ölür. Ne tesadüf ki, Encümeni Daniş de, derin devletin 40 kişilik yaşlılar konseyidir! Kara Han'ın kardeşleri 50 yıl süren iç savaştan sonra 9 yaşındaki yiğenleri İstemihan'ı tahta geçirerek Çin'e karşı "iri, diri ve bir" olurlar. Orhun Kitabelerinde anlatılan medeniyeti kuranlar, Türk töresine sarılan Göktürk hakanlarıdır. "Gök Tengri" inancına sahip Göktürkler, çoğu Budist, Şamanit ve Mecusi ahalie tam saygı gösterdiler. Ergenekon merkezli erken dönem Türk kültürü Şamanist nitelik taşır ve bu kültür (inanç) günümüzde bile

yaşamaktadır. Büyük şehirlerimizde bugün bile var olan babalar inancı bu şamanist inancın en açık örneklerinden birisidir.

Bu inanışta yeryüzü, yeraltı ve gök olmak üzere üç parçadan oluşan tek evren vardır. Yeraltını Ay Tanrı temsil eder ve olumsuz (kötü) ruhlar inanışa göre orada yığılmıştır. Yeryüzü ve gökte ise olumlu ruhlar bulunur. Yeryüzü, toprak ve su ruhları ile doludur. Ağaçlar, sular, kayalar o ruhları barındırır.

Şaman toplumundaki din adamları (şamanlar) iyi ruhlarla bağlantı kurarak Yer altı ruhlarının kötü etkisini yok etmeye çalışırlar. Bunun için kurban keserler. Değişik hareketlerle (dans) kötü ruhları kovmak ve iyi ruhları memnun etmek isterler. Bu arada şaman davuluna vurup müziksel ritim yaratırlar. Sonunda insan ile doğa ve ruhlar (Tanrılar) arasında bir uyum kurmaya çalışırlar. Böylece Gök Tanrı'ya (Güneş) memnun ederler.

Kırılma noktası, Bizans'ın "Hristiyan olun" mektubuna Göktürk Kağanı İstemihan'ın ret cevabı vermesi ve teslisin Türklerin töresine aykırı olduğunu bildirmesidir. İkinci kırılma, Müslüman Arap ordularının Çin'e karşı verdiği Talaş savaşında Uygurların, Müslümanların tarafını tutmasıdır. Göktürk, müslüman değildi, bizim derin devletin cibilli ve ırki İslam düşmanları bu nedenle Göktürk'ü severler.

Budist olan Uygur Türkleri, Manas destanından da anlaşılacağı gibi hızla müslüman olmaya başladılar. Dede Korkut ve Oğuz destanından çıkardığımız sonuç, İslamiyet'in iki yüz yıl içinde Türk aşiretleri arasında yaygınlaşmasıdır. İlk Türk müslüman devletler sanılan Samanoğlu ve Karahanlılardan önce Orta Asya Türklerinin yarısı müslümanlaşmıştı. Musevi Hazar Türk Devleti'nde Ordu Başkomutanı olan Selçuk bey, oğlu Arslan bey gibi müslümandı. 10 bin atlısı ve dört oğluyla Orta Asya'da, Azerbaycan ve İran'da delicesine çalışan Arslan beyin dört oğlu, Gaznelilerin babaları Arslan beyin kahpece tutsak etmesinin intikamını adım adım 1040'da Dandanakan savaşında alarak, Türklerin müslümanlığın bayraktarlığını devraldılar. Selçukluların Tuğrul ve Çağrı beylerle birlikte İslam'ın koruyuculuğuna soyunduğu, Alparslan adına Abbasilerin hutbe okuttuğu unutulmamalı. Melikiah ve veziri Nizamülmülk'ten sonra Sencer döneminde gevşeyen Selçuklular, Irak Selçukluları ve Anadolu Selçukluları adlı iki büyük devleti kurabilmiş ve Araplara Türklerin iman gücünü kabul ettirmişti. Aynı dönemde Moğolları dünya devi yapan dinsiz Moğol Cengiz Han'ın yardımcısı Arslan beyin Şii müslüman olduğu, ikiyüzbinlik Moğol ordusunun yarısının Şii ve Sünni müslüman Türklerden oluştuğu anımsanmalı. Kara bayrak taşımaları nedeniyle Arap müslümanlarca Ye'cüc ve Me'cüc ordusu sanılan Moğol ve Türk ordusu, İslam ve Çin medeniyetine, Harzemşah ve Abbasilere son vererek yıkarken, Oğuz kökenli Büyük Selçuklu Devleti, son İslam karakoluydu.

Farklı tarikatların her Anadolu kentini küçük tarikat devletcikleri haline getirdiği dönemde, Türkleri birleştiren güç Ahi örgütlenmesi, Mevlana ve Yunus Emre anlayışıdır. Anadolu’da yaşayan 4 milyon Rum ve 1 milyon Ermeni’nin yarısını iki asırda müslümanlaştıran güç, İslam’ın yumuşak Sufi yorumudur. Medeniyetsiz ve barbar Moğolları 50 yıl içinde müslümanlaştırarak Türkler içinde eriten yine Sufizmdir. Farsçayı kullanan Selçuklular, İran’dan gelen yüzbin Alevi Alperen’in ve bir o kadar Hoca Ahmet Yesevi’nin Türkçe kullanan dervişleriyle Anadolu medeniyetlerini harmanladı. Çok kültürlü, dinli ve hukuklu yapıyı devralan Osmanlı devletinin Türkçülük yapmaması, Roma’dan esinlendiği devşirme asker ve bürokrasi sistemini İslamlaştırması ve içselleştirmesi, Alevi Türkmenleri çevrede bıraktı. Tarım ve hayvancılıkla uğraşan Türkmenler cahil kaldı, devletde yer tutamadılar.

Osmanlı beyliğinin ilk 150 yılında Selçuklular adına hutbe okuttuğu düşünülecek olursa, Fatih Sultan Mehmet’e kadar Anadolu’da mirası devralma sorunun varlığı ortaya çıkar. Zaten Fatih, ‘Ben İslam Roma İmparatoruyum’ demiş, Ortadoks Hıristiyanların koruyuculuğunu üstlenmiş, Oğuz Avşar soyuyla asillik taslayan Karamanoğlu belasına son vererek, İslam kardeşliğini yeğlemiştir. 2. Beyazıt, Bektaşilik, Nakşilik ve Mevlevilik’i imparatorluk politikalarıyla resmi din haline getirip kurumsallaştırdı. Sultan Yavuz ise, Şii ve Türkçü Şah İsmail’in politik Şii nüfuzunu Anadolu Türkmenleri arasında kullanarak nifak tohumları atmasını ve Türkleri bölmesini

Çaldıran'da kırdı. Sünni Kürtleri yanına alan Yavuz, hem Şii İran'ı bloke etti, hemde yozlaşan Memluklulardan emaneti teslim aldı. Kanuni Sultan Süleyman'la muhteşemleşen ecdatımız, Türkiye kuruluna kadar bin yıl süresince İslam'ın koruyucusu, yayıcısı ve adaletin teminatı oldu. 90 yıllık kesinti döneminden sonra eski şerefli ve onurlu günlere dönmemiz, Allah'a kalmıştır...

Tarihimizin şuurumuzda oluşturduğu krediyi hatırlatıyorum, çünkü Göktürk adında yeniden yapılanan Ergenekon, dar ve sığ kalıplara sığdırmaya çalıştığı insanımızın taleplerini karşılamaktan halen çok uzakta kalıyor. Milli bir derin devlet kurabilmenin tek reçetesi, geçmişte yapılan hatalardan ders almak, aşırı ırkçılıktan arınmak ve tam bağımsız olabilmektir. Muhafazakar Türkmen ve Oğuz Türkleri, asırlardan sonra ilk defa son otuz yıl içinde eğitilmiş, kültürlü hale geldi ve bürokrasiye, yani devlete talip oldu. Hrant Dink suikastının ardındaki Ergenekon'u ıskalarsanız ve Silivri'de cezalandırılması gereken darbe heveslilerine hukuki zemin oluşturur, tahliye yolu açarsanız, "Çin ejderha"sı geri döner ve tüm kazanımları yutar. Hrant benim çok iyi arkadaşım, Bakü ve Ankara'da iken sık sık telefonda konuşurduk, Ermenistanla ilgili haber ve yorumlarımı Agos gazetesinde yayımlardı.

Talan edilen Ermeni malları dosyası, evlatlık verilen 150 bin Ermeninin varlığı ve "çakma Aleviliği" kabul ederek tehcirde gitmeyen üçyüz bin Ermeninin gizli kimlikleri dosyasını benle biraz paylaşmıştı. O

dosyanın Veli Küçük'ün eline geçtiğini bir Başbakanlık Danışmanı bana söylemiş ve dosyayı sızdırmıştı, ama müslümanlaşan Ermenilerin deşifresini nefreti körükleyen bir ırkçılık görerek haberleştirmemiştim. Gemi aızıya almışlardı, Ermeni kökenli diye bazı meşhur isimleri yıpratacaklardı. Dink'e 'sakın bunları yazma, yoksa seni öldürürler' diye uyardım. Dinlemedi, Atatürk'ün manevi kızı, Dersim'i bombalayan pilot Sabiha Gökçen'in Ermeni yetimi olduğunu yazdı. Hem Ermeni diasporasını hem Ergenekon'u ürküttü. Mahkemenin adaletsiz Dink kararını, Ergenekon ve Balyoz sanıklarının serbest bıraktırmamasını "Ergenekon olmadı, Göktürk verelim" diyen derin yapılanmanın ne kadar güçlü olduğunu göstermesi olarak algılıyorum.

Üzücü olan, İslam'da ters olan, ama aynı aşırı ırkçı zeminden beslenen muhafazakarların bu oyuna gelerek, kin ve nefreti 'milli çıkarlar' diye satan şeytanın avukatlarına inanması, makam ve güçlerini devam ettirme adına kuvveti hakka tercih etmeleri. Bu oyuna gelen Erdoğan ve AKP'ye sonunuz öz kılıcınızın özünüzü kesmesi olur, benden uyarması diye sayısız uyarılarda bulundum.

13 Mayıs 2012'de Mahmut Yıldırım, yani Yeşil'in Romanya yıllarında sağ kolu olan Abdullah Argun Çetin'den Lübnan'dan eposta, mesaj aldım. Kullandığı yeni pasaport ismini yazmayayım da deşifre olmasın. Zira söz verdim. 'Patronlarımız değişti ama yaptığımız çirkin işler değişmedi' diyordu. 'Siz Ergenekon'u tasfiye ettiğinizi

sanıyorsunuz, oysa yeni bir yapı kuruluyor ve kara para düzenini yöneten kirli eller sadece el değıştiriyor, yeni derin yapının adı Göktürk' diye yakındı. şu anda ne yaptıklarını sordum. Aldığım cevap korkunçtu: Maalesef ölkemizle Suriye'yi savaşa sokmak için malum devletin gözetiminde ve emriyle provokasyonlar hazırlıyoruz ve kendimi ölkeme ihanet ettiğim için çok kötü hissediyorum. Bu yazdıklarım sanal bir dizi senaryosu veya komplo teorisi değil acı gerçekler... Daha fazlasını yazmaya mezun değilim, mesajı alacak almıştır umarım! Suriye ile savaş demek ekonominin batmasıdır.

Kurtlar Vadisi Pusu dizisine kahramanlaştırlan Yeşil ve avanesinin piyonluktan öte yaptığı icraat yoktur. 250. Madde'yi çıkartarak uyuşturucu tacirlerini, mafya babalarını ve Ergenekoncu ve Balyozcu subaylarımızı, generallerimizi Silivri'den çıkartan AK Parti, nasıl bir aymazlık içindedir? Habur fiyaskosu ile sonuçlanmış Kürt açılımı oyununda başrol alan İrancı damarın temsilcisi Beşir Atalay'a PKK ile barış yaptık açıklaması yaptırmak üzere olan AK Parti ve 'Derin Devlet'dir. O günlerde PKK'nın Avrupa Sorumlusu Zübeyir Aydar'ın twitter'da buna tepkisini gördüm, şöyle dalga geçiyordu: AK Parti rüya görüyor...

AK Parti Oslo'da hakem devlet gözetiminde PKK'yi muhatap alarak MİT'e bir yanlışı yaptırmıştır. Oysa isteseler hem MİT hem Polis için bugün PKK'dan ayrılan veya ayrılmayan yüzlerce militanı yakalamak çocuk oyuncağıydı. Teröristi devlet tarihimizde hiçbir devlet yetkilimiz muhatap almamış ve masaya oturmamıştır. Eğer KCK'ya af ilan edilirse,

işte o zaman Türkiye Filistinleşmeye doğru gider. Zira İsrail’de Yahudiler devletlerini kurmadan önce yıllarca etnik terör estirmişler ve İngilizleri hakem yaparak vaat edildiğini iddia ettikleri toprakları koparmışlardı. Oslo’da aracı devlet yine İngilizlerdi ve Oslo görüşmelerini PKK aracılığıyla yine Büyük Britanya istihbaratı MI6 ve MI5 tarafından basına sızdırıldı. Alman istihbaratı BND’den Profesör Udo Steinbach ise militan Kürtlerin akıl hocası, bize yüzyıl önce yuttuğumuz benzer bir oyunu oynuyorlar. Eski PKK’lılar başta Irak olmak üzere birçok ülkede tek başlarına ve rahatça dolaşıyor. Onları alıp getirmek zor değil. Örneğin Murat Karayılan’ı almak ne kadar zorsa, Osman Öcalan’ı almak o kadar kolaydır. Irak’ta ABD ve Kürt liderlerin istedikleri anda, Karayılan başta olmak üzere yakalayıp Türkiye’ye teslim edemeyecekleri tek bir yönetici yoktur. Avrupa’da Almanya ve Fransa’da PKK’nın uyuşturucu ile kara para aklama operasyonuna el konuldu ve yılda bir milyar dolar akladıkları ortaya çıktı. Avrupalı güvenliğini düşünüyor, peki bizim halkımızın canı can değil mi, güvenlik, huzur, barış içinde yaşamayı hak etmiyor mu?

Terörün beslendiği kaynağı kesersen terör biter. Avrupa Birliği ülkeleri teröre karşı sert önlemler alırken, ülkemizde özel yetkili savcıların yetkilerini tırpanlamak ve ülkemizi ceset tarlasına dönüştürenleri yargılamadan azat etmek neden? Yeşil gibiler bu oyunda kasten abartılan küçük piyonlardır, devlet adına katil olan Yeşil’in icraatlarını anlatmaya kitaplar yetmez. Asıl mesele büyük balıkları yakalamakta! Savcılar ve polisler pek çoğunu yakaladı

yakalamasına ama derin yapıyla uzlaştığı imajı veren AK Parti gulyabanileri, ekonomiyi batırmak isteyenleri ve iç savaş çıkartmaları için çaba gösterenleri sanki salacak gibi gözüküyor... Bu adım sadece AK Parti'nin bitişi demek değildir, eski karanlık yıllara dönüşünde sinyalidir. Allah sonumuzu hayreylesin... AK Parti, yılanları çıyanları, akrepleri meydana salarsa, oy verenler haklarını helal etmeyecektir.

Rahmetli şehit Muhsin Yazıcıoğlu, “Oğuz veya Türkmen soyundan bir lider ve aydınlanmışlar grubu ülkemizi milli çıkarlarımıza göre yönetene kadar çakma derin devletçilik ve Ergenekonculuk oynayanlar güruhunun fitneleri bitmeyecek” derdi. “Yüzyıldır bizi yönetenler milli değil” diye sitem ederdi ve taşı gedğine koyardı: Türk milleti öksüzdür, zira bu milletin iradesinin vesayetsiz tecellisine ve milletin manevi değerlerine yürekten bağlı birinin başa geçmesine asla tahammülleri yok... Foyaları ortaya çıkacak diye onu şehit ettiler. Ne kadar haklı olduğunu 2007'den beri resmen ortaya çıkartılan sekiz kollu ahtapot Ergenekon sayesinde toplumumuz yeni anladı. Resmen diyorum, çünkü daha önce kimseyi inandıramıyorduk.

Bu yüz­süzler topluluğunun iç yüzünü 1998'den beri yazıyorum. Yüzlerce haber, köşe yazısı, beş de kitap yazdım. Bana pek çokları en hafif tabirle, “Donkişot”, “Deli” veya “Komplo Teorici” yakıştırması yaptı. Yıllarca marjinalleştirilmeye ve yok sayılmaya çalışıldım. Şimdi Ergenekoncular ve onları sevenler marjinalleşti. Yazdıklarımıza, anlattıklarımıza artık kimse şaşırıyor! Pandora'nın

kutusu açıldı, hiç bir şey gizli kalmıyor. Yeşil, Kara ve Kürt Ergenekon konusuna kitaplarımda detaylarıyla değindim. Kırmızı PKK ‘Yeşil’leşirken, bunları kamuoyunun bilmeye hakkı var. Biraz açayım.

Her ÷lkeye milli bir derin devlet lazımdır. Dış güçlere bağılı olan ve toplumun ana inancının tersine giden, kısacası şeytana hizmet edenlere karşıyım! Osmanlı devletinde Fatih Sultan Mehmet dönemine kadar derin devletin yönetimi ve icraat Çandarogullarındaydı. İstanbul’un alınmasına karşı çıkınca Fatih tarafından tasfiye edildiler. Derin devlette Anadolu kliğinin sonu geldi, ‘Türk Rumeliler’ ve ‘Devşirme Rumeliler’ devri başladı. Osmanlının başvezir ve vezirlerine bakınız, çoğı devşirme Rum, Sırp, Hırvat, Boşnak veya Arnavut kökenlidir. Saray’ı ele geçiren bu klik, ÷lkeye hizmet ettiğı sürece problem yoktu. Galata Bankeri zengin Ermeniler ve Büyük Pazar’ın esnafı Yahudiler, hep Rumeli atına oynamış ve hep kazanmışlardır. Türkleri, “idraksız, cahil Türkler”, Arapları “necip millet”, Türkmen Alevilerini ise Farsa hizmet eden “Şii hainler” olarak gösterdiler. Oğuzlar, askeriyeği yöneten ama emir eri memurlardı, Türkmenler ise çiftci köylülerdi... Bizi bölen, merkeze yerleşen Sünni Oğuz ve çevredeki Alevi Türkmen rekabetiydi. Türk-İslam sentezinden ziyade müslüman kardeşliğı esas iken ayrımcılık azdı.

Cumhuriyeti kuran Atatürk’ün çevresini kuşatanlarda Rumeli kliğiydi! Selanik’ten getirtilen devşirme Sebataycı güruh, İttihat ve Terakki’nin dışlanmış “B takımı” olarak gruba eklemlendi. Atatürk, “A takımı”nın çoğunu, 1908 ile 1918 arasında

koca imparatorluğu yanlış politikaları ile uçuruma s ur  klemeleri ve iktidarı paylaşmak için darbe hazırlamaları nedeniyle, 1926'da İzmir suikastı bahanesiyle ipte sallandırdı. Bir kısmını da Teşkilatı Mahsusa'nın Kafkas veya Rumeli k  kenli tetik ilerine veya İstiklal Mahkemeleri'ne temizletti! Rumeliler, Kafkas k  kenlileri aralarına almamak için direnselerde, Atatürk büyük yararlılıklar gösteren, nüfusları kabarık  erkezlere istihbaratı teslim ederek  d llandirdi. Onlarda Gürcü, Azeri, Tatar,  e en ve Özbekleri yanlarına çekti ve Rumeli kli ini dengelemeye çalıştı. Neredeyse bir asır böyle geçti.

NATO  yeli imiz  ncesi İsmet İnönü döneminde ba layan bugünkü Ergenekon yapılanmasında halkın ana inancı sünni Müslümanlık ve Alevilik dışlandı, Kürtler yok sayıldı. Nüfusun yüzde 80'i i  düşman kabul edildiler ve devlete yakla tırılmadılar. Bu yöntem, İngiliz ve Fransızların meşhur azınlıkların çoğunluğu yönetmesi politikasıdır. İpleri yabancı örgütlerin eline tamamen geçmiş Ergenekon ahtapotunun bazı kolları son operasyonlarla kesildi, ancak yerine başka kollar monte edildi. Bazı damarlar ise bo lu u değerlendirerek güçlendi.  erkezler ve Kürtler, yeni Ergenekon'da güçlenen kesimlerdir. Kürt Ergenekon'u destekleyen klik, Diyarbakır ve Elazığ grubudur. Rumeliler, her zaman Ergenekon'un kara gücüydü, Kürtleri sahaya süren Yeşil kodlu Mahmut Yıldırım ise Elazı lı Türk milliyetçisi bir K rtt , ama Kürt ve Alevilere d  mandı!

Kurtlar Vadisi Pusu dizisinde 'Kara' adıyla simgele tirilen Yeşil karakteri, yeni klikin sahte kahramanıdır! Hapiste  ld r len Ka if Kozino lu,

yıllarca Perinçekgilleri besleyen istihbarattaki kara koyundu! Peki Yeşil nerede, neden bugün ortaya çıkartılıyor ve hangi klişe hizmet ediyor? Yeşil, yakında kirli çamaşırları ortaya dökülecek Mehmet Ağar grubunun geçmişteki pisliklerini aklamak, örtbast etmek ve kamuoyunun beynini güya PKK'ya karşı sert mücadele konusunda yıkamak için ortaya çıkartıldı! 62 yaşında emekli olmuş bir devlet memuru, Ankara'da Yeni Mahallede, tam MİT binasının karşısında 13 yıldır özgürce yaşıyor! 1998'den beri Arnavutluk, Kuzey Irak ve Afganistan'da dış görevlerde bulundu. Albay rütbesi verildi ve ordu üniforması giydi. İnanmayan, CHP'nin en üst organı Merkez Karar Yürütme Kurulu eski üyesi Tunceli Milletvekili Sinan Yerlikaya, Mehmet Ağar ve Yeşil'i yıllarca kullanan istihbaratçılar Teoman Koman, Veli Küçük, Arif Doğan, Mehmet Eymür, Hanefi Avcı ve Levent Bektaş'a sorabilir...

Uzun süredir Yeşil'in nerede olduğunu sormuyordum. Temmuz 2011 yazında Toronto'nun polis şefi William Bill Blair, yardımcıları Kim Derry, Tony Warr, Henry Ford ve eşleriyle, Ontario Eski Adalet Bakanı David ile eşini Türkiye'de gezdiriyordum. İzmir Emniyet Müdürü Ercüment bey bize üç tane özel koruma ve özel eskortlar verdi. Eskiden Polis Özel Timinde 1990'larda Yeşil ile beraber çalışmış bir polis, konu açılınca ben sormadan söyledi: Geçen sene Şanlı Urfa'da bir akrabamın emeklilik işi vardı, sağ olsun Yeşil o işi çözdü. Yeşil yaşıyor, hatta epey iyi gördüm. Eski günlerini arıyor. Emekli olmuş, artık hiç bir işe karışmıyormuş, kafasını dinlemek istiyor!

‘Eski günler geride kaldı, artık Yeşil gibilerine yer yok. Terörle mücadelede temiz bir sayfa açılıyor. Polis gücü, öldürmek için değil halkı yaşatmak için bölgeye geliyor’ diye değişen şartlara vurgu yaptım. “Beni de çağırdılar, gidip gitmemekte kararsızım. Bu hükümete güvenilir mi sence demez mi?” ‘Git’ dedim ve ekledim: Artık Yeşil veya Kırmızı gibi kime çalıştığı belirsiz tiplerin faili meçhul cinayetler işleme devri kapandı. Müsade edilmeyecek, devlet yargısız infaz yapmayacak, cinayet işlemeyecek...

Şu endişesini dile getirdi: Geçmişte polis güçleriyle askerler ve JİTEM birbirlerine silah çektiler, çatıştılar. Askerler, ülkenin ve bölgenin hakimi biziz, polis de kim oluyor tavrındaydı. Polisi kimse takmıyordu. Şimdi devran değişti ama halen koordine aksaklık olur ve henüz tamamen temizlenemeyen Ergenekoncu askerlerle bölgede çatışırız gibime geliyor... Haksız sayılmazdı ve haklı çıktı. Eğer Ergenekoncu askerler ordudan temizlenebilseydi, PKK zemin bulamaz ve çoktan teslim olurdu! 2011 başından Türk polisi, PKK’nın uyuşturucu depolarına yapılan baskınlarda gelir yollarını tıkadı. Fransa’da açılan davada Avrupa’dan yılda bir milyar dolar haraç toplayan PKK’nın adamları tutuklandı ve peşin para gönderdiği kurye sistemi çökertildi. Hakkâri’deki Kavaklı ve Kazan Vadisi’nde ana terörist yetiştirme kampları dağıtıldı. KCK operasyonları ile şehir yapılanması çökertildi. Uyuşturucu ticaretinin merkezi olan Van kentini ise deprem vurdu. Halen Van’ın Başkale sınır kapısı, Hakkâri, Yüksekova uyuşturucu yollarından katırlarla, eşeklerle uyuşturucu taşınıp Van’a getiriliyor.

İşlenmiş halde Van'a İran ve Irak'tan gelen uyuşturucular, buradan İstanbul'a ve Avrupa'ya pazarlanıyor. Belki de deprem Allah'ın bize uyarısıydı... Van'ın halkı dindar olmasına rağmen yüzde 80'nin araçları uyuşturucu taşımaktan sabıkalı! Kimin uyuşturucusu bu? Elbette Ergenekon ve PKK'nın.

2013 yazı ve sonbaharında Yeşil'in ölmediği resmen deşifre oldu. Korkut Eken, Emniyetteki sorgusunda 'Yeşil yaşıyor' dedi ve gözler bu gerçeğe çevrildi. Ancak neredeyse bas bas bağırarak konuyu gündeme getirdiğim haber ve yorumlarımı ana medya ıskalıyor. NTV gazetecilik başarısı göstermiş, Eken'in ifadesini diğer medyadan üç gün önce yayınlamış. Günaydın! Eken, elbette Yeşil'in yaşadığını biliyor, zira Lübnan'da Beka Vadisi'nde Suriyeli muhalifleri eğitirken ve Suriye'de Özel Harp operasyonlar yaparken yanındaydı! Yeşil'in yaşadığına dair en sağlam bilgiye ise Lübnan'da beraber görev yaptığı sağkolundan Mayıs 2012'de aldığım bir email sayesinde kavuştum. Yeşil'in Romanya yıllarında sağ kolu olan vatandaş ile 1999'da Ankara'da röportaj yapmıştım. Öldürüldüğünü yazdım diye bana kırılmıştı, yaşadığını söylemekle kalmadı, emailde şunları yazdı:

Sayın Arslan

Ben Abdullah Argun Çetin, müstar ad kullanıyorum. Tesadüfen sitenizde ki 'Yeşil yaşıyor mu? Yaşıyor dedik ya' yazınızı okudum. Yazınızda benden de bahsetmişsiniz, ortadan kaybolduğum doğrudur ama henüz ölmedim. Görüşmemizde de söylediğim gibi

bazı şeyler hep gömülü kalmalı, yada gömülü kalmaya mahkumdur. Zamanında hepimiz üstümüze düşeni yaptık, deli dediler, yalancı dediler, ama onların bilmedikleri şey ne derlerse desinler ölü demelerinden iyidir. Bana deli ve yalancı diyenlere zamanında Aksiyon dergisine söylediklerimi okumalarını söylüyorum, hep söylediğim gibi beni zaman haklı çıkaracak ki, 11-12 sene önce söylediklerim buna Ergenekon dahil ortaya çıkması sadece bir delinin yada yalancının salladığı şeyler olarak mı görülecek?. Benim üzüldüğüm bana deli veya yalancı demeleri değil, sadece bildiklerimizin ağırlığı altında ezilmemdir. Saygılarımla.

Ona cevaben bazı sorular sormak istediğimi yazdım ve yanıt bekledim. Şu cevap geldi:

Sayın Arslan,

Benim yaşama sebebim bana hala ihtiyaçları olduğundandır. Yanlış şunu söyleyebilirim ki, hiçbirşey ortaya çıkarılmış değil, yukarıdan kimsenin kuyruğu kısıtırılmadı. Ortaya çıkanlar sadece onların çıkmasını istedikleri şeyler. Sizin Ergenekon dediğiniz yapılanma ahtapotun en ufak kolu. Sizler Ergenekon denen şeyle uğraşırken esas olanı gözden geçiriyorsunuz. Size araştırmanız için tek bir şey söyleyeceğim AVRASYA feribotu size neyi hatırlatıyor? Gemiye kimin çıkmasına izin verilmişti yayın yapsın diye? Kime dosyalar servis ediliyordu o zamanlar? Bu bağlantıyı çözdüğünüzde medya ayağını zaten çözdünüz demektir. (Gazeteci Fatih Altaylı bota çıkmıştı).

Sayın Arslan, hükümet kararlı olabilir, ülke kararlı olabilir bu yapılanmayı çözmeye ama benim şahsi

fikrim ASLA tam olarak çözülemeyecektir. Bölgede bu kadar önem kazanmış bir ülke olmuşken, Türkiye üzerinde egemen olan devletler kurdukları bu yapılanmayı asla ve asla deşifre etmezler. Aradan geçen bu zamanda patronların değişti ama yeni patronların amaçları ve niyetleri hep aynı kaldı. Daha yeni Lübnan'dan geldim, ülkeyi Suriye ve Lübnan bataklığına nasıl sürüklemek istediklerine bizzat şahit oldum. Demek istediğim şey, sizler gibi ülkenin iyiliğini isteyenler ülke içindeki Ergenekon dediğiniz yapılanma ile uğraşırken esas yapılanmanın içindeki bizler gibi piyonlar ülke dışında, ülkenin yararına olmayan işler yapıyoruz. Şimdi diyebilirsiniz ki, ` bırakın, ne işiniz var, gelin bunları yetkililere anlatın`. Evet doğrudur, ülkesini seven herkesin yapması gerekende budur. Denedik sayın Arslan. İçimizden deneyenler oldu. Ya trafik kazasında öldüler yada Guatelama hapisanelerinde El Kaide üyesi diye hapsedildiler. Vaktinizi almak istemem. Size bol şanslar diliyorum. Bu yazdıklarımı kullanırsanız, benim adımları kullanmamanızı özellikle rica ediyorum. Yinede sormak istediğiniz, cevaplayabileceğim sorulara cevap vermekten onur duyarım.

Ve zor sorularımı sordum:

Sayın Çetin,

Samimi cevap için teşekkürler. Medyanın kim ve kimler olduğu belli zaten ama nedense henüz operasyon yapmadılar. Biraz soru sorayım, hepsini bilemeyebilirsin.

Uyuşturucu, kumar, kadın ve insan ticareti, kaçakçılık, kısacası kara paranın yönetimi şu anda kimin elinde? Mehmet Ağar'ın durumu nedir?

BND'nin istasyon şefini biliyorum, MOSSAD ve CIA'nınkiler şu anda kim? AK Partiyi yeniden dizayn etmeyi planladıklarını biliyorum. Erdoğan'ın yerine yoksa Hakan Fidan'ı mı düşünüyorlar? Önümüzdeki 10 yılda kimler parıldatılacak?

Yeşil'in kaydettiği videolar ve belgeler önemli. Karanlık bir dönemim kapatılması için bunlara ihtiyaç var. Nerede olduklarını biliyor musun? halen JİTEM ve faaili meçhul cinayetlerde yeterli delil emniyetin elinde yok?

İsrail, Türkiye'yi komşularıyla kavga ettirip sıcak savaşa sokmaya, ekonomisine darbe vurup eskisi gibi yönetmeye hevesli ama o dönem geçti. Hangi provakasyonu planlıyorlar?

Alevilik sorunu konusunda kimler kullanılıyor? Nasıl bir fitne ateşi yakacaklar. Yahudi Alevilik, Mason Bektaşılık, çakma Kemalist Alevi Solculuk nereye koşuyor? Yeni plan nedir?

CHP'nin başına önümüzdeki dönemde Osman Faruk Loğoğlu'nu mu koyacaklar? Solu nasıl organize edecekler?

Göktürk yapılanması konusunda ne biliyorsun? Miktat Alpay ve MİT ve Özel Harpteki Çerkez grubu ne planlıyor?

MİT ve Emniyet içindeki kara koyunlar kimler?

Kürt Hizbullah'ı ve Kürt İslam Teali grubunu kimler kurduruyor? PKK'ya hangi rol verilecek?

Ajan gazetecilerin listesi sende var mı?

Zor sorular sorduğumun farkındayım. Sen kendi açından nasıl görüyorsun merak ediyorum. Suriye'yi ikiye üçe böleceklerini, MOSSAD'ın planlarını ve İran olayını elbette biliyorum, ülkeyi karanlığa sürükleyen içteki hainler kimler?

Selamlar

Şu cevap geldi:

Sayın Arslan,

Sorularınızdan bazılarının cevabını biliyorum, bazılarını zaten bilmem mümkün değil. Benim sağ kalmamın sebebi, daha evvelde söylediğim gibi bildiklerimi kendime saklamam ve hala işlerine yaramam. 10-15 gün sonra Hongkong 'da olacağım. Oradan size daha güvenli bir iletişim kuracağımı sanıyorum. Oradan bazı bilgiler aktarabilirim, ama daha önemli bir konu ortaya çıktı. Hocaefendi'ye yada danışmanlarından birine ulaşabiliyorsanız bir mesajım olacak. Simbetin kodlu Şin Bet ve Lashgare 23 Takavar kisvesinde, kendisine karşı eylem plane var. Umarem bunlareen ne anlama geldiğini biliyorsunuzdur, Allah yardımcıları olsun. Saygılar. SİM veya SİMBET, İsrail'in özel infaz grubunun operasyonel adı. Kurumun tam adı İsrail Güvenlik

Servisi Şin Bet. Şin Bet, epey insanımızı casusluk tuzağına düşürmek için her türlü yolu deniyor. Önceden şebeke sistemiyle çalışıyordu şimdi ise facebook ve twitter gibi sosyal iletişim ağları üzerinde yoğunlaşmaya başladı. Özellikle 'araştırma merkezleri' veya 'hayır kurumları' gibi adlarla faaliyette bulunur Şin Bet. En geniş kadroya sahip ve en önemli departmanlardan biridir. Karşı-casusluk, yabancı diplomatların takibi görevlerinin yanı sıra, komünistlerle ve diğer politik aşırı-uçlarla mücadele eder. Dezenformasyon, yanlış veya doğruluğu bulunmayan ve kasıtlı olarak yayılan bilgidir ve Şin Bet'in en başarılı olduğu alandır. Hasımı rencide etmeyi, aşağılayıp küçük düşürmeyi amaçlayan Karşı propaganda ile benzerlik taşır. Sahte belge, el yazısı, fotomontaj ve montaj filmler ile fabrikasyon istihbarat ve dedikoduların duyurulması gibi yöntemleri bulunur. Sosyal alanda bireyleri ve toplumları yönlendirmek amacıyla, yanlış bilgi ve haber vermek için kullanılan en önemli araçlardan biridir. Espiyonaj veya askeri istihbarat alanında dezenformasyon, düşman kuvvetleri yanlış kararlar aldirmaya yönelik olarak çıkartılır. Hasım tarafta psikolojik çöküntü oluşturulması ve motivasyonun kırılması için de kullanılır.

Yanlış bilgi üretme ve yayma yoluyla yapılabileceği gibi mevcut bir bilgiyi kötü maksatla kullanma ve çarpıtarak verme yöntemi de uygulanabilir. Geleneksel propaganda veya Büyük Yalan teknikleri toplumsal seviyede hissiyatı motive veya demotive etme amacı taşırken dezenformasyon, makul seviyede kitleleri kuşkuda bırakan çarpıtma bilgiler veya bu

bilgilerin yanlış kasıtlı sonuçlara bağlanması yoluyla manipüle etme amacına hizmet eder. Eğer hedef kitle bu tip kontrolden etkilenebilecekse uygulanan diğer bir teknik, gerçeklerin gizlenmesi veya sansürlemedir. Eğer bilgi alma kanalları tamamen kapatılmadan bırakılabilirse, bu kısıtlı bilgilerin dezenformasyon ile doldurulabilmesi ve hasmın kolayca ispatlanamaz birçok iddialar ile birlikte kuşkulu bir halde bırakılabilmesi mümkündür. Bazı gerçek bilgileri ve gözlemleri bazı yanlış yorumlar ve yalanlarla karıştırmak veya bazı gerçek bilginin sadece bir kısmını vererek yanlış yorumlarla bilgiyi dağıtmak yaygın dezenformasyon taktiklerdendir. **Operasyon bölümü:**

1. Koruma ve güvenlik. (İsrail elçiliklerini ve görevlilerini, Başkan'ı ve İsrail Savunma Sanayini şemsiyesi altına alır.)
2. Arap ülkelerle ilişkileri yürüten teşkilat. (Özellikle İsrail sınırlarındaki Arap ülkeleriyle ilgilenir.)
3. Araplar olmayan ülkelerle ilişkileri yürüten teşkilat. (En geniş kadroya sahip ve en önemli departmanlardan biridir. Karşı-casusluk, yabancı diplomatların takibi görevlerinin yanı sıra, komünistlerle ve diğer politik aşırı-uçlarla mücadele eder.)

1998'de mensuplarını yine İsraillilerin oluşturduğu İşkenceye Karşı Genel Komite adlı oluşumun İsrail Yüksek Mahkemesi'nde Şin-Bet'in işkenceleri hakkında dava açması üzerine, teşkilatın o dönemdeki Genel Müdürü General Ami Ayalon mahkemeye bir rapor sunmuş ve İsrail İç Güvenlik Teşkilatı'nın

Filistinlilere işkence yapmadan edemeyeceğini, Şin – Bet soruşturmaları açısından işkencenin zorunlu olduğunu ileri sürmüştü. Ayalon aynı raporda, işkenceye herhangi bir sınırlama getirilmemesini de talep etmişti. Sonuçta Yüksek Mahkeme, Ayalon'un raporunu esas alarak İşkenceye Karşı Genel Komite'nin davasını reddetti. İsrail güvenlik servisi Şin Bet'in eski başkanı Avi Dicter, terör zanlılarına yönelik düzenlenen suikast operasyonlarının her birinin başbakanın özel onayıyla yapıldığını söyledi. ABD'de Brookings Enstitüsü'ne konuk olan Dicter, İsrail'in terörle mücadele operasyonlarının perde arkasına ilişkin yaptığı alışılmadık açıklamasında, suikast operasyonlarının her birinin tek tek başbakan tarafından onaylandığını anlattı.

Sherut-ha-bitachon ha-khali'in kısaltması, İsrail'in ülke içindeki olayları izlemekle yükümlü istihbarat servisi. genel güvenlik servisi anlamına gelir. Aslında İsrail'in ülke içerisinde istihbarati faaliyet yürüten istihbarat kurumudur ama destek ve operasyon olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Özellikle devlet görevlilerinin ülke içerisinde korunması bu kurumun görevidir. Yargsız infazlar, işkenceler, adam kaçırma ve cinayetler sıradan işleridir. Ülkemizdeki pek çok suikastı Uğur Mumcu cinayeti gibi bu birimin üyeleri bizim kirli birimlerle ortak yapmıştır. Hücreler halinde çalışan bazı infaz timleri özel harp elemanlarımızla içiçe geçmiştir.

1980'den itibaren İsrail'in gizli servisi Şin Bet'i yönetenler aslında Yahudi Hahamlar Konseyi'dir. Yani bir bakıma İsrail'i gerçek manada yönetenler bunlardır. Hatta dünyaya şekil verenleri de denebilir.

Şin Bet'in eski yöneticilerinden Avraham Şalom (1980-86), Yaacov Peri (1988-94), Carmi Gillon (1994-96), Ami Ayalon (1996-2000), Avi Dichter (2000-2005) ve Yuval Dichter (2005-2011) daha önce hiç röportaj vermemişti. Yönetmen Dror Moreh'in karşısına geçtiler ve bir belgesele içlerini döktüler. Oscar'a aday gösterilen The Gatekeepers adlı bu belgeseli izleyen İsrail'deki şahinler "Bizim Şin Bet sol saçmalıklara kurban gitmiş" diye eleştiriyordu. Nedamet getirmiyorlar aslında, daha zalim olmadıklarına yanyıyorlar. Yuval Diskin, yani Şin Bet'in en son taze yöneticisi, şöyle diyor: "Biliyorum, onlara göre de ben teröristim. Benim düşman bellediğim beni terörist olarak görüyor. Birinin teröristi, diğerinin özgürlük savaşçısıdır." Bizler için zafer nedir? Daha çok terörist öldürmek mi? Daha çok güvenlik mi? Zafer dediğiniz şey... Kim daha iyi bir siyasi gerçeklik yaratırsa onun olur. Siyasi bir algı yaratma işidir zafer. Bu kadar basit. Şin Bet'in yöneticilerinin genel politikası bu cümlelerde gizli; toplumda algı meydana getirerek olmazı olur kılmaktır.

Yeşil'in sağ kolu ile bundan sonraki konuşmalarımız sırdır. En son emailleşmemizde aldığım cevap korkunçtu: Maalesef ülkemizle Suriye'yi savaşa sokmak için malum devletin gözetiminde ve emriyle provokasyonlar hazırlıyoruz ve kendimi ülkeme ihanet ettiğim için çok kötü hissediyorum. Bu yazdıklarım sanal bir dizi senaryosu veya komplo teorisi değil acı gerçekler... Daha fazlasını yazmaya mezun değilim, mesajı alacak almıştır umarım! Suriye ile savaş demek ekonominin batmasıdır.

Yeşil'in sağkolunun telefonunu Emniyet'e verdim ve dinlemeye almalarını tavsiye ettim ki, Yeşil ne haltlar karıştırıyor öğrenebilelim. 2012 yazında Türkiye'ye gittiğimde abimin telefonundan ona mesaj çektim. Ertesi gün abimin telefonu bozuldu ve üç gün tamirciden çıkmadı. Elbette kopyalandı. Zavallı abimin başını derde soktum. Gerçi 'başının derde girmesini istiyorsan bir mesaj çekeyim, bak sonra neler olacak?' dedim de telefonunu bilerek kullandım. MİT'dekiler boş yere abimin telefonu kopyaladı, abimin telefon konuşmalarında en fazla, 'Cimbom ne haber', 'hey Afrika nasılsın' diye arkadaşlarıyla geyik muhabbetleri vardır. Epey gülmüştük. Neyse, bu işin matrak tarafı. MİT ile dalga geçmeyi seviyorum...

22 gün sonra çektiğim mesaja yanıt geldi, şöyle diyordu: Çok hızlı bir dönem geçirdik, yoğunum. 10 ay sonra 2013 yazında gelen kısa mesajda ise tırsmıştı: Yazdıklarınızla beni çok kötü bir duruma düşürdünüz, ben size sadece yardım etmek istemiştim. Artık beni de hedef yaptınız, teşekkürler, saygılar....

Şu yanıtım son mesajlaşmamız oldu: Mesela. Kimse kimseye haybiye yardımcı olmaz, belkide hedef saptırmak için beni kullanmak istediniz. Her neyse. Verdiğim rahatsızlık olduysa özür dilerim. Vatana millete faydalı oldu ise çektiğiniz hiç bir şey önemli kalmaz...

Gazeteci ile hamama giren terler...

Faruk Arslan

Kitchener, Kanada

Birinci Bölüm

Ergenekon Göktürk oldu!

TSK bünyesinde kurulan Türkiye Ulusal Stratejiler ve Hareket Dairesi (TUSHAD) Genelkurmay'da bağlı faaliyet gösteren ordu içindeki derin strateji merkezidir. Muharebe Arama Kurtarma (MAK) birimi Özel Kuvvetlerin en seçkin birimidir. Tıpkı MAK ve TUSHAD gibi Özel Kuvvetler Komutanlığı (ÖKK) da devlet iradesi ile kurulmuş yasal bir kurumdur. Ankara Gölbaşı'nda hem Polis Özel Harekat'ın hem de Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın eğitim tesisleri bulunuyor. Yeniden yapılandırılan, Genelkurmay, Jandarma ve Emniyet istihbaratı tek elde toplayan Milli İstihbarat Merkezi (MİM)'in de merkezi burasıdır. MİT'in çok güçlü hale getirilmesi kamuoyu adına bir yem, bir aldatmacadır, esasen MAK ve TUSHAD güçlenmiştir. ÖKK ve MAK'ta yasadışı bir yapılanma olduğu hep inkar edilmiş, Göktürk yapısı saklanmıştır.

NATO'ya üye olmamızın hemen ardından Bakanlar Kurulu'nun 27 Eylül 1952 sayılı kararı ile "Hususi ve Yardım Muharip Birlikler" adı altında bir kuruluşun oluşturulmasına karar verildi. Söz konusu karar gereği 4 Kasım 1953 yılında "Seferberlik Tetkik Kurulu Başkanlığı" adı altında kuruldu. 14 Aralık 1970 tarihinde "Özel Harp Daire Başkanlığı" adını aldı. 1992 yılında çevre ülkeler ve İç Güvenlik Harekatı

ihtiyaçlarına bağlı olarak yeniden teşkilatlandı ve “Özel Kuvvetler Komutanlığı” adını aldı. Özel Kuvvetler Komutanlığı 2002 yılında Kirazlı ve Güvercinlik Kışlalarını devrederek Gölbaşı’nda inşa edilen yeni kışlasına taşındı. 2006 yılında yeniden teşkilatlanan Özel Kuvvetler Komutanlığı Seferberlik Tetkik Kurulu Başkanlığı ve Muharebe Arama Kurtarma Alay Komutanlığı yeniden teşkil edilen Seferberlik Tetkik Daire Başkanlığı kuruluşuna dahil edildi, 1. ve 2. Özel Kuvvet Tugay Komutanlıklarının isimleri 1. ve 2. Özel Kuvvet Komutanlıkları şeklinde değiştirildi.

Merhum Bülent Ecevit, kendisine İzmir suikastını düzenleyenin CIA Türkiye İstasyon şefi Graham Füller’den emir alan kontragerilla adlı yapı olduğunu öğrendi. 1975’e kadar direkt ABD Savunma Bakanlığı tarafından finanse edilen Özel Harp Dairesinin bütçesini başbakanlıktan almasını talep etti. 1960 darbesinden sonra dönüştürülen Türk ordusundan seçilen en seçkin subaylar NATO özel eğitiminden sonra Özel Harb’e atanıyordu. Seçilerek iktidar olmakla muktedir olamayacağını Ecevit geç anladı. Süleyman Demirel ise uyanıktı, bunu 1950’lerde üniversitede okurken anlamış, Özel Harb’in sivil unsurları arasında yer almıştı. DSİ Genel müdürlüğünden AP’nin başına paraşıtle indirilmiş ve 40 yıl Türk halkını başarı ile oyalamıştı.

Merhum Turgut Özal, Kartal Demirağ suikastın arkasındaki karanlık elin Özel Harp olduğunu, başındaki Sabri Yirmibeşoğlu Paşa bulunduğunu

anlamış ve dosyayı kapatmıştı. 1990'lı yıllar başında Ankara'ya Füller'den sonra yeni CIA İstasyon Şefi gelmişti: Martin Lawrence. Halen kartı bende duruyor, 2000 Ekim'inde kendisi ile röportaj yaptığımda 'Ankara'da 7 Amerikan büyükelçisi değişti, ben 20 yıldır buradayım' diye övünmüştü. Lawrence, Irak savaşına Türkiye'yi ordusuyla sokmak istiyor, Ankara'nın ilk defa kendilerine karşı çıktığını söylüyordu. ABD Ankara büyükelçiliği'nin başbakanın ve bakanlıkların telefonlarını dinlediğini anlamam için Lawrence ile iki saat konuşmam yetmişti. Üstelik beni de izlediklerini, dinlediklerini küçük bir espri eşliğinde sadece benim bildiğim gizli bir bilgiyi aktararak ima etmişti. Neydi o bilgi?

Merhum BBP başkanı Muhsin Yazıcıoğlu ile yakın dost olduğumu, sırasıyla Gündüz ve Muhafif gazetelerinde Ali Alperen müstear adıyla köşe yazıları yazdığımı eşim bile bilmiyordu. Yazıcıoğlu, Amerikalıların en fazla çekindikleri isimdi. ÖKK'nın yapısını biliyordu, Özel Büro adlı MAK birimleri içindeki CIA, MI5, BND ve MOSSAD nüfuz ajanları ve uşaklarının derin bilgisi, ÖKK içindeki askeri ve sivil özel dostları tarafından Yazıcıoğlu'na gelirdi. Ergenekon ve Balyoz davalarında pek çok gizli bilgi ve belge savcılara Yazıcıoğlu tarafından verildi. Daha önce verilse siyasi konjonktür uygun olmadığı için heba olacaktı. Muhsin başkanı öldürmek için plan yapan ekibin içinde kesinlikle MAK ve ÖKK vardı vede NATO Özel Timi onayı vardı. Bu nedenle kimse bana ÖKK'nın vatan evlatlarını feda ederken milli çıkarlar göttüğünü söylemesin!

Meclis Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu Milli Savunma Bakanlığı'ndan, 25 Kasım 1952-12 Eylül 1980 tarihleri arasında darbeler, muhtıralar ve demokrasiyi işlevsiz kılan tüm girişim ve süreçler ile Milli Birlik Komitesi İrtibat Bürosu olarak çalışan birim, Özel Harp Dairesi ve kontrgerilla yapılanmalarına ilişkin her türlü bilgi ve belgenin birer örneğini istemişti. Bakanlık bu talebe 17 Eylül 2012'de cevap verdi. Bakanlığın yazısı komisyonun 12 Eylül davası kapsamında Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdiği raporun ekleri arasında çıktı. MİT'in, komisyona 24 Aralık 2012'de gönderdiği bilgi notu ve ihbar mektuplarında, ÖKK içindeki yasadışı yapılanmanın olduğunu iddia etmesine karşın, "Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda kontrgerilla yapılanması yoktur" denildi.

Bordo bereliler olarak anılan Türk ordusunun yüzakı komando eğitimi almış ekipleri eleştirmek ve savunmak iki ucu keskin bir kılıç. Derin devlet gücü diye tanımlanan, bazılarının kontragerilla dediği yapı aslında operasyonel anlamda ÖKK ve MAK'ın içindeki cuntavari yapıdan bahsediyoruz. Yoksa bu güzide birimi yıpratmak istemem. Gök Türk adlı derin devlet yapılanmasının ayakta kalmasını sağlayan askeri cunta birimi olmasa, İstanbul baronları ve siyasi figüranlar serbest at koşturamazlar, top toplayıcı bile olamazlar. Darbeciler ilk önce bu birimin desteğini almak zorundadır, aksi halde başarılı bir darbe mümkün değildir.

Özel Kuvvetler içerisinde ‘asıl işi’ MAK grubu yapar. Bu yapının bünyesi, AK Parti döneminde 13 bölgeden, 24 ayrı bölgeye çıkartıldı ve büyüdü. Beyaz Kuvvetler, bölge yapılanmaları halindedir. Bu bölgelerdeki hücreler birbirini tanımaz. Bölge başkanları var. Sadece bölge başkanları hücreleri bilir. Takma isimleri kullanıyorlar. Her bölge emrinde hücre şeklinde yapılanmış ayrı ayrı 20-30 tim vardır. Toplam 4 bin kişilik bir güçtür. Her timin başında bir yüzbaşı ve bir üsteğmen ile 12 başçavuş bulunur. Şu an JİTEM tehlikeli olmaktan çıktı, asıl operatif birim MAK’tır. 680 civarında maaşlı sivil unsuru, yüzbine yakın muhbiri vardır.

Ergenekon’un alt ve orta kadrosundan bazıları yakalanmasına rağmen üst yönetiminden birçok kimse halen dışarıda. Bunlar güvenlik şirketlerini ele geçirdiler. MAK’ta şöyle bir yapı var: Her generalin başına bir tane özel astsubay verildi. Şu an ne kadar tugay komutanı varsa, hepsinin yanında emir subayı olarak bir tane eski MAK’çı vardır. Neden eski MAK’çılar seçiyorlar bunun için? Böylelikle bütün paşaları kontrol altına alıyorlar. Emir subayı ne demek, emir subayı? Paşa öksürse emir subayının haberi olur. Paşa çay içse emir subayının haberi var. İsteddiği zaman paşayı etkisiz hale getirebilir veya öldürebilir de. Gidin kontrol edin. Herhangi bir tugay komutanını çağırın deyin ki, ‘Komutanım yandaki emir subayın kökeni nedir?’ Komutan, ‘Özel kuvvetten’ diyecektir. Özel Kuvvetten nereden? ‘MAK’çı’. Hepsinin ağzı sıkıdır, konuşmazlar. Bakın Sabri Yirmibeşoğlu halen üst düzeyde yetkilidir ama

kimse ona dokunamaz. Saldıray Berk paşamıza savcılar dava açtı, mahkeme kabul etti ama kimse dokunamıyor. Bu yapıya, kendi milleti iç düşman olarak algılatılmasa CIA ve MOSSAD'ın devri sona erebilir. Çok ciddiym.

Bugün yaşanan AK Parti ile camia arasındaki çekişmenin fişleme skandalı üzerinden çıkması, MİT'deki istihbarat baronlarından kaynaklanıyor. Ergenekon operasyonlarını durdurma kararı alan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, bu talihsiz kararını Gezi olaylarından önce Mayıs 2013'de gerçekleşen görüşmede AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Bülent Arınç ile Fethullah Gülen Hocaefendi'ye bildirdi. Tepkisinin 'bizi arkamızdan hançerliyorsunuz' olduğunu artık söylememde bir beis kalmadı. Elbette sayın Erdoğan 'yok sayıyor' diye asıl adı Göktürk olan derin yapılanma kaybolmadı. Eğer birileri kalkıpta istihbarat baronlarının tası tarağı toplayıp Mozambik'te tatile gittiklerini ve bir daha asla geri dönmeyeceğini söylerse rahatlayabiliriz! Geceye gözünü başbakan yumunca açan karanlık kurullar faaliyetlerini dondurmadı. Tarihimizde bu yanlış yapan pek çok Osmanlı padişahımız ve başvezir bulunuyor. Bedelini hayatları ile ödediler, ülke silbaştan başa döndü.

AKP kendi kuyusunu kazıyor; toplumu geri dönülmesi zor bir intiharın eşiğine sürüklüyor ama bunun farkında bile değildi. Camia, askeri vesayetin geriletilmesi için gereğinden fazla AK Parti'ye muhabbet besledi, 2011'den beri yaşanan tasfiyelere

sesini çıkarmadı, dişini sıktı. ‘Emniyet ve yargıda camia cuntası var’ diyenlerin topu MİT’deki ‘Fişleme Cuntası’na bilerek veya bilmeyerek hizmet ediyor. Erdoğan kendini devirmek isteyenleri MİT’de arasa bulacaktı ama yanlış yerde arıyordu. Amerikan ve dünya derin devletinin genel müdürü, ABD eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger’ın İran-Irak savaşında “hangisinin kazanması Amerika’nın çıkarına olur” sorusuna verdiği cevap bugün bu anlamsız kavga sonucunda global ve yerli fitne şebekesinin ne istediğini özetliyor: İkisinin de kaybetmesi...

27 Mayıs 1960 ihtilalinde Amerikalılar aslında ordumuza büyük bir darbe yapmış, 243 general, toplam 7200 subay ve astsubayımızı tasfiye ederek yeni bir Türkiye kurmuştu. Adnan Menderes, son yıllarındaki tek adam ihtirasının kurbanı olmuştu. Militer demokrasi, askeri vesayet ile yönetilen ülkemizde siyasetçiler sadece figürandı. O yıllarda ağırlıklı bir Soğuk Savaş paranoyasına girildi. İstihbarat faaliyetlerimize ağırlıklı olarak mason locaları hakim oldu. O dönemde MİT ve Seferberlik Tetkik Kurulu’nun beşinci kol faaliyeti, Tapınak Şovalyeleri, Sion Tarikatı, Gül ve Haç Kardeşliği örgütleri ile yakın temasa geçti. Ne var ki bu faaliyetlerin ne kadar milli olduğu ciddi biçimde tartışmaya açıktır. MİT’in istihbarat elemanları bilinçli olarak Türklerden değil Türkleştirilmiş eski Sovyet ülkesi kökenlilerden seçildi. Çerkezler, Gürcüler, Çeçenler, Abhazlar, Boşnak ve Arnavutlar asıllı vatandaşlarımız özellikle istihbarata

sokuldu. Türkmen ve Oğuz kökenliler MİT'den dışlandı. Aksini ispatlayın gazetecilik ve yazarlık mesleğini bırakırım. MİT'den ceza alan bir Ergenekoncu tanıyor musunuz?

1965'de yasallaşan devlet istihbarat hizmetleri, 1972'den sonra TSK ve MİT içinden bazı kişilerin angajesi ve bunların dışardaki her türlü yapılanmaları ile başka bir boyut kazandı. 1970'lerden sonra gizli ittifak hem kurumun içinde, hem dışında milli hassasiyeti olan kim varsa onları ortadan kaldırdı. MİT'in içinde istihbarat baronları oluştu. Bu baronların hiçbirisinin çalışması asla Türkiye'nin lehine değildi. ABD'nin büyük politikaları, İsrail'in çıkarları önceliğimiz sayıldı. NATO'ya girmemizin ardından istihbaratımız ABD tarafından kontrol altına alındı, 1949 yılından sonra eğitilip teçhiz edildi. Ek ödenekler, 1950- 1975 yıllarına kadar ABD tarafından verildi. Özel Harp Dairesi, Amerikalıların ordumuzdan seçip yetiştirdiği devşirilmiş elemanlarla dolduruldu. MİT'deki elemanların çoğu Özel Harp eğitimi alanlardan oluşturuldu. Çerkez ve Gürcü kökenliler, ulusalcı, dinden uzak Türk milliyetçisi olarak MİT yönetiminde baronluk kurdular. Babadan oğula geçen geleneğimiz MİT ve Dışişleri bakanlığında çok güçlüdür. Her MİT elemanının 3 akrabasını sorgusuz sualsiz bir referansıya MİT'e aldırma yetkisi, avantajı vardır. Bu yapının Hakan Fidan müsteşar olduktan sonra birden buharlaşp hükümetin emrine girdiğine inanan saf değilse eğer, basireti bağlanmıştı.

Önce gömleği doğru yerden ilikleyelim. Hukuksuz fişleme eylemi, nasıl Genelkurmay'ın kara koyunları Balyozcuları ve Ergenekoncular için sabit bir suç oldu ve mahkemece tescillendiyse, MİT için de görev değil suçtur. Bir hukuk devletinde suç işlemeyen masum kendi milletini fişleyen kimse ceza alır. Hiçbir kimse veya kurum – MİT'deki cunta fitne şebekesi de buna dahil olmakla kendi suçunu, başkalarının boynuna sorumluluk ve ceza olarak takamaz. Eğer bir hukuk devletiysek, üstünlerin hukuku değil hukukun üstünlüğü varsa, vatana ihanetle ve casuslukla suçlanan Taraf gazetesi ve gazeteci Mehmet Baransu'nun değil, fişleme aktörlerinin başı derttedir. AK Parti yönetimi iktidarda bulunmanın yol açtığı savunma refleksiyle hatalar yapıyor. 2010'dan sonra da devam eden fişleme yanlışını sonuna kadar savunamayacağını bakalım ne zaman anlayacak? 28 Şubatçılar bugün yargılanıyorsa, Balyoz ve Ergenekon sanıkları müebbet cezalar almışsa bunun temel hukuki nedeni fişlemelerdir. Susun diyenlere bu nedenle aldırıyorum. Suçu savunan gazetecilere acıyorum.

Fişlenen her kişi ve sivil toplum grubu, fişleme faaliyetinin yetkililerine karşı tazminat davası açabilir ve suç duyurusunda bulunabilir. Soruşturma savcısı MGK kararının aslını ve fişlemelerin asıllarını MGK ve MİT'ten istemelidir, ayrıca fişlemede görevli MİT cunta ekibi veya emir veren istihbarat baronları hakkında savcılar soruşturma izni istemek zorunda kalacaktır. Siyasi iktidar bugün yargıya müdahale eder ve bu izni vermezse, elbet ileride bu izni verecek bir iktidar gelecektir. Mahkemece Taraf ve Baransu'ya

bir ceza tertip edilecek olursa, Yargıtay’dan, Anayasa Mahkemesi’nden ve en nihayetinde AİHM’den dönmesi kesindir. MGK ve MİT’in kendi kanununda var olan devletin mahremiyeti ve devlet sırrı ile ilgili yasaklama ve yasalar, düşman için geçerli olmalıdır. Kendi vatandaşını iç düşman sayan kanun zaten yasal olamaz. En azından bu yasalarla Avrupa Birliği’ne girmemiz mümkün değildir. Türkiye’de hâlihazırda yürürlükte olan bir “Devlet Sırları Kanunu” yoktur. Özel hayata müdahaleyi engelleyen kanunda yetersizdir, Batı standartlarında birey özgürlüklerini genişleterek düzenlenmelidir.

Medyamızda yaşanan tekelleşme ve devletleşme eğilimi eski Sovyetler Birliği’ne döndü. Devlet gazetecileri, MİT yazarları türedi veya bazı kalemler kutsanan yeni devlete çalışmaya ikna edildi. Özgürlüğünü kaybeden kalemlerden kan damlıyor. Açıkca devletin, MİT’in ne talep ettiğini yazıp çizen bu kalemşörlerin çoğu maalesef sağ görüşlü, muhafazakâr sandığımız eski arkadaşlarımız. Fitne kazanına odun taşıdıkları halde, devlete çalıştıklarını varsaydıkları için kendilerini kahraman, ötekini ‘vatan haini’, ‘casus’ hatta ‘terörist’ olarak görmeye başladılar. Vicdanlar cüzdanlara, makamlara, şöhrete, çıkarlara; belkide bal tuzağına, mutaya, nisaya sıkıştı kaldı.

Gidişat şunu gösteriyor ki, muhafazakârlar-dindarlar demokrasi istemiyorlar. ‘Kemalist devlet’in ardından ‘muhafazakâr devlet’ faşist, baskıcı, despot olsada yeterli demek istiyorlar. Kendinden olan ‘Yakoben

devlet' makbul, ötekiler umurlarında değil, gemilerini yürütseler yeter... Sağlam, dik duralım, bu yanlış yaklaşıma entelektüeller ve camia dur demezse Allah'ın gayretullahına dokunması kaçınılmazdır. Yeni Türkiye kurduklarını iddia eden iktidar, her yaptığını caiz görüyor, sivil toplumun ve medyanın sorgulamasına izin vermiyor. Ağızlardan dökülen iftiralar, birbiri ardına savrulan hakaretler, tehditler sinelerde biriken nefretin büyüklüğüne, yeni kurgulanan istihbarat devletinin nasıl kurulduğuna dair net fikirler veriyor. Şiddetli imtihanlarla sarsılıyoruz. Düşmanın husumeti mi, dostun vefasızlığı mı, yoksa her ikisi birden mi bilemiyoruz. Dudaklarımdan hem milletimizin selameti için dualar yükseliyor, hemde şiir dökülüyor: Artık vefâya eyledik vedâ. Sızlıyor içim her şeyden cüdâ. Her çehrede yalancı bir edâ. Ayırmasın bizi haktan cüdâ...

İkinci Bölüm

Göktürk'ün Fitne Merkezi

AKP ile cemaat arasındaki kavga krizini 2009'dan beri kaşıya kaşıya çıkartanlar, en popüler CIA ve MOSSAD muhalifimiz sanılan, oysa CIA ve MOSSAD ajanları ile organik bağı bulunan siyasetçi-istihbaratçımız olan Doğu Perinçek ve MİT'deki Aydınlık grubudur. İngiliz-Yahudi Kraliçe Derin Devleti'nin ülkemizde 40 yıldır kullandığı kirli eli olan Perinçekgiller, ürettiği fitnelerle müslümanları birbirine düşürmeyi başardılar. Bu nedenle İngiliz-

Yahudi fitne merkezini deşifre ediyorum. Zaten Erdoğan'ın kin, nefret, hased, intikam, kıskançlık dolu konuşmalarını Perinçek yazıyordu.

Bu tiyatroda asıl hedefin Başbakan Erdoğan olduğunu hatırlatıyorum. 2011 yılında Ottawa ve Toronto'ya gelen Aydınlıkçı ama MİT'e çalışan bir akademisyen, bugün yaşananları bir dostuma kim olduğunu bilmediği için bir bir anlattı: "Cemaatı iç düşman paralel devlet ilan edip Erdoğan'a vurduracağız, sonra Erdoğan'ı elimizdeki dosyalarla rahatlıkla vuracağız" demişti. Nasıl bu kadar emin olduklarını sorduğunda arkadaşşıma şu manalı yorumu yapmıştı: "İngiliz Yahudi Kraliçe derin devleti son sözü söyler." Perinçekgillere bu sefer, AKP Lideri Recep Tayyip Erdoğan arkasında saklanarak MİT içindeki İngiliz-Yahudi nüfuz ajanları ekibiyle cemaata operasyon yapma görevi verildi, tüm becerilerini ortaya döküyorlar.

Bu marjinal gruba operasyon yaptırma acziyetine düşen Başbakan Erdoğan'ın ve AKP şüraşısından kimlerin hangi açıklarını yakaladılar acaba? Kimlerin kasetlerini çektiler, kimlerin yolsuzluk dosyaları ellerinde, kimlerin rüşvet alırları görüntüleri var ki, cemaate operasyona sesini çıkartamıyorlar. Üstelik kendi yaptıkları arsızlığı, ahlaksızlığı cemaat yapmış gibi kamuoyuna pazarlama kabiliyeti olan bu fitne şebekesi artık çok oluyordu. Gizli Arşiv twitter koduyla bugün başbakandan daha da sertleşmesini isteyen Perinçek kimdir?

JİTEM davasında yargılanan, eski PKK itirafçısı, İsveç'te yaşayan JİTEM elemanı Abdulkadir Aygan, şu itirafı dikkatlerden kaçırmıştı: “Doğu Perinçek bir İngiliz ajanıdır. Bunu 1983 yılında PKK’lı olarak Şam’da kaldığım örgüt evinde bizzat halen KCK Başkanı olan Cemil Bayık ve Halil Ataç adlı örgüt Merkez komite üyesi şahıslardan öğrendim. Yeri ve zamanı gelmişken sizlerle paylaşmak istedim. Şahsen bu konuşmaya tanık olunca; aklıma Mustafa Kemal’in İngiliz ajanı olduğu yolundaki iddialar geldi. 1970’li yıllarda ”sıkı solcu, Maocu” olan Doğu Perinçek’in son dönemlerde sıkı ”Atatürkçü” olması, sürekli ”Amerikan Emperyalizmi” karşıtı görünmesi, 1990’lı yıllarda Beka’ya ve Şam’a giderek PKK elebaşısı Abdullah Öcalan’a gül vermesi (PKK’yı İngilizlerin hizmetine sokmak için) Şam’da duyduklarımı teyit ediyor.”

Ünlü istihbaratçımız Mehmet Eymür’ün ifadesiyle Perinçek ve hizmetkarları arkalarındaki karanlık güçle birlikte Lübnan Nahrel Bared’deki FKÖ Kampında İngilizler ve MOSSAD tarafından eğitildiler. 1978, 1979 ve 1980 yıllarında Aydınlık gazetesinde Perinçek grubu, “Kontrgerilla” kampanyalarıyla halkta sağ ve sol kutuplaşmasını derinleştirdi ve halkı orduya karşı kıskırttı. 1974 Kıbrıs hareketini yapan ordumuza “işgalci” diyen dönekler, her siyasi ortama göre renk değiştiren bukelemonlardır. “Fabrikatör” lakaplı Perinçek grubu, Ordu ve MİT’deki karanlık oligarşik çete ile Türkiye’de yeraltı dünyasındaki karışık menfaat ilişkileri arasında kapıkulluğu ve fitnecilik yapıyordu.

MİT, bugüne kadar iki CIA ajanı yakalayabildi. Tesadüfe bakın ki, ikisi de Aydınlık'tan çıktı. Maalesef iki CIA'cı da kurmay albaydı ve MİT personeliydi: Turan Çağlar ve Sabahattin Savaşman. İkisi de Aydınlıkçıların haber kaynağıydı. Hatta Çağlar, doğrudan maaşlı Aydınlık elemanıydı. Peşlerine düşen Türk istihbaratçıların aleyhindeki haberleri Aydınlık'ta yayınlıyorlar ve adreslerini deşifre ediyorlardı. Bugün yaşanan fitnede benzer bir tiyatro oynanıyor, MİT'de çalışan özel harp albaylar cemaate örgüt darbesi yapıyor.

1970 sonlarında CIA ajanı olarak afişe ettikleri Kemal Ilıcak'ın Tercüman tesislerinde Aydınlık'ı bastırmaları gibi ayrıntıları bir tarafa bırakın, Ilıcak'ın bunu ABD büyükelçisinin ricasıyla yaptığı iddialarına ne diyelim? Ya da, Aydınlık'a sabotaj yapmak isteyen Susurlukçu mafya gruplarını bizzat Mehmet Ağar'ın engellediğini biliyor muydunuz? Aydınlıkçıların savunmalarını kitaplaştırdığı Sabahattin Savaşman'ın aynı zamanda İngiliz MI6'ya da çalıştığını duymuş muydunuz? Hani şu, Aydınlıkçıların ev sahibi olan İngilizlere?

Doğu Perinçek ve Aydınlıkçıların yabancı servislerle irtibatı sadece örgütlerinin bir İngiliz'in evinde yakalanması ile sınırlı değildi. Suçüstü yakalanarak casusluk suçundan ağır ceza alan iki emekli Türk Subayı da Aydınlıkçılarla irtibatlıydı. Hele bunlardan Turhan Çağlar, Aydınlık'ın "İstihbarat ve Yazı İşleri Müdürü" gibi çalışıyor, Aydınlıkçılarla toplantılar yapıyordu. Bugün Aydınlık'ta yazan isimlere bakarak

bile fitnenin İngiliz derin devletine çalışan güya devletçi ayağını görmek mümkün.

Perinçek, açıkladığı MİT raporlarıyla, 28 Şubat Dönemi'ndeki aktif tutumuyla yakın tarihimizde silinmez izler bıraktı. Dev-Genç'in genel başkanlığını yapacak kadar iyi sosyalistti. Şimdi ise hafızalarımızda Ulusalçı yani Nasyonalsosyalist olarak yer etti. AKP iktidarının ardından ortaya çıkan Kızılelma Koalisyonu'nun en önemli isimlerindendi. Ergenekon Terör Örgütü Davası'yla Silivri'de 5 yıl geçirdi, örgüt kurucuları arasında adı geçti ve ağırlaştırılmış müebbet aldı. 2003'de Sedat peker gibi bir ülkücüyle Kızılelma koalisyonu ve Öztürk Ergenekon yapılanması kuran Perinçek, bugün Osman Sınav yönetiminde TRT'de yeni başlayan Kızılelma dizisiyle MİT'i yapacakları şeytanlıklardan önce kutsatıyor ve kamuoyunun kafasını yıkıyor ve zihnini karıştırıyor.

Perinçek, üniversite yıllarında, 1962 ve 1963'te toplam on ay Almanya'da işçilik yaptı ve Almanca öğrendi. Haziran 1964'te Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Kamu Hukuku (Devlet Teorisi ve Kamu Hürriyetleri) kürsüsüne asistan olarak girdi. 1967 yılında Dönüşüm dergisi yazı kurulu üyesi ve başyazarı idi. Almanya'da Türk Toplumcular Ocağı kurucusu ve ilk genel başkanı olmuştu. Türkiye İşçi Partisi (TİP) üyesiydi. TİP'in Bilim Kurulu'nda görev aldı ve Güvenlik Komitesi başkanlığı görevlerini yürüttü. TİP içindeki "Devrimci Muhalefet" hareketinin önderlerindendi.

Perinçek 1968’de hukuk doktoru oldu. Doktora tezinin konusu ve ilk kitabı, Türkiye’de Siyasi Partilerin İç Düzeni ve Yasaklanması Rejimi’ydi. Aynı yıl daha sonra Dev-Genç adını alacak olan Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) genel başkanı olmuştu. Yine aynı yılın Kasım ayında, arkadaşlarıyla birlikte Aydınlık dergisini yayınlamaya başladı. Aydınlık’ın başlangıçtaki kurucuları Şahin Alpay, Cengiz Çandar, Gün Zileli, Erdoğan Güçbilmez, Vahap Erdoğan, Atıl Ant, Münir Ramazan Aktolga ve Doğu Perinçek’ti.

1969 Temmuz’unda İşçi Köylü gazetesini kurdu ve başyazarı oldu. 12 Mart Muhtırası’nın ardından başlayan tutuklama dalgasından Doğu Perinçek de nasibini almıştı. Tutuklanmış ve yapılan yargılama sonucunda yirmi yıl hapis cezasına çarptırılmıştı. Cezasını çekerken 1974 Affı imdadına yetişti ve Doğu Perinçek serbest bırakıldı. Siyasi hayatına kaldığı yerden başlayacaktı. Bu arada hayatına bir kadın, Sırma Ersanlı girecekti. 1974 yılında evlenen Doğu Perinçek’in evliliği ancak iki yıl sürebilmişti. Bu evlilikten Zeynep Perinçek doğmuştu.

28 Ocak 1978’de Aydınlık Davası’nın aklanmayla sonuçlanması üzerine Türkiye İşçi Köylü Partisi’nin kuruluşuna önderlik etti ve ilk genel başkanı oldu. Türkiye bu yıllarda sağ-sol çatışmaları içinde kıvranıyordu. Terör şehirleri teslim almıştı. Silahlı çatışmalar alınan tüm önlemlere rağmen engellenemiyordu. İşte tam bu ortamda 12 Eylül 1980’de Türkiye’de askeri darbe oldu. Bu Perinçek’in kişisel tarihi için de çok önemliydi. Perinçek

tutuklandı ve 1985 yılına kadar, tam beş sene tutuklu kaldı. Serbest bırakıldıktan iki yıl sonra, Ocak 1987’de haftalık “2000’e Doğru” dergisini yayınlamaya başladı. Bu dergide de genel yayın yönetmeni ve başyazarlık görevlerinde bulundu.

Bu defa da neredeyse iç savaş görüntüsü veren etnik çatışma yüzünden başı derde girdi. Güneydoğu Anadolu bölgesinde muhalif aydınları “te’dib” etmeye yönelik çıkartılan “Sansür Sürgün Kararnamesi”nin kurbanı oldu. 1990 yılında, Diyarbakır Cezaevi’nde üç ay tutuklu kaldı. 1991 yılında Türk Ceza Kanunu’nun 141. maddesinin kaldırılmasıyla, yeniden siyasi haklarına kavuştu ve aynı yılın Temmuz ayında Sosyalist Parti’nin İkinci Büyük Kongresi’nde genel başkanlığa seçildi. Bir yıl sonra Sosyalist Parti’nin Anayasa Mahkemesi’nce kapatılması üzerine kurulan İşçi Partisi’nin genel başkanı oldu. Ancak Perinçek hakkında 1991 seçimlerinde TRT’de yapılan Liderler Açık Oturumu’nda yaptığı konuşma nedeniyle kendisine Terörle Mücadele Yasası’nın sekizinci maddesine dayanılarak on dört ay hapis cezası verildi. Bu ceza bittiğinde tarihler 8 Ağustos 1999’u gösteriyordu. On ay, on gün Haymana Cezaevi’nde kalmıştı. Basın suçlarını erteleyen yasayla yeniden siyasal haklarına kavuştu. 19 Ekim 1999’da toplanan İşçi Partisi Olağanüstü Kongresi’nde yeniden genel başkan seçildi. Halen Şule Perinçek’le evli olan Doğu Perinçek’in bu evlilikten üç çocuğu oldu: Kiraz, Mehmet ve Can Perinçek.

Doğu Perinçek'in hayatında birbirinden ilginç bağlantılar vardı. Dayısı Em. Tümğ. Turhan Olcaytu, 12 Mart Muhtırası öncesinde etkin isimlerden birisiydi. Adı kurulmuş olan cuntaya verilen Em. Tümğ. Cemal Madanoğlu, Perinçek'in ilk eşi Sırma Ersanlı'nın eniştesiydi. Yine Doğu Perinçek'in teyze oğlu, yani kuzeni Gürbüz Tüfekçi'nin arası TSK mensuplarıyla çok iyiydi. Çevresi Tüfekçi'yi MİT mensubu olarak biliyordu.

Doğu Perinçek'in sınıf arkadaşları da oldukça önemli isimlerden oluşuyordu. 1964'te mezun olduğu Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden dönem arkadaşları Mikdat Alpay ve Uğur Mumcu'ydu. Alpay daha sonraki yıllarda MİT Müsteşar Yardımcılığı görevine kadar yükseldi. 28 Şubat Dönemi'nde adından en fazla bahsedilen MİT görevlisi herhalde Mikdat Alpay'dı. Hukuk Fakültesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi (SBF) ile yanyana olduğundan, Perinçek'in etkinlik alanı bu okula da sıçramıştı. SBF, o günlerde siyasi çalkantıların tam odağındaydı. Şahin Alpay, Cengiz Çandar, Nuri Çolakoğlu, Ömer Madra, Cüneyt Akalın, Halil Berktaş gibi o dönemin geleceği parlak SBF ve Ortadoğu Teknik Üniversitesi asistanları, Perinçek'in etrafında toplandı. Perinçek, 1968'de devrimci gençliğin en üst kuruluşu olan Fikir Kulüpleri Federasyonu (Dev-Genç) başkanlığına seçildiğinde Ankara Hukuk Fakültesi'nde asistandı.

Sosyalistlikten ulusalcılığa, ateizmden Müslümanlığa savrulan bir hayatın ortasında Doğu Perinçek, Ergenekon Davası'nın en önemli mahkumları

arasından ordu paşalarıyla beraber Silivri'den kahraman olarak çıkma planı yaptı. Başbakan Erdoğan'un egosu güçlüydü, parayı seviyordu. AKP içinde “masa, nisa, kasa” zafiyetlerini tesbit etti ve uzun soluklu bir plan yaptı. PKK ile müzakere cemaat ile savaş, “PKK sosyal aktivist”, “cemaat Haşhaşinci” iftiraları hep Perinçek'in fitneye, şeytanlığa çalışan kafasından çıkan komplolar. Başbakan'ın konuşma metinlerini artık Doğu Perinçek, Cem Küçük, Ergün Poyraz ve Yalçın Küçük yazdığı için Türkiye, 1980 öncesindeki kaos dönemine geri dönüş yaptı.

Üçüncü Bölüm

Ve Göktürk Sivil Darbe Yaptı

Dostlarım, tanıdıklarım, tanımadıklarım pek meraklı! Sohbetimiz esnasında, hem sosyal medya üzerinden hemde telefon açıp ülkemizde ne zaman askeri darbe olacağını öğrenmek istiyorlar. Bazen kendimi darbeleri erken haber vermeden sorumlu gazeteci gibi hissediyorum. Herkes ülkemizde olan bitenlere bir anlam veremediklerini söylüyor, sitem ediyor ve soruyorlar: “Darbe yakın mı?” Gülsem mi, ağlasam mı bilemiyorum. Darbe olması için daha ne olması gerekiyor acaba!

“Twitter’da elinde kılıç önüne geleni kesip doğruyorsun, ne oldu sana Allah aşkına?” diyenler halime pek şaşkın! Takipçim twitter’da bir ayda 4 binden 35 bine çıkmış, her makalemi yüzbin kişi okuyormuş. 8 yıldır faaliyet gösteren kişisel siteme yoğun girişler olduğu için kapasite artık taşıyor. Açık açık yazayım mı, eğer bir darbe olsaydı, ne olurdu! Bir dostum, “sen bir fenomen oldun ama sakın Türkiye’ye gelme, öldürürler” diyor.

Niye diye sormadım. Ülkeye bir paranoya hakim, aslında bir darbe oldu kimse adını koymak istemiyor. Başbakan, “dostmodern” diye tanımlamak istedi “post kurtarma” darbesini! Benim tesbitim, bu bir “Yeşil Neo-28 Şubat ” sivil darbedir ama askerler arkada saklanıyor.

Eğer bir darbe olsaydı, HSYK'da bir değişiklik yapılır, 12 Eylül 2010'da halkın referandumda evet dediklerine itiraz edilir ve hayır denilirdi. Üstünlerin hukuku geçerli olur, elit bir oligarşi halkla alay eder gibi tasfiye yapardı. Bir darbe olsaydı, ilk önce HSYK yasası yeniden değiştirilirdi!

Eğer bir darbe olsaydı, darbeleri engelleyen, Ergenekon, Balyoz, casusluk ve 28 Şubat operasyonlarını yapan 2000 polisi darbeciler hemen sürgün ederdi. Bir darbe olsaydı, Ergenekon'un intikamını darbecileri soruşturan savcılardan alırlar, savcı ve yargılayan hakimler sürgün edilir, yetkileri tırpanlanır, tenzili rütbeye uğrarlardı!

Eğer bir darbe olsaydı, medya organlarına devlet el koyardı, devletleştirir, tekel haline getirir, çok sesliliğe izin vermez, sustururlardı. Bir darbe olsaydı, devlete paralel gazeteci ve yazarlar türer, devlete yaslanırlar, çirkefleşirler, toptan tüm medya pespayeleşirdi!

Eğer bir darbe olsaydı, Anadolu'nun bağrından çıkmış dindar vatan evladı şeytanlaştırılır, devlet kurumuna sızdı diye kapı önüne konur, itibarı zedelenirdi. Bir darbe olsaydı, iftira, yalan ve çamur atmada yarış yapılır, hatta ülkenin en temiz insanlarına 'Haşhaşın' denirdi!

Eğer bir darbe olsaydı, ülkemizin yurt dışında medarı iftihar, alnımızın akı olan Türk okullarını kötüleme furyası başlatılır, devletin büyüğü büyükelçilerine

talimat gönderir ve karalama kampanyası yapardı. Bir darbe olsaydı, Türk okullarını kötüleyen ‘devletlü’ olurdu!

Eğer bir darbe olsaydı, abuk sabuk kız erkek evler tartışması yapılır, özel hayata karışılır, yasakları izah için dini terminoloji kullanılır, İslamcılık yozlaştırılır, dünyevileşen müslümanlar dindar sanılırdı. Bir darbe olsaydı, dershaneler kapatılır veya dönüştürülürdü!

Eğer bir darbe olsaydı, yolsuzluk, rüşvet, komisyon, hortum, hırsızlıkların üstü örtülür, devleti yönetenler bizzat yanlışları örtbast eder, yargıya müdahale ederlerdi. Bir darbe olsaydı, dürüst savcı ve polisler diyar diyar sürülür, hakimlerin gözü korkutulurdu!

Eğer bir darbe olsaydı, MİT tüm cemaatleri eskiden fişlediği gibi fişlemekle kalmaz, despotlaşır, fişlemelerde “vatan haini”, “devlet düşmanı” ve “casus” gibi notlar düşülürdü. Bir darbe olsaydı, hakkı söyleyen ve darbecileri takip eden TEM polisleri intihar süsüyle Özel Harp tarafından infaz edilir, topluma korku, endişe, belirsizlik pompalanırdı!

Eğer bir darbe olsaydı, ülke bir Muherabat, istihbarat ve istibdat devletine döner, birbirinin ayağını kaydırmak isteyen dönekler, namussuzlar türer, fırsattan istifade müfteri olurlardı. Bir darbe olsaydı, kardeş kardeşi ispiyonlar, baba oğlu satar, müslüman müslümanı hançerlerdi, herkes birbirine küfredi, toplum tam ortadan ikiye bölünür, çatlardı!

Eğer bir darbe olsaydı, ülkede muhalefet partisi kalmaz, tek adam zihniyeti hortlar, “dediğim dedik çaldığım düdük” diyen bir “diktatör”, tüm nimetleri kendinden menkul görürdü. Bir darbe olsaydı, bu tek adam kendisini halka zorla cumhurbaşkanı seçtirmeye çalışır, seçime hile karıştırmak için devlet gücünü kullanır, muhalifleri sindirirdi!

Eğer bir darbe olsaydı, devlete göbekten bağlı kılınmış, midesine endeksli, makam düşkünü aydınlar, akademisyenler susar, gazeteci ve yazarlar devlet kulu olur, makam korkusu, işten atılma endişesi had safhada olurdu. Bir darbe olsaydı, insanlar zulmü iliklerine kadar hisseder, sıranın kendisine ne zaman geleceğini kurbanlık koyun gibi beklerdi!

Eğer bir darbe olsaydı, fetva verecek bir hoca mutlaka bulunur, yapılan tüm yanlış işlerin devletin bekası için gerekli olduğuna vicdanlar inandırılır, gerekirse vatan evlatlarının infazına ses çıkarılmazdı. Hatta onca devlet ihalesi üzerinden komisyonun ve rüşvetin devlet yararına alındığına halk inandırılır, zina ve yolsuzluk alenileşirdi! Bir darbe olsaydı, takiye yapanlar, münafıklar çoğalır, doğruları söylemek elde tutulan ateş, bir kor olurdu!

Eğer darbe olsaydı, sivil toplum öldürülür, sivil toplum örgütleri devletten maliyeleşmemişse ve devlet tarafından kontrol edilmiyorsa sakıncalı görülür, emir eri olmazlarsa yok edilirlerdi. Bir darbe olsaydı, ülkenin en büyük cemaatının gözyaşına

bakılmaz, gulyabanileştirilir, öcüleştirilir, karalanır, örgüt davası hazırlanırdı!

Eğer bir darbe olsaydı, hapishanedeki bölücüsü, darbecisi, mafyası dışarı çıkarılarak toplumsal bir barış olacağına halk inandırılır ama cemaatler tehlikeli görülür hapsedilmeleri için fitneler, yalanlar, kasetler çıkarılırdı! Mutlaka MİT'in kara koyunlarının ürettiği sahte haberler merkezi olurdu ve utanmadan yargısız infaz yaparlardı! Bir darbe olsaydı, Fethullah Gülen Hocaefendi'ye sataşmak, küfür ve hakaret etmek caiz olurdu!

Eğer bir darbe olsaydı, Genelkurmay Başkanlığı Başsavcılığı, 5 yılda 400 celsesi yapılan asrın en büyük derin devlet davası Ergenekon'dan mahkumiyet yiyenleri, Balyoz davasında kararı Yargıtay'da onananları kurtarmak için 'kumpas' diye suç duyurusunda bulunurdu. Bir darbe olsaydı, milyonlarca sayfa delile rağmen yargının kararları hiçe sayılır, 28 Şubat davasında sanık kalmaz, 12 Eylül davasının içi doldurulmaz, İzmir'de devam eden askeri casusluk davasında yargılananlar Yargıtay aşaması bypass edilerek serbest bırakılırdı!

Eğer bir darbenin halen olmadığını sanıyorsanız ve askeri darbe ne zaman olacak diye saf saf bekliyorsanız, ben size daha ne diyeyim!

“Göktürk” adlı yeni derin devlet, fesat oligarşik komite, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan eliyle sivil bir darbe yaptırdı. Erdoğan, tıpkı Süleyman

Demirel'in 28 Şubat sürecinde davrandığı gibi davrandı ve darbenin yönetimine geçti, iktidarını, yani zevahiri kurtarıyor.

“Uluslararası komplo” filan yok dostlar, darbeyi yapan “paralel devlet” ama adı “Göktürk”. KCK denen paralel diğer devlet “Kürdistan” ile ortak hareket ediyor. “PYD” denilen “cemaat paralel devleti” tam bir yalancı hayalet!

Sorun kendinize ve cevabını net olarak düşünün. Eğer bir darbe olsaydı, bugün yaşananlardan daha fazla ne olabilirdi? Cevabını ben vereyim, bunlar yaşanırdı. Tek farkı olurdu, binlerce insan hapishanelere alınır ve işkenceden geçirilir veya işlerinden edilirdi. Sakın bana, “olmaz bunlar” demeyin.

Eğer bu darbe daha da sertleştirilmek isteniyorsa, “Göktürk Komitesi”, bundan sonra ne yapacaktır? Bir darbe olsaydı, “Türk ordusunda Fethullah Gülen yapılanması” isimli çakma hazırlanmış kurgu bir yazı dizisi Sabah gazetesinde Ferhat Ünlü ve Abdurrahman Şimşek adlı iki gazeteci ismi kullanılarak yayınlanır ve kamuoyunda Gülen ve cemaat nefreti patlamaya hazır volkan hale getirilirdi! Ve casusluk ve vatana ihanet ettikleri gerekçesiyle örgüt davası açılır, MİT tarafından 3 yıldır izlenen 4800 kişiye anında operasyon yapılırdı. 40 gazeteci hapsi boylardı. Savcı ve polisleri devreden çıkartan soruşturmada MİT mensuplarına özel görevler verilirdi! Kimse sormazdı, 2000 ile 2008 arasında Gülen tam 8 yıl, örgüt davasından yargılanıp tam beraat etmedi mi? Hatta

Yargıtay Genel Kurulu'na kadar giden davada tam aklanmadı mı? Bu nasıl kin ve nefret ki, Hak dostlarını hedef alan fesat komitesi elbise değiştirip aynı yerden milleti tekrar sokabiliyor ve saçmasapan iftiralarla göz boyayıp halka yutturabiliyor?

Bir darbe olsaydı, inanın bana bu bile olurdu! Linç edilen hak dostlarının ve son davanın koruyucusunun Allah olduğu unutulurdu! Gayretullaha dokunan zulüm, Allah'ın kılıçları Hz. Ömerleri, Hz. Halid Bin Velidleri, Hz. Alileri ve Hz. Ebu Dücaneleri yardıma gönderirdi!

Dördüncü Bölüm

Göktürk'ün Fesat Süfyanizm Oligarşisi

“Büyük Yolsuzluk ve Rüşvet” adı verilen “17 Aralık Operasyon”u sonrası siyasi intiharı seçen AK Parti’yi seveni, sevmeyeni hayretle izliyor. “Bu bir dış güçlerin komplosu”dur teorisine inanan gittikçe azalıyor. Hastalığa teşhis koyamayan doktor, psikiyatri uzmanı veya psikolog, asla hastayı tedavi edemez. Toplum doktorları, sosyoloğlardır. Sosyolog gazeteci, Sosyal Hizmetler ve Uluslararası Hukuk masterları olan yazar olarak teşhisi koydum: Bu bir fesat derin Süfyanizm oligarşisinin suikastıdır. Üst düzey yapısı beş bin kişiyi bulan bu derin oligarşik fesat yapılanmasından toplam yüzbin kişi

nemalanıyor. Nemalanan kısım, geçiştir. Nerede menfaati varsa oraya yaslanır ve taraf değiştirir! AKP, oligarşiye teslim oldu; cemaatı “paralel devlet” diye tasfiye ettiren şebeke ile dindar askerimizi ordudan attıran, “bize değil hiyerarşiyi bozup Gülen’e itaat ediyorlar” diye yalan uydurarak kapı önüne koyan aynı ekiptir. Oyunun fitne cümlesi aynı, maşayı tutan el değişti: AKP ve Erdoğan.

Türkiye’nin ayağına çelme takan oligarşik düzen, halkın bağrından koşup gelen AK Parti ve Fethullah Gülen grubunu asla sevmeydi. Anadolu evladına “devlete sızıyor” yakıştırmaları yapanlar, “28 Şubat Post-Modern” darbesinde kim idi ise, bugün yaşanan “Yeşil” görünümlü “Neo-28 Şubat Postu Kurtarma” darbesinde de aynı fesat merkezi. Bir cemaatı sevmek, hatta mensubu olmak hangi demokratik ülkede suçtur veya devlet memuru olmaya engeldir? Vatan evladı sızmaz, liyakatıyla devlet bürokrasisine girer, hizmet eder. Kumpas, Ankara’nın kasvetli elit oligarşisinin en başarılı olduğu alan. “Bizans Entrikası”da denebilir. Cemaatin “paralel devlet” ilan edilip “örgüt suçu” kapsamına sokulması eski tezgah. AK Parti’ye daha dün “İslami Terör Örgütü” damgası vuran aynı şebeke değil mi? Tezgahın nasıl işlediğini, fesat oligarşinin kendi halkına nasıl suikast düzenlediğini ve AK Parti’nin nasıl tufeye getirildiğini yazmalıyım.

“Yeni Fesat Komitesi”, oligarşik yapının maşasıdır. Emniyeti hallaç pamuğu gibi dağıtan, yargıya doğrudan müdahale eden, bürokraside cadı avına girişen hükümet, son olarak HSYK’yı kökten

değiştirecek bir yasa teklifi hazırladı. Hakim ve savcılar, Adalet bakanı üzerinden dolaylı olarak başbakana bağliıyacak yeni sistem, 12 Eylül modelini hortlatıyor. Mesela bugünkü yolsuzluk soruşturmalarını yürüten savcılar bakan tarafından görevden alınabilecek. Yasa teklifi neresinden tutsanız sorunlu.

28 Şubat sürecinde yaşadıklarımız aynen yaşanıyor. “12 Eylül diktatörlüğü” geri dönüyor. Bu ülke “150’lik”ler, “1402’lik”ler, “YAŞ’lık”lar utanç listeleri gördü, hepsi daha sonra çok ayıplandılar ve iptal edildiler. Pek çok bedeller ödeyerek bu ülke demokrasi yokuşunu tırmandı ve AKP’ye destek vererek 12 Eylül 2010 referandumunda oligarşik fesatçıları sandığa gömdü. Ancak, oligarşik çete teslim olmak istemiyor, fitne fesat tohumlarını yeşertip, AK Parti içinden kotardıkları zorlama grupla koalisyon kurdular. Keşke her şey sadece para ve devlet makamları olsaydı, ama maalesef “devlet besleme yeşil yandaş medya”, geçmişte düşman olduğı karanlık şebekelerle ortak çalışarak memlekete çok zarar veriyor.

Bol maaşlı İslamcı yazar ve gazeteciler, hiç utanmadan yolsuzlukların üzerine gidilsin ama yolsuzlukları kovuşturan polis ve savcılar kovulsun, mahkemeleri biz yönetelim demek istiyorlar. Neredeyse “istiklal savaşı” veriyoruz, bin kişinin haksız yere yargısız infazla idam edildiğı İstiklal Mahkemeleri kurulsun” diyecekler. “Çakma İslamcı yazarlar”, cemaat yok olunca yeni bir asrı saadet

devrinin başbakan tarafından getirileceğini bile yakında yazabilirler. Akli başında sandığımız koskoca “İslamcı yazarlar”, hem her şeyimiz olan Başbakana bir söylesek o her şeyi halleder, kim yolsuzluk yapıyorsa ona çok kızar bile diyorlar. Ortada duran büyük yolsuzluk kokuşmuşluk ve çürümeyi İsrail (!) yüzünden görmeyen “İslamcı yazarlar”, yanlışları bir sosyolog titizliği ile mükemmel bir duruşla yazan Ahmet Turan Alkan, Ali Bulaç ve Mümtazer Türköne’yi linci sevap sanıyorlar! İsrail ve ABD ile ilişki içinde olan cemaatin tüm mensublarını devletin, yani Başbakanın bekası için yok etmek vaciptir fetvası nasıl olsa ceptedir.

28 Şubat sürecinde Batı Çalışma Grubu ile, Mart 2003’de ise Balyoz planı ile Çetin Doğan Kemalizmin ayakta kalması için her şeyi yaptı, suçlu bulundu hapsedildi. Bazı ünlü “İslamcılarımız”, Başbakanın iktidarda kalması için tozuttu ve “Yeşil bir 28 Şubat” sürecini caiz, vacip hatta galiba farz görüyorlar. Meşrepleri meçhul, neye önem verdikleri ise malum. Aile efratları devlet makamlarında güzel yerlere gelen “İslamcılar” 10 ile 15 bin TL civarı maaşları cebe indirmekle İslama en büyük hizmeti yaptıklarına inanabilirler. Arpalık devlet postları, bankamatik danışmanlıklar, haybeden gelen ulufeler, kaynağı sorulmayan oşürler, humus kazançları hep helal oldu. Haram mefhumu müphemleştirdi, sanki müslüman için değil sadece münafıklar ve kafirler için Allah sınırları Kur’an’da ve Peygamberimiz yaşantısı ile hadisinde belirledi. Gulul, kamu hakkı Allah hakkı, yetim hakkıdır dediniz mi hemen “paralel devlet örgütü”

içinde sayılıyorsunuz. Ülkede yanlış giden şeyler olduğunu iddia ederseniz “yeşil kartel medyası” tarafından hemen Amerika yada “İsrail ajanı” ilan ediliyorsunuz. Konjoktüre göre, kimi zaman “Gönüllüler Hareketi kötü”, kimi zaman “AK Parti kötü” taktiğiyle iki grubu birbirine düşürmeyi başardılar. AKP ve Gönüllüler Hareketi’nden intikam almaya çalışan Ergenekoncuları salarsa, derincilerin dümenine girmiş AK Parti’yi iyi günler beklemiyor.

Ulusalcılar, ülkücüler, PKK ve KCK siyasetçilerinden sonra “siyasi islamcı hareketi” de kendi yanına çeken derinciler cemaata “örgüt” diyerek kaos çıkartıyorlar. 28 Şubat’da, “irtica bahane vurgun şahane” manşeti atmıştım bir defa, yerini cemaat kelimesi aldı. “Cemaat bahane yolsuzluk şahane” manşeti gazetelerde atılmalıydı. “Eski Türkiye”de Atatürk adını kullanarak bankaları hortumlayanlar, artık her olumsuz şeyde “cemaat yaptı propagandası” ile devlet içinde büyük bir soygun peşinde. Cemaat kelimesi sihirli bir öcü haline geldi, zina yapsalar cemaat yaptırdı diyecekler ve günahlarını yıkadıklarını sanacaklar. Bu oyunu erken fark eden cemaat, adını camia yapmak istedi, cemaat kelimesi oyunu bozuldu. İrtica tehdidi ülkede unutuldu, hatta MGK’da bile tehdit olmaktan güya çıkardı. Ancak yılmak bilmeyen “oligarşik derinciler”, artık irtica yerine “cemaat tehlikesi paralel devlet” diye bir fitne uydurdu. Halkı inandırmak için MİT bünyesinde Basın’dan sorumlu Nuh Yılmaz başkanlığında “Yeşil 28 Şubat’ın Medya Fesat Çetesi” kuruldu. Daha 2007’de “Abdullah Gül’ün eşi başını açmadan Çankaya’ya çıkamaz,

2013’de Emine Erdoğan başını açmazsa kocasının Çankaya’ya yolu tıkanır” diyen yazarlar, bugün başbakana “cemaatı yık gazı” veriyor ve “AKP hayranı” olarak el üstünde tutuluyor.

Gazeteci yazar Nazlı Ilıcak yolsuzluk operasyonu sonrası AKP ve Fethullah Gülen cemaati arasındaki gerilime dönüşen “paralel devlet” tartışmalarına ilişkin, “Başbakan Tayyip Erdoğan’a bir operasyon yapıldı. Ama bunu yapan cemaat değil, MİT’in içinde karanlık bir odak! Ergenekon’la da, başka odaklarla da işbirliği yapmış olabilir. Dış mihrakları da bu paketin içine koyabiliriz” dedi. Ilıcak Hürriyet’ten Ayşe Arman’a verdiği söyleşide, “şimdi bakın, 28 Şubat operasyonunun tüm enformasyon bölümünü MİT yürüttü. Ve o MİT hep aynı kaldı. Hiç temizlenmedi. MİT’in içinde böyle odaklar kalmış olabilir” ifadelerini kullandı. MİT-Medya ilişkilerinin hangi boyutlara ulaştığı, “MİT’in medyadaki yazar-gazetecileri nasıl denetlediği” hatta “çakma haberlerle yönettiği” artık deşifre olmalı. Ajanlık yapan gazeteci gazeteci değildir, dejenere devlet gazeteciliğine artık bir son verin, Sovyet ülkesinde yaşamıyoruz, sivil olun, derin oligarşi emrinde asker bir köle olmayın.

Medya Analiz diye bir blogda çete ortaya çıkartıldı. Postmedya haber sitesi alıntı yaptı, okuyalım:

“MİT’in yönlendirdiği medya ekibi doz açısından derecelendirilmiş düzeyde. Abdurrahman Şimşek, Ferhat Ünlü, Cem Küçük, Tutkun Akbaş, Ömer

Adıyaman, Medyagündem, Sontv gibi isimler ve siteler, “çete” şeklinde hareket ediyor. Hiçbir kural tanımadan kara propaganda, yalan, iftira, suç isnadı, delil uydurma, karakter suikastı, masa başı habercilik, yasa dışı takip, izleme, dinleme dahil tüm imkanları kullanıyorlar. Bu ekibin direct olarak yazı yazdırdığı isimler ise Rasim Ozan Kütahyalı, Sevilay Yükselir, Abdülkadir Selvi, Cem Küçük, Elif Çakır, Hakan Albayrak, Hasan Karakaya, Erdal Şimşek ve Turgay Gülergibi isimler.

İkinci kategoride yer alanlar ise bir derece altta duruyorlar. Hüseyin Yayman, Hilal Kaplan, Celal Kazdağlı, Alper Tan, Mahmut Övür, Abdurrahman Dilipak, Nasuhi Güngör, Nagehan Alçı gibi isimler bir doz aşağıdan yayın yapıyorlar. Yıpratma, saldırı, kanaat yönlendirme faaliyetlerini mümkün olduğunca kriminal dozun bir alt seviyesinde sürdürüyorlar. Ancak tezleri ilk gruptaki “çetenin” tezlerini yüzde yüz oranında destekliyor.

Üçüncü kategoride ise medya yöneticileri var. Serhat Albayrak, Mustafa Karaalioğlu gibi medya yöneticileriyle Nuh Yılmaz bizzat görüşüyor. Hükümet politikalarına destek veren bu gazeteler özellikle “cemaat konusunda” yapılacak yayınlar, izlenmesi gereken politikalar hakkında enforme ediliyor. Aynı zamanda da Çete’ye bağlı isimlerin önünün açılmasını sağlıyorlar.

Çetenin koç başlığını Abdurrahman Şimşek ve Ferhat Ünlü yürütüyor. Beli silahlı bu iki kişi MİT üzerinden

istedikleri kişinin iletişim bilgileri, adresi, görselleri, takip ettirilmesi, izlemeye alınması gibi imkanlara sahip. Hayli geniş özel bir bütçeyle donatılmış olan bu iki kişi, aynı zamanda “özel istihbarat” adı altında bir ekibi de yönetiyor. Hedef belirlendikten sonra bu ekiple ilk yıpratma faslı başlıyor. Şimşek istihbaratçılığa kendisini o kadar kaptırmış ki, Sabah’ta başında olduğu Özel İstihbarat Servisi’ne, MİT’teki Kontrterör Dairesi’nin yerini alan Özel İstihbarat Dairesi’nin adını vermiş. Ünlü ve Şimşek, asıl bombayı daha patlatmadı. Askeriyede cemaat operasyonu yaptırmak isteyen çetenin patronları ellerine çakma bir yazı dizisi tutuşturdu. Kamuoyunun yeterince cemaat düşmanı haline geldiğine inandıkları anda Sabah gazetesinde vahim yazı dizisi başlatılacak, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, aynen 30 Ağustos 2000’de eski Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu’nun dediği gibi vay be devletin altını oyuyorlarmış diye savcılara suç ihbarında bulunacak ve yeni bir Gülen davası, casusluk ve vatana ihanetten açılacaktır. Gülen haksız değil, değişen bir şey yok, dün aynı zulmü yapanlar, bugün sadece maşa değiştirdi.

Sabah’ın özel istihbarat müdürü Abdurrahman Şimşek’e bağlı çalışan bu paralel grupta, Vakit-Sabah-Milat ve şimdi Akşam’da görev yapan Erdal Şimşek, Yeni Şafak’tan Cem Küçük, Medyagündem’den Tutkun Akbaş, Son TV’den Ömer Adıyaman, Haber TV’den Sinan Tavukçu (Enisteşi İ.H.M, MİT’te üst yönetici) gibi isimler bulunuyor. Çete’nin arka bahçesinde ise geniş bir internet yelpazesi

bulunuyor. Haber10, Medyagundem, ve Sontv gibi internet siteleri bariz MİT savunmalarıyla dikkat çekiyorlar. MİT’e yönelik eleştiriler kurum tarafından cevaplanmadan bu siteler üzerinden cevaplandırılıyor.

Tutkun Akbaş’ın uzun süre yönettiğini inkar ettiği ancak sonunda kabul ettiği finansmanın Serhat Albayrak tarafından sağlandığı bilinen Medyagundem, tüm ekibin istikametini belirlemede ana karargah olarak kullanılıyor. MİT’e bağlı ikinci ve üçüncü kategorideki medya yapılanmasının tamamı hedef alınacak kişi ya da grubu medyagundem üzerinden öğrenip harekete geçiyor.

Hükümete ters düşen kişiler hedef alınmanın yanında Hükümeti yeterli derece savunmadığı düşünülen kişiler de aynı çark tarafından hedef alınıyor. Mesela bazı konularda “katılmıyorum” gibi naif bir cümle kuran Akif Beki bile eş zamanlı olarak Medyagundem ve Cem Küçük tarafından “cemaatin devşirmesi” olarak hedef tahtasına oturtuluyor.

Finansman noktasında devletin imkanlarının devreye sokulduğu görülüyor. Anadolu Ajansı’nın taşeron şirketi Toprak Ajans burada devreye giriyor ve para muslukları sonuna kadar dolaylı yoldan bu sitelere açılıyor. Dışarıda “devlet memuru” titrini kullanarak MİT’teki Aydınlikçıların tuzağına düşerek Türkiye’yi rezil etme yöntemini izlerken, içeride ise Şimşek Çetesi ve bağlı gruplarını kullanıyorlar. 90’ yıllarda 28 Şubatçılara payandalık yapan Aydınlikçi MİT’çiler,

şimdi AKP'yi içerde ve dışarda yalnızlaştırmak için çift yönlü bir bitirme operasyonu yürütüyor. MİT'in gazeteci ajanlarının organizasyon yapısı ve bazı faaliyetleri böyle. Aydınlıkçılar, AKP'nin atadığı MİT'çileri parmağında oynatıyor. Onlar da devleti ele geçirdiklerini sanıp istihbaratçılık oynuyor.”

Derin oligarşinin patron tanımını, “Ergenekon buzdağının tam resmi!” başlıklı yazımda 1 Haziran 2011 tarihli Canadatürk adlı Toronto’da aylık çıkan gazetemizde yazımda daha önce şöyle yapmıştım: 1960’da kurulan Milli Birlik Komitesi’nin tamamı eski generallerden oluşan 12 asker üyesi günümüze kadar güncellenerek gelmiştir. 18 İstanbul baronu Sebataycı ve Rum ailesine Türkiye peşkeş çekilmiştir. CFR’nın resmi Türkiye kolu olan Global İlişkiler Komitesi’nin iş dünyasındaki 12 ismi ve başındaki Rahmi Koç, askerlerle birlikte askeri vesayeti tepemize Demokles’in Kılıcı olarak koydurmuştur, asıl derin devlettir beyler! Ergenekon adını 1953’de kod isim olarak NATO eğitimi aldığı ABD’de ilk kullanan Alparslan Türkeş idi. Albay Ergenekon kod adını 1953 ile 1961 arasında kullanan Türkeş, Türk ordusunu tasfiye ederek yeni sistem kuran Amerikalılar ile ters düşünce Hindistan’a 1961’de askeri ataşe olarak gönderilir. Zira Amerikalıların zoruyla Türk ordusundan 7200 subay, toplamda 243 general zorla emekli edilir, tamamen ABD’ye göbekten bağlı olacak sistem aslında sömürgecilik, militer demokrasi veya Amerikan militarizmi tarzı mandacılıktır.

1961’de Albay Ergenekon kod ismi Turgut Sunalp’a geçer. 1971 muhtırası ve 1980 askeri darbesini Amerikalı ve İngiliz dostlarının emriyle yerine getiren Sunalp’ın Doğu Perinçek’i İngiliz istihbaratına eti senin kemiği benim diyerek teslim etmesinden yarım asır geçti. Bu dönem şahsiyetsizi cezalandırmak yüreğimizi soğutur mu bilemiyorum. Kanlı 1 Mayıs olaylarından Gazi olaylarına, Madımak’tan Gezi olaylarına kadar Perinçekgilleri her türlü fitne kazanının altında görüyoruz. Eksik olan onları yöneten, yönlendiren özel harp elemanlarıydı. Sunalp, 1989’da vefat ettiğinde Garanti Bankası’nın başdanışmanıydı. Görevini 1986’da Veli Küçük’e devrettiği devrede PKK zaten MİT ve CIA işbirliğiyle ele geçirilmişti. Cumhurbaşkanı Kenan Evren’in ve damadının emriyle İstanbul Emniyet Müdür yardımcısı Ümit Bavbek operasyonu ile Abdullah Öcalan, rakipleri temizlenerek plazalandırılacak örgüte lider yaptırılmıştı. Küçük’ün ekibine kurdurulan JİTEM’in zulümleriyle Kürtler zorla dağa postalandı, terörist yapıldı Kürt gençleri. 1986 ile 2001 arasında PKK’nın macerası, 17 bin faili meçhul cinayet, Sapanca, Kocaeli ve Gebze üçgenini ceset tarlasına çeviren Küçük’ün Ermenice uzmanı aşırı Türk milliyetçisi bir Ermeni olduğunu unutmayalım.

Veli Küçük’ün görev süresi 2001’de sona erdi. Haziran 2009’da aslında dördüncü ‘Albay Ergenekon’un kim olduğu ortaya çıktı: Dursun Çiçek. Aralık 2010’da Gölcük Donanma’da ele geçirilen ‘Proje’ adlı belge Çiçek’in 2003’den beri illegal işler içinde olduğunu ve ‘millele komplo planı’nı tek

başına hazırlamadığını ispatladı. Erzincan davasında konuşan üst düzey bürokrat gizli tanık Efe’de zaten Çiçek’in ve zamanın 3. Ordu Komutanı Saldıray Berk’in suçunu netleştirdi. İddianamesi kabul edilen Gölcük belgeleri davasında emekli Koramiral Kadir Sağdıç ‘bir numara’ gözüküyordu! Balyoz davasında yargılanan emekli ve muvazzaf generallerden İbrahim Fırtına, Özden Örnek, Ergin Saygun, Çetin Doğan, Metin Yavuz Yalçın, Engin Alan, Ayhan Taş, Mustafa Çalış, Feyyaz Öğütçü, Lütfü Sancar ve Kadir Sağdıç’ın Milli Birlik Komitesi’nde olup olmadıkları araştırılmalıdır. Tabi lider Tahsin Şahinkaya yargı önüne çıkartıldığı halde halen neden 12 Eylül davasının içi boşaltıldı veya doldurulmadı ayrı bir mevzu.

Küçük’ten Çiçek’ten ‘Albay Ergenekon’ misyonunu ‘Paşa’ olarak devralanana kadar Engin Alan neler yapmıştı, nereden koşuyor? Operasyon birimi halen yönettiği ileri sürülen ‘Paşa Ergenekon’ kodlu Engin Alan’ın durumu en şaibeli olanıdır. Alan ile 1993’de Bakü’de tanıştığım da askeri ataşe olarak yeni tayin edilmişti. Henüz tek general yıldızını bile almamıştı. Kısa boylu, sempatik bir komando izlenimi uyandırmıştı bende. Ebulfeyz Elçibey’in etrafına üç Türk asıllı bakan, başdanışman, özel korumalar ve Karabağ’da savaşması için özel harp birliği getirtmesini önceleri alkışlamış, onunla gurur bile duymuştum. Metin yüzbaşının Şamahı’daki Azeri komando yetiştirme kampını, talabelerime kamp yeri ararken dağda basmış ve Ermenilerin canına okuyan bu özel gücün ardında olan komutanlarımıza gereken

saygıyı göstermiş, her yerde anlatmış ancak gizlilik nedeniyle bugüne kadar da hiç bir yerde bu konuyu yazmamıştım. Ne olduysa Elçibey'in Rus askerini Gence'den 28 Mayıs 1993'de zorla postalaması ile başladı. Bu kararı Alan'ın aldırdığına emindim, sonuç olarak Elçibey'in Ruslar tarafından bir hafta içinde indirileceğine de emindim. Kendine çok güvenen Alan'ın ekibi, Elçibey'in Aliyev'i İngiliz ve Amerikan büyükelçilerinin zoruyla getirmesinden sonra morardı. Amerikalılarla dirsek teması bozuldu, dipçik yedik... Engin Alan'ın Amerikan karşıtı olduğunu sanmayın, yedikleri içtikleri ayrı gitmezdi... CIA organizesi MİT'e ihale, başarısızlığa mahkum 1994 ve 1995 Aliyev darbeleri ve suikastlarından sonra kös kös Bakü'den kovuldu. Ülkemizin imajını yerin dibine batırdı. Ekibine Özel Harbin uyuyan “çakma ülkücü” hücrelerini alan ve uyandıran Alan, ülkeye dönüşte görev aldığı 1995 Gazi olaylarını organize etmekten henüz yargılanmadı. 1999'de Öcalan'ı Kenya'dan getiren uçakta olmadığı halde, kahraman olmayı sevdiğinden “ben getirdim” dedi. MOSSAD ve CIA'nın Öcalan'ı bize asmamız için değil, besleyip siyasi Kürt hareketinin başına koymamız ve “Büyük Kürdistan”a devlet başkanı yapmamız için verdiğini Alan'dan daha iyi bilecek ikinci bir isim yoktur.

Önümüzdeki dönemde MHP başına kondurulacak MHP Başdanışmanı ve milletvekili Alan, ülkemiz Türk milliyetçileri ile aşırı Kürt milliyetçilerini 12 Eylül öncesinde olduğu gibi meydan kavgalarına, savaşlarına sürükleyecektir. Türk ile Kürt kardeşliğini baltalamak isteyen ve araya yeni kan davaları

sokmaya çalışan bu fitnenin asıl gayesi, hükümete ve halka yeni anayasayı yaptırmamaktır. Ergenekon ve Balyozcuları, PKK ve KCK'lıları genel aflu serbest bıraktırmaştır. 12 Eylül ve 28 Şubat davalarının üstünü kapatmaştır. Askeri vesayetin son kalesi anayasadır, 2016'da değiştiğinde, derin oligarşinin sonu gelecektir. AKP'den bu dönem için umudumu kestim.

“Yeni Perinçekgiller”i paralel devlet adlı fitne kazanının altında görüyoruz. Başbakan bunu göremiyorsa, kumpası kuranı yok edemiyor ve millete suikast düzenleyenleri onaylıyorsa, artık benim başbakanım olamaz, olmayacaktır. Hikmeti hükümet teraneleri cahillere göredir, teknolojinin sınır tanımadığı bu bilgi asrında asla özür veya bahane değildir. Aydın namusu, vicdanı dik ve sağlam durmayı gerektirir, mert olalım lütfen!

Beşinci Bölüm

Göktürk Algılar Savaşını Dine Kaydırdı

Ülkemizin gittikçe kutuplaşması, “beyaz” ve “siyah” kuvvetlere bölünmesi ve arada hiç bir renk bırakılmaması, darbe şartlarının olgunlaştırıldığı 1980 öncesine benziyor. Algılar savaşı yürüten AKP medyası ve cemaat medyası kamuoyunu ikna ededursun, “Eski Türkiye”nin sahipleri laik Kemalistler tiyatrodan memnun! Ergenekon ile ilgili beş kitap yazan, hakkında açılan sayısız dava nedeniyle milletvekili yapılan gazeteci ve yazar Şamil Tayyar, nihayet derin uykudan uyandı. Tayyar, birilerinin hem AKP hemde cemaatı birbirine düşürdüğünü ve her iki tarafıda tasfiye etmek istediğini vurguladı. Beni endişelendiren husus, algılar savaşının dine kayması ve ilahiyat dilinin kullanılması ile şeytanlaştırmadan kafirleştirmeye geçilmesi...

Şamil Tayyarcıgımı endişelendiren tablo ise, AKP’nin uçuruma, siyasi intihara doğru koştuğunu görmesinden kaynaklanıyordu. AKP ve cemaatı ateşe atıp fitne kazanı kaynatanlar, Tayyar’da intikam alma niyetindeydi. 28 Şubat sürecinde kullanılan bazı isimleri bugün kiralayanlar, medyada “yeşil”

görünümlü “Neo-28 Şubat” fitne çetesi kurdu. Kirli çamaşırlar bir bir ortaya dökülüyor. Tayyar ile büyük yolsuzluk ve rüşvet operasyonu düğmesine basan Savcı Zekeriya Öz, Twitter’da ağza alınmayacak sözlerle birbirine hakaret etti. Hem AKP hemde cemaat ayağında müthiş bir algı oluşturma savaşı yaşanıyor. Daha dün sarmaş dolaş olan iki kardeş arasına sanki kan davası girdi. AKP’li partizanlarda ve fitne ordusunda seviye bel altına kadar indi.

Türk toplumu, derin güçlerin yönettiği bu inanılmaz algılar mücadelesini ibretle ve şaşkınlıkla izliyor.

Dershaneleri kapatma savaşını başlatarak düğmeye basan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın “cemaat devlette paralel devlet kurdu” söyleminin halk nezdinde karşılığı yok. Ancak “benim gibi alnı secdeli bir lidere itaat etmiyorlar, fitne çıkartıyorlar” politikasının maalesef karşılığı var. Toplumun en küçük tabakalarına kadar inmiş, köylere kadar canan sohbetleri götürmüş, talebe hizmeti ile gönüllerde taht kurmuş bir hizmet hareketini yıpratmak kolay değil. Derin güçler sıkı plan yapmış bu kez. Halk gözünde kahramanlaştırılan, güvenilirliği sağlam, mert isim Erdoğan, cemaatı bitirme derdinde!

Neden acaba? Ergenekon ve Balyozcuları mahkemenin kesinleşmiş mahkumiyet kararına rağmen serbest bırakma girişimine Erdoğan’ın onay vermesi halkı uyandırdı. Yargıtay’ı by-pass yapmaya çalışan, 2010 referandumunda elde edilen kazanımları tek tek yok etmeye yönelen Erdoğan, artık epey

korkutuyor. Halkta şüphe dalga dalga yayılıyor: “Acaba Erdoğan, derin güçlerin bir koçbaşı olabilir mi?” Birileri, “cemaatı sat, devlet senin olsun” pazarlığı yapmış olabilir mi? Son aylarda Erdoğan’ın izlediği daha önceki tavırlarına zıt ve halkın sağduyusuna ters politikalar sıırtmaya başladı. Neden diyenlerin teorileri çeşit çeşit.

Toplumda ilginç komplo savunma veya izah getirme teorileri doğdu. Erdoğan’ın kızkardeşı bile abisinden şüphelenmiş, soluğu Gaziosman Paşa’nın meşhur cinci hocasında almış bile. Abisine büyü yapıldığından, kötü cinlerin etkisiyle 180 derece döndürüldüğünden kuşkulanan kızkardeşı haklı olabilir mi?

Bu konudaki en sıkı komplo teorisi Erdoğan’ın İran’lı yeni cumhurbaşkanı Ruhani ile görüşmesi sırasında kötü büyü’nün başlatıldığı yönünde. Görüşmeyi izleyen biri, “Ruhani Erdoğan’a dokunduğu anda Erdoğan bayıldı ve 3 dakika kendine gelemedi, tüm gazeteciler şahittir” dedi. Bir arkadaşım, “Papaz büyüsu yapılmış, bu onu yok edebilir” dedi. Diğeri, “Erdoğan Menzilci bir hocanın muskası ile korunuyor, İran büyüsu işlemez” dedi. “Başbakan, 28 Ocak’ta İran’a gidecek, yapılanan büyü’nün tekrarı lazım” diyen bile var. “Erdoğan’ın gözlerindeki nefrete bak, bu benim başbakanım değıl” diyenlerin sayısı artıyor.

Bir Sosyolog gazeteci olarak sebep sonuç ilişkilerine bakmam gerekmiyor mu? O halde bakalım. Algı savaşı öncesi, 1 Ocak 2012’den itibaren başbakan

MİT'e talimat vererek cemaatin 4800 anahtar adamının yakın takibe alınmasını, izlenmesini, fişlenmesini ve devlette stratejik konumda olanların derhal temizlenmesini talep etti. Ortada henüz seçilmiş İranlı lider Ruhani yoktu, dolayısıyla “muska suska, cin min” hikayesi kurgulanmamıştı. Toplam bin kişi son iki yılda devlet içinde sessizce sürgün yedi. Bu arada Erdoğan, kamuoyu önünde cemaat ile ilişkilerini sıcak tutu, hatta iki defa Türkçe olimpiyatları konuşmalarında, “gelin hocam ülkenize, gurbet bitsin” bile dedi. Oysa MİT, cemaatı sessiz sedasız “terör örgütü” ve cemaat üyelerini ise “iç düşman” listesine almıştı. Yapılan bu densizlik ve hazırlanan cemaatle savaş planı biliniyordu. O halde kim, ne nane yiyor, ülkenin istikrarını bozmaya çalışanlar kimler?

Cemaat ile AKP arasındaki güven bunalımını doğuran başbakanın tek lider olma ve mutlak itaat beklentisi, cemaatı siyasetin emrine alma çabasıyla hız kazandı. Erdoğan'ın bağımsız bir yapıya sahip cemaatı kontrolüne alabileceğine inandıran sebepler vardı. Cemaatı kuran 12 isim arasında sayılan Kemalettin Özdemir, “cemaatin başına Gülen'den sonra geçecek isim” diye Erdoğan'a aslında 2008 yılında pazarlanmıştı. Erdoğan, bu nedenle Said Nursi'nin talabesi Said Özdemir'in oğlu olan Seyyit Kemalettin'e özel ilgi göstermiş, devletin kasasını sonuna kadar açmış, “Nur cemaatlerini AKP'ye oy verdirmeden sorumlu” gizli danışmanı yapmıştı. Bu adımı ilk kuşkuyu beraberinde getirmiş, güven krizine giden “fitne yolu” açılmıştı. Kemalettin krizi, hasıraltı edilsede cemaat tabanında dalga dalga yayıldı, bugün

ise bilmeyen kalmadı. Kemalettin bey, bırakın cemaate lider olmayı, bir küçük grubu dahi kopartamadı, cemaati ikiye bölemeyeceğini MİT'in ve Erdoğan'ın anlaması ise beş yılı aldı. Erdoğan, Anadolu sathında tüm cemaatlerden biat aldı, kendisine ya “Halife” veya çok yakın olanlara hatta “Mehdi” diye biat ettirdi. Mehdi biatı ettirdiğini Kemalettin Özdemir'in kardeşinden duyanlar ve kendilerinin Efendi'yi Mehdi gördüklerini söyleyen ortak dostlarımız var. Kulaklarımla duymadan inanmak istemedim. Ancak Kemalettin bey 1980'li yıllardan benim eski abim, ortak dostlarımız var. Başbakanı, “Mehdi ve Halife” yapma iddiaları sanırım Hocaefendiyi çileden çıkardı. İddia değil gerçek olduğu net olarak öğrenildi, şok yaşandı. Cemaat, AKP ile kopma noktasına gelmişti ama “köprü geçerken at değiştirilmez” atasözüne uyuluyor, arkadan saplanan hançere, tüm hezeyanlara rağmen susuluyordu.

“Dershaneleri kapatın, cemaatin ana finansman ve talebe kazanma kaynağını kesin” tavsiyesini başbakana yapanın Kemalettin Özdemir olduğunu cemaatte bilmeyen yoktu. Yalçın Akdoğan ve Kemalettin beyin yakın akrabaları MİT'te üst düzey görevlerde yönetici olunca cemaata operasyon, “devlet güvenliği” haline geliverdi. Başbakan Erdoğan, “dershaneleri kapatacağım” diye algı savaşına başlamasaydı, belkide Taraf Gazetesi'nde yer alan “Gülen'i bitirme kararı 2004'te MGK'da alındı” başlıklı haber gün yüzüne çıkmazdı. Bu haberde şu denilmek istendi: Ergenekon, Balyoz ve 28 Şubatçıların MGK'da aldığı hukuksuz yargısız infaz

kararları altında sizinde imzanız var, bir gün sizi de yargılayabilirler. Bu haber, Erdoğan'ı uyandıracağına kızdırdı, savaş baltasını çıkardı, uzun zamandır satın aldırıldığı medya kalemşörlerinde savaş tamtamları çalındı, iftira ve hakaretler bir emirle başlatıldı. Türk medyası aklını yitirmiş gibiydi, devletle paralel gazeteciler, cemaatı paralel devlet gösteriyordu. Ergenekon davasıyla yıldızı parlatılan Şamil Tayyar bile twitter mesajlarında, “Doğru Cemaati bitirme kararı 2004’de alındı; sonra emniyet cemaate bağlandı, dersane ve okul sayısı patladı, AK Partiye kapatma davası açıldı. Fitneye destek verenleri görünce sorunun fitneciyle sınırlı olmadığı anlaşılıyor” diyor, cemaatı “öcü” sayıyordu. “Günah keçisi” yapılan cemaat artık tüm “kötülüklerin babası”ydı. Devletin kaymağını yiyenler, yolsuzluk, rüşvet ve gulul günahıyla boğazlarına kadar çamura batmış olan AKP’liler, cemaatı suçlayarak yırtacaklarına pek sevindiler. Maskeler düşmüş, insanların tıyneti ortaya saçılmıştı. Üstad Said Nursi’nin ifadesiyle “cismaniyet ve hayvaniyetten çıkıp kalp ve ruh insanı” olamayan “ehli dünya çete”, cemaat düşmanlığında birleşmişti.

Hocaefendi’yi en fazla yaralayan hançer, Nursi’nin yaşayan bazı talabelerinin cemaatı infaz hamlesine onay vermesiydi. Bunun iki sebebi vardı. İlki Risalelerin sadeleştirilmesine sert muhalefet etmekle kalmamışlardı, cemaatı artık Nur cemaatı olarak görmüyorlardı. İkincisi, Kemalettin Özdemir, Başbakanının Ayasofya Müzesini camiye çevireceğini ve Risaleleri devlet eliyle bastırıp devlet okullarına

tavsiye ettireceğini müjdelemişti. Bu iki işaret güya üstadın belirttiği hususlardı ve Erdoğan'ın Mehdi olduğunu gösteriyordu. Halbuki üstad, risaleleri kendisi yaşarken bile bir kaç kez sadeleştirmişti. Ben Mehdiyim diyenin Mehdi olamayacağını, Mehдинin bir şahsı manevi olma ihtimalini belirtmişti.

Başbakan Erdoğan, algılar mücadelesinin dini alana kaydırıldığını ve gerekirse ilahiyat dilini de kullanacaklarını meşhur Dolmabahçe toplantısında 46 cici gazetecisine duyurdu. Bir iddiaya göre, İstanbul surları altında bulunan Hz. Musa'nın kutsal 10 emir tabutu ortaya çıkartılacak. Neden mi? Bu işaret, “Mehdi'nin çıktığının delili” sayılıyor bazı zayıf hadislerde. Daha düne kadar fıkıh üstadı saydığımız Hayrettin Karaman ve Faruk Beşer'in tarafını AKP yanında seçmesi ile devlet ilahiyatçıları arasına yenileri de eklenmiş oldu. “İslam halifesinin beytülmal denilen hazinenin beşte birini kullanma hakkı”nın bulunduğu dair dini fetvalar ortalığa çıkabilir. Zaten AKP'liler kesinlikle yolsuzluk ve rüşvet, hatta alınan yüzde 10 komisyon iddialarını kabul etmiyorlar. “Her şey devlet, her şey şeriat içinmiş” ve cemaat ülkeye şeriatın gelmesini istemiyormuş! “Şii, Caferi olana Muta helal, sünni olana Kur'ana göre dört kadın helal, sana ne bizim İslami (!) yaşantımızdan, zina iddialarınız şeriata aykırı” diyorlar. Hatta daha da ileri gidip, “devletin selameti için cemaatı infaz veya cemaat kurmaylarını yok etme fetvası gereklidir, normaldir, fetva alınmış ise isabet olmuş” bile diyorlar. Bu kadarına pes diyorum, demek ki insanın içindeki hayvaniyet ve

cismaniyet özellikleri ortaya çıkınca insanlık, vicdan, Hak aşkı ölüyormuş...

AKP ve cemaatin dine kayan üslup savaşını izleyen Hürriyet Gazetesi yazarı Ertuğrul Özkök, “iki tarafın kullandığı dini dilden hiç bir şey anlamıyorum, algı savaşında özel, sırlı, gizli bir dini dil konuşuyorlar” diye laik Kemalistlerin bakışını özetlemiş. Dini dil savaşının varacağı yer bol bol gıybet ve cehennem çukuruna yuvarlanmaya yol açacak kalplerdeki imanı sorgulamaktır. Gıpta ile başlayan fitne, önce kıskançlığa dönüştü. Sonra eski kin ve nefretler depreşti, ayrımcılığa, ötekileştirmeye evrilen nefretlerin hedefindeki cemaat şeytanlaştırıldı. Bundan sonraki aşama kafirleştirmedir. Bir müslüman başka bir müslümana kafir derse, karşısındaki kafir değilse kafir olmadan ölmez. AKP ve cemaat savaşını fitleyen perde arkasındaki global ve yerli şeytanların, Eski Türkiye’yi hortlattıklarını ve bizzat AKP’ye bunu yaptırarak AKP’yi halk nezdinde küçük düşürdüklerini akıl ve kalp sahipleri görebiliyor. Aklını ve kalbini iki ayrı kampa ayırmışlar büyük fitneyi göremiyor. Sıffin savaşı ve Cemel vakasında bazı sahabeler bile fitneyi evvelden görememiş, yanlış cenahta yer almıştı. İki taraftanda ölenlerin şehit olduğu veya cehenneme gittiği Sıffin savaşı, müslümanların basiretlerinin bağlanabileceğini gösteriyordu. Hz. Ali, kalbinde nefret olan Haricileri huzurundan kovmuş, Zübeyir bin Avvam’ı öldürmekle övünen cahile, “cehennemde yerin hazır” hadisini hatırlatmıştı. Yüzbine yakın sahabe ve Ehli Beyt, Sıffin’dan sonra hortlayan aşırı Arap

milliyetçiliği nedeniyle başka diyarlara hicret ettiler ve İslam'ın yayılmasında öncü oldular. Görünürde zulmeden Yezid müslüman halife ve Haccacı Zalim müslüman alimdi. Sufi müslüman, tokadı Allah'ın vurduğunu bilir, vesile ele bakmaz, sabreder.

Ameller niyetlere göredir, yanlış cenahta yer alsan bile Allah seni gerçek, saf niyetin ile yargılar. Kim haklı, kim haksız, bunu zaman gösterecek. Alimlerin içtihatlarında keramet vardır. Tek bir tesellim var: Her şeyde mutlaka bir hayır vardır, Allah şerleri hayra çevirir, bekleyim görelim Mevla'm neyler, neylerse güzel eyler. Aktif tevekkül ve doğruyu söylemek zor zamanların işidir.

Altıncı Bölüm

Göktürk neden Tayyip'land kurdu?

Almanlar, 1. Dünya Savaşı'ndan beş yıl önce Osmanlı devletinin ordusunda ve hükümetinde ayrıcalıklı konuma yükselmişler ve ülkemizin adını "Enverland" koymuşlardı. Bunun sebebi, kuşkusuz bireysel olarak Enver Paşa'nın, genelde ise, İttihat ve Terakki Partisi'nin yanlışlarıydı. Bugün, ABD, Rusya, Çin,

İsrail ve AB ülkeleri ülkemizin adını “Tayyipland” koydular. Bunun nedeni, bireysel olarak Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın demokrasiyi özümseyememiş tavrı, enesi yüksek dikta üslubu, genelde ise Adalet ve Kalkınma Partisi üyelerinin tek lider sultanı altında yanlışlara direnecek sağduyu ve vicdanlarını yitirmeleri. Erdoğan’ın Hizmet Hareketi’ni Hasan Sabbah’ın terör örgütü “Haşhaşin”lere benzetmesinin ardından, toplum ve kendisi tam ortadan sanki kılıçla kesilir gibi ikiye bölündü!

Ahırzaman’da sadık rüyalar çok sık görülür olur. Başbakan’ın ülkeyi uçuruma sürüklediğini rüyasında görenler çoğaldı. Elbette rüyalar ile amel edilmez ama lahuti, metafizik alemde alemi şahadet dediğimiz fiziki alemde cereyan eden veya edecekler görülebilir. Ebû Dücâne adlı kahraman sahabenin Uhud savaşında kullandığı emanet kılıç, Haşhaşin fitnesinden bir gece önce ehli nifakı temsil edenleri manevi alemde kabak gibi ortadan ikiye kesti. Kayseri’den gelen bir rüya tam bir bitirimdi! Rüyeti Şir’de gördü aynısını. Bu iki rüya üzerine Ebû Dücâne ve Kılıcının hakkını hatırlatmak vacip oldu. Asrın müçtehidinin elinde eğitim asası var, tiyatroyu locadan seyrederken sahneye iner ve firavun önünde eğilmek zorunda kalır. Ebû Dücâne kılıcının sahibi nice kelleler alır, Uhud savaşı biter ve kılıcı teslim eder. “Tek Başına” Bir Ordu ve Ebû Dücâne Kılıcının hakkı! başlıklı yazımı bulup, okuyunuz.

Kayserili dostumun rüyasının ayrıntılarını anlatmaya mezun değilim, benzerini aynı gece bende gördüğüm için doğru olduğuna inanıyorum. Remz, renk ve sembolü az, yoruma, izaha gerek bırakmayan rüya bunlar! İki rüyada da yorumum, AKP'nin ikiye ayrılacağı yönünde oldu. Hakkı temsil etmek isteyen vicdan ehli ile batıl yoldan gidenler iki kampta savaşacaklar ve ayrılacaklar. Benim gördüğüm rüyaları yazmıyacağım, çok beklemeyin. Yazarsam, imtihan sırrı bozulur, kurulan tiyatronun bir hikmeti var, çünkü her şeyde bir hayır vardır. İşimiz rüyalara kaldı! Bir arkadaş 5 yıl önce üstad ve Hocaefendiyi aynı salonda görmüş. Haberleri film gibi birlikte seyrediyorlar: “Fitne başı reis, Konya’da Muhammed isimli biriyle 2010’da tanışacak ve film oradan başlayacak! Kuş kafesten uçacak!” Bu ne demek diye bana sormayın, altı üstü şifreli bir rüya işte!

Bir başkasının rüyasında, ülkenin reisi elinde zararlı bir şey ile asrın gönül dostuna ihanet ediyor, zarar vermek için ona doğru koşuyor, ancak tam zarar verecek iken yağmur gözlü dua ediyor ve mağrur reisin bastığı toprak çöküyor. El uzatıp kurtarmak istesede enaniyetini aşamayan reisin tahtıda, bahtıda, kendiside uçuruma yuvarlanıyor, gidiyor. Hak dostu yapacak bir şey bırakmadığı için üzülüyor ve ‘artık çok geç’ diyor. Bir başka arkadaş, tüm olaylardan çok önce, ‘Reis Efendi’ye “yanlış yapıyorsun, mal varlığına bak ve utan” diyor. Düğümün çözüleceği, zurnanın zırt dediği yerde işte burası!

Helal ve haramın, doğru ile yanlışın birbirine karıştığını; deliller ve hukuk ortaya çıkarır, elbette rüyalar değil. Ancak ülkede hukuk tatile çıktığı için rüyalarda ruhlar rahatsız. Olan bitenler, vicdanları yaralayan hususlar, vatani için ter döken salih kulların rüyalarına giriyor. Başka bir rüyada, ABD'deki saf bir derviş dosttan geldi. “Efendi”, markete gidiyor, mercimek, soda ve pirinç alıyor. Ancak bunları yere düşürüyor. Soda ile mercimek birbirine karışıyor ve mercimeği mahv ediyor. ‘Efendi’, taşını bırakın, pirinci dahi ayıklayamıyor! Helale haram karıştıranlara eğer dur demezseniz, ukbada Rabbimiz hepimizden hesap soracaktır. Eğer günaha ortak olduğunuz için ses çıkarmıyorsanız, umumi felaketi bekleyin!

Bir bayan şakirde, rüyasında büyük bir deprem olduğunu görüyor. Adeta dünyanın altı üstüne çıkıyor, hercü merc oluyor. Hanım kardeşimiz çocuklarına sarılmış evinde endişe ile vaziyetin geçmesini bekliyor. Birden hava açılıyor, her taraf apaydınlık oluyor, hanım kardeşimiz evinin penceresinden her yanın yemyeşil olduğunu ve büyük kamyonlar geçtiğini görüyor. Üç gün önce bir başka arkadaş, ‘Efendi’nin yazar Abdurrahman Dilipak ve bir bayan yazar ile cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ü ziyaret edip çapraz ateşe aldığını ve “yanlış yapıyorsun” diye baskı uyguladıklarını rüyasında görmüş. ‘Kaptan Reis’in sanırsınız Karadeniz’de gemileri batmış, pek acayip kükremiş, gürlemiş, pek sinirliymiş, Gül’ü fırçalamış. Kim başbakan kim devlet başkanı belli

değilmiş rüyada. Gül kıpkırmızı olmuş ve epey galiba tırsmış. Suskun olmasından belli değilmi?!

Bir başka dostum rüyasında, Hocaefendi ile sohbet ediyor, ona diyor ki, “bir sürü müslüman gibi gözükən münafık var.” Bir diğerinde dostumu Hocaefendi tokatlıyor ve “kendinize gelin” diyor. Başka bir rüyada, bir arkadaşımıza sabah namazına yakın bir vakitte tanımadığı biri “Hz.Ali’nin Celceletuyesi onu tahtından edecek” diyor ve uyanıyor. Hayatında bu duayı yapmamış arkadaş, şimdi her sabah namazını bile beklemiyor, gece hacet namazına kalkıyor ve Hz.Ali’nin Celceletuyesi’ni okuyor. Hz. Ali’nin celceletüye duasını sabah namazından sonra okuyun, zira onların çok azdığından, fitne ateşinin büyüdüğünden bahsediyor. Makamı İbrahim’in Türkiye’ye doğru yıkıldığını ve bir sel felaketinin ortaya çıktığını gören yaşlı teyzemizin rüyasında, ‘son dava sancaktarlığı’nı yapan, peygamberimizin yolundaki hizmeti yıkmaya çalışanların akibeti net olarak görülmüş: Hüsrân. Zira Hak dostu bu ninemize Efendiler Efendisi işaret ediyor: Allah inayeti ve peygamberimizin eli var üzerlerinde, yıkmaya çalışmak yıkılmaktır.

Sufilik eğitimi alan dervişler bilir, dervişlik rüya ile başlar. Tertemiz ruh kumaşınızı nasıl kesip biçtiğinizi görürsünüz, ruh kuşunuz rüyalarda uçar. Büyük Sufi alimlerden Şemsî Tebrizi rüya görmezdi ama rüya yorumcusu idi. Rabbine, “bana bu geçici yalancı dünyayı bir rüya olarak göster, uykumda rüya gösterme. Lahuti aleminde olanları ise apaçık bana

yorumlat, bu dünyada rüya görürsem yanlış yorumlarım” diye dua ederdi. Nitekim Mevlana’yı aşka uyandıran Tebrizi, kibri tedavi ederek Osmanlı kurulurken ecdatımıza 600 yıl temel olacak mükemmel bir zemin hazırlattı. Büyük Selçuklu devleti kurulurken yaşamış olan Hasan Harakani hazretleri ‘arslan terbiyecisi’ idi. Osmanlı devleti kurulurken yaşamış Ahi Evren, ‘ejderha terbiyecisi’ idi. Yeni Türkiye kurulurken yaşayan Fethullah Gülen Hocaefendi “goril terbiyecisi” oldu. Her nefis firavunlaştı, yolsuzluk, rüşvet ve zina alenileşti. Her insanda, 14 ayrı çeşit veya beraber karışık hayvan nefsi bulunabilir. Sufilikte bunun terbiyesi yapılır. Zira bazı hayvani hususlar önplana çıkarsa insanlık kalmaz. Gülen gibi alimler şahıslarla, partilerle pırtılarla uğraşmaz, insanları cismaniyetten, hayvaniyetten insanlık mertebesine çıkarmaya çalışır. Siyasilerin koltuk, makam korkusu, aşırı dünya sevgisi, şehvi ve gadabi duygulara esareti hayvanlık derecelerinde bocalamalarından!

Başbakanımız umarım vatandaşların rüyalarına da karışmaz. Malumunuz İnternet’e sansür getirmeye çalışıyorlar, yakında bunları okuyamaz olacaksınız. Herhalde rüyalar alemine sınır koyma saçmalığına da kalkışmazlar! Rüyalar ile amel edilmez, ancak peygamberimize Kur’an’ın kırkıaltıda biri rüyada getirildiği için Sufiler Rahmani rüyalara büyük önem verirler. Enverland’tan Tayyip’land’a evrilen, savrulan ülkemizde rüyalarımız renklendi, vicdanileşti.

Yedinci Bölüm

Göktürk Dini Cemaatleri Devletleştiriyor

Eski köyümüzün değişmez adetidir cemaatleri, tarikatları devletleştirme, baskı altına alıp kontrol etme hatta yok etme çabası. Mason Bektaşiler kitabımda bunun tarihçesini verirken, 2. Beyazid döneminde imparatorluk gücü ve kültürüyle bazı heratik veya kabul gören tarikatların sopa ile zoraki üç çatı altına sokulduğunu sosyolojik perspektiften ele almıştım. Sofi padişahımızın tebasını kolay idare etme gayretiydi. Bu üç devletçi tarikat veya cemaat: Nakşilik, Bektaşilik ve Mevlevilik yollarıydı. Nakşilik temel eksen olmakla birlikte pek çok tarikatı kucaklayabilecek enginliğe sahipti. Kadirilik gibi tarikatlarda hoş görüldü ama mensupları devletleşmektense halk arasında kalmayı yeğledi. Pek çok Nakşi yoluda aynı yolu seçmekle birlikte devlete etki etmeyi sevdi. Osmanlı padişahları Halvetiliği beğendi ve hemen hepsi bir tarikata girdiler. Nakşi şeyhleri devlet nezdinde hep muteber makama sahip oldular. İçlerinde Halveti Niyazi Mısri gibi ahir ömründe Limni adasına sürülüp son nefesini yapayalnız verenlerde oldu. Oysa Mısri talabeleriyle pek çok savaşa katılan bir Sufi önderdi. Bazı mübaşirler, yalakalar, fitneciler, devleti ele geçirecek, itibarı padişahın daha yüksek diye zulmü reva gördüler. Bektaşilik, çoğu devşirme, mühtedilerden oluşan askerin, müslümanlık çatısı altında gizlenen

Rum, Ermeni ve Yahudi'nin ve elbette heratik görüldüğü için sünni zorba devletin horladığı pek çok Alevi meşrep tarikatın sığındığı liman olacaktı. Sultan Abdülaziz dışında Bektaşî padişahımız yoktur, oda hanımköylü olduğu için! 1826 yılında 2. Mahmut'un Bektaşîlik tarikatı ile birlikte Yeniçeri ocağını kaldırması, 10 bin askerin kellesinin uçması tarihimize “hayırlı vaka” olarak geçse de sonuçları pek hayırlı olmamıştır. Tüm Bektaşî tekke ve zaviyeleri, emlakları Nakşîliğe devredilince ülkemizde sünni ve bektaşî ayrımı, nefretleşme, kin alt yapısı resmen başlamıştır. 1956'da Bektaşî Bezmialem Sultan'ın, Selanik sebataycı grubunun yoğun çabası, masonların dışarıdan yaptığı baskılar ile Bektaşîler 30 yıllık bir mağduriyetten sonra tekrar legalleştiler, tekke ve zaviyeleri iade edildi. Ancak yer altında geçen 30 yılda masonlarla yapılan zoraki işbirliği yüzünden yozlaşmış, ritüelleri değiştirilmiş, Alevi toplumundan kopuk elit bir Mason Bektaşîlik gelip tepelerine gulyabani gibi yerleşmişti. Elit mason bektaşîler, köylü Alevileri cahil gördü ve baskı altında tuttular devletleşince. Oysa Dedagan Alevi Dedelerinin hepsinin peygamberimizin soyundan gelme şartı var iken, Babagan kolu bektaşîler seçimle şeyh olan devletçi tarikata dönüşmüştü. Mevlevilik, aslında Osmanlı'nın ilk 150 yılında pekte etkin bir tarikat olmadı, halk tabanına inemedi, akademik kaldı. Osmanlı'nın ilk şeyhüislamı Molla Fenari'nin Mevlana ve Mevlevilik ile ilgili yazdıklarına bakılacak olursa devletin ekseninde yerinin az olduğu anlaşılır. Daha sonra Osmanlı bir imparatorluk kültürü oluşturunca Mesnevi'nin

sunduğu aydınlığa ihtiyaç duyuldu. Böylece elit Osmanlı'nın vazgeçemediği karizmatik tarikat olarak yerini aldı. Sema gösterileri, ney ve şiir Mevlevilik ile divan edebiyatımız gelişti. Bir kaç tane mason Mevlevi postnişinin varlığı dışında Bektaşiler kadar ele geçirilmediler ama içi son yüzelli yılda epey boşaltıldı. Cerrahiler içini doldurmaya çalıştı. Gülen grubu ise akademik çabalarla Batı'daki yanlış Mevlana imajını düzeltti.

Peki öteki tarikatlara ne oldu veya olacaktı? Yok mu olacaklardı, bu üç şemsiye altında eriycekler miydi, yoksa sadece ıslanacaklar mıydı? Atatürk'ün Meclis başkan yardımcısı yaptığı ilk parlamentoda bir yardımcısının Mevlevi şeyhi, diğerinin Bektaşi şeyhi olduğu unutulmamalı! Gerçi tekke ve zaviyeler kapatılınca Mevlevilik postu Halep'e, Bektaşilik postu ise Tiran'a taşınmak zorunda kaldı. Atatürk, toptan yok saymayı kontrol etme çabasından daha kesin sonuç olarak gördü. Nakşilere ise, İstiklal Mahkemelerinde asılmak düştü. Dile kolay bine yakın şeyhin sudan bahanelerle yok edilmesinden bahsediyoruz. Şapka inkılabına karşı kanundan 2 yıl önce eser yazdığı için asılan İskilipli Atıf Hoca sadece mağdurlardan birisidir, zulüm döneminin simgesidir. Derin devletimizi 1960'larda yöneten Faruk Güler, Muhsin Batur paşaların ve operasyonel birimin başındaki Turgut Sunalp'ın Necmeddin Erbakan'ı üniversitede ders verdiği İsviçre'den neden ve nasıl zoraki olarak ülkemize getirtip siyasi İslamı, Milli Görüş çizgisini kurdurduğunu, tarikat ve cemaatleri kontrol altına almaya çalıştığını bir kaç defa evvelki

makalelerimde yazdım. Erbakan’a ret yanıtı veren Nur cemaatleri içinde Fethullah Gülen’de vardı. Gülen Hocaefendi, 1970’lerde küçük bir gruba sahipti, Erbakan onun Manisa’da dağda kamp yaptığı mekana bir kaç kere geldi ama Gülen görüşmek dahi stemedi. Son gelişinde Gülen, bir sopa ile yerde daire çizdi ve ben burada yokum dedi, burada yok dedirtirken. Siyasete girmeyeceğini yüzlerce defa son 40 yılda ifade eden Gülen, “en kötü devlet devletsizlikten iyidir, devlete isyan fitnedir” görüşlerini hep savundu ve devletleşmemek, sivil toplum yapılanması olarak kalabilmek için azami özen gösterdi. Son 11 yılda ise AK Parti’ye “ehveni şer” olarak destek verdi, tıpkı rahmetli Özal’ın ANAP’ına verdiği destek gibi. Elbette Gülen’in izinden gidenlerin devlet memuriyetinde yer almalarını analarının ak sütü gibi helal olarak gördü, asla devleti ele geçirme olarak görmedi. Dibine kadar haklıydı. Bu özet tarihçemizi yazmanın nedeni son günlerde yaşanan AK Parti ve camia çekişmesinin nereye varacağını kestiremeyen endişeli bir kitlenin varlığı. Bu savaş, dış güçlerin tezgahı mı veya AK Parti’yi iktidardan indirmek isteyen yerli baron konseyinin oyunu mu sorusu ile sık karşılaşıyorum. Keşke mantıklı açıklaması bu kadar basit ve kolay olsaydı. Bugün AK Parti’nin cemaatlere operasyonlar yaparak kendisine tabi kılma ameliyesi veya gücünü azaltma politikası yeni bir adet değil maalesef! Oslo sürecinden beri bir kırılma yaşanıyor. Kuşklar artıyor, zira ortada ulusal değil uluslararası mekanlarda tezgahlanan bir proje olduğu iddiaları ayyuka çıktı.

Bunlar saçmasapan komplo teorileri diyen Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve şürekasına inananlar azalıyor. Neden mi? Oslo’da PKK’nın dershanelerin kaldırılmısını önşart olarak masaya koyduğu, doğu bölgesinde Milli Eğitim müdürlüklerini belediyelere bağlamaya çalıştığı kendi özel polis kolluk kuvvetlerinde ısrar ettiği, bilinen ama yalanlanan gerçekler. Ülkenin bölünme noktasına getirildiği, bir etnik ve mezhep çatışmasına, kutuplaşmaya doğru çekildiğini aklı olan görüyor.

Bu arada sadece Gülen grubu değil diğer cemaat ve tarikatlarada devletçi bir tahakküm olduğu kanıksanamaz boyutlara ulaştı. İsmailağa cemaatinde derin devletin özel harp birimleri bir süre önce operasyona yeltendi. Cübbeli Ahmet Hoca’nın itibarı çizildi. Koskoca Kadiri tarikatını tek başına rezil rüsvay etmeyi başaran Haydar Baş’a derinciler yeni oluşumlar ve projeler sundu ve eylem planı başlatıldı. Elazığ grubu devreye sokuldu, Malatya grubu ise tetikte bekliyor. Süleyman Efendi talabeleri tam ortadan ikiye bölündü. Cerrahi tarikatında post davası başlatıldı ve Ömer Tuğrul İnançer’in karizmasını çizmek için medya operasyonu yürütüldü. Yahudi Haham Konseyi ile ilişkisini gizlemeyi başaran, anne ve babası Yahudi olan sebatataycı, güya mason düşmanı 33. dereceden mason Adnan Oktar, “kedicikleri” ile İslamı kirlletme operasyonuna ivme kazandırdı. Gülen’in AK Partiye desteğini, duasını kaldırması halinde Anadolu’da pek çok kanaat önderi Gülen’i dinleyecek ve sandıkta AK Parti’yi bu kafa karışıklığı ile ikaz, uyarı, terbiye mahiyetinde kararlar

alabilir ve parti ayrımı gözetmeden lokal adaylara oy verebilirdi. Ancak Süfyanizm Oligarşisi, tüm cemaatleri sindirdi, tehdit, şantaj ve satın alma metotları devreye sokuldu. Cemaat ve tarikatları devletleştirme hep geri tepmiştir tarih boyu... Bakalım bu toplumsal doku ile oynanınca ortaya ne çıkacak? Bu yazdıklarımda objektif ve mümkün olduğu kadar tarafsız olmaya çalıştım, tarihsel ve sosyolojik bir görüntüdür verdiğim. Beğenip beğenmemekte özgürsünüz. Bu tablo ile toplumsal barış olur mu?

Sekizinci Bölüm

Göktürk'ün Kaset Çetesi!

Algılar savaşının dine kayması ve yol açtığı nefretleşme depremlerinin ardından, sıra kaset savaşı ile algıda yanılsama oluşturmaya gelmişti. Fesat Komitesi, oldukça profesyonel ve şeytani bir bilimsellikte çalışıyor. Hırsızlığın, rüşvetin, zinanın değişik isim ve gerekçelerle alenileşmesi, daha kötüsü ahlak dışı görülmemesi bize afet olarak yeter! Neredeyse, “biz Allah rızası için azıcık çaldık, hem sizde farklı biçimde çaldınız” noktasına geldik, dayandık. Birileri yakaladığı fitne ateşine odun atmaktan zevk alıyor, her iki tarafıda kızdıracak, büyük hayal kırıklığı yapacak malzemeyi servis ediyordu.

Savcıların dik durarak Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve fitne üretim merkezi haline gelen Sabah

gazetesi hakkında suç duyurusunda bulunmasıyla paralel gelişmeler yaşandı. “Paralel devlet ve örgüt” var diyen hükümet cenahı yolsuzluk ve rüşvet soruşturmasının örtbast etmek veya üstünü örtmek için inanılması güç ahlaksızlıklara başvurdu. Kendini savunmak zorunda kalan ve daha az dayak yemek için köşesinde kıvranıp nakavt olmamaya çalışan cemaat, üslubunu bozmamaya gayret ediyordu.

Bank Asya’yı batırmak için hükümetin emri ile 900 milyon dolarlık mevduatı bankadan transfer edip devletin bankaya el koymasına zemin hazırlayan bir iktidarda ne akıl, mantık nede izan ve vicdan kalmıştır! Bankaya el koyma kararına direnen bakan Ali Babacan’da olmasa hükümet kendi eliyle bir ekonomik kriz hançerini ülke bağrına sokmuş olacaktı. İyi ki, Fethullah Gülen Hocaefendi var. 24 saat içinde vatandaşların başka bankalardaki mevduatları çekilip Asya Banka yatırılması ile fitne ellerinde bir yüzkarası olarak patladı. Tek yaptıkları “alçak savunma”, Gülen’in halkın bankası batmasından diye yapmış olduğu telefon konuşmalarını sızdırmak oldu. “Vay efendim, Gülen olmasaymış bir bankanın batmasını engelleyecek 300 milyon dolar bir gecede bulunamazmış”, “bankaya el konacak devlet kurumunda da adamları varmış.” MİT’in Aydınlık Ekibi’nin yargısız infaz mahkemesi şu karar algısını toplumda oluşturmak istiyor: “Paralel devlet çok güçlü bir düşman!”

Hükümet, ısrarla “paralel devlet düşmanı” icat etmeye ve halkı ikna edecek bir algı yanılması ile toplumu

germeye çalışıyor. Koç Grubu ile cemaat arasında sıcak ilişkiler var izlenimi uyandırmak ve komplo teorisi yazarlarına alçakca malzemeler sunmak MİT'in işi mi oldu? Sızdırılan Gülen telefon kasedinde Uganda'da açılacak petrol rafinerisi ve hediye gönderilen ananas kısa sürede sosyal medya da hit yaptı. Algı yanılsamasının ilk bilgisi olan Uganda olayında Gülen ısrarla soruyor, bu projeye uygun Türk işadamı aranıyor. Cemaatin en zengin işadamı Akın İpek dahi olumsuz yanıt verince Gülen şu anlamlı tasallutla bulunuyor: “Koç grubundan başka bu projeye yatırım yapacak kimse yoksa o arkadaşları tavsiye edin, hem gönüllerine girmiş olursunuz.” Yani rafineri yapma işi bir Türk işadamında kalsın da kimde kalırsa kalsın milliyetçiliği yapıyor. Peki fitne ekibi bunu nasıl satıyor? “Bunlar Gezi olaylarında da beraberdi” algısı oluşturmak için Ali Koç'un selamı araya sıkıştırılıyor. Birde “ananas hediyesi” var ki, çok pahalı hediye canım! Bizim burada tanesi 2 dolar, isteyen varsa gönderelim, nede olsa 700 bin dolarlık bir saat değil bu. Rüşvet, komisyon, zoraki bağış hiç değil.

Türkçe olimpiyatlarına 2013 yılında Koç ve Doğuş gruplarının sponsor olmasından müthiş bir kara propaganda çıkaran MİT'deki azınlık fesat grubu, Uganda'da rafineri projesine Koç'un önerilmesini bir ortaklık olarak satmaya çalışıyor. Oysa bu girişim ne zaman olmuş: Kasım 2013'de. Olimpiyatlar ne zamandı: Mayıs ve Haziran 2013. Gezi olayları ne zamandı: Haziran ve Temmuz 2013. Yani iki olayla rafineri tasallutu arasında bir rüşvet münasebeti yok.

Ananas hediyesi üzerinden veya olimpiyata destek vesilesiyle bir metafor çıkartılması, sanki ayakkabı kutularının intikamı gibi. Ancak iki metafor arasında algıda seçicilikte bariz uçurum bulunuyor. Aslında fitne ekibinin vermek istediği algı, ülkenin dev holdingleri Koç ve Zorlu grubu iş adamları, hatta Alevi kökenli Adnan Polat 'ın ve laik Kemalist Mustafa Süzer'in bile Gülen'in referansına ihtiyaç duyması. “Bu paralel devlet çok güçlü cancağazım!” Mustafa Sarıgül, cemaat olmasa İstanbul'a belediye başkanı seçilemez, Ankara'da Mansur Yavaş'a oy veren cemaat Melih Gökçek'in krallığını yıkar dedikodularını yayan Gökçek ekibi, yanlış ata (düşmana) oynuyor.

“Reklamın iyisi, kötüsü olmaz” derler, bu nedenle algıda yanılsama oluşturmak için bir taraflarını yırtan fitne ekibi cemaatı olduğundan daha büyük ve dev göstererek, korku değil “vay canına, helal olsun adamlara, yapmışlar” repliği pompalıyorlar. İlk bakışta sakıncalı gibi dursa dahi bu kötü reklam cemaata kan katıyor, moralleri yükseltiyor. Gülen Hocaefendi'nin sıradan bir cami imamı ve vaiz olmadığı, 21. yüzyılın Türkiye ve dünyasına vizyon veren bir aydın ve aksiyoner olduğu ortaya çıkıyor. Önümüzdeki 5 yılda Türkiye yeniden ve doğru kurulurken, Gülen'in yolsuzluklar ve rüşveti bıçak gibi kesen sağlam ve mert duruşu sosyoloğlar ve tarihçiler tarafından bir kilometre taşı ve milat olarak anılacaktır.

AKP’li bakan, başbakan, bakan ve başbakan çocukları ile ilgili ortaya çıkan kasetlerde ise genel algı, yolsuzluk ve rüşvet var ve “balık baştan kokmuş” dedirten cinsten. Yanılsama şu: “Adamlar çaldı ama sorun bakalım niye çaldı? Allah rızası için kurulan şariat devletine adım adım ilerleyen AKP’nin kamu ihaleleri üzerinden komisyon ve rüşvet alması için, kendi ifadeleriyle humus kapsamında görülmesi için taş gibi sağlam fetva var!” Bu fitneyi veya yanılsamayı yayanlar, kesinlikle askeri siyasi arenaya çekmeye, darbe yaptırmaya veya AKP aleyhine kapatma davası açacak delilleri kendi elleriyle oluşturmaya çalışıyor!

Humus, bir İslam devletinde halifeye beytülmal denen hazinenin beşte biri üzerinde tasallut hakkı sağlıyor. Halife, halkına ulufe, oşür, sadaka dağıtabiliyor, vicdanen gerekçesi varsa maaş dahi bağlayabilir. Her ihale, imar ve arsa olayında AKP’li kardeşlerimize verdiğiniz yüzde 10 komisyon, hediye, işaret edilen vakıf ve kurumlara yaptığınız bağış “helal olmuş” oluyor. Bu sistemin bir laik, sosyal hukuk devletinde nasıl olduğunu kimse sormuyor. Kanunlarınız humus almaya müsait değil, bunu yaparsanız suç işlemiş oluyorsunuz, devletin savcısının görmemezlikten gelmesini bekleyemezsiniz. “Sakın Allah rızası için çalmamız haram değil” diye kendinizi kandırmayın. Bal gibi biliyorsunuz ki, bu yanılsa karşı çıkmak şeriata karşı çıkmak değildir.

Haydi, biraz geniş meşrepli, beş mezhepli olalım. Osmanlı padişahları kesinlikle karşı çıktı ama siz

doğrusunuz, Caferiye mezhebini de hak mezhepler çatısında kabul edelim. Mut’a nikâhı ile işlediğiniz cürme varsa eğer “zina” bile demeyelim, günahınız kendi boynunuza! Haydi, “bal tuzağı” ile tuzağa düşürülen, şantaj kasedi çekilen iş adamı, bürokrat ve siyasetçilerimize de gözlerimizi bağlayalım. Haydi, Kur’an’da var diye aldığınız birden fazla eşlere, “nikâhta duyurma ve ilk eşinden rızalık alma esastır” görüşünü de es geçerek, ses çıkarmayalım. “Kişisel hayatınız bizi ilgilendirmez” diyelim, ayıp araştırmayalım. “Müslümanın kusurunu araştırmak insana günah olarak yeter, kul hakkı var” diyelim.

Peki, kamu malı üzerinden şahsi zenginleşme, Karunlar gibi vadilerinizi altınlarla doldurma caiz midir? Doymak bilmeyen iştiha ile yedi sülalesine yetecek haram mal biriktirme doğru mudur? AKP yararına, İslam davasına kullanılıyor dediniz, ağızımızı kapadık, sustuk. Peki, kamu ihalelerinde alınan rüşvet ve komisyon partiye ve davaya değil de ceplere gidiyorsa? Peki, Başbakan’ın oğlu Bilal Erdoğan, devlet gücünü kullanarak İslam’a hizmet eden büyük bir camiayı bitirmek için bir fitne ekibi kurduysa? Peki, Bilal oğlan, devletin her birimine yerleştirdiği kankalarıyla ülkeyi şahsi hesapları adına soyup soğana çeviriyorsa? Peki, bakan çocuklarından oluşan sonradan görme bu vurdumduymaz gençlik bize “yeni Türkiye”yi kuracak “yeni AKP yüzü”, eliti olarak pazarlanacaksa? Peki, dün arabasının eksozunu telle bağlayan birileri bugün 10 milyon dolarlık villalarda oturuyorsa ve Karun gibi yaşıyorsa? Peki, tepede

gözükten bu dünyevileşme tabanda yolsuzluk, hırsızlık ve zinayı aleni ve alışkanlık hale getiriyorsa?

Elbette, Fethullah Gülen Hocaefendi'nin bir İslam âlimi olarak, toplumsal sorumluluğu vardır. Elbette, 50 yıldır yapılan hizmetleri yaşatma, milletin emanetini koruma gereği olarak, “yeter artık” diyecektir. “Dün iyi idiniz, bugün ne oldu?” diyenler, “dün neydiler, bugün ne oldular?”; kendilerine aynada baksalar yeterli.

Dokuzuncu Bölüm

**Erdoğan Gökürk'ten nasıl kurtulur
veya kurtulamaz!**

Hey gidi günler hey, işler tersine döndü! Ekim 2000'de Zaman gazetesinde “Recep Tayyip Erdoğan nasıl kurtulur?” başlıklı siyasi bir analiz yazmıştım, bu yorumum sayesinde dikkati üzerime çekmişim ve Erdoğan'ı ABD'nin Siyasi İşlerden Sorumlu Büyükelçi yardımcısı Martin Lawrence ve Basın Müşaviri Jesse Bailey'e mükemmel pazarlamıştım. Doğru bildiklerimi söylemekten hiç çekinmedim. 2000 yılında Erdoğan'ı CIA adamlarına pazarlamaktan pişman değilim, o gün zalim farklıydı. Bugün vicdanım, “Erdoğan nasıl kurtulur veya kurtulamaz” başlıklı bir makale yazmak zorunda hissetti. Kimseden emir veya talimat alarak, vede hesap vererek yazı yazmam, bilirsiniz.

Erdoğan, “12 Eylül 2010 referandumunda halkımız HSYK'ya fazla yargı özgürlüğü vermiş, tırpanlamak zorundayım” diyerek yargıya hesap vermekten kurtulamaz. Halkın iradesine saygısızlık yaparak siyasi iktidarda uzun süre kalamaz. 2011 seçiminde verilen emanet oyları halk yarın sandıkta geri ister ve alır. Halk, elbette birgün “2011'de verdiğin sözlerin tam tersini yapıyorsun” der, mühlet verir ama ihmal etmez. Halk, size seçimde verdiği emanet oyları kötüye kullandığınızı söyler, “mertlik değil namertlik yapıyorsunuz” der. 3 Kasım 2002'deki partileri nasıl sildi atsyıda sizi de sandığa gömer. Seçmen, yalancıları, yolsuzluk yapanları, toplumu bölenleri sevmez, zira müslümanın münafıklık alameti olan 3 şeyi yapmayacağını bilir: “Müslüman, yalan söylemez, emanete hıyanet etmez, verdiği sözde durur.”

Hakim ve savcılar kendi denetimine almaya çalışan bir lidere dünyanın her tarafında “diktatör” denir. Bazı ülkelerde “firavun”, “tiran”, “padişah” veya “kral” dendiği vakidir. Ülkenin emniyet kolluk kuvvetlerini yolsuzluklarımız ortaya çıkmasın diye mağdur eden bir lidere kimse inanmaz. Geç bunları. Müslüman bir gönül, binlerce dindar kamu çalışanını insanı kışın ortasında mağdur edip, tasfiye veya sürgün etmez. Bu insanlığa yakışmaz. Kendi düşen ağlamaz. Mazlumun ahını alırsan ahı çıkar aheste aheste demiş atalarımız. Ağzı dualı insanların yeminleşmesine neden amin diyemediğinizi tüm dünya biliyor. Haksız olan ahitleşmeden korkar, Allah’ın laneti isabet eder diye çekinir.

Bir başbakan, “HSKY’da yeni düzenlemenin Anayasa Mahkemesi’ne gideceğini varsayıp oraya gözdağı vermeye çalışıyorlar” diyemez. Anayasa’ya aykırı olduğunu bile bile yargıya müdahale edemez, yargıyı kontrol altına almak için düzenleme yapamaz, yargıyla dalga geçemez. Bugün değiştirmeye çalıştığı kanun teklifi ile yarın AKP’yi kapatmak isterlerse, bu defa halktan dua alamazsınız, yüzünüze dahi bakmazlar. Kapı kapı dolaşıp AKP için oy isteyen kardeşlerinizi, yolsuzluğunuzu örtbast için bugün yolda bulduklarınıza tercih ederseniz, ne tarih sizi af eder nede temiz vicdanlar!

Bu denli büyük yolsuzluk ve rüşvet iddialarından “mağduriyet edebiyat”ı ile haklılık çıkmaz. “Hayırsever işadamı, bilirim iyi çocuktur” dediğiniz Reza Zarraf’ın Dubai’nin polis şeflerine eskort kızlar

ayarlamasına açıklık, izah getiremezsiniz. Daha kimleri tuzağa düşürdü bilemezsiniz. Bedava hayat kadını sunmak zinaya onaydır, rüşvettir. Seks kasedi hazırlatanların şantaj ve tehdidine açık olmak, paçayı, pabucu kaptırmaktır. Zarraf'ın Çağlayan bakanınıza aldığı 700 bin dolarlık saat, hediye değil, resmen rüşvettir. Zarraf'ın eski İçişleri Bakanınızın oğlu Barış Güler'e 2 yıllık danışmanlık ücreti için ödediği 15 milyon dolar, rüşvettir. Halk Bankası Genel Müdürü'nün ayakkabı kutusunda bulunan 4.5 milyon dolar, devlet parasıyla ticaretten elde edilen komisyon değil, rüşvettir. Bakanınız Eğemen Bağış'a ödenen vatandaşlığa geçiş için ödenen birer milyon dolarlar danışmanlık, komisyon veya bir hak değil, düpedüz rüşvettir. Altın dolu uçağın kalkışına izin verilmesi için Zarraf'ın ödediği milyon dolarlar komisyon olamaz, rüşvettir.

Sadede gelelim. Bol maaşlı besleme yazarlarınız, devletin ihalesini peşkeş çekerek altın tepside sunduğunuz devlet medyaları, devlete paralel gazetecileriniz, MİT ajanı kalemşörleriniz hava civadır. Ne yaparsanız yapınız, oğlunuz Bilal Erdoğan'ın Harvard'tan mezun olduktan sonra geçen kısa sürede nasıl 300 milyon Euro çeviren bir işadamı olduğunu halkımıza anlatamazsınız. Öğrenci iken mi harçlığını biriktirdi, yoksa 10 bin TL olan maaşınızdan artırıp da mı koltuk çıktınız? “Başbakan ve bakan çocuklarına iltimas geçiliyor, devletin içi boşaltılıyor, haksız rekabet yapılıyor” iddialarını boşla çıkartamazsınız. Gelinizin hesabında bulunan 25 milyon dolar, izahtan vabestedir. Diyelim ki, bunlar

humus paraları ve hayırlarda kullanacak, bağışlar yapacaktınız, ülkemizde binlerce vakıf var, onlar gibi neden yapamadınız?

Peki kızınız Esra'nın TÜRGEV'deki konumunu abartmadınız mı? Yazık değil mi sosyoloğunuz Özlem'e, kardeşini bakan yardımcısı yapıp kalemini yamulttuğunuz Hilal Kaplan'a? Bu vakfa bağışı mecbur kılmasaydınız, onca devlet ihalesi alan zenginleriniz neden zoraki yardımda bulunsun? Neden Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir, sit arazisi olan arsayı siyasi hayatını tehlikeye atarak vakfa versin, geri adım attığında zoraki imza atsın ki. Tarihi dokusu olan ve Turizm bakanlığına bağlı iki skandala hiç değinmiyorum, küçük kalır sizin için. Ecdadın yadigarı Fatih'te otel ve restaurant mı olmalıydı tarihi yapılar? Yazık değil mi? Şanlı Urfa Belediye Başkanı Fakıbaba, neden gözünden çok sevdiği en değerli arsasını TÜRGEV'e bağışlayıp azabınızdan emin olsun? Hayırda yarışalım ama haksız yarışmayalım. Korku ve tehdit ile yapılan hayırdan, devlet, kamu hakkı üzerinden verilen komisyondan, rüşvetten tuvalet taşı bile yaptırılamaz. Hele hele rekabet damarı ile milletin vicdanı olmuş cemaatin hayırları engellenemez. Blöf, şantaj yapılamaz.

Oğlunuz Burak'ın ticaret yaptığı 5 gemicik'inin 100 milyon doları geçtiğini, bunları verenlere “gebe kaldığınızı” ve haklarını nasıl ödediğinizi bilmeyelim mi? Başbakan oğlu diye torpil geçiyor olabilirler mi? Damadınız Berat ve ağbisi Serhat'ın babaları Sadık beyin yüzünü kara çıkartmasına mı yanalım, yoksa

Sabah gazetesinin MİT'in Aydınlık fitne ekibi ve AA destekli yürüttüğü asimetrik dezenformasyon, yani psikolojik savaşınızın ahlaksızlığına mı? Berat, Fatih Koleji mezunudur, haramı helalı cemaat ona öğretmişti, ikircikli işlerle bozduysanız günahı sizin boynunuza. 17 Ağustos operasyonu sırasında devredilen Sabah elinizde patlayacak!. Aslında hiç devredilmeyen Sabah gazetesinin yönetimi halen avucunuzda veya cuntaya verdiniz! Kalyonculara geçemez, zira mal varlıklarına el konulma seviyesinde yolsuzluklara karıştığını elbette biliyor olmalısınız. Sabah'ı bitirdiniz. Mızrap çuvala sığmaz.

Son yılların milyar dolarlık ihalelerinde dönen bol sıfırlı milyon dolarlık rüşvetlerde boğazda 3 politikacıya 3 yalı hediye edildiğini duymak bile istemiyorsunuzdur. Eğer tüm bu iddialar yalan, tek doğru “uluslararası komplo “ise gazetecilik mesleğini bırakacağım, kalemimi de kıracağım! Sakın sizin bunca zafiyetinizden yararlanan global ve yerli fitne fesat şebekesi, AKP ve cemaatı bitirme operasyonu yapıyor olmasın! Kumpası sizin elinizle cemaate kuran kurtların ve sırtlanların dönüp sizden dışlarının kirasını istemeyeceğinden emin misiniz? Recep Tayyip Erdoğan, tüm bu rezilliklerin üstünü örterse, kurtulamaz. “Yolsuzluğu yapan oğlum, kızım, gelinim, damadım olsa yargı icabına baksın” derse, kurtulur. Yargıya, emniyete müdahaleyle güven oluşmaz “Elit bakan çocuklarıyla yeni Türkiye, yeni AKP kuracağım” der, milleti kandıracağını sanırsa, kurtulamaz. “Yeni Türkiye’de ayrımcılık, nefret,

ötekileştirme olmayacak, hukuk ve adalet herkese eşit dağıtılacak” derse, kurtulur. Başka türlü kurtulamaz.

Aslında AKP’nin ve Erdoğan’ın cemaatle savaşında hem dershaneleri kapatma meselesi hem de 17 Aralıkta ortaya çıkan soruşturma mücadelenin sebebi değil; sonucu ve araçlarıdır. Mücadelenin kökleri daha derin. Tablo görüldüğünden ve sunulduğundan çok farklı. Yaşananların arka planında Ortadoğu’da, belki İslam dünyasında yüzyıllardır var olan bir mücadelenin ustaca perdelenmiş, başka görüntüler üzerinden yürütülen modern versiyonu var.

İdris Naim Şahin’in “Dar oligarşik bir grup” yaklaşımına AK Partiden ayrılan hemen her siyasetçi vurgu yaptı. Erdoğan’ın etrafında uzun süredir yapılanmasını sürdüren, ama USTAlık döneminde tam olarak kuşatan ve O’nu dar bir alana hapsedip, hükümetin meşru kurumlarından ve kurullarından kopartarak kendi eksenlerinde hareket ettiren, koordine ve hedefli çalışan bir grup var. Bu grubu anlamak son dönemde yaşanan pek çok problemi anlamada ve bazı denklemleri, bilinmezleri çözmede etkili bir anahtar olacaktır. İran’la yapılan ticaretin ve belirli kesimlere akan sıcak paranın böylesi bir yapılanmada, çevrelemede etkisi ne kadardır araştırılmalı. Ancak son dönemde hükümetin işleyişinde, alınan kararlarda danışmanlardan oluşan ve İranî özellikleri öne çıkan dar grubun ağırlığı tartışılmaz. Bu dar ama etkili odak herkese rağmen, bakanlara ve milletvekillerine rağmen, dediklerini yaptırabiliyorlar.

Kökleri 1979 İran İslam Devrimine kadar giden, toplum içinde örgütlenmiş bu yapı AK Partiyle birlikte devletin ve hükümetin önemli noktalarına nüfuz ettiler. Takiyye geleneğini ve farklı kostümlere bürünmeyi çok iyi başaran bu ekip özellikle Ustalık döneminde bürokrasi ve siyasetin kilit noktalarını tuttular; karar mekanizmalarını kontrol eder hale geldiler. Bu grubun amacı mevcut güç dengelerini kullanarak İranî projeleri yürütmek ve Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de siyasi-sosyal hayatı "İslami" görünümlü Pers hedefleri doğrultusunda dizayn etmektir. Buna matuf halkın seçtiği güçlü hükümetin içine peyderpey sızarak ve kilit noktalara yerleştiler. Hükümeti, özellikle de Erdoğan'ı hedefleri için bir manivela haline getirdiler. Ama Türkiye'yi, devleti ve kurumları İran etkisine açmak için önlerinde bazı engeller vardı. Bu engeller her çeşidiyle Şii düşünceyle arasına ciddi mesafe koyan geleneksel İslami yaklaşımlardı; tasavvuf ekolleriydi. Yollarına en çok çıkan ve en fazla rahatsız oldukları kesim ise Hizmet Hareketiydi. Zira bu hareket devlet ve hükümet içinde "dar oligarşik" İranî yapılanmanın farkındaydı. Bu sebeple bu kesimin bertarafı ve imhası en önemli işti. Camia halledildikten sonra diğerleri bunun arkasından kolayca halledilebilirdi. AK Parti iktidarının başlarından bu tarafa dar oligarşik odak hükümete ve Erdoğan'a karşı Hizmet hareketini hedef haline getirdi ve itibarsızlaştırmak için çalıştılar. Hareketin tehdit ve tehlike oluşturduğu yönünde sürekli girdiler yaptılar. Ustalık döneminde bahsi geçen niyetlerin icrası ve eyleme dökme imkanı kontrol edebildikleri

kurumlarla ve araçlarla bağlantılı olarak zirveye çıktı. Hükümetin karar mekanizmaları üzerinde ciddi bir güç ve etkili operasyonel imkânlar ele geçiren dar İranî oligarşik yapı, sadece Camiayı değil, bütün geleneksel İslami ekolleri fişlediler. Hamasete yatkın, etkiye açık Erdoğan’a Özellikle Camia ile ilgili sürekli girdiler yaptılar. Erdoğan’ın zihninde Camiayı büyük bir “tehdit” haline getirdiler. Proje olgunlaşmış, planlar yapılmış operasyonlarla Camianın “örgüt” kapsamına sokulup bitirilmesi ve alanın bütünüyle İranî ekibe açılmasına sıra gelmişti. Onları müteakip diğer geleneksel ekoller de bitirilecek ve ülke komşu ülkenin tarlası haline gelecekti. Bu nedenle Erdoğan’ı ikna edecek şekilde “Camianın Erdoğan’ın iktidarını paylaşmak istediği”, “iktidara ortak olmak istediği”, “tehdit oluşturduğu” gibi girdiler yaptılar (12 yıl içinde Camiadan bir bakan hatırlayan var mı? Bir müsteşar? Kaç milletvekili biliyorsunuz?).

Camia “uzlaşmaz”, “anlaşılamaz”, “kendi küçük menfaatlerinde direten”, “Erdoğan’a kafa tutan”, “çete”, “paralel devlet” haline getirilecek, hazırlıkları yapılan proje çerçevesinde örgüt kapsamına sokularak hükümet (Erdoğan) eliyle bitirilecekti. Bunun için dosyalar hazırlanmış, çalışmalar tamamlanmıştı. Tam böylesi bir proje için kamuoyunda Camia aleyhine tablo oluşturulmuşken beklenmedik bir şekilde 17 Aralık yolsuzluk soruşturması başladı ve kasalar, paralar ortalığa saçıldı. Bu istenmeyen ve beklenmeyen bir şeydi. Yetkili bir savcının sağlam delillere dayalı, 14 aydır gizlilikle sürdürdüğü, hukuka ve usule uygun bu soruşturma ile “dar oligarşik

danışmanlar” bir anda ofsayta düştüler. Ama toparlanmaları uzun sürmedi ve bu defa Erdoğan’ı soruşturma üzerinden harekete geçirme, koçbaşı haline getirme işine soyundular. İyi bir medya planlamasıyla ve psikolojik harekâtla hem Erdoğan’ı ateşlediler; hem de AK Partili kitleleri galeyana getirdiler. Savcının soruşturmasının Milli iradeyi, Türkiye’yi hedeflediği gibi söylemler ürettiler. Bunu yoğun şekilde servis etiler; kamuoyunu, en azından AK Parti tabanını epeyce ikna ettiler. Ancak bir hakikati gürültü ile sürekli bastırmanın imkânı yoktu. Nitekim insanların nazarı suni gündemden uzaklaşmaya, asli gündeme, yolsuzluk soruşturmasına, kasalara ve kutulara dönmeye başladı. Bir süre sonra umarız kasaların arkasındaki “dar oligarşik kadroya” da uzanır.

Uzun yıllardır devletin ve toplumun içine gömülmüş, sinirlerimize sokulmuş bir komşu dış gücün kadroları Erdoğan’ın gücü üzerinden İslam ve iman davası için çabalayan bir kesimi kılıçtan geçirmek için yoğun provokasyonlara, manipölasyonlara yöneldiler. Adli bir yolsuzluk soruşturması nedeniyle alakasız, masum bir sürü memur, bürokrat görevden alındı; yerleri değıştirildi. Kamu görevlileri arasına bir korku salındı. Toplumda ciddi bir kamplaşma oluşturuldu. Esnaflar dâhil ülkenin muhafazakâr kesimleri bu olay üzerinden kutuplaştırıldı. Aynı evde kardeşler, hatta karı koca birbirine düştü; insanların kafası karıştı. Sert ve dengesiz haberlerle, yorumlarla AK Parti tabanı sürekli tahrik edildi ve Camia hedef yapıldı. Vatan hainliğinden girilip İsrail ajanlığından, casusluktan

ıkan itham ve iftiralar ortaya atıldı. Danışmanlar heyeti son vakayı toplumu atomize etme, kutuplaştırma adına çok iyi kullandılar. Dar oligarşik kadro velev nihai hedefine ulaşamasa dahi, toplumda oluşturdıkları çatlak-kutuplaşma-ayırışma nedeniyle patronlarından iyi bir “aferin”i hak ettiler. Mevcut rüzgârı sürdürebilirlerse hukuksuz ve insafsız bir şekilde bir kesimin devlet-hükümet imkânlarıyla kıyımı için şartları zorlayacaklardır.

Oligarşik Grup Erdoğan’ın ve hükümetin geleneksel ittifaklarını da bozdu. Liberaller koptu, milliyetçiler ayrıldı. Her dönem ve her şartta tam destek veren, AK Parti için prensiplerine rağmen politize olan Cemaat off oldu, onun yerine PKK/KCK ve Ergenekoncular müttefik haline getirildi.[2] Danışmanlar heyeti İrani yayılmaya ülkeyi açabilmek ve toplumsal direnci kırabilmek için muhafazakar kesimi dahi böldüler; ayırıştırdılar. AK Partiyi Ergenekoncularla ve PKK ile yaklaştırdılar. Camiayı ise “CHP ile iş tutuyor”, “onlara oy verecek”, “Partiyi satan” şeklinde göstererek kendi kitlelerinden iyice koparmaya çalışıyorlar. Kanaatimce Camia kitlesi bu oyuna, ötekileştirmeye düşmemek için AK Parti tabanıyla ayırışmamalı-duvarlar örmemeli, aksine daha yakınlaşmalı ve Dar Oligarşik Kadro’nun oyununu bozacak şekilde dönen oyunu, başta AK Parti tabanı olmak üzere herkese anlatmalılar.

Dar oligarşik kadro Erdoğan’ı kendi hedeflerine sütün yapıyor, onun gücünden karizmasından hitabetinden yararlanarak hedefine yürüyor. Temel hedef

Ortadoğu'daki, Balkanlardaki, İslam coğrafyalarındaki İran etkisine ve Şii yayılmacılığına engel olan kadroları-kesimleri tasfiye etmek veya etkisizleştirmek. Şu an hedefte Hizmet Hareketi var. Ama ondan hemen sonra sıra diğer hareketlere gelecektir. Bunu Mısır'da devrimle ve Sisi ile yaptılar. İran'a çok da muhalif olmayan ama engel görülen İhvanı Müslimin hareketi Mısır'da "yasadışı örgüt" haline getirildi ve batının da desteği ile ülke İran-Şii etkisine açıldı. Şimdi aynı oyunun farklı versiyonu Türkiye'de oynanmak isteniyor. Bu defa hükümet içine konuşlanmış odaklar, kamu gücünü kullanarak benzer çalışmaları yapıyorlar.

Ortada bir mücadele var ama bu mücadele Erdoğan'a karşı değil; Erdoğan üzerinden yürütülen bir mücadele. Bir kesim Erdoğan'ın arkasına saklanarak, devlet gücünü kullanarak bir Pers politikası izliyor. Tarikatları, cemaatleri etkisizleştirme mücadelesi veriyor. Bunların en güçlüsü Hizmet Hareketini Erdoğan'a bertaraf ettirmek istiyor.

İran'dan gelen para ile birlikte ülkeye pek çok şey girdi. Ülke tek taraflı İran etkisine açıldı. Siyasetten bürokrasiye, eğitimden kültüre, toplumsal hayata kadar İran her yerde. Balkanların, Orta Asya ülkelerinin üniversitelerine denklik verilmezken İran üniversitesine denklik veriliyor. Bundan sonra İran'a artık akın akın öğrenci götürülür ve birkaç yıl sonra buralardan mezun olanlar hayatın her alanına girerler. İran'a imtiyazlar veriliyor; ortak üniversiteler açılıyor. İranlı kurulan şirket sayısında patlama var. Bunlar

elbette olabilir; ama yapılanlar İran tarihi ve refleksleri görmezden gelinerek, tam güven esasına göre yapılıyor. Mütakabiliyet yok, toplumu devleti, siyaseti, bürokrasiyi muhtemel İran etkisine karşı koruma yok. Türkiye’yi tehdit eden; Ortadoğu’da yayılmacı politikaları bilinen ve bir dış güç olan İran’a kapılar sonuna kadar açılırken; eğitime, kâmil insan yetiştirmeye önem veren, ülkeye büyük katkıları olan milli bir hareket “düşman”, “örgüt”, “çete” haline getiriliyor. Bir problem yok mu sizce?

Bu bir komplo teorisi mi? Var olan problemi başka bir yöne çekmek mi? Hayır. Bilakis asıl son kampanya ve çıkarılan gürültü, 1979’dan bu tarafa var olan; ama AK Parti döneminde hızlanan bir projeyi örtbas etmek, saklamak için üretilen suni bir “tehdit”ten ibaret. Son yaşananlar gerçek bir tehlikeyi örtmek, göstermemek için bir perdeleme, hedef şaşırtmadır. Bunun mimarları tebriki ve takdiri fazlasıyla hak ediyorlar. Bütün riski Erdoğan ve ailesi üzerine yıkan, onun gücünü hiç hedefe girmeden sonuna kadar kullanan, kendisi sahneye hiç çıkmadan farklı kesimleri harekete geçiren çok akıllıca ve stratejik hareket eden bir güç var. Bence başka şeye değil buna odaklanmalı.

Neden camia ve geleneksel İslam, İranileşmeye karşı çıkıyor da siyasal İslamcılar karşı çıkmıyor? Zira siyasal İslamcıların yetişmesinde İranî etkiler-tonlar var. Siyasal İslamcılar İranileşmeyi problem görmüyor aksine “İslamileşme” olarak algılıyor. Bu nedenle de İranileşmeye karşı çıkan kesimler düşman

ilan ediliyor; “örgüt” sınıfına sokulmak isteniyor. Eğer hizmet hareketi “örgüt” olarak görülürse, başta Süleymancılar, Menzilciler, Hak-Yolcular, tasavvuf ekolleri olmak üzere diğer kesimler de tedricen örgüt kapsamına sokulacak, tasfiye edilip marjinalleştirilecektir. Güç merkezini ele geçiren dar İrani kadroya karşı bir şey yapılamayacaktır.

Eğer hükümet-devlet içinde bir paralel devlet-yapı aranacaksa gayri milli, takiyyeci, yayılmacı bu kesime odaklanmalı ve onlar bulunup ortaya çıkarılmalı. Ama memleketimde bunun farkında olan bile pek az!...

Onuncu Bölüm

Göktürk Gayretullah’ı zorluyor

16 Haziran 2012’de sanki bugün yaşanacakları görmüş gibi “Gayretullah’a dokunur zulüm” başlıklı makalemden şunları yazmışım:

“Devir değişti, ne post modern darbe, nede hükümete direk el koyan bir askeri darbe mümkün. Lakin darbeden daha kötüsü olabilir. Ülkemizi Mısır’daki firavunlara benzer bir diktatör yönetebilir. Veya askeri vesayeti devam ettirmek isteyen rövanş peşindeki Silivri şurakası, Roma’yı yakan Neron gibi ellerinden güç gitti diye ülkemizi baştan sona yakabilir.” Devam etmişim: Bu noktaya nasıl gelindi?

“Özel Harbimizin gözde elemanları ve “Sakallı” Yeşillerimiz, MOSSAD ve CIA ile el ele vermiş, Lübnan’da Beka vadisinde Büyük Kürdistan için harıl harıl hazırlık yapıyor. MİT, dedesi şeyh olan PKK’nın Avrupa sorumlusu Zübeyir Aydar ve Sabri Ok ile Oslo’da barış deyince damarlar çatladı. Hürriyet gazetesine röportaj veren Leyla Zana’nın ‘sorunu Başbakan Recep Tayyip Erdoğan çözer’ mesajının ardından gelen Dağlıca baskınıyla ordu, millet, hükümet el ele oldu. Al sana yeni bir çakma toplum mühendisliği daha! Gazeteci ve Yazar Avni Özgürel, Karayılan’la görüşüp zeytin dalı güya uzattı, ama nedense barış baltalandı. Öcalan’a ev hapsi önerisi ve Kürtçe’nin seçmeli ders yapılması jestlerinden sonra olanlar oldu. BDP Lideri Selahattin Demirtaş, ‘PKK silah bıraksın’ dedi, Kürdistan lideri Mesut Barzani ve Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani’nin ardı sıra. İncirlik’te ABD gözetiminde tüm taraflar arasında yapılan görüşmelerden sonra nedense şehitler, ihanetler arttı. Ortalık maymundan geçilmiyor!” Şeytanla yatağa girenin şaşı kalkacağını adım gibi emin olduğumdan ve ders almayacaklarını bildiğim için ciddi uyarmışım:

“Bugünkü hükümet ülkenin geleceği için önemli konuları sallamış, kontrol edemediği her durum ve alan için kanun çıkarıyor. Sadece kendini düşünüyor. Yıpranmaktan, yıpratılmaktan ödö kopuyor. AK Parti, bir suçu deşifre eden, suçüstü yapan bir gazeteciyi hapse tıkmak istiyorsa, kendi pisliklerinin ortaya çıkmasından korkuyor demektir. Siz çıkardığınız sansür yasasıyla gazeteciyi, mesela beni içeri tıkarsınız ne olacağını söylüyeyim: Ben dosyaları

yayınlayacak mecra mutlaka bulurum. Bir gerçeği yaymanın yolları sonsuz sayıdadır. Bütün yolları kapatsanız da fısıltı gazetesine, twitter'e, facebook'a da sansür uygulayamazsınız. Yolsuzluk dosyaları, hortumculuklar, ihaleye fesat karıştırmalar, imam nikahlı kaçak eşler, zamparalıklar, ahlaksızlıklar, rüşvet, yani bilimüm zulüm er geç varsa ortaya çıkar. Kalbimiz çok temiz, fitne çıkarma, biz haram ve helal dengesinde yaşayan, devletin kuruşuna dahi dokunmayan dava erleriyiz iddiasındaysanız yandınız, zira ihlaslı, samimi olamayanların karizması Hakk ve Hak dostlarınca çizilir.”

Peki kibirleri yüksek bu ekabir takımı ne planlıyor? Onu da ince ince yazdım:

“Dosta yapılacak darbenin en vahşet ve dehşet planı sahneye konur: Sansürle susmayan gazeteci ebediyen susturulur. Eski dönemde 6 milyon insanımızı fişledikleri için ellerinde epey liste var ama listeleri netleştirmeleri gerekiyor. Son aylarda öldürülmesi gereken ilk yüz kişi, bin kişi, tutuklanması hapiste çürütülmesi gereken ilk onbin kişi listeleri hazırlamışlar, dost bildiklerimizle diz dize, el ele... Bu “kelle avcıları” herkese her şeyi layık görüyorlar ama, kendilerine bunların yüzde birinin yapılmasına razı değiller.. Kendilerinden çok eminler, ama akılsızca ve ahlâksızca işler yapıyorlar.. Yaşananlardan ders almıyorlar.. Belki de bunların adli takiple birlikte bir de psikolojik terapiye ihtiyaçları var. İktidarın muktedir sarhoşluğu zarıflığın işaretidir.

Üç aşamalı darbe planına AK Parti dur diyemezse, elbette Gayretullah'a dokunur zulüm...”

4 Haziran 2013 tarihli, “Gayretullah’a dokundu zulüm” başlıklı yazımda açık açık AKP’nin neden ilahi tokada koştüğünü 7 maddede özetledim: Üniversiteye hazırlık dersanelerinin kapatılması tehditi birinci aşamaydı. Hizmetin insan yetiştirme kanalını sekteye uğratma çabası, Kürt çocuklarını PKK’nın elinden kurtarma aracına takoz sokma gayreti ne demekti acaba? Her hafta Ankara’da bir araya gelen iktidarın en üst düzey ekibinin, devlet kadrolarından kendilerine 10 yıldır destek veren “şucuları bucu”ları temizleme kampanyası ne demek oluyor? Bu hataları size kimler yaptırıyor? Milli Görüş’ün kıyısından köşesinden geçmiş, liyakatı, keyfiyeti yetersiz güruhu, “bize sadık olurlar” diyerekten acaba devlet kurumlarına nasıl yerleştirebilirizde kadrolaşırız toplantıları yapılması, zulmün ikinci aşamasıydı. Dindar kaymakamlar, polisler, bürokrat dostlar kızığa öyle mi? Bunca yıllık Anadolu çocuklarının kendi devletine sahip olma ideali sizin elinizle mi doğranacaktı? Başınıza vallahi billahi tallahi taş yağar, düşer...

Kendi zenginlerini oluşturmak için hazine garantisi ile bulunan dış kredilerle devasa milyar dolarlık inşaat, ihale ve konsorsiyumlarda yapılan yolsuzluk, hortumlama, iltimas ve rüşvetin ayyuka çıkması, üçüncü aşamaydı. Küçük bir hesap yapalım. İki nükleer ihalenin bedelinin her biri 22 milyar dolar, yaptı mı 44 milyar dolar. 13 sene önce aynı ihaleyi aynı firmalar 7 milyar dolara yapıyordu, paramız yoktu veremedik. Bugün üç katına çıkmış ihale bedeline kimse gıkını çıkartmıyor, sebebini sormuyor.

Aradaki fark kimin cebine giriyor acaba? ‘Gulul’ denilen devletin, kamunun malını çar çur etme, zimmetine geçirme büyük günahdır beyler. Tüyü bitmemiş yetimin hakkı var kamu parasında... Daha sayayım mı? Kanal İstanbul’a 40 milyar dolar, bir o kadar İstanbul’a 3. hava limanına, bir o kadar daha 3. köprüye. Garanti kredi devlet güveencesi ile işadamı olmak ne kolay değil mi? Devletin sırtından zengin olma devri ne zaman bitecek, siz bunu çözersiniz sanıyorduk...

Ülke ekonomisi dev şantiye oldu, peki nerede ihracatı artıracak diğer önemli kalemler. Hayvancılık, tarım öldü ölüyor, yerli otomobil markası rafa kalktı. Et fiyatlarını üç kat düşürmek için canlı hayvan getirin, türedin, krediler boşa gitmesin, takip edin. Kanada’da da etin kilosu Türkiye’den üç kat ucuz, benzin keza öyle. Peki ülkede yılda 10 milyar dolarlık petrol kaçakçılığı yapıldığını biliyorsunuz da neden engel olmuyorsunuz? Yazayım mı tek tek kimlerin bu işleri yaptığını? Beslerseniz kargayı gözünüzü oyar...

Son bir yılda açılan ve yapılan dev ihaleleri için Hazinemizin yabancı ülkelerin bankalarına verdiği toplam garanti tutarı 200 milyar dolara yakın. Herşey para oldu, etrafınızda ne kadar çok sırtlan türedi böyle? Eğer ihaleler başarısız olursa faturayı Hazine ödeyecek, tabi bu durum ihaleyi kapan iş adamının zengin olmasını ve AK Partinin denetim dışı bağış hesabına yüzde 10 oranında ödeme yapmasını engellemiyor. Lale devrinde de böyle yaparlardı. Nerede Hz. Ömer hassasiyeti, nerede kamu malı

üzerine titreme, nerede kul hakkından korkma adeti,
nerede ha nerede kaldı?

30 yılda yetişmiş Anadolu'nun dindar evlatlarını devlet bürokrasisinden temizlemeyi “28 Şubat Ekibi” bile başaramamış iken, MOSSADcı ekibin ‘Truva atı’ olan “7 Şubat Süreci” ile dindar bürokrat avına çıkılması dördüncü aşamaydı. Etrafınızda kümelenen dalkavukları, yalakaları işe yerleştirme, devletin nimetlerini peşkeş çekme derdine neden düştünüz? İsim isim vermeye gerek yok. Devletin en önemli habercilik kurumu başına getirdiğiniz şahsın Muta nikahlı eşleri olduğunu bilmiyor muydunuz sahi? Makamı, kasayı, nisayı kapmak sıradan mı oldu?

Hayret zulmün 5. Aşamasını, 10 senedir iktidarda olmanıza rağmen halen başörtülü öğretmen, öğretim üyesi ve devlet memurlarına devlet kapılarında zulüm edilmesi, umutların, duaların söndürülmesini göstermiştim. Fransa hariç Avrupa'nın tüm ülkelerinde, ABD, Kanada ve Avusturalya'da başörtülü bayanlarımız devlet kurumlarında, eğitim kurumlarında, üniversitelerde dinlerini özgürce yaşayarak çalışırken, öz vatanlarında parya muamelesi görmesi ve üniversitelerde öğretim üyesi olamaması normal midir? Bu zor sorumdan sonra sihirli bir değnekle dokundular sorun çözüldü!

Muktedir devlet biziz, “şucular bucular”ın yurt dışı yapılanmasına devlet imkanlarıyla alternatif yapılanma kuracağız veya bize tabi olmazlarsa iflahlarını keseceğiz planının, “devlette ikilik olmaz”

teraneleri ile baskıya dönüşmesi, altıncı aşamaydı. Yurt içinde zulmettiğiniz çevreyi köşeye sıkıştırma taktikleri sürerken yurt dışında kafa kola alabileceğinizi mi sandınız? Devlette ikilik arıyorsanız size derin devletin son bir yıldır yaptırdıklarına bakınız, ne kadar kendiniz kalabildiniz, değişen camia mı yoksa siz mi?

Yedinci aşama, başbakanın egosuna oynayan derin yapının istihbaratı, üst general kademesi ve işadamları grubunun, AKP'yi kullanarak camiaya örgüt operasyonu yapmasıdır. Köprü geçerken at değiştirilmez derler, Erdoğan'dan vazgeçen yok, ama kellesini isteyen çete, bu sefer sıkı plan yaptı. Milli İstihbarat Teşkilatı içindeki CIA ve MOSSAD'ın nüfuz ajanları, karakoyun fitne taifesi, Fethullah Gülen cemaati hakkında 1 Ocak 2012 tarihinden itibaren Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla özel çalışma yaptı ve bir rapor hazırlattı. 40 klasörden oluşan rapora göre, MİT cemaatin önde gelen 4800 ismini iç düşman gibi adım adım takip etti. Bin kişi son iki yılda bürokrasiden hemen uzaklaştırıldı. Güya cemaat, paralel devlet kurdu, sermayesi 150 milyar dolar. Cemaat 65'i büyük olmak üzere toplam 700 şirket tarafından destekleniyor. "Cemaatin Kurmayları" olduğu tespit edilen, 4'ü politikacı, 2314'ü işadamı, 171 eski ülkücü, 5'i TSK mensubu, 173'ü emniyet mensubu, 47'si din adamı ve 23'ü MİT mensubu olan isimler hakkında dosyalar hazırlandı. Yeni kabine operasyon amaçlı kuruldu, fişlemeleri yapanlar İçişleri ve adalet bakanı oldular. Kuzuyu yemeğe karar vermiş kurt gibisiniz! Bu arsız operasyona karışacakların iki

dünyada da yatacak yeri olmayacaktır... Kamuoyunun beynini yıkayarak şeytanlaştırmayınız.

Hele hele cemaat ileri gelenlerini suikast ile ortadan kaldırma görevi, vatanseverlik adı altında lanse edilip, İsrail'in infaz birimi Simbet ve İran'ın infaz birimi Laşgavar Takavar 23 grubuna MİT tarafından havale edilmesi asla af edilemez! Tarih sizi bağışlamaz.

Sayın Başbakan, oğlunuz Bilal Erdoğan başta olmak üzere AKP'nin karıştığı yolsuzluk ve rüşvet olaylarını örtbast etmek için yaptığınız “postu kurtarma” olarak algılanan “istiklal savaşı”nız ülkemizde hukuku tüketti. Anayasayı ihlal ettiniz, bağımsız yargıyı yok ettiniz, emniyeti çalışamaz hale getirdiniz, yazının başındaki öngörümü gerçekleştirdiniz: “Tiranlaştınız.” Neron olsa Roma'yı ancak bu kadar yakabilirdi! Ne bekliyorsunuz, “Gayretullah'a dokunmaya milim kaldı”, Allah'ın tokadı inince mi rahatlayacaksınız!

On Birinci Bölüm

Göktürk'ün Mavi Marmara Fiyaskosu ve Gülen'i Anlamak

Göktürk, Milli Görüş'ün siyasi şov kodlarını Mavi Marmara fiyaskosunda sonuna kadar kullandı.

Mavi Marmara olayına, “Fethullah Gülen HocaEfendi’yi Anlamak” penceresinden baktığınızda kimin daha engin vizyon sahibi olduğunu anlayacaksınız. Görüşlerim şahsımı bağlar, sosyolojik ve tarihi realitelerdir, belkide hatalı analiz ediyorumdur. Bu yazacaklarımı 2010 Haziran’ında Toronto’da Başbakan’ın bir başdanışmanı İbrahim Kalın ve AKP Genel Başkan yardımcısı Ömer Çelik’in yüzlerine açıkca söyledim ve Recep Tayyip Erdoğan’a iletmelerini rica ettim. Muhatablarım, ABD’de Yahudi lobilerini ikna turundan geliyordu, bu nedenle beni can kulağı ile dinlediler ama başbakana ilettiklerini sanmıyorum.

Gülen’in Amerikan gazetelerine ilan vererek, “Mavi Marmara’da İsrail otoritesinden neden izin alınmadı” görüşünü savunması, AK Parti ile cemaatın kırılma noktasıdır. Muhatabım, AKP’nin dış politika ve kamu diplomasisini 7 yıl yönetmiş, başbakanın dünya liderleri ile yaptığı tüm ikili görüşmelere katılmış, tercümanlık yapmış, tüm yurt dışı gezilerinde bulunmuş, tüm yurt dışı heyetleri ağırlamış en etkili isimdi. Gençlik yıllarımızda 2 yıllık sıkı bir arkadaşlığımız olduğu için benim sözünü esirgemeyen, kalpten konuşan “çılgın bir derviş” olduğumu bilirdi, bu nedenle sonuna kadar dinledi.

İlk tepkim ve sorum şu oldu: “Mavi Marmara gemisiyle gerçekten, samimi olarak Gazze’ye yardım mı götürüyordunuz, yoksa amacınız siyasi bir şov yapmak mıydı?” İHH Başkanı Bülent Yıldırım bu projenin sahibi olarak gözüksede Erdoğan’ın emri ile

yapılıyordu. Cevap veremedi, ben cevap verdim. Gayeniz siyasi bir gösteri yaparak Arap dünyasında Erdoğan'ın popülarlığını artırmak, ölü doğan Büyük Ortadoğu Projesi'nde halife lider oluşturmaktı. Eğer gerçekten yardım götürmek isteseydiniz, Kimse Yok mu Derneği gibi yapar, İsrail ile diplomatik kanallarla görüşür ve yardımınızı Mısır üzerinden kara yolu ile yapabilirdiniz. İsrail terör devleti, Filistinlilere zulmediyor söyleminizin Gazze'deki mazlumlara, mağdurlara faydası olmadı. Kimse Yok Mu, milyonlarca dolarlık yardımını elden ulaştırdı, siz ise ulaştıramadınız. Mesele İsrail'e boyun eğmek değildi, mazluma yardımdı. Bir mazlumun derdine deva olmak siyasi getirilerden evladır. Aramızdaki fark bu, bizim siyasi takıntımız yok, Allah rızası gayemiz.

Bu görüşüme, “uluslararası sularda 9 vatandaşımızı öldürdüler, hırsızın hiç mi suçu yok Faruk” diyerek yanıt verdi. “Suçu var” dedim ama suç işleyeceğini biliyordunuz. MİT'in aldığı istihbarat üzerine son anda gemiden AKP'li 12 milletvekilini indirdiniz ve siyasi krizin büyümesini ve sıcak savaşa dönmesini engellediniz. Siyasilerin canı canda, gemidekilerin canı patlıcan mıydı? Amacınız İsrail'i dünya kamuoyu nezdinde küçük düşürmek, haksız olduğunu dünyaya göstermekti. Bu politikanızda ısrarcı oldunuz ve konuya Dışişleri bakanı Ahmet Davutoğlu ve Başbakan sahip çıktı, her gittiğiniz ülkede kahramanlık tasladınız. Diyelim ki, doğru yaptınız. İsrail zalimine ders verdiniz. Öldürülen vatandaşlarımız için tazminat ve İsrail'den zoraki özür aldınız, bunun Gazze'dekilere faydası oldu mu? İsrail

zulmünü daha da artırdı, elinizin ulaşmadığı topraklarda daha fazla masum öldürüldü. Bir masum canı korumak için bir gemi batırılmaz. Bu üstadımız Said Nursi'nin bize öğrettiği barış yoludur.

Muhatabım kendinden emin ve gururla dedi ki, “İsrail’a haddini bildirecek Türkiye’den başka ülke yok, bu olay imajımızı yükseltti, gücümüzü pekiştirdi, müslüman ülkelerde başımız dik dolaşıyoruz.” “Tamam, haklısın” dedim. Gazze’ye giden gemilere saldıran İsrail, aptallık denizinde yüzüyordu. Beyaz bayrak taşıyan 32 milletten oluşan aktivistlerin 400’ü Türk kökenli, 700 silahsız kişiydi. Çok sayıda gazeteci bulunan gemiye saldıranların sanırım imaj derdi yoktu. Savaş suçu veya insanlığa karşı suç işliyorlardı. İsrail ile Türkiye savaş hâlinde olmadığı hâlde, hangi akla hizmetle barış misyonu olan gemide Türk vatandaşları katledilemezdi. Osmanlı döneminde olsa bu bir savaş sebebiydi. Sınırsız güç kullanan İsrail’i dizginleyebilecek tek güç Türk ordusudur. Böyle bir beklenti var. Krize tek çözüm yolu bence şudur: Artık NATO bünyesinde Türk Barış Gücü, Gazze Şeridi’ne yerleşmeden insani yardımlar mazlum Filistinlilere asla tam ulaştırılamaz.

Şu konularda da hemfikir olduğunu beyan ettim ve çözüm önerimi sundum: Tel Aviv’in, İsraili politikacıların hiçbir bahanesi kabul edilemez. Devletini savunmak böyle olmaz. İsrail, meşruiyetini kaybetti. Suçu savunma, acizliğin, edepsizliğin itirafıdır. Uluslararası suda insan öldürmek ve yaralamak sadece korsanlara mahsustur. 1947’de

bağımsızlığını ilan eden İsrail, hâlen “korsan devlet” gibi davranıyor. Bir devlet İsrail’in yaptığını yaparsa bunun adına “devlet terörü” denir. Elini Türk kanına bulayan İsrail, resmen cami duvarına işedi. Zannımca siyaseten intihar etti. Müslüman dünyasındaki 50 yıllık dostunu kaybetti. Türkiye’de eski dostları bile onu savunamaz artık! İsrail’i Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin, hatta tüm dünya ülkelerinin kınaması yetmez. Nasıl olsa takmıyor. Yaptırımlar uygulamadan İsrail uslanmaz. Ekonomik ve siyasi boykotla yalnızlaştırma, nükleer silahlarının elinden zorla alınması da yetmez. İsrail sadece silahtan, güçten anlar. Yıllardır Sam Amcası şımartmıştır onu. Tüm çakma yalanlarına inanmak zorundadır. Uyanalım; bir millet, Filistinliler ölüyor. Dünya vicdanı için atılan son adımı da iğfal etti İsrail. Söz ve kararlar geçersiz, bahane denizi tükendi. Filistin devleti artık kurulmalıdır. Tarafların anlaşamayacakları tek sorun olarak kalacak Kudüs’e ‘uluslararası kent’ statüsü verilebilir. Tüm inançlara açık politika dışı bir şehir hâline getirilmesi ve güvenliğinin NATO Türk Gücü tarafından sağlanması tek çözüm yoludur. Ordumuzun eline, bozulan imajını düzeltmek için mükemmel bir fırsat geçti. TBMM acilen bu kararı almalıdır.

Peki bu kararları alacak ve aldıracak güce sahip misiniz? Cevap veremedi. O halde Mavi Marmara ile Arapların gönlünü kazanıp ABD’den kaçan 1 trilyon dolar ve Arap ülkelerinden gelecek milyarlarca dolar yabancı sermayeyi çekmeye çalıştınız. Başını salladı, net konuşamadı. Buna da “tamam” dedim, Arapların

parası 11 Eylül 2001 olayından sonra ABD’den Fransa, Rusya ve Almanya’ya kaçtı, Türkiye aslan payını bırakın, leşini bile alamadı. Ancak Filistinlilerin kanı ve beklentileri üzerinden politika yaparsanız ve onları yarı yolda bırakırsanız yarın Arap dünyasını bir anda kaybedersiniz. Kendi liderleri yıllardır halkını aldatıyor, sizde aldatırsanız, bunun adı kurtarma veya yardım götürme olmaz, kendinizi düşünmek olur. Bugün sizi alkışlayan müslümanlar, sokaklara dökülenler, ve pankart açanları siz terkederseniz, umutları söndürürseniz, bu hayal kırıklığının hesabını veremezsiniz.

“Hocaefendi neden böyle yapıyor?” diye sordu. Elbette binbir emekle büyüttüğü hayır ağacının sizin siyasi şovunuz nedeniyle kesilmesini istemiyor ve sizle aynı karede görünmenin yarardan ziyade zarar getirdiğini görmeye başladı. Yarın Afrika’da milyonlarca insana yardım götüren, katarakt ameliyatı yapan İHH ve Deniz Feneri gibi insani yardım kuruluşlarınız “terörist listesi”ne alınır ve yardımlarınız engellenirse, bunun vebalini de taşıyamazsınız. Kimse Yok Mu, 80 ülkede mazlumların yardımına koşuyor, keza İHH ve Deniz Feneri’de öyle. Bunların yolunu siyasi şovlarla kesmeye hakkınız yok. Nitekim dediğim gibi oldu, İHH ve Deniz Feneri, Yahudiler tarafından kara listelere sokuldu, önleri kesildi, milyonlarca mazlum yardımsız bırakıldı.

Asıl can alıcı kritiği ve yorumu başdanışmana söylerken, yanımıza bugün “Camia’yı bitirmekten

sorumlu” psikolojik savaş haberlerini yazan ekibe başkanlık yapan AKP genel başkan yardımcısı, halen “turistik işlerden sorumlu bakan”da vardı. Erdoğan ve AKP, İslam düşmanı, siyonist evanjelist, neocon Amerikan derin devleti cumhuriyetçilerin rakibi olan demokrat Amerikan devletinin onayı, desteği ve önünü açması ile iktidara geldi. Size Yahudi Haham Konseyi karşı olmasına rağmen siyasi rakipleri olan diğer alternatif Yahudi lobilerini yanınıza çekmek için gayret ettiğimizi de biliyorsunuz. Bu aldığınız destek sayesinde, eski Türkiye’yi yöneten global ve yerli baronların size devirmek için ayırdıkları 1 milyar dolarla yaptırdığı 7 askeri darbe girişimi, başbakana 14 suikast engellendi. Ergekoncuları temizlemek için başka bir derin Amerika’nın yardımını aldınız. Gülen grubu haktan yana oldu. Sizi devirmeye çalışan “koç baron”umuza, çetelere dur demek için yırtındık durduk. Şimdi Mavi Marmara ahmaklığı ile öyle bir damarı, taşı çatlattınız ki, iki ayrı yahudi lobisi size devirmek için birleşti ve 10 milyar dolar ayırdı. 1 milyar dolarlık fitneyi 8 yılda zor savuşturduk, şimdi 10 milyar dolarlık fitneyi nasıl savacağız? Faili meçhul cinayetler ve kaostan beslenen eski Türkiye’yi hortlatmak isterlerse, camia sizi tekrar kurtarabilir mi? Söyleyin bakalım, ABD’de Yahudi lobilerini Mavi Marmara konusunda ikna edebildiniz mi?

Başdanışman, “tavrımızı sonuna kadar savunduk, dik durduk, dinlediler ama kabul etmediler” dedi. “Turistik bakan”, ağzında purosusu ile bana çıktı: “Sen Kanada’da yahudi lobisini ikna edebiliyor musun?.Kolaysa sen adamları şeytanlıktan vazgeçir!”

Güldüm. Yahudilerin yapısını anlattım ve müslümanlarla diyaloga kapalı olan bu kapalı toplumun liberal ve laik kesimlerini İslam düşmanı ve müslümanlara önyargılı bakan ve savaşılan kesime karşı ikna edip, etkin ama sivil lobicilik yapmak gerektiğini izah ettim. “Purolu bakan” adımı, “Bangladeş Faruk” koydu. Bunun nedeni, onları gezdirdiğim arabamın 1992 model, eski püskü bir Nissan Sentra olmasıydı. “Koskoca bakan ve başdanışmanı bindirecek başka araba bulamadın mı?” diye sordu. “Ben dervişim” dedim, “buda derviş arabası.” Ekledim, “Sizin şişen egonuzu patlatmak için, havanızı almak için Allah beni görevlendirdi.” “Turistik bakan, başdanışmana döndü ve gülerek beni takdir etti: “Dostun gerçekten eşi benzeri bulunmaz bir derviş. Anlattığın kadar varmış. Bu sözleri bize söyleyecek başka bir adam tanımıyorum.”

Mavi Marmara balonunu patlattım ama egolarını patlatamadım.

Zaman gazetesi yazarı Ali Ünal, bu konuda son noktayı koyan bir makale yazdı. Uzun bir alıntı yapacağım: Mavi Marmara’nın mahiyeti: Gerçekte Neydi Mavi Marmara?

Başbakan ve yandaşlarının elinde, özellikle son yolsuzluk ve rüşvet operasyonunu etkisizleştirmek ve bu operasyonda elde edilen onca delili karatmak için kullanageldikleri bir argüman var: “Uluslararası güçler, bu arada ABD ve bilhassa İsrail, Türkiye içindeki uzantıları, yani onlara göre “Cemaat”le ittifak

halinde Erdoğan'a karşı operasyon yapıyor.” Bunun için de sarıldıkları tek iddia, Erdoğan'ın güya ABD ve İsrail aleyhinde ve özellikle İsrail'le mücadele edebilen bir başbakan olduğu iddiası. Bunun asla doğru olmadığını önceki “ABD’ci ve İsrail’ci Nitelemesine Kim Daha Çok Yakışıyor” (www.aliunal55.wordpress.com) başlıklı yazımda delilleriyle ortaya koymaya çalıştım. Şimdi, Mavi Marmara olayını da daha iyi anlayabilmek için Erdoğan ve ABD, İsrail münasebetlerine önce biraz daha yakından bakmak gerekiyor:

Erdoğan'ın, ABD’de yayınlanan ve on milyondan fazla tirajı bulunan Wall Street Journal'ın 31 Mart 2003 tarihli nüshasında şu sözleri yer alıyor: “(Irak'ta savaşan ABD’li) cesur bay ve bayanların en az kayıpla ülkelerine mümkün olan en kısa zamanda dönmelerini ve Irak'taki acının bir an önce bitmesini ümit ve bunun için dua ediyoruz.” Dönemin ABD Savunma Bakan Yardımcısı ve Irak’a saldırının baş mimarlarından Paul Wolfowitz, Irak'ın ABD tarafından işgalinden üç ay önce Türkiye'ye yaptığı ziyarette “Biz Irak’a müdahale konusunda tereddüt ediyorduk, Tayyip Erdoğan bize cesaret verdi.” diyor. Bu savaşta ABD'nin Türkiye topraklarını kullanmasıyla ilgili AKP iktidarının Meclis’e verdiği tezkere CHP'nin tümünden ve AKP içindeki bazı milletvekillerinin verdiği “hayır” oyuyla reddedilmiş de olsa, dönemin Millî Savunma Bakanı Vecdi Gönül, Los Angeles World Affairs Council adlı kuruluşun düzenlediği konferansta yaptığı konuşmada, “Irak savaşında ABD, (Adana'daki) İncirlik üssünü kullandı

ve buradan 4 bin 990 sorti gerçekleştirdi.” itirafında bulunuyor. Yani, onbinlerce Iraklı Müslüman’ın öldürülmesinde AKP iktidarı sebebiyle büyük katkımız bulunuyor.

Yine, Yeni şafak gazetesinin 11.06.2005 tarihli nüshasında şu çok önemli haberi okuyoruz (cümle kuruluşundaki hatalar gazeteye aittir. Çünkü aynen nakledilmiştir):

Erdoğan, ”Küresel sorunlarla mücadelede dünyanın ABD’ye ihtiyaı olduğunu; Türkiye ile ABD’nin temel hedeflerinin örtüştüğünü” söyledi.

Erdoğan, (ABD’de) “Foreign Policy Association”da “Türk Dış Politikası ve ABD’yle İlişkiler: Paylaşılan Vizyonlar ve Birbirini Güçlendiren Yetenekler Ortaklığı” konulu bir konuşma yaptı.

Erdoğan, bu gücü nedeniyle dünyanın, terrizmten kitle imha silahlarına, ekonomik ve demografik dengesizliklerden çevresel meselelere kadar tüm uluslararası sorunlarla mücadelede ABD’ye ihtiyaı olduğunu da kaydetti. Erdoğan, “ABD, bu süreçte öncelikle mttetiklerini yanında bulacaktır” diye konuştu.

Irak’taki duruma da değinen Erdoğan, bu ülkeye en fazla yardımın Türkiye’den ulaştığını vurguladı. Erdoğan, Irak sorunuyla baş etmek için izlenecek yöntem konusunda başlangıçta ABD ile mttetiklerinin tam bir mutabakat

sağlayamadığını, Türkiye'nin de kendi tecrübeleri ışığında ve demokratik karar süreçleri neticesinde kendi uygun gördüğü şekilde ABD'ye destek verdiğini söyledi.

“Temel hedeflerimiz örtüşüyor”

Türkiye'nin ABD ile yaklaşım ve hedeflerinin örtüştüğü bir diğer alanın da Türkiye'nin komşu coğrafyalarındaki reform ve demokratikleşme gündemi olduğunu vurgulayan Erdoğan, Türkiye'nin Ortadoğu ve İslâm dünyasına yönelik arzusunun, “hür, açık ve demokratik toplumlar, refaha ulaşılmasını kolaylaştıracak etkin ekonomik yapılar ve iyi yönetim ilkelerinin hayata geçirilmesi” olduğunu söyledi.

Yeni Şafak'ın aynı haberinde Erdoğan-İsrail veya Musevîler arasındaki ilişkileri de ortaya döken şu satırları da okuyoruz:

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Musevi Karşıtlığına Karşı Savaşım Grubu'nda yaptığı konuşmada Musevi karşıtlığını “utanç verici bir akıl hastalığının tezahürü” olarak değerlendirdi. Başbakan Erdoğan, New York'ta önde gelen Musevi kuruluşlarından ‘Anti Defamation League’ tarafından İkinci Dünya Savaşı'nda soykırıma uğratılan Musevileri kurtaran Türk diplomatlara verilen Cesaret Ödülü'nü Türkiye adına aldı. Başbakan Erdoğan, Musevi soykırımının tarih boyunca insanlığa karşı gerçekleştirilmiş en akıl almaz suç olduğunu dile getirdi. Milyonlarca

Musevi'nin bu suçun doğrudan kurbanı olduğunu belirten Başbakan Erdoğan, Musevi düşmanlığını “utanç verici bir akıl hastalığının tezahürü” olarak değerlendirdi ve “Katliamla sonuçlanan bir sapkınlıktır, sapıklıktır” dedi. Musevi düşmanlığının Türkiye’de yeri olmadığını ifade eden Erdoğan, “Peygamberimiz Hazreti Muhammed, Musevilerle birlikte yaşamış ve inananlardan onları korumasını istemiştir. Başka dinlere hoşgörü göstermek bize Peygamberimizin mirasıdır” dedi.

Erdoğan’a ADL tarafından verilen bu ödülü izah için AKP’liler, o ödül Erdoğan’a değil, Türkiye’ye verildi diyorlar. Fakat, 60 yıl önceki bir hadiseyle ilgili ödül niye önceki başbakanlara değil de Erdoğan’a verildi sorusu cevap beklediği gibi, Erdoğan’a Yahudiler tarafından verilen tek ödül de bu değil. Bu ödülün altı ay önce bir başka Yahudi kuruluşu daha ödüllendirmiş Recep Tayyip Erdoğan’ı. 5.2.2005 tarihli Yeni Şafak’ta Taha Kıvanç (Fehmi Kuru)’nun kaleminden okuyalım:

Başbakan Tayyip Erdoğan da gezisinde çeşitli Musevi kuruluşlarıyla ilgilendi, bazılarının davetine katıldı, birinden ödül aldı. Tayyip Erdoğan’a ‘cesaret ödülü’ veren kuruluşun adı ‘American Jewish Congress’ (AJC)... World Jewish Congress, Theodore Herzl tarafından 19. yüzyıl sonunda kurulmuştu ve birkaç yıl önce 100. yıldönümü kutlandı. Dünya Musevilerini bir ‘ulusal yurda’ kavuşturma amaçlı kurulmuş ve İsrail ile amacını gerçekleştirmiş örgütün bir türevi Amerika’daki...

Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi ödüle lâyık görülmüş; bunlar arasında İsraili veya Musevi olmayan tek kişi Tayyip Erdoğan. Listede İsrail'in önemli bütün başbakanları yer alıyor, Golda Meir bile... Türkiye başbakanına böyle bir ödülün verilmesi bayağı anlamlı. Ödülün verildiği mekân da öyle: HSBC bankasının New York merkezi... İstanbul'daki terörist saldırılara hedef olanlardan Musevilerin ABD'deki temsilcisi olan örgüt ödül veriyor, diğer hedef HSBC ise ödül törenine salonunu tahsis ediyor... Her şey ne kadar sembolik...

Demek ki, İsrail'in kurulmasının öncüsü ve Siyonizm'in babası Theodor Herzl'in kurduğu Musevî kuruluşu, İsrail'e en iyi hizmet eden kendi devlet adamlarına verdiği ödülü Erdoğan'a da veriyor, hem de kendi devlet adamları dışında sadece Erdoğan'a. Fehmi Kuru'nun yazdığı gibi, ne kadar sembolik, ne kadar anlamlı!

AKP'liler, bütün bu gerçeklere cevap olarak, "Bütün bunlar, One Minute'a kadardı!" diyorlar. Pekiyi, One Minute'ten sonra AKP iktidarında Türkiye'nin İsrail'le ilişkilerinde değişiklik oldu mu? Geçen yazımda yer verildiği üzere:

One Minute ve dahi Mavi Marmara hadiselerinden sonra İsrail hiçbir şey kaybetmedi, her şey İsrail lehine "Kazan, kazan!" olarak cereyan etti. Başbakan Erdoğan bir taraftan İsrail'e One Minute çekerken, bundan sonraki süreçte, oğlu ve MB Shipping Company'nin sahibi Ahmet Burak Erdoğan,

iki yük gemisiyle Türkiye ve İsrail arasında defalarca ticarî eşya taşıdı. Yani, hem oğlu kazandı, hem de İsrail. Bu son üç yılda İsrail ile Türkiye arasındaki ticaret % 30 civarında, 4 milyar dolar artış gösterdi ve bütün dönemlerin en yüksek ticaret hacmine ulaştı. İsrail ile Türk ordusu arasındaki ilişkiler de aynen devam etti. Başbakan başta olmak üzere AKP'lilerin “Erdoğan’a karşı ABD ve İsrail operasyonu” olarak yaftaladıkları son Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu sürecinde bile AKP iktidarı İsrail’le görüşmelere devam etti ve bu görüşmelerde bir yandan Mavi Marmara ile ilgili İsrail’den istenilen tazminatta indirimle gidilir ve İsrail’e Türkiye’nin hadiseye karışan İsrail komutan ve askerlerinin yargılanması gibi bir talebinin olmayacağı garantisini verilirken, diğer yandan İsrail’le Güneydoğu’umuzda Nitelikli Sanayi Bölgesi kurulmasına yönelik işbirliği protokolü imzalandı. Burada üretilecek malların ABD’ye gümrüksüz ihracı karşısında İsrail’e önemli miktarlarda komisyon ödeyeceğiz. Bu aynı dönemde, İsrail Türkiye ile ilişkilerinde hep kazandığı gibi, başka türlü de kazandı. Güney Kıbrıs’la anlaşma yaptı; Doğu Akdeniz’i âdeta bir gölü haline getirdi ve Doğu Akdeniz’de petrol aramaya başladı.

Bütün bu gerçekler karşısında Erdoğan için “ABD’ci ve İsrail’ci” demek doğru olur mu? Bir devlet, çıkarları gereği bütün devletlerle görüşür, anlaşmalar yapar. Ama, bir taraftan bunlar yapılırken, diğer taraftan o devletlerin bir veya bir kaçının sözde düşmanlığını yapmak, bunu bir değerlendirme ölçüsü haline getirmek ve bazılarını bu sözde düşmanlık

temelinde suçlamak, asla ahlâkî bir tavır değildir. Hele bir yanda bu gerçekler ortada iken, diğer tarafta, ABD ve İsrail’le hiç de böylesi münasebetler içinde olmayanları ABD’ci ve İsrail’ci olmakla suçlamak, kelimenin tam manâsıyla apaçık iftiradır. Ve ne yazık ki başta Erdoğan olmak üzere, militan yandaşları, bu iftirayı sürekli atmaktan geri durmamaktadırlar. Oysa Kur’an, mü’minleri hiç de müstahak olmadıkları ezaya maruz bırakanların apaçık ağır bir günah ve iftira vebali altında olduğunu beyan buyurduğu gibi (Ahzâb Sûresi/33: 58), iftirayla ilgili olarak, meselâ masum kadınlara zina iftirasında bulunanların dünyada ve Âhiret’te mel’un olduklarını ilân ediyor (Nur Sûresi/24: 23).

Bu açıklamalardan sonra Mavi Marmara ile ilgili tesbitlerimizi verelim. Ama yine meseleyi iyi anlamak için son dönemdeki Türkiye–İran ilişkilerine de bakmak gerekiyor:

Ali Bulaç, Zaman Gazetesi’ndeki bir yazısında, Türkiye’nin bölgede düştüğü son zelil durumu izah sadedinde İran ile rekabete girildiği iddiasında da bulunuyor. Oysa gerçek, bunun tam tersidir. Apaçık gerçekler olarak, Türkiye, son dönemde İran ile oldukça sıkı–fıkı ilişkilere girmiş, İran ile ilgili olarak Birleşmiş Milletler’de alınan kararı imzalamamış, İran’ı korumuş, İran’ın Türkiye’nin politikasının tam tersi olan Suriye politikasına ve Esed’i sonuna kadar desteklemesine rağmen, İran ile ilişkilerinde herhangi bir menfî tavır kesinlikle takınmamıştır. Daha da öte, son rüşvet ve yolsuzluk operasyonuyla, İran adına

Halk Bankası vasıtasıyla ne kadar kara para akladığımız da ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra, İran, tarihimizde II. Bayezid döneminde olduğu gibi Türkiye'nin içine çok fazla sokulmuştur. Lise seviyesindeki öğrenciler için İran ile eğitim anlaşması yapılmış, YÖK, İran'daki 48 üniversiteye Ezher'e bile tanımadığı denkliyi tanımış, 700 Alevî dedesi, İran'a götürülüp, İran'ın dinî lideri Hameney'le görüştürülmüştür. Yine, Giresun, Erzurum, Van ve Siirt Üniversiteleri'nde İran ve Türkiye'deki İran yanlılarının çok derin etkileri, konuyla ilgilenen herkes tarafından bilinmektedir. Türkiye–İran arasında devlet adamlarının çok sık ziyaretlerinin yanı sıra, İran'ın Ankara Büyükelçisi Ali Rıza Bıkdeli, geçtiğimiz Kasım ayı sonlarında yaptığı açıklamada, İran istihbarat servisi MOİS'le Türkiye istihbarat teşkilatı MİT'in yakın işbirliği içinde olduğunu söylemiştir. AKP iktidarının özellikle MİT müsteşarı Hakan Fidan tarafından sürdürülen Suriye politikasının İran politikasına ters görünmesi bizi aldatmamalıdır. Çünkü bu politikanın sonunda, şimdiye kadar bölgede olduğu gibi, Suriye'de de kazanan Türkiye değil, açıkça İran olmuş, Türkiye, sadece kaybetmiştir.

Şimdi, bunca gerçekten sonra Mavi Marmara ile ilgili tesbitlerimize geçebiliriz:

Mavi Marmara'yı o günkü şartlarda ve fiilî durum karşısında destekledim ve destekleyici yazılar yazdım. Fakat sonradan edindiğim bilgiler, görüşümü önemli ölçüde değiştirdi ve Fethullah Gülen Hocaefendi'nin o

zamanki tavrının ne kadar doğru ve yerinde olduğu neticesine vardım.

1. Mavi Marmara hadisesi, önce Türkiye'nin Orta Doğu'da prestijinin artmasına yarıyor gibi olsa da, daha sonra hem bu prestij düştü, hem de Türkiye, yönetim değişikliğine maruz kalan Mısır'da ve ayrıca Suriye'de en fazla kaybeden ülke haline geldi. İsrail ise, Türkiye ile diplomatik münasebetlerinde azalma olsa da, ticarete kazanmaya devam etti. Ayrıca, Güney Kıbrıs Rum yönetimiyle yakın ilişkilere girdi ve Doğu Akdeniz'de petrol aramaya başladı. Türkiye, Mavi Marmara ve sonrasında hiçbir şey kazanmadığı gibi, tam tersine, sürekli kaybetti ve bölgede sözü en dinlenmez, artık en hesaba katılmaz ülke konumuna düştü.

2. Bazı “komplo teorileri”nde pek usta olan Abdürrahman Dilipak, Mavi Marmara'ya katılmaktan son anda vazgeçmiştir. 28 Şubat'ın asker nezdindeki mazeretlerinden olan Kudüs Gecesi'ni de kendisinin düzenlediğini söyleyen Dilipak, o geceye de “Hastayım” diye katılmamıştı. Mavi Marmara'nın öncülerinden olmasına rağmen, ona da, son anda çıkan işi, iddiasına göre, İHH'da kriz masasında görev almak için katılmadı.

3. Mavi Marmara, uluslararası sulara saldırıya uğradı. Aynı sulara Deniz Kuvvetlerimiz'e ait Çağrı Grubu muhripleri devriye görevi yapmaktadır. Bu muhripler, rahatlıkla olay yerine yönlendirilebilir, en azından kurtarma çalışmasına katılabilirlerdi.

4. O zamana kadar Türk bandırası taşıyan Mavi Marmara gemisine, Gazze'ye hareket etmeden önce Komor Adaları bandırası çekildi. Oysa gemi Türk bandırasıyla kalsaydı, uluslararası sularda gemiye yapılan bir saldırı, uluslararası hukukta Türkiye topraklarına yapılmış sayılacaktı. Türkiye, bir NATO üyesi ve NATO'nun ünlü 5. Madde'si, NATO'ya üye ülkelerden birinin topraklarına başka bir ülke tarafından yapılan saldırıyı, NATO'ya yapılmış sayıyor ve üyelerin buna cevap vermesini gerektiriyor. Bu bilinirken, bandıranın değiştirilmesiyle Türkiye, hakkı olan NATO müdahalesi ihtimalini kendi elleriyle yok etti. Neden?

5. Mavi Marmara'ya Abdürrahman Dilipak'tan başka 15 AKP'li milletvekili de binmekten vazgeçiyor. Bu 15 milletvekili, gemiye binmek üzere çok önceden yerlerini ayırtmışken, AKP yönetimi, son anda bu milletvekillerinin binmesine herhangi bir gerekçe göstermeden izin vermiyor. Neden? Oysa gemide, 40 civarında yabancı milletvekili de vardı. Bazılarının "İsrail'in saldıracağı hükümet tarafından biliniyordu. Bunun için milletvekillerine izin çıkmadı" iddiasına cevap nedir?

6. Mavi Marmara'da Türklerden başka daha pek çok ülkeden insan bulunmasına ve 9 vatandaşımızın şehid edilmesiyle neticelenen hadisede geminin çok karışmış olmasına rağmen neden sadece Türk vatandaşları katledildi ve başka ülkelere kimseye bir şey olmadı?

7. “Camia” ve bilhassa Hocaefendi aleyhinde çok kullanılan Mavi Marmara’nın mahiyetiyle ilgili önemli bir diğer bilgi olarak, Mavi Marmara kafilesine katılan 26 kişi, daha sonra, Türkiye’de İran’ın önde gelen destekçilerinden N.Ş. tarafından İran’a götürülüyor. Dönemin İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad, kafiiledaki herkesi tek tek bağrına basıyor. Mavi Marmara’nın ikinci defa Gazze’ye gönderilmesi gündeme gelince İran’dan Ayetullah Kaymakamî başkanlığında bir heyet Türkiye’ye geliyor, N.Ş. ile de görüşüyor ve bir protesto yürüyüşüne katılıyor. Fakat hükümet, bu defa Mavi Marmara’nın Gazze’ye gitmesine izin vermiyor.

8. Mavi Marmara seferinde beynelmilel iki isim de var: Abdülhakim Belhaj ve Mehdi al-Haratî. “El-Kaide” bağlantılı bu her iki isim, Libya iç savaşında Kaddafi muhalefetine önde gelen komutanlarından. Belhaj, ABD’ye karşı Afganistan’da da savaşıyor. ABD güçleri tarafından esir alınıp, diğer esirlerin aksine, Libya’ya gönderiliyor. Yedi yıl Libya’da hapis yatan Belhaj daha sonra salınıyor ve gazetecilere CIA ve İngiliz gizli servisi MI5’le işbirliğini gösteren bir dosya sunuyor. Mavi Marmara’da şeker hastalığı ağırlaştı diye İsrail askerleri tarafından gemiden indirilip salınan Mehdi el-Haratî’nin ise Libya iç savaşından sonra evine giren hırsız, yüklü miktarda mücevher ve 200.000 avro buluyor. El-Haratî, bu paranın kendisine Libya’da kullanmak üzere Amerikan ajanları tarafından verildiğini söylüyor. Yani, Mavi Marmara’da el-Kaide üyesi iki uluslararası isim de var ve bunların ikisi de

ABD gizli servisi CIA ve İngiliz gizli servisi MI5 ile irtibatlı. Bu gerçekleri de, Türkiye ile İsrail arasındaki bazı çok gizi ilişkileri de, Fehmi Koru, bir ara birkaç gün üzerinde durduğu Sibel Edmonds üzerinden de açıklayabilir herhalde.

Bu gerçeklere, İran'ın Türkiye ile tarihî rekabeti, Akdeniz'de bir Türk uçağının Suriye tarafından düşürülmesi, Reyhanlı hadisesi, Uludere'de 34 masum vatandaşımızın aksi ispat edilememiş iddiaya göre MİT'in yanlış istihbarat vermesi sebebiyle kendi uçaklarımız tarafından katledilmesi ve İran'ın Türkiye büyükelçisi Bikdelî'nin geçenlerde İran-MİT münasebetleriyle ilgili sözleri de eklendiğinde, Mavi Marmara hadisesi gibi, ülkemizde birkaç yıldır neler olup bittiği de daha iyi anlaşılabilir düşüncesindeyim ve sormadan edemiyorum:

1. 28 Şubat'ta zirveye çıkan MİT-MOSSAD ilişkileri aynen devam ediyor mu?
2. Mavi Marmara, Türkiye'yi bölgede İsrail'le karşı karşıya getirip yalnızlaştırmak ve neticede bölgedeki bütün tesirini kırmak için, daha sonra CIA ve MI5 bağlantılı el-Kaide mensuplarının da dâhil olduğu bir İran ve yandaşları prodüksiyonu muydu?
3. Veya, Mavi Marmara, bölgedeki ABD planları çerçevesinde ve AKP iktidarının da prestiji adına yeni bir One Minute hadisesi miydi? Gerçekte neydi?

Ali Ünal'ın yukarıdaki tesbitlerini doğrulayan gelişmeler yaşandı. İsrail'in Mavi Marmara rezaletindeki hatasını üç senelik direnmeden sonra kabullenip özür dilemesi, pek iyiye alamet değildi. Bayram değil seyran değil sahi İsrail bizi niye öptü? Bu konuda ortaya atılan iddialar ve komplo teorilerinin hepsinde bir küçük doğruluk payı olabilir. Ancak gerçek neden Lübnan, Irak ve Suriye'den gelebilecek yeni tehditlerden doğan İsrail'in güvenlik endişesidir. Elbette muhtemel İran operasyonudur.

Lübnan'dan başlayalım. 2006 yılında Lübnan'a girerek Hizbullah'a büyük bir ders vermek isteyen İsrail ordusu beklemediği bir hezimete uğradı. Tüm dünyada büyük bir imaj kaybına uğradı. Kısa sürede geri çekilmesi de zaten başarısızlıklarını ispatlıyordu. Lübnan'da yaşayan pek çok Lübnanlı yabancı vatandaşı Türkiye kurtardı. Kanadalı Lübnanlıları, Türk Hava Yolları taşıdı. Bu jestten sonra Kanada ile Türkiye arasındaki limoni ilişkiler yumuşamaya başladı. Hizbullah'ı zayıflatmanın tek çaresi Lübnan'ı istikrarsızlaştırmaktan geçiyordu. Bu politikayı harfiyen Suudilerle birlikte uygulayan İsrail, Lübnan'ın politik yaşamında Hizbullah'ın yükselişini engelleyemedi. İran ve Suriye tarafından desteklenen Hizbullah tehditini yok etmek için Suriye'yi üçe bölme projesi sahneye kondu.

Lübnan'ın Beka vadisi askeri kampları neredeyse 45 yıldır Ortadoğu'da terörist yetiştirme merkezi olarak kullanılır. Ülkemizdeki pek çok aşırı solcu buradan çıkmadır. Gazeteci ve yazar Cengiz Çandar'dan Faik

Bulut'a buradan geçmeyen solcu iyi militan kabul edilmezdi. ASALA, PKK, HAMAS militanları da buradan geçti. Finansmanını eskiden Sovyetler Birliği sağlardı. Yıkıldıktan sonra İsrail bu görevi devraldı. 2011'den beri bu kampları tekrar canlandıran MOSSAD ve MİT'in asker kökenli Özel Harp elemanları Suriyeli muhalifleri birlikte yetiştiriyor. Esad rejimine direnecek militan bulmakta zorlanınca önce yurtdışındaki Suriyelilerle işe başladılar. Irak'taki Suriyeliler ilk başlarda Amerikan üslerinde eğitimden geçirildi, sonra Beka'ya alındılar. Beka'da planlanan yeni Suriye kime hizmet edecekti?

Susurluk'ta ceza alan tek komutan Albay Korkut Eken, hapisten çıktıktan sonra bir süre köşesine çekilmişti. Şimdi Beka'da Suriyeli muhalifleri eğiten birimde çalışıyor. Yanında da Mahmut Yıldırım kod adlı Yeşil ve yardımcısı Abdullah Argun Çetin bulunuyor. Ülkemizde planlanan, Suriye İstihbaratı Muhaberat ve PKK üzerine yıkılan pek çok provakasyonu, Esad'ın A takımına yapılan suikastları hep bu ekip organize etti. Amaçları İsrail'in güvenliğini sağlamak ve İsrail ile Türkiye'yi ortak düşman ve hedefler etrafında birleştirmektir. İsrail'den özrün gelmesi bundandır. Esad'la iyi ilişkiler kurmak ve son iki yıldır ikna etmek için Suriye'ye 66 sefer düzenleyen Dışişleri Bakanımız Ahmet Davutoğlu'nun 'Suriyeli muhalifleri eğiten özel harp elemanımız Suriye'de yoktur' açıklamasını gülümseyerek karşılıyorum. Türkiye hep politik, hem askeri lojistik olarak destek vermese Suriyeli muhalifler direnemez. Elbette isyancılara ana

finansmanı sağlayan Suudi Arabistan ve Katar'ı unutmayalım. Buna rağmen yeterince silah vermiyorlar ki daha fazla Müslüman birbirini öldürsün. Son iki sene içinde Esad rejimi 40 bin kişi öldürdü, 200 bin kişi ülkemize sığındı.

HAMAS'ın ana finansörü olan Suriye'nin Baas rejimi, bölgede yıkılmak istenen eski sistemi temsil eden son fıravunluk olarak direncini sürdürüyor. HAMAS'ın Lübnan ve Suriye'de askeri kampları ve ideolojik eğitim okulları bulunuyor. HAMAS'ı ilk kurulduğunda FKÖ Lideri Arafat'a karşı desteleyen İsrail'in şimdi tek amacı Suriye'yi bölerek HAMAS'ı güçsüz bırakmak. Tabi işgal ettiği Golan tepelerini geri vermemekte işin ayrı kazancı. Suriye'de Nusayristan adlı denize kıyısı olan arazileri kapsayan bir devletçik kurulduğunu ve Esad'la bu doğrultuda pazarlık yapıldığını bir yıl önce yazdım. Marudi Hristiyanları da bu bölgedir. Son iki yıldır etnik temizlik ile Lazkiye merkezli yapı şekillendi. Rus üsleride bu bölgede bulunduğu için, kazanımlarını kaybetmeyecek Rusları ikna etmek zor olmayacaktır. İkna olmak istemeyen Ruslara Kıbrıs'ta düzenlenen iflas tuzağının amacı bu olabilir.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın HAMAS'a destek veren siyasi şovları, Gazze'ye düzenlemeyi planladığı şov ziyareti İsrail'in işine gelmiyordu. Belki de özür dileyerek tükürdüklerini yalamaları bundandı. Neticede Suriye üçe bölününce Halep merkezli Sünni yapı doğal olarak Türkiye'ye bağlı veya bağımlı yaşayacaktı. IŞİD denilen terör örgütü,

CIA, MOSSAD ve Göktürk ortak yapımı bir canavardı. Finansını ise Vehhabi Suudi devleti ve Katarv şeyhi sağlamıştı. Dşle kolay 50 milyar dolar yatırmışlardı bu canacvara ve Ankara'ya ödenen bu bedelle bedel deteceklerdi.

Kürtlerin bulunduğu bölge ise doğal olarak Erbil merkezli Barzani Kürdistan'ına veya Diyarbakır merkezli Türkiye Kürdistan'ı ile zamanla birleşecekti. PKK açılımına İsrail'in destek vermesi birazda bundan olabilir. Büyük Kürdistan'ı Türkiye'yi büyütecek değil bölecek bir milliyetçilik ayaklanması olarak görüyorlar ve zayıf bir Kürdistan'ı daha kolay smrebileceklerinin farkındalar. Kuzey Irak'ta Kürdistan'ı her yönden destekleyen ve Erbil'i cazibe merkezi haline getiren İsrail, Kürtleri yönetme hevesinden vazgeçmeyecektir. PKK'ya bu zamana kadar destek vererek Türk hükümetlerini kızdıran İsrail artık siyasetleştirdiği PKK ve Kürt sorunu ile dost gözükmeye mahkmdur. PKK ile 'milli barış' tutmazsa İsrail B planına gececektir.

2012'den beri Amerikan ordusunun ayrıldığı Irak'ta işler sanıldığı gibi iyi gitmiyordu. Şiiler ile Sünniler arasında bir iç savaş bırakarak geri çekilen Amerikalılar geride bir sürü fitne ocağı bıraktı. Sanıldığı gibi asıl sorunu çıkartan Irak'ın güneyinde Basra, Necef, Kerbela merkezli Şiiler değil, neoselefi akımının radikalleştirdiği Snnilerdir. Saddam artığı eski Baas eliti boş durmamıştı. Tasfiye edilen 500 bin kişilik Irak ordusu generalleri ve subayları IŞİD ve El Nusra maskesiyle yitirdikleri iktidarı ele geçirebilmek

için Vehhabi terör aygıtını kullanmaya karar verdi. Aslında bu grupları feda edilecek salaklar olarak görüyorlardı, gayeleri eski Baas sistemini geri getirmekti, İslam Şariat devleti kurmakla yakından uzaktan alakaları yoktu.

Yine Suudi Arabistan ve Katar'dan finansmanın alan Vehhabi zihniyetli terör gruplarını her gün bir intihar veya bombalama girişimi ile kendi Müslüman halkını öldürüyordu. Şii Irak lideri Maliki ile Sünni Haşimi arasındaki siyasi ihtilafa Türkiye'nin müdahil olması iyi olmadı. Sünni grupları Őiileri yok etmesi için örgütleyen Haşimi'nin arkasında İsrail ve ABD istihbarat ve ordu birimleri vardı. Türkmen kenti Kerkük'te 2014'de 50 yerde birden bombalar patlayınca oyun anlaşıldı. Türkmenler ile Kürtler, kente selefileri sokmamak için azami gayret gösteriyordu. Çünkü biliyorlar ki Vehhabi militanları giren yerde kardeş kavgası başlıyor, halk ikiye bölünüyor ve işgalci dış düşman kıs kıs hallerine gülüyordu. Haşimi'nin önce Erbil'e sonra Ankara'ya sıŐınmasından sonra Kerkük merkezli Türkmenler dahi ErdoŐan'dan ve AKP h k metinden kuŐku duymaya başladı. Ankara, gerçekten Haşimi'nin arkasında kim olduğunu bilmiyor mu yoksa İsrail ile güvenlik konusunda ortak çalışma mı sergileniyordu? Bu nedenle Maliki'nin ABD başkanı Obama'nın zoruyla Ankara ile aramızda sorun yok açıklamasını çok çakma buluyorum. Zira Haşimi'nin yediği haltların belgelerini Maliki'ye veren CIA ve MOSSAD idi. Bu nedenle Maliki haksız sayılmazdı.

İngiliz medyası İsrail'in Türkiye'den neden özür dilediğini önce ekonomik gerekçelere bağladı. Güya Kıbrıs'ta büyük gaz rezervi bulan, bu doğalgazı hem Türkiye'ye satmak hemde yapılacak boru hattı ile Türkiye üzerinden Avrupa'ya satmak için yelkenleri suya indirdi. Bu haberin özürden hemen sonra dolaşıma sokulması kerizleri kandırmak içindi. Önceden hazırlandığı belliydi ve havadan sudan bir gerekçe olduğu oldukça açıktı. İsrail ile Türkiye arasındaki ekonomik ilişkiler sanıldığı gibi Davos'ta yaşanan kurgu 'One Minute' olayından veya siyasi şov için tasarlanan Marmara Gemisi olayından sonra gerilemedi, kesilmedi, bilakis yükseldi. Askeri ihalelerde bazı geri adımlar olsada İsrail mevzi kaybetmedi. Sadece istihbaratçılarımızı eğitime anlaşıması askıya alındı. Suriye'deki gelişmeler nedeniyle bir yıldır zoraki ortak çalışma ortamı oluşturuldu. Yani bu ambargoda güme gitti.

AK Parti hükümeti'nin dev projeler hazırlayarak kendi zenginlerini oluşturma hevesi İsrail'in kaçıramayacağı bir boşluktu. Dünya finans merkezlerini elinde bulunduran Yahudi sermayesi kredileri musluklarını sonuna kadar Türkiye için açtı ve ülkemiz aşırı borçlandırılmaya başlandı. Kanal İstanbul gibi 40 milyar doları bulacak bir projenin gerçekleşmesi için Hazine'nin garantisi gerekiyordu, dış kredi merkezleri kesenin ağzını açmadan yapılması zaten imkânsızdı. GAP projesini dahi henüz tam bitirememiş bir Türkiye'nin dev projelerle Yahudi sermayesinin kucağına itilmesi İsrail'in özrünü de getirdi. Kaz gelen yerden tavuk esirgemeyen İsrail ve

zengin Yahudi kapitali, Türk gururunu okşamak zorundaydı! İsrail Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı Yaakov Admiror, Ankara'daki Akıncı Hava Üssü'nde eğitim izni istiyordu. İngiliz Sunday Times'ın haberine göre talepler içinde Türk hava sahasının İsrail savaş uçaklarına açılması da var. Tel Aviv, buna karşılık Türkiye'ye hava savunma sistemi vermeyi öneriyor. Söz konusu sistem içinde anti-balistik füzeler ve gece-gündüz fark etmeksizin her türlü hava koşulunda çalışan üst düzey bir gözetleme teknolojisi de yer alıyor. Suriye'de Rusların verdiği 4800 füze var iken ülkemizdeki füze sayısı sadece 4. Üstelik füzelere karşı korunma sistemi Patriot'ları Almanlar daha yeni verdi. Malatya'da kurulan üste ise Amerikalılar ve İsrail, İran'ı adım adım izliyor ve güya İran ve Suriye'den füze atılırsa ülkemizi koruyacaklardı... Oysa İran'ın önünü açıyor, Türkiye'yi ise rezil ederek İslam dünyası liderliğinden azlediyorlardı.

İsrailler kendilerinden emindi. İki ülkenin kaderinin, güvenlik endişelerinin ortak olduğu konusunda Ankara'yı ikna etmeleri zor değildi. Obama'nın baskılarında zaten bu yönde bir işbirliğini zorunlu kılıyordu. Türkiye ve İsrail, güya İran'ın nükleer programı ve Suriye'deki iç savaş konusunda ortak endişeleri paylaşıyor ve bir uzlaşma sağlaması kaçınılmaz olarak lanse ediliyordu. Zira sırada İran var iken İsrail'in Türkiye ile kavga etmeleri aptallıktı. Kuru bir özürle ve ödenecek tazminatlarla Mavi Marmara diyeti verildi. Peki Türk ordusu, MOSSAD ve CIA'nın oyunları ile Suriye ve İran ile savaştırılırsa

bunun diyetini kim ödeyecekti? Erdoğan, Misakı Milli sınırlarını kazanan lider olarak tarihe geçmek istiyordu. Halep, Musul, Kerkük, Erbil, Zaho, Süleymaniye’yi Türkiye içine almak hepimizi mutlu ederdi. Her şeyin bir bedeli vardır. Herhalde İsrail özüne bedel aldı veya alacaktı. Umarız bu bedel yeni kanlar dökülmesine yol açmaz. Yahudi sermayesinin teşvik ettiği ve kısa yoldan zengin olmak isteyen AK parti elitinin üzerine atladığı dev projeler ekonomimizi batırmaz...

On İkinci Bölüm

Göktürk’ün Hikmeti Hükümet Tiyatrosu!

Emeviler, dört raşit halife dönemindeki İslam’ı yıkarak saltanat devrini başlatmış, “hikmeti hükümetten sual olunmaz, devlet her zaman haklıdır” yanılması çok kelle alarak benimsetmiş ve ehli beyti ülkeden kovmuşlardı. Arkasına eski Türkiye’nin fitnecilerini, fişçilerini, binbir kılıklı şeytanlarını alıp, onca debdebeye rağmen masum gözükenerin maalesef Haccacı Zalimlerin ruhunu hortlatmasına az kaldı, doktorum nerede!

Oysa sahabe efendilerimiz, savaş ganimetlerinden dağıtılan kumaştan elbise yapan Hz. Ömer’e, “ben

yapamadım, sen nasıl bu payla yaptın” diye soracak kadar kamu hakkını arayan hakperest, cesur yüreklerdi. Abdullah İbni Ömer, “ben kendi payımı babama verdim de iki kumaş payından bir elbise çıktı, babam hak yememiştir” diye izahat getirmişti. Birileri bugün bırakın küçük bir kumaş parçasını deveyi hamudu ile götürmüş ama havada binbir takla atarak hesap vermekten kaçıyor. Sanki şeriat devleti kurmuşlar gibi beytülmal denen hazineden beşte biri kasalarına indirmişler, ganimet diye taraftarlarına oşür dağıtmış, eleştirenlere “şeriatı yıkıyorsunuz” diyorlar. Kendi nefsi ile büyük cihadı tamamlayamamışlar, güya şeriatı yıkmaya çalışanlara karşı çirkefçe savaşıyor, “kendilerine müslüman” olduklarını ıskalıyorlar. “Hırsızlık yaptık ama sorun biz niye yolsuzluk yaptık” diyen ve hükümet icraatında hikmet arayanlara, nikmet tokadının vurulması kaçınılmazdır. Hükümet ehlinin bir zamanlar pek sevdiği aydın Ali Şeriatı derdi ki, müslümanlar dört zindanda hapistir: Tarih, toplum, coğrafya ve enaniyet.

“Otoriteye, sizden olan emirlere saygı” hadisini delil gösterenlere hadisle diyorum ki, mazlum hakkını bağıra bağıra alır, halife, mehdi, peygamberden bile olsa. Bunun peygamber efendimiz ve dört halife devrinde o kadar çok örneği var ki, zulme mutlak itaat yoktur. “Bende hakkı olan varsa alsın” diyen Hz. Muhammed (SAV), sırtını açıp kırbacı bir Bedevi’nin eline verecek kadar demokratikti, pek siz neden adil olamıyorsunuz? İşte size muhteşem model. “Ulul emre, halifeye, padişaha mutlak itaat etmeyen, fitne çıkarır, isyan eder” diyen “kamu yamyamları”na

İslami muhalefeti öğretmek aydınlar üzerine düşen bir namus borcudur. Kamu kasasından çalınan milletin vergilerini yandaşlarına “ganimet payı” diye dağıtanlar, ötekileştirme yaparak, “bizimkiler güçlensin diğerleri yok olsun” diyenler, adaletten bahsedemez. Hele hele milletin alınteri ile toplanan himmet, zekat ve sadakaların her kuruşunu yerinde kullananlara iftira atamazlar. Hangi devlette yaşıyoruz? Ne zaman Türkiye’ye şerait geldi, geldi ise bu mudur şerait? Kadıların, polisin işine engel olmak mıdır adil düzen? Kanunsuz emirlere uyan kamu görevlileri yarın hesap verecektir. Bugünkü hukuk ihlalleri yarın mutlaka yargı önüne gelir ve bugün zulmeden siyasilere boyun eğenler iki cihande da rezil olurlar. “Yetkim olsa HSYKyı yargılarım” diyen zihniyetle, İstiklal Mahkemeleri kurup hukuk icra eden(!) zihniyetin paralelliği halkın gözünden kaçmıyor. Yakın geçmişte vatan evlatlarını ordumuzdan “irticacı” fişlemesiyle peygamber ocağından atanlarla AK Parti aynı yerde duruyor, zulme “hayır” diyeceğiz.

İslam’da gıpta caizdir ama hased ile komşudur. Hased kıskançlıkla komşudur. Kıskançlık kinle komşudur. Kin nefretle şeytanlaştırma komşudur. Söylemeye dilim varmıyor ama şeytanlaştırmadan sonraki aşama kafirleştirmedir. Biri diğerine kafir der, kafir değilse muhatabı, söyleyen kafir olur. Partizanca hareket edenler, cemaata söverek, bir Hak dostuna iftira atarak cihad yaptığını sanacak kadar pespayeleşmişse bu tehlikeli zincire üye demektir. Unutmayalım, Haricilerde kendilerinden olmayan hamile bir kadını

öldürür, sonra da evinin bahçesindeki üzüme para takar, haklı olduğunu sanırdı. Adaletsizlik ve zulümde ısrarcı olarak ‘savaş’ yürütenler, iftira, hakaret ve küfürlere devam ediyor. Korkunun temelinde öfke ve çaresizlik vardır. Tahammülsüzlük nedeni kısır döngüde bocalamaktadır.

Yolsuzluklarla mücadeleyle halkın oyunu alan AK Parti, her devlet krizinde “milletin oyu arkamda, susun sandıkta görüşürüz” diye milletini “aptal” yerine koyuyor. Temsili demokrasinin değil lider sultanının olduğu ülkemde çoğulcu, katılımcı, müzakereci demokrasiden bahsetmek abesle iştigal. Hatta suç olarak sayılıyor. Vatandaşın hakkı sadece oy kullanmaya beş yılda bir gidip, sonra susup oturmak, yanlışlıklara “dilsiz şeytan” olmak değildir Batı demokrasisinde. Hükümeti, devleti denetleyen, kamu yararına çalışan sivil toplum ve bağımsız medya güçlüdür. Kamu denetçisi Sayıştay, teftiş kurulları özgürdür. Yargı bağımsızdır, kolluk kuvvetleri suçlu babası olsa işlem yapar. Hükümet, kuvvetler ilkesini müdahale ederse anayasal suç işlemiş olur, devleti kendi malı ve partisinin malıymış gibi yönetemez. Bunun aksi düşünülemez, hesap vermeyen politikacı ancak tek parti, ayetullah, şeyh, kral gibi dokunulmaz yetkilerine sahip diktatörlüklerde olur.

AK Parti’nin gece yarısı çıkardığı adli kolluk yönetmeliği skandalını Danıştay’ın iptalinden sonra benzer bir adım benzer bir hukuki metnin ortaya konulma yoluna gidilmemelidir. Polis teşkilatımızdan tamamen ayrı sadece savcıların emrinde çalışan adli

kolluk teşkilatı kurmamız gerekiyordu, standart da budur. Sert yöntemleri uygulayanlar, polisimizi sindirerek, etkili bir şekilde görev yapamalarını engelleyerek ülkeye huzur ve refah gelmeyeceğini görmelidirler. Polis binalarımıza medyanın girmesini yasaklayan uygulamadan vazgeçilmediği sürece şeffaf bir ülkede güven içinde yaşadığımızdan emin olamayız. Yargıda krize yol açan hesap vermekten kaçan hükümetin ta kendisidir. Yargıda aslında kriz yok, yargıda müdahale vardır. Bu müdahale kalkarsa yargıda kriz kalmaz. Bu gidişin demokratik bir rejim içinde sürdürülebilmesi mümkün değildir.

Görüntü ve tesbitlerim şunlar: Eğer şeriatı getirdik ve İran benzeri bir devlet kurduk diyorsa, AKP bunu parti tüzüğüne yazmalı ve bu programı ile vatandaşın oy istemelidir. Eğer Ayetullahlar gibi günah işlemeyeceklerine ve yargıya hesaptan muaf olduklarını düşünenler AKP’de varsa İran’a gitsinler, burası Türkiye! Eğer krallık kurduklarını, kral ailesine mensup şürağının devletin malının yüzde beşini hesaplarına geçirip, yandaşlarına “oşör”, “ulufe”, “makam” dağıtabileceğine inanan varsa Suudi Arabistan’a gitsin. Ne İran nede İran’daki hükümetler İslam devleti değildir; biri krallık saltanat, diğeri molla görünümlü Fars oligarşik despotluktur.

Hikmetleri kendilerinden menkul hükümetlerin İslam’ın adını kirletmeye, “Milli Görüş”, “Milli Düzen”, “Adil Düzen” diye diye müslümanlığı lekelemeye hakkı yoktur. “Kendi sırtımdaki dar Milli Görüş gömleğini çıkardım, yüzde yüzün

başbakanıyım” diye balkon konuşması yapıp, yüzde yüzün sırtına “Milli Görüş gömleği” giydirmeye hiç hakkı yoktur. Ülkemizi zavallı bir Ortadoğu, Afrika, Güney Amerika ve despot bir Asya ülkesi konumuna küçük düşürmeye kimsenin hakkı yoktur.

Türk insanı, Batılı standartlarında üstünde bir temsili, çoğulcu, katılımcı, müzakereci demokrasiyi hak ediyor. Gerçi daha demokrasi gelişimini tamamlamış, gerçek İslam’ın öngördüğü Asrı Saadet dönemi medeniyet seviyesine çıkamamıştır ama olsun helelik biz buna bile razıyız. Geriye dönüŖe asla razı değiliz. Özetle, hikmeti Hükümet teranelerine karnımız tok, İslam’da olmayan bir saltanatı ise asla tanımıyoruz! AK Parti, 2002 ruhuna geri dönemedi, ÷lkemize yazık ediyordu.

On Üçüncü Bölüm

Göktürk’ün Putu Samiri Buzagısı

İstiklal Marşımızın yazarı Mehmet Akif’in idealleştirdiğı ‘Asımın Nesli’, Necip Fazıl’ın ‘Büyük Doğı Nesli’, Nurettin Topçu’nun ‘Yarın ki Türkiye’nin Kurucuları’, Sezai Karakoç’un ‘Diriliş Nesli’, Fethullah Gülen Hocaefendi’nin ‘Altın Nesil’ diye tanımladığı, zamanın sahibi Bediüzzaman Said

Nursi Hazretlerinin bahar çiçekleri olarak beklediği ‘Nur Nesli’ devlet okullarında yetişmedi. Özel okullar ve dershanelerde, özellikle ‘Işık Evleri’nde sohbeti cananlarla sümbüllendi, fide oldu, ağaç oldu ve meyveye durdu.

İşte tam bu noktada neslin kılcal damarları ile oynamak isteyen devletin baskıcı, zorba, çatık kaşı devreye girdi.

Kız erkekli evler tartışmasında asıl hedefin ‘Işık Evleri’ni fişlemek, takip altına almak ve öğrencileri TOKİ’ye yaptırılan devlet öğrenci evlerine taşımak olduğunu bilen biliyordu. Bundan sonraki aşama özel yurtların sıkı denetlenerek bezdirilmesi ve MİT’in devreye sokulmasıyla velilerin gözünün korkutulmasıdır. Peki nasıl oluyorda 28 Şubatçıların yapamadığı zulmü, AK Parti gibi muhafazakar olduğu öngörülen bir parti gerçekleştiriyordu? Devletçiliğin dik alası neden yapılıyordu? AK Partili belediyelerde açılacak dershanelerde oy ve rant kazanmak için mi bunca emek zayi ediliyordu? DP Lideri Adnan Menderes’in son beş yılına göz atarsanız aynı aşırı devletçi zihniyeti gözlemlersiniz, bu nedenle de Menderes’in asıldığı günün ertesi hiç bir muhafazakar görüşlü yerel ve ulusal medya Menderes için başımız sağolsun dememiştir. 1945 ile 1952 arası tek adam olmaya çalışan İsmet İnönü’nün icazetiyle Atatürk’e medyada en fazla sövülen yıllardır. Menderes, Atatürk’ü Koruma Kanunu’nu İnönü’nün diktatörlüğe hevesli iştahını kesmek için çıkardı. Ancak ordu İnönü’nün yanında yer aldı ve Menderes’i ipe götürerek, seçimle iktidara gelmesi mümkün olmayan CHP’nin yolunu açtılar.

Açın o günün gazetelerini okuyun. Menderes'in son yıllarında CHP ile yarışarak İslami camianın nasıl baskı altına alınıp bezdirildiğini hayretle göreceksiniz. Konumuza, bugüne dönelim. Dershanelerin kapatılması tartışması, firavunun zulmünden Hz. Musa'nın kurtardığı nesli yoldan saptıran Samiri'nin omzunda gezinen altın put buzağısıdır artık. Eski adetlere dönüşü temsil ediyor. Firavundan tam kurtulmuşken mucizelere aldırış etmeyerek kavminin kılcal damarlarıyla oynayan Samiri bir simgedir. Hocaefendi, Kuran'dan getirdiği bu sembol ve kıssa ile şunu anlatmak istiyor olabilir: Eğer ufukta beliren altın nesli yetiştirmeye giden yolları keserseniz, Allah sizi çöle atar ve 40 yıl yolunu bulamadan çölde gezinen Hz. Musa ve kavminin durumuna düşersiniz. Ekmek ve helva ile beslenirsinizde beğenmezsiniz. Bir Hz. Yuşa ve eskinin baskıcı zihniyetinden uzak bir altın neslin çölde 40 yılda büyümesi gerekir ki, Mısır'a, Kudüs'e öz yurduna dönsün. Bu ilahi bir adalettir.

Herşey siyaset değil beyler! Siyasi İslam ile iktidara getirdiğiniz, devletin kılcal damarlarına yerleştirdiğiniz kadrolar, hırsızlık, yolsuzluk, ahlaksızlık yapıyorsa bir yerlerde yanlış yapıyorsunuz demektir. Devrim böyle mi oluyor? Hangi ihaleden ne kaparım, sülalemi, arkadaşlarımı nasıl nemalandırırım hesapları yapan, satılmaya her an hazır bürokratlarınız varsa bunun adına yenilenme, ustalık dönemi mi diyeceğiz?

İhtiyaç sürerken ve alternatif bulamamışken dershaneleri kapatırsanız herkes bunun siyasi olduğunu düşünür. Güç savaşı mı yapıyorsunuz veya

Ergenekon'dan daha derin ve örgütlü olduğu bilinen Gökürk yapısının emrine mi girdiniz derler. Hatırlayalım, dersaneleri ortaya çıkartan zaten eğitim eşitsizliği, at yarışı tarzında sınavlar değil miydi? Liselerde kaliteyi yükseltebilecek adımlar atabilseydiniz ve üniversiteye giriş imtihanını kaldırabilseydiniz dersaneler kendi kendini kapatırdı. Dersaneleri açan kapatır, kumarhane mi kapatıyorsunuz? Var mı dünyada bir örneği? Devlet elini özel girişime müdahaleden çekmelidir. Başbakan iki müsteşarını çok seviyor ve gözü kapalı dinliyor. Biri MİT Müsteşarı Hakan Fidan. Öteki dersane skandal yasa taslağını hazırlayan, hazırlatan Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Doç. Dr. Yusuf Tekin. Bakanlıkta 11 yılda beş bakan değiştı ama siyaset bilimci Yusuf bey değişmedi. 'Emret Bakanım' dizisini hatırlarsınız, bakanlara aslında fazla bir şey sorulmaz, müsteşar ve yardımcıları seçtiği bürokratlarıyla işlerini saman altından yürütür. Bumerang yasası, Tekin'in ekibinin marifetsizliği. Seçim sonrası gündeme getirilecekti, Zaman'ın manşeti ile foyanız ortaya çıktı. Tüm dersanelerin yıllık cirosu 7 milyar dolar civarında. Bir köprü, otoban yol, hava limanı veya bir kaç AVM projesinin bedeli veya rantı tüm dersanelerin gelirin den. Galiba devlete yaslanarak zengin olmayı seven muhafazakar iş adamlarımız şiştikce Karunlaştı, şişenler devleti kendi çöplükleri sanmaya başladı. Sonu vahim bir durum. Karun'un tüm hazinesiyle yerin dibine batırıldığını, 'herşeyi kendi ilmin,çabam ve zekamla yaptım' diye diye enaniyeti nedeniyle zulmederek gayya çukurunu

boyladığını Kuran'daki ayetlerden hatırlayacaksınız. Kamuda tüyü bitmemiş yetimin hakkı vardır anlayışına ne oldu? Hz. Ömer adaletine ne oldu? Ayetlerle ve hadislerle sabittir, küfür devam eder ama zulüm devam etmez. Zalimi cezalandıran vesile ne olursa olsun Allah'tır. Herşeyi kendine yontanlar, her başarıyı kendinden görenler nefsini putlaştırır, firavunlaşır ve Allah'a iman ettikleri halde zulümleri nedeniyle kalpleri çevrilir ve her şeyde Allah'ı göremezler. Tarihte iz bırakıp nesiller boyu anılmak istiyorsanız, önce kalplerde sevicecek ve kalp kırmayacaksınız, kalp sultanı olacaksınız. Siyasi arenalarda sultan olupta, iktidardan düştükten sonra sövülenler çoktur.

Evvela dersanelerin bizatihi kendisi terörle mücadeledir. Özellikle Güneydoğu ve Doğu'da okuyamayan, işi olmayan genç ne yapacak? Bu hizmet para ile devletin gücü ile yapılamaz, nefesiniz ve niyetiniz yetmez. Dersaneleri kuranlar Anadolu'nun zeki olmasına rağmen okuma imkânı bulamayan çocuklarını ülkemize kazandırdı. Eğer mesele sadece para olsaydı her türlü alanda kısıntı yapılır ek hizmetler verilmezdi. Özellikle kırsal bölgelerde dersaneler çok düşük ücretlerle veya ücretsiz olarak eğitime destek veriyor, dağa militan çıkmasını engelliyor. Çok düşük maaşlarla veya gönüllü olarak çalışan öğretmenler rant peşinde koşuyor olamaz. Herşeyi ranta çeviren hükümetçiler rant mı peşinde acaba denecektir. Her yıl 150 bin başarılı öğrenci geleceğe katkı için ücretsiz eğitim alıyor. Birileri fakir ama zeki Anadolu çocuklarının okumasını ya istemiyor veya kendi kontrölünde

olmasa korkuyor sonucu ortaya çıkıyor. MİT'i devreye sokmanız bundan mı? AK Parti bu yolu tıkarsa inandırıcılığını kaybeder ve kısa vadede oy kaybına uğrar. Dershaneler dönüştürme gayretkeşliği orta direğin ve yoksul Anadolu'nun, elitlerin egemenliğine karşı hayatta kalma çabasını dumura uğratar. Bunun sonucu sandığa yansır. Bedava hizmet sunan, dağın yolunu kesen Etüd Merkezlerini yok etmeye çalışan AK Parti gerçektende BDP ve PKK ile seçim anlaşması mı yaptı sorusu vatandaşın aklına gelecektir. Hizmet camiasından kaybedeceği oyları BDT ve PKK oyları ile takviye etmeye çalışan, iktidarda kalabilmek için herşeye evet diyen bir tavır, geri teper. Halkımız çarıklı evliyadır, samimiyetsizlik kokusunu hemen alır, mühlet verir ama ihmal etmez! 'Siyasi hayatıma da mal olsa sekiz yıllık eğitimle ilgili kanunu çıkaracağım.' diyen Mesut Yılmaz ile AK Partinin dershane fiyakosu birbirine benziyor. Türkiye'yi yurtdışında başarı ile temsil eden ve alnımızın akı Türk okullarını güya devleti(!) tehdit ettiğinden dolayı derhal dönüştürmek isteyen, 8 yıllık temel eğitimle hafızlık kurumunu yok eden, Kuran Kurslarına talebin önünü kesen 28 Şubatçılardan AK Parti'nin ne farkı kaldı? 28 Şubat'da zirve yapan jakoben devlet zorbalığı, AK parti dayatmaları ile geri döndü. Bir askeri vesayetçiydi, öteki yeşil urbalı ve İslami üsluplu zorba!

Bir kere özel teşebbüsü ketmetme Anayasanın teşebbüs hürriyetine aykırı. İnsanların neye inanacağına karar verebileceğini düşünmek ticareti

engellemek ve özel girişimi törpülemek antidemokratik devlette olur ancak. Dershaneler kapatılırsa veli, çocuğunu nereye gönderecek? Özel dersin saati 100 TL'den başlıyor. Burada olan yine yoksul vatandaşa olacak. Öğrenci en iyi okulda okusa bile ek ders alıyor. Veliler ve öğrenciler gelecek planlarında rehberliğe ihtiyaç duyuyor, devlet okulları aciz.

3 bin 10 dershaneden yalnızca 263'ünün 'dönüşüme' uyumlu olduğu ortaya çıktı. Hal böyle iken bu kurumları nasıl dönüştüreceksiniz? Yalan bu. Halihazırda özel okulların durumu ortada. Kontenjanlarının yüzde 40'ı boş. Devletimiz neden bunları desteklemiyor? Amaç bağcıcıyı dövmek. Geçen yıl 1 milyon 857 bin öğrenci sınava girdi. Bunların yüzde 31'i mezunlar. Peki, mezunları üniversiteye nasıl hazırlayacaksınız? Sınavla liseye, üniversiteye öğrenci almaya devam ettiğiniz sürece dershanelere olan ihtiyaç sürecektir. Liselerinizi adam edin önce, dökülüyorlar. 350 bin öğretmen atama beklerken, işsiz kalacak 150 bin dersane öğretmenini nasıl devletleştireceksiniz?! Veya devlet kontrolüne almak zorunda mısınız?

Çözüm önerim şudur: Eğer Avrupa ülkeleri, Avusturalya, Kanada ve ABD de olduğu gibi lisenin son 2 yıl notlarına göre öğrenciyi üniversiteye alır, liseyi kaliteli yaparsanız dersane kalmaz. Eğer Kanada ve Avrupa ülkelerindeki devlet okulları gibi danışmanlık ve rehberlik kuracak olsa bakanlığımız tamam, olmadan hiç konuşmasınlar. Dershaneler

liselilere destek veren ve rehberlik sunan kurumlar olarak kalacaktır. Doğrusuda budur. Ölümü gösterip sıtmaya razı etme politikası izleyen başbakanımız itidale gelecektir. Devlet, Batılı liberal demokrasi ve ekonomilerde küçülürken, devletin yükünü azaltan özel girişimcilerin önü açılır. Bunun tam tersi yola sapmak akıntıya kürek çekmektir. Büyüyen devlet ve devletçilik baskıcı ve kontrolcüdür.

Son uyarı: Samiri'nin put buzağı hevesi, İsrailoğullarının 40 yıl çölde hapis kalması cezası ve hazin akibetine yol açtı. Hocaefendi'nin Hacet namazı ve duaya çağrı mesajı, ne denli büyük bir felaket ile karşı karşıya olduğumuzu ortaya koyuyor. Bunu hafife alıp, altın neslin yetişmesi uğrunda çekilen çile ve gözyaşlarını görmezden gelenler, Anadolu halkının ak kazancı ile yükselen hayırları örtbast edenler, kılcal damarlarımızla oynanmasına gözyumanlar, ilahi ceza tahakkuk ederse ne bu dünyada nede ahirette hesap veremezler.

On Beşinci Bölüm

Göktürk, Kızıldeniz’de Boğmaya Götürüyor

Kalplerin kalbini kalbin zümrüt tepelerinden konuşturmanın vakti geldi. Firavun ve ordusu, istihbarat teşkilatı, nefesine esir medyaşörleri ile Kızıldeniz’de boğulmaya doğru koşarken, münzevi Sufi’ye susmak yakışmaz.

Vicdan gerçekleri bilir, kalbin sahibini dinler, Kur’an’daki Hz. Musa ile Firavun’un meşhur kıssasını kalp gözüyle okur. Sufiler Kur’anı sadece lafzıyla okumaz, mealin farklı tefsiri yorumlarını batını ve batının batınıyla tahlil eder ve günümüze dersler çıkarır, sözünü sakınmadan söylerler. Sufizm konusunda tez yazdığım için farklı bir bakış açısı ile gündemi yorumlamama, umarım Firavun ve Sufi kızmazlar. Her nefiste firavun ve sufi nefisleri çarpıştır.

Hz. İbrahim (AS) ve Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (SAV), kalplerin kalbini temsil eder, tüm insanlığa tek doğruyu nasihat ederler: Allah en güzel vekildir. Hz. İsa (AS), kanunlar nizamlar ötesinde ruhani kalbin içinden hitap eder. Hz. Musa (AS) ise, bir kaç nesil boyu köleleşmiş bir kavmi firavunun zulmünden kurtararak özgürleştiren, 40

yıllık çöl hayatında Allah'ın kanunlarına tabi kılan vicdani kalptir. Tiranlaşan firavun nefis ile özgür nefis arasındaki mücadele hiç bir zaman bitmedi, bu nedenle meşhur kıssa sadece Yahudileri anlatmıyor, insan karakterini hatırlatıyor. Her nefis tiranlaşmaya müsait bir firavun nefsi taşıdığı gibi, Hz. Musa'yı simgeleyen özgürleşmeye meyilli bir nefsi de taşır. Önemli olan içimizdeki Hz. Musa nefsinin temayyüz etmesi ve firavunlaşan nefsi yenmesi, doğru yerde sağlam durabilmektir. Aksi halde firavunun ordusuna katılan köle nefis, hemde sayısız mucizeyi kendi gözleriyle görmesine rağmen dönekleşir ve Kızıl bir denizde boğulmak zorunda kalır. Firavun'un Hz. Asiye gibi meleklerden evla bir eşi olmasına rağmen yanı başında duran Hanuman gibi vezir ve danışmanları sonunu hazırlamıştır.

Metaforları net biçimde açarak günümüze net biçimde bir bir uyarlayalım.

Rabbimiz doğuştan kekeme Hz. Musa'nın (AS) dilini düzeltmiş ve yanına yardımcı olarak kardeşi Hz. Harun'u (AS) vermişti. Firavuna tebliğe giderken onlara yumuşak olmalarını ve tatlı dille tek gerçeğe çağırımlarını tavsiye etti. Erzurum şivesiyle konuşan Fethullah Gülen Hocaefendi'nin dilini İstanbul Türkçesi'ne çevirmesi yıllarını aldı, yanına Allah Hz. Harun gibi yardımcılar verdi. Diyalog, barış, sevgi dilini mükemmel kullandı, en galiz firavunların bile kalbini eritmeyi başardı, nefsine köle olmuş nice tiranları özgürleştirdi. Kuran ve sünnete dayanan evrensel insanlık dilini asrımıza

taşıdı. Tatlı dili ve yumuşak edası kalpleri ve gönülleri
fethetti.

Ancak kibri, enaniyeti, egosu yüksek firavunlaşmış, tiranlaşmış nefisler defalarca ikna olmalarına rağmen, nefislerinin doymak bilmeyen iştahlarına, emellerine her ulaştıklarında cayıyorlardı. Dönekliğin, takiyenin kralını yapan firavun nefisler, gözleri ile eğitim mucizesine tanık olmalarına ve takdir etmelerine rağmen, nefsi emmarelerine mağlup oluyorlardı. Kalpler, her gün firavun ile Musa arasında gel git yaşıyordu.

Firavun’u ikna etmek kolay değildi. Allah, Hz. Musa’ya dokuz mucize verdi.

Bunlardan ilki elindeki asasının ejderha olmasıydı. Gülen Hocaefendi’nin elindeki asası eğitimdi. 160 ülkede eğitim sancağı bayraklaştı, eğitim asasının ejderhaya dönüşmesi herkesi şaşırttı ve arkasında Allah’ın inayeti ve Resulullah’ın eli olduğunu anlamakta gecikmediler. Müslüman olmayanlar dahi hakkı teslim etti ve eğitim asasının cahilliği yutması karşısında vicdanlarını dinlediler.

Firavun’un sihirbazları ile halk önünde yapılan dershane sınavında Sufi’nin ejderha olan eğitim asası, tüm çakma sihirlerini yuttu. Firavun deliye döndü. ‘Sufi’nin Allah’ına iman ettik’ diyen nice köşe yazarları, gazeteci ve aydınlarının el ve kolları çapraz kesildi, işlerinden oldular. ‘Ben izin vermeden siz nasıl iman edersiniz Sufi’ye’ der gibiydi firavun,

haksız olduğunu bile bile kesti doğradı kendi seçtiği sihirbazlarını. Kendi ülkesindeki bu firavun, bu keramatvari eğitim mucizesini defalarca övmesine rağmen, tiranlaşmış nefsinin kışkırtıcı sesine ve etrafındaki dalkavukların fitnesine engel olamıyordu. Utanmadan eğitim esasının kapatılmasına karar verdi. Aldırış etmedi kalbine, kulak tıkadı vicdanına, duymak istemedi halkın feryadını. Asayı ejderha yapan Allah'ı unuttu, oysa asa kendi başına eğri bir sopadan ibaretti, birazda kötek demekti devlet okullarında.

Firavun daha fazla mucize talep etti. Allah dostunun eli bembeyaz kesilip nur gibi parladı, yed-i beyzâ mucizesinde keramet görenler iman ediyordu. Kalplerin kalbi sevgi olunca kainatın mayası olan sevgi ateş böceklerinin ışığa koşması gibi Gülen Hocaefendi'ye koştular. Sevginin çekim gücü o denli güçlü idi ki, her dinden her milletten her ırktan ve her dilden insanlar bu hal dilini anlıyordu. Ancak firavun kıskanmaya başlamıştı, neden bana itaat etmiyorlarda, elinde devletin gücü, makamı, saltanatın ihtişamı olmayan yalnız Sufi'ye tabiler demeye başladı.

Etrafındaki yalaka ve palyaçolar, firavunu eğlendirmeyi bırakmış şöyle korku pompalıyordu: Efendimiz, bakmayın dünya tahtı istemem demesine niyeti size sıkamak, koltuğunuzda gözü var, sizin altınızı oyuyorlar!

Gülen grubunun yeryüzü insanlık hizmeti global ve yerli şeytanları korkutuyordu, bu nedenle yerli

firavunun egosunu kullanmaya karar verdiler. Seneyi devriyesinde camiayı bitirin emrini imzalarken pek gönülsüzmüş gibi davrandı. Zira etrafındaki insani şeytanların elinde güçlü bir ordu ve istihbarat vardı. Böylece çekirge âfeti mu'cizesi ortaya çıktı. Yediden fazla darbe planı yaptı çekirge sürüsü. Emirlerinde beş bin üst düzey yönetici ve yüz bin çalışan var iken Sufiyi bitirmek, henüz özgürlüğü tam tatmamış, sistemin köleliğinden kurtulmamış kitleyi fişleyip temizlemek çocuk oyuncağıydı. Çekirge sürüsü paralel devlet yapılanmasıyla çok zarar vermeye başlayınca firavun aman diledi ve Sufi'den dua, keramet talep etti. Sufi ve takipçileri öylesine güçlü dua ediyordu ki, çekirge sürüsünün afeti bir anda yok edildi. Adeta ilahi bir temizlikti bu, iki asırdır milletin başına tebelleş olmuş şeytani çekirgeler afetin bu kadar ustaca bertaraf edilmesine hem şaşırdılar hemde iman etmemeyi sürdürdüler. Oysa planları kusursuzdu, adliye de polisiye de çekirgesavarlar olduğunu hesap edemediler. Bela def olunca firavun iman etti.

Kısa süre sonra Firavun istediğini elde edince Sufi'ye verdiği sözden caydı ve kendi tiranlığını kurmaya başladı. Bu sefer, bit âfeti mu'cizesi ve ardından kerameti gerçekleşti. Toplumun genel çoğunluğu eski sistemin kudretli, elit bireylerini artık vebalı ve bitlenmiş kabul ediyorlar ve fellik fellik kaçıyordu. Bulaşanları kaşını tutuyordu, hapishanelerde bit vakasından mağlup tiranlar depeleniyor, kuduzlaşan salyalarından toplum korunuyordu. Bitliler karantinaya alınınca, faili meçhul ölümler bıçak gibi

kesilmiş, toplumun umumi bitlenmesi tehlikesi bertaraf edilmişti. Firavun yine iman etti ve ‘Hz. Musa’nın Allah’ı büyükmüş’ dedi. Ne kadar büyük olduğunu öğrenmek için maliye veziri Hanuman’a emir verdi ve yüksek bir kule yaptırdı. Kulenin tepesine çıktı, okunu attı ve yere kanlı düşen oka kanarak ‘Hz. Musa’nın Allah’ını öldürdüm’ diye yaygara kopardı. Öldürdüğü, havadan geçen ‘emniyet’li bir kuştı, kurtuldum ‘yargı’sına erken varmış firavunun basireti bağlanmıştı. Emniyetini sağlayan yargıyı yok ederek sonunu hazırlıyordu.

Bu durumda, kurbağa sürülerinin ülkeyi istilâ etmesi kaçınılmaz hale geldi, mucizesi ve arkasından kerameti gerçekleşti. Devşirilmiş renk renk kurbağalar ciyak ciyak ötüyor, halkı rahatsız ediyorlardı. Kimisi kara, kimisi yeşil, kimisi kızıl, kimisi alacalı bulacalı bu kadar kurbağa hangi sulak arazide büyümüştü, kimse akıl erdiremedi. Millette rahat, huzur kalmamıştı. Hangi taşı kaldırsan altından bukelamun tazrında sinekle beslenen, bataklık seven bir kurbağa çıkıyordu. Kurbağalardan bıkan halk, firavundan ricada bulunarak, Hz. Musa’nın Rabbine tekrar dua etmesi için tasallutta bulundular. Dua hemen kabul edilmiş ve musibetin karanlık üreme merkezi tesbit edilip kolluk kuvvetlerince operasyon yapılmıştı. Odasından çıkartılan kara ve kızıl kurbağalar bir bir hapsedildi, diğer kurbağalar korktu ve seslerini kısıtı. Firavun pek hoşnut oldu, iman etti, zira her geçen gün iktidarı daha da güçleniyordu. Çekirgeler, bitliler ve kurbağalar temizlenmiş, önü açılmıştı. Firavunun sözünden caydığını hemen fark eden Sufi, mert

olmasını ve apaçık keramete karşı hareket etmemesini arzu etti. Firavun artık kendini güçlü hissediyor, telefonlara çıkmıyordu, arabulucuları dinlemiyordu. Güç zehirlenmesi yaşıyor, zehirlendiğini kabul etmiyordu.

İmanından dönen firavunu ikna etmek iyice zorlaştı.

Bu defa gerçekleşen mucizenin keramatvari boyutunun herkesi kendine getirmesi gerekirdi: Sular kana inkılâp ediyordu. Rüşvet, yolsuzluk, hortumlama öyle bir kandı ki, içilen her helal suyu, malı, metayı haram kılıyor, karartıyordu. Firavun ve taifesinin ne kadar kan içtiği ortaya çıkmıştı. Kamu hakkı, amme hakkıydı, yetim hakkıydı, Allah hakkıydı. Sular kanlaştıkça kusması gerekenler, alışkanlıktan olacak vampirleşmiş, daha fazla kan içmek ve devletin malını yemek için tüm güçlerini kullanıyordu. Gıybetin kardeşinin ölü etini yemek olduğunu bildikleri halde kanla iyi gidiyordu. Bu bulaşıcı virüs öyle bir salgındı ki, firavun taifesinden gıybetle kanlı ölü eti yemeyen, kamu hakkına tecavüzden nemalanmayan neredeyse kimse kalmadı. Kamuoyu helali haram yapanlarla hak yolu tavsiye edenleri puslu havada şaşırır hale geldi. Firavunun borazanları güçlüydü, matbuatı bir silah olarak kullanıyor, psikolojik savaş yürütüyorlardı. Ülkesine hakim olan firavun, dış güçler bizi devirmek istiyor gulyabanisini temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp dayatıyor, bu söylemiyle halkın gözünü boyuyordu. ‘Yolsuzluk helaldir, devletin beşte birini kasana koyabilirsin’ diye aldığı akıl almaz danışmanlık, fetvada cepteydi. Firavun azmıştı, tüm devletini, gücünü tiranlığı etrafında

toplamak için kullanıyordu. Güçlü bir hatipdi, akı kara göstermek en iyi becerdiği işti. Fişleyin, şişleyin, dişleyin emrini verene kadar Sufi umudunu yitirmedi ama firavun safını gücünü pekiştirmekten, Karunlaşmaktan yana koydu ve kazanma kuşağında kaybetmeye doğru koşuyordu. Adalet tatile çıkmış, haklının değil güçlünün haklı olduğu eski bozuk düzen firavunu cez p eder hale gelmişti. ‘Aptal halk nasıl olsa arkamda, istediğim adamı genel kuruluma seçtirir, istediğimi kovar öldürür, istediğimi öldürür, yaşatırım’ diyordu Firavun.

Çaresiz kalan Sufi, başka bir keramet göstermek zorunda kaldı. Tıpkı Tih sahrasında, Hz. Musa (as)’ın asasını taşa vurmasıyla on iki çeşmenin fışkırması gibi, 12 güçlü ışık yardımına yetişti. Bu ışıklar, toplumun ana atardamarı olan kanaat önderleriydi. Şükreden bir kul, istifasını verirken krala ‘çıplaksın’ demeyi ihmal etmedi. Gayretullah’a dokunma sınırına az kaldığını Sufi’nin kalpleri titreten ahitleşmesinden sonra fark eden 12 ışık ses, arka arkaya gür biçimde seslerini yükseltti. Su çıkmayacak kayadan sular çıkmıştı, hiç umulmadık aydınlar toplum vicdanını firavuna ayan beyan gösterdi. Ancak ne gam!

Firavun’un öfkesini artırmaktan, üslubunu bozmasından başka işe yaramamıştı. ‘İnlerine gireceğiz’ diyen firavun, halkını yaşatmayan devletin yaşamayacağını bir türlü öğrenememişti. Güç merkezlerine pabucu kaptırmış, kirlendiğini saklamak için kanunları keyfine göre değiştirmiş, kendini defalarca suikasttan kurtaran kolluk kuvvetleri

başçılarını sürgüne yollamıştı. Korku bacayı sarmış, gölgesinden bile tırmaya başlamış, çekirge sürüsünü, bitlileri ve kurbağaları yardıma çağırılmıştı. Yılandan, çıyandan, akrepten, kobradan medet uman firavunun tek gayesi, Hz. Musa'nın kavmini, yani Sufi kalbi yok etmektir.

Hz. Musa'ya kavmini firavunun zulmünden kurtarmaktan başka çare kalmamıştı. 1.5 milyon insanı gece yarısı Kızıldeniz'den yürüyerek kaçıracağını kendisi bile bilmiyordu, sadece Rabbine güveniyor, suçu Allah demek olan onu ve kavmini yarı yolda bırakmayacağına inanıyordu. Kızıldeniz'in yarılmasıyla İsrailoğullarının denizi geçmesi gibi bugünde Sufi'nin ve ona sonsuz güven duyan peşindekilerin denizleri yarıp geçmesi gerekiyor. Defalarca akdini bozmuş Firavun, darbe üzerine darbe hazırlayan çekirge sürüsü, dezenformasyon konusunda uzman MAKcı Özel Harp bitlileri ve medyada öten renk renk kurbağaları ile garip Sufi ve takipçilerinin peşinde onları denizde boğmaya çalışıyordu. Arkada güçlü bir firavun ve şurakası, önde küçük bir grubu boğmaya hazır azgın bir deniz vardı. 'Allah en güzel vekildir, biz nefsine zulmeden zalimlerden olduk, sensin kimsesizlerin kimsesi' demekten başka mazlumların ilacı yoktu. Firavun'un askerlerinin son neferide Kızıl denizlerine girmeden, maskeleri düşüp iki yüzlü çehrelerini ifşa etmeden kızıl denizleri onları boğmak için kapanmayacaktı. Kapanan, mühürlenmiş vicdanlar, kalplerdi. Boğulacakları Kızıldeniz, kasa, masa nisa tepeleriydi, mal mülk, makam mansıp, şan şöhrat, evlad ıyal, bu dünyanın fitneleriydi. Boğulacakları yer ukbaydı,

dünyada da huzur bulamayacak, vicdanları ölecekti. Denizin iki yanda yükseldiğini, Sufi grubunun emin ve amanlık içinde denizi yarararak karşıya geçtiğini görme kerameti bile azgınlar sürüsünü gafletten uyandırmayacaktı. Hatta firavun ve taifesi gibi, bunlar mucize veya keramet değil, kendi icatları sihirlerdir, çakmadır, ‘büyük bir oyundur’ diyerek kendi kendilerini de aldatmayı sürdürecektir, safları sıklaştıracaklardı.

Karşıya geçtikten sonra Musa kavmini, Sufi topluluğu veya kalbinizi bekleyen daha büyük sınavlar vardı. İçinizde gizlenen dünyaperest Samiriler, dünyalıklarını da karşı kıyaya taşıyabilir ve fırsatını bulur bulmaz altın buzağı putlarını kendi elleriyle yapabiliyordu. Hz. Musa, bu kölelikten yeni kurtulmuş, henüz gerçek özgürlüğü tatmamış topluluk üzerine, Tûr dağının yerinden kopartmak ve tepeleri üzerine kaldırmak zorunda kalabiliyordu. Bu tarzda büyük bir uyarıda ve bunca keramette bulunulduktan sonra imandan dönmek ile Hz. İsa’nın gökten inen son yemeğine katılan havarilerden olupta Roma’ya hainlik yapmak aynı ihanetle eşdeğer gibiydi. İhanet ehli, kemalettin olsa öz bir demir olsa kıymeti yoktu ukbada.

Samiri gibi altın, makam sevenlere Hz. Harunlar engel olamayabiliyordu. Hz. Cebrail’in ayak izinden toprak alıp putuna ruh katan Samiriler kendini Mehdi, kurtarıcı, birleştirici sanabiliyordu, fitneci bir münafık ve şeytanın hizmetkarı olduğunu ıskalayarak. Bunun cezası da, Sina çölünde 40 yıl hapsedilmek ve kölelik

görmemiş altın bir neslin yetiştirilmesi için uygun zaman ve zemin arayışı olabilirdi. Rabbiniz size gökten yağacak helva ve ekmekle beslerken, nankörlük edecekler olabilirdi. Dün Hz. Musa'ya, 'git Rabbin ile beraber sen düşmanla savaş, bizim rahatımızı bozma' diyen tenperverler, egoistler var iken, nefsindeki firavunu yenememiş bir toplulukla elbette firavuna karşı tam zafer kazanamazdı Hz. Musa. Firavun, son nefesini verirken, azap gelmiş iken secdeye varacak ve iman edecekti ama bu son tevbeyle Allah kabul etmeyecek, ibretlik bir kıssa olarak Kızıldenizde asırlarca cesedi saklanacaktı. İbret alınsaydı tarih tekerrür etmezdi.

Sufi, sizi sahili selamete çıkartabilir, eğer Hz. Musa'nın kavmi gibi 40 yıl beklemek istemiyorsanız, ya hepiniz bir Hz. Musa olun dimdik durun, yada içinizden Hz. Yuşa (AS) gibi kalp ve akıl ehli komutanlar çıkmasını bekleyin ve önderliğini kabul etmeye hazır olun. Sufi, Hz. Musa gibi 120 yıl yaşarsa, Hz. Yuşa'lar henüz doğmadı veya bebektir. Eğer Sufinin topluluğu Hz. Musa'nın kavmi gibi yapmayacaksa, 'git firavunla kendin savaş' demeyecekse, 40 yıl beklenmesine ihtiyaç kalmayacaktır, şafakın sökmesi yakındır. Kızıldeniz'de boğulmaya doğru gidenle denizi yararak geçecekler belli olmasına rağmen şansınızı zorlayarak firavunlaşan nefis olmayın, safınızı iyi belirleyin efendim! Hepimiz bir gün firavunda olabiliriz, kalbimizdeki Hz. Musa'yı bulup denizleri geçip, aşılması zor tepeyi aşabiliriz de... Kalbinizi, vicdanınız dinleyin, içinizdeki firavunu kontrol edin,

sindirin ki, bir köşede mazlum mazlum bekleyen Hz. Musa gibi nefis çıksın, Firavun’u Kızıldeniz’de boğsun. Sufinin kalbi ikiye bölünmez, dualizm yoktur, kalplerin kalbini keşfedin.

Tâlût ile Câlût kıssasından asrımıza yansıyanlara bir göz atalım:

Kur’ân’da “Yaş ve kuru ne varsa ap açık bir kitapta yazılmıştır” âyeti mucîbince, bu tür kıssaların bizlere, yaşadığımız asra ve olaylara çok önemli izdüşümleri olduğuna inanıyorum.

Tâlût ile Câlût hâdisesi Kur’ân’da bahsedilen bir kıssadır. “Tâlût, ordu ile hareket edince dedi ki: ‘Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihân edecek. Kim ondan içerse, benden değildir.

Kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka (bu kadarına ruhsat vardır).’ Derken içlerinden pek azı hariç, hepsi de varır varmaz ondan içtiler. Tâlût ve berâberindeki îmân eden kimseler nehri geçtiklerinde ‘Bizim bugün, Câlût ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok’ dediler. Allah’a kavuşacaklarına inanıp, bilenler ise şu cevabı verdiler: ‘Nice az topluluklar, Allah’ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah, sabırlılarla berâberdir.” “Câlût ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman da şöyle dediler: ‘Ey Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!’” “Derken, Allah’ın izniyle onları tamamen bozdular.

Davud, Câlût'u öldürdü..." Kur'ân'da geçen Tâlût ile Câlût hâdisesinin geniş açıklamasını İslâmî kaynaklarda ve tefsirlerde bulabiliriz. Biz ise burada Hz. Mehdî ile Tâlût arasında benzerliklerin olduğuna ve Hz. Mehdî'nin askerlerinin Tâlût'un nehri geçen askerleri kadar az olduğuna dair hadîsi ve diğer bazı açıklamaları paylaşmak istiyoruz. Çünkü, Hz. Mehdî'nin etrafında toplananların sayısı oldukça azdır. Ama ihlâslıdırlar, sâdıktırlar ve sebatkârdırlar. Yılma bilmeyen bir azîm, korku bilmeyen bir cesâret, ender rastlanan bir fedakârlık içersindedirler.

"Evet, onların başlangıçtaki sayıları Bedir Ashâbı, yanî 313 kişi kadar, Tâlût'la nehri geçenler kadar az, kalpleri uzlaşmış, şehid düşenlerine üzülmeyen, kendilerine katılanlara sevinmeyen" kimselerden müteşekkildir. Onlar Allah yolunda kınayanın kınamasından, dedikodusundan korkmazlar. Hz. Ali'nin (ra) belirttiğine göre, bu insanlar hiçbir şeyden korkmaz, hiçbir menfâate de sevinmezler. Azdırlar ama bir ordu kuvvetindedirler. Onun için, Bedüzzamân Hazretleri'nin ifâdesi ile "Ne kadar da az olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar."

İhlâs, sadakat, tesânüd, sebât ve cesâret dolu bu topluluğun halleri, Hz. Musa (as) zamanında Câlût'la mücadele eden Tâlût'u andırır. Tâlût'un kuvveti azdı. Emirlere uymayıp bir imtihan vesîlesi olan nehirden su içip gevşeyen, Câlût ve ordusuna güç yetiremeyeceklerini söyleyen askerlere karşı, her şeyi göze alan fedakâr ve cefakâr az bir grup ise şöyle

diyordu: "Nice az topluluk vardır ki, Allah'ın izniyle çok topluluğa galip gelirler."

Tâlût ve Câlût hadisesi yukarıya aldığımız şekliyle âyet ve hadîslerde ifâde edilir. Bu kıssa ile ilgili şu önemli tespitleri yapabiliriz:

* Tâlût peygamber olmadığı halde bir peygambere gelen vahiy ile inananlar ordusuna komutan olmuştur. O dönemde peygambere gelen bir emri ordusuna duyurur ve nehirden izin verilen kadar su içilmesi noktasında vahyin ölçüsünü ordusuna açıklar.

* Tâlût peygamber değil, bir komutandır. Ancak peygamber olan Hz. Davud (as) peygamber olmayan bir komutanın komutası altında savaşmaktadır.

* İnananların sayısı başta çok olmasına karşılık sıcak ve yorgunluk nedenleriyle emrin ve vahyin oluğu yerde emre değil de şartların gerektirdiği zorluklara aldanarak nefsi ve hissî davranıp büyük bir kısmının nehirden izin verilenden fazla su içmeleri ibretlik bir durumdur.

* Nehirden su içmeyen ya da izin verildiği kadar su içen az sayıdaki tâifenin izin verilen kadar su içmesi ile korkusuz oluşları ve cesâret kazanmaları emre itâat etmenin ne kadar önemli olduğunu göstermesi açısından ma'nîdâr bir hadisedir.

* Ekser askerlerin nefislerinin istediği kadar nehirden su içmeleri ve su içenlerin şişmeleri, korkmaları ve

savaşacak takâtlerinin kalmaması çok ibretli bir olay olarak Tâlût kıssasında önümüzde durmakta ve bize çok önemli dersler vermektedir.

* Su içmeyen veya verilen izin ve emir kadar su içenlerin Câlût ile yapılan savaş sonucunda gâlib gelmeleri ise çok harika sırları taşımaktadır. Burada gâlib olanların sayısının az olması da çok ma'nîdârdır.

* Câlût, Hz. Davud'un (as) sapan taşı ile öldürülür. Burada da ince dersler ve sırlar olduğu kanaatindeyim. Bu sır "vahy-i semâvî kılıcıyla o müthiş dinsizliğin şahs-ı mânevîsini öldürür" hakîkati ile âhîr zamândaki dinsizlik cereyanının öldürülmesine ve "Âl-i Beytten Muhammed Mehdî isminde bir zât-ı nûrânî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafikâneyi öldürüp dağıtacaktır" hakîkatine işâret ve beşâret olabilir.

"Mehdî'nin ordusu zaman zaman darbeler yiyecek, zaman zaman o çetin görevi üstlenememek, rahatlık meyli; can, mal, mevki korkusu gibi çeşitli sebeplerle kendisinden ayrılanlar olacaktır. Ancak onlar buna aldırmayacak." "Ayrılanlar da, muhalifler de ona zarar veremeyecek. O kendisinden ayrılanlara rağmen muzaffer olarak yoluna devam edecektir." Böylece "Mücâhede edenlerle sabredenler ortaya çıkarılmış" olacaktır.

Tâlût'un ordusunda bulunan askerlerin çoğu imtihan olacakları nehirden su içerler. Nehirden çok az su içilmesine izin olduğu halde ordudan çok az bir grup

hariç su içerek Allah'ın emrine uymayıp imtihanı kaybederler. Tabî ki bu yapılan savaş maddî bir savaştır. Şartları önceden vahiyle belirlenmiş olan bu savaşta gâlib olanların sayılarının azlığı ve sadâkatleri onları Allah'ın yanında makbûl yapmış ve Efendimiz (asm) de Hz. Mehdi'nin askerlerinin sayısını, samîmiyetini ve sadâkatini Tâlût'un nehri geçen askerleri ile irtibatlandırmıştır.

Tâlût'un zamanındaki nehir bir imtihan vesîlesi olarak önümüzde duruyor. Bu zamanımıza bakan cihetleri ise, nefsimize göre olan şartlara aldanarak Allah'ın emri yerine nefsi ve hevesi arzular ön plana alınmaktadır. Dünyevîleşme hastalığı olarak önümüze serilen hazlar ve mallar, tüketim çılgınlığı, israf ve eli delik olanın avına düşerek âhîr zamân nehrinden içilen sular yürekleri sızlatıyor. Derin sulardan verilen imkânlarla sun'î şişmeler ve hak karşısında verilen rüşvetler ve ta'vizler vicdanları yaralıyor. İslâmın en mukaddes ahkâmı âhîr zamân nehrinin dehşetli nehrinden içilen sularla dünya için fedâ ediliyor. Müslümanların kuvveti hakta ve ihlâsa arama yerine maddede ve ekonomide arama gayretleri ibretlik bir hâdise olarak günümüzde yaşanıyor. Ehl-i İslâmın özellikle fütûhatı siyâsî noktalardan araması ve beklemesi; bütün kuvvetlerini ve himmetlerini bu yollara sarf etmeleri, âhîr zamân asrındaki dehşetli nehrinden içilen suyun ne kadar etkili ve te'sirli olduğunu gösteriyor. Halbûki asrımızın müceddidi olan Bediüzzaman Hazretleri; "Bütün kuvvetinizi hakta ve ihlâsa bilmelisiniz" diyerek güç, para, ma'kâm ve imtiyazlar yerine hakta ve ihlâs

düstûrunda sebat etmeyi söylemektedir.

Onaltıncı Bölüm

Göktürk'ün Savaş Korosu!

Yeni Şafak, Star, Sabah, Takvim, Akit başta olmak üzere hükmettikleri gazete ve televizyonlarda, psikolojik savaş amaçlı açılan sitelerde AKP devletinin tek taraflı kara propoganda savaşı yürütülüyordu. Sosyal medyada, özellikle twitter'da binlerce maaşlı veya AKP davası şuuruyla ücretsiz çalışanlar inanılması güç bir partizanlıkla gerçekleri tersinden gösteriliyordu. Demokrat sandığımız köşe yazarları devşirilmiş; kimliklerini, kişiliklerini, itibarlarını yitirmişlerin sayısı her geçen gün artıyordu. Belkide postu kurtarmak veya bilmediğimiz sebeplerden dolayı resmen derin devletin devlet sandıkları güç merkezine, en hafif ifadesiyle saf değiştirmeye zorlanmış, biraz daha ağır tabirle “satılmış” durumdalar. Daha dün askeri vesayetin, 28 Şubatçıların yaptığı kara görevi icra etmek için ukbasını yakan muhafazakarlar işe alınmış ve ortak düşman belirlemişler: Fethullah Gülen Hocaefendi, the cemaat veya camia...

İçininizde doğruyu yanlış gösteren Hakkı hakkaniyeti anlatan bulunsun diye bilinen ayet ve hadislerle inat, günah keçisi yapılan masum alperenler güya hükümeti yıkmaya çalışan global Yahudi çetesi, İsrail, ABD'deki Yahudi lobisi veya MOSSAD'a

alışıyorlarmış! İftiranın, nifakın, fitnenin böylesi ne görüldü nede duyuldu. Ülkemize sanki başkanlık sistemi gelmiş, kuvvetler ayrılığı ilkesi sona ermiş, demokrasi rafa kalkmış, cadı avı başlamış, fişlenen halkımızın dindar kesimi devletten temizleniyor. 28 şubat, yeşil kadrolar tarafından yürütülüyor. Kendisine “Efendi” denilen liderimiz, sanki halifelik, Mehdiyet makamının sahibi olmuşta tek adamlık despotluğu kral gibi sivil toplumu boğuyor. Basın ve ifade özgürlüğünden tutunda demokratik bir ülkede olması gereken nice haklar ayaklar altında iğnenirken, aydınlarımız kış uykusuna yattı.

Kimdir bu savaş korosu, kimdir savaşın tarafları, kimdir vatan evlatlarını bienler ve kime hizmet ediyorlar? Bu anlamsız kavgada bir tuhaflık yok mu? Neden herkes camiayı suçluyor, “sonunuz kötü olur” diyorda, oyunu oynatanı göremiyor? AK Parti ile camia arasında kara kedileri sokan Türkiye’nin geleceğini karartmak, önünü kesmek istiyorda, bunun tek çaresi kazanının olmayacağı bu fitne değil mi? 12 yıllık iktidarını camianın desteğine borçlu olan AK Parti, aklını peynir ekmekle mi yedi de ayağına kurşun sıkıyor? Veya camia, böylesine yüksek bir oy ile iktidara gelmiş güçlü bir iktidara açıktan savaş açmış görüntüsü ile Hizmet hareketinin kredisini tüketmeyi neden göze alıyor? Oysa biliyoruz ki, itibarı sarsılmasın diye camia, nice fertleri toplumun felahı için gözyaşlarına bakmadan bir çırpıda feda edebilir. Tasfiye edilme riskini Hocaefendi göze alıyorsa, sulhu seven biri olarak daha büyük bir tehlike görüyorsa, bu işin içinde mutlaka gayretullaha dokunmaya gidişat vardır.

Hizmet hareketini hep öven hemde döven Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, neden “örgüt”, “paralel devlet”, “bana itaat etmiyorlar” diyerek dünyanın 160 ülkesinde İslam davasının yeryüzü mirasçıları olan fedakar, cefakar Türk insanını göz göre göre ateşe atıyor? Hizmet hareketi içinde “derin bir damar”, “örgüt” arayan Erdoğan, asıl operasyonun AK Parti’ye yapıldığını göremeyecek kadar neden basiretten yoksun hale geldi? Erdoğan iyi ise, çevresindeki danışmanlar mı kötü? “Yoksa sen artık devletsin, bedeli camiayı bitirmekten geçer” diyen Özel Hareketler Komutanlığı’nın (ÖKK) dolmuşuna Erdoğan’da mı bindi? MAKcı denilen Özel Harbin birimleri, AK Parti ve cemaatlerin içine sızarak camiaya karşı yürüttükleri akıl almaz savaşta vatanlarına mı çalışıyorlar yoksa CIA, MOSSAD, BND, MI5 gibi yabancı istihbaratların nüfuz ajanlığını mı yapıyorlar? Fitne korosu kimler?

Sorular çok, cevapları ise aslında vicdan sahibi olan, kalbini karartmamış herkesin anlayacağı kadar basit: Türkiye’yi bölme operasyonu başladı. Önce Gezi olaylarıyla halkı kutuplaştırıp, ayrıştırıp, kamplara böldüler, nefret ve kin büyütüldü. Liderin yüksek egosu ve padişahlığa özenmesini iyi analiz eden, neye nasıl tepkiler verdiğini hesap ederek fitneler çıkartan kara şebeke, halkımızın aşırı milliyetçilik ve aşırı devletçilik temayülünü de mükemmel kullanıyor. “Yakoben”, “despot” bir istihbarat ve istibdat devletinin “yeni Türkiye” diye satılması tam bir illüzyon olsa gerek. Medya’da onlarca gazeteci ve köşe yazarı işini kaybetti. 28 Şubat sürecinde derin askerlerin bile yapamadığı zulmü, sivil bir iktidarın

reisi gayet normalmiş gibi yaptı, medya susturuldu, satın alındı, devşirildi. Hizmet camiası çok ustaca yalnızlaştırıldı, Zaman ve Bugün gazete ve ilişkili televizyonları ile sınırlı marjinal bir medya azınlığına sıkıştırıldı. Devletin kılcal damarları ile oynandı, bileğinin hakkı ile bürokraside yer edinmiş Anadolu evlatları fişlendi, tasfiye edildi ve bu zulmü yaparken “devleti habis unsurlardan koruma” gibi absürt bir bahane uyduruldu. Hizmet hareketi bir tarikat, lideride bir tarikat şeyhi olmadığını yüzlerce defa ifade etmesine rağmen Camia üyeleri, şeyhine itaat eden tarikat mensupları seviyesine indirgendi. Bu gerekçeyi uyduranlar, YAŞ kararları veya irtica bahanesi ile ordumuzdan atılan onbine yakın Anadolu evladını benzer mantıkla kapı önüne koymuştu. AK Parti, aynı zulme ortak olarak son 10 yılda yapmış olduğu devrimi çöpe attı.

AK Parti’ye bu kadar yanlış zorla mı yaptırılıyor? Halkın kafasındaki temel soru budur. AK Parti seçmeni, yapılan hırsızlık, hortumculuk, rüşvet, kamu malını çarçur etme, israf, zımmetine para geçirme gibi onlarca suçu görmezden geliyor veya bizimkiler yapıyorsa doğrudur havasında. Camiayı başta İsrail ve ABD olmak üzere Yahudilerin “truva atı” olmakla suçlayanlar, AK Parti’de devlet kaymağını yiyen tabakanın kimlerle iş tutupta 12 sene içinde bu kadar zenginleştiğini sorgulamıyor. Yahudi lobisinin iki devi Rothchild ve Rockefeller ailesinin 50 milyar dolar yakın parasını ülkeye sokan, büyük inşaat ihalelerini hazine garantisi ile İsrail devletinin ana koruyucu derin gücü bu şirketlerin yan kuruluşlarına altın tepside sunanların, camiayı İsrail ve ABD’ye

çalışmakla suçlaması tek kelime ile iki yüzlülük ve arsızlıktır. Yahudi paraları ile kirlenen, kamu hakkına giren, masayı, kasayı, nisayı götürenlerin yaptıkları ahlaksızlığı örtbast etmek için tertemiz kalmayı başarmış camiayı meze yapmaları utanmazlıktanta öte bir densizlik. Çünkü sadece kul hakkına değil cemaat hakkında da girdikleri için ahirette hesap vermeleri için tüm camia mensuplarından helallik dilemeleri gerekir. Kamu hakkı yemek yetim hakkı yemekle eşdeğerde günah olduğuna göre, ayet ve hadislerde bu büyük günahın cezası zaten ateştir.

AK Parti'nin İran ile yoğun ilişkilerini bugüne kadar ideolojik, duygusal, doğu bölgemizin kaçak ticareti ile ayakta kalmasına katkı olarak gördüm. İran'dan getirilen, muta nikahı ile haremlerine aldıkları 5000'e yakın Fars kadını cinsel tercihleri yada özel hayatları olarak görmekle birlikte ajanlık faaliyetine engel olmadıkları için MİT'i kınamakla yetindim. Meğerse olay sadece duygusal, cinsel ve ideolojik değilmiş! Son dört yılda İran'dan gelen karşılıksız sıcak para 30 milyar dolar, Halk Bankası'nın fatura ibraz edilmeden kanunsuz olarak aldığı transfer ücreti 150 milyon dolar, sadece banka müdürünün evinde yakalanan 4.5 milyon dolar. “Ambargoyu deldik, gaz aldık, birazda rüşvet aldık” denilerek büyük yolsuzluk operasyonunun sulandırılmasını kanıksayan kalem erbabına “yuh olsun” diyorum. Bu ortaya çıkan “yağma Hasan'ın küçük bir böreği.” Peki dev inşaat ihalelerinde alınan rüşvetler, komisyonlar, Hazine garantisini peşkeş, belli firmalara devlet piyangosuna ne diyeceğiz. Bunlarda AK Partili kaymak yiycilerin devletimizi çok güzel idare ettikleri için hak ettikleri

helal kazançlar mı? Hadi bizi kandırdınız, Allah'ı nasıl kandıracaksınız?

“Kabadayılık”, “mertlik” havası taslayan liderimizin bir soruya daha cevap vermesi gerekiyor. Aldığım istihbarata göre, MİT, Reza Zerrab ile bakanlar arasındaki ilişkileri daha önce Erdoğan’a bildirdi. Yolsuzluk ve rüşvet operasyonunda adı geçen tüm şüphelilerle ilgili MİT de teknik ve dijital takip yapmış. Bu bilgilerden bir bölümü de Büyük Yolsuzluk ve Rüşvet operasyonunu yürüten mercilerle paylaşılmış. MİT’in operasyona katkısının uluslararası boyutu da ilginç. İran istihbaratı, MİT ile özellikle Reza Zarrab’ın “sınırı aşan” faaliyetleriyle ilgili istihbarat paylaşmış. İşlenen bu bilgiler de soruşturmada kullanılmış. Şimdi sorulması gereken soru şu: MİT, bu bilgiler ışığında Reza Zarrab’ın bakanlarla ilişkilerini Başbakan Erdoğan ile paylaştıysa, Erdoğan neden sustu ve bekledi? “Zamanlama sorunu var?” diyorsunuz ya, hangi zaman sizin için uygundur?

Sayın Erdoğan, ülkenize 1.5 ton kaçak altın taşıyan bir uçak geliyor, 17 gün sonra Dubai’ye içi boş gönderiliyor. İddia edildiği gibi altınlarla gönderilmiyor. İki gümrük yetkilisini göstermelik olarak açığa almakla yetiniyorsunuz. Bakanınız Zafer Çağlayan’ın emriyle, rüşvetini cebe indirmesiyle yapılan yolsuzlukta İçişleri bakanınız Muammer Güler’in oğlunun da avantajı var. Güler, evine gelip giderken evindeki 6 çelik kasayı ve rüşvet balyalarını hiç görmüyorsa, (görmüştür tabi kör mü, o yemez canım!) bu ülkenin güvenliğinden sorumlu kalabilir mi? Soruşturmanın selameti açısından bari istifaları

kabul etseydiniz, samimiyetinize bir nebze inanabilirdik. “Bakana, Emniyet Müdürüne haber vermedi” diye soruşturmanın gizliliğini haklı olarak koruyan polisleri görevden aldınız. Ne yapsalardı, “Güler’e haber verip, evindeki çelik kasaları ve balyaları yok et, gelip arama yapacağız, başın yanmasın mı” deselerdi! Tuz baştan kokmuşsa devletin polisi ne yapsın? Savcıların işine karıştınız, yargıya ağır müdahale ettiniz, hangi demokratik devlette böylesine büyük bir skandal işlenir ve bir sivil toplum günah keçisi yapılarak onca günden yırtılabilir. Kurduğunuz “Yeni Türkiye” bu mudur? “AK Parti’ye global operasyon var, canlar yedirmeyelim koruyalım” diyerek kendi kendilerini avutanlara son çağrı: “Uçak kalktı, camia dolmuştan indi.” AKP ile birlikte bu onursuz savaşta birlikte olmak ve hırsızlık karesinde görünmek istemiyor. Son soru: ÖKK ve MAK’ın fitne masasına bu kadar malzemeyi camia mı verdi, yoksa bu günahları işlerken camiaya mı sordunuz? Neden “Efendi” dedim, kim bu diyenlere küçük dipnot: Başbakanın rüşvet alırken, ihale verirken dar dairedeki kod adı “Efendi”.

Onyedinci Bölüm

Göktürk'ün Kürşadı Mektup Yolladı!

“Büyük tiyatro”ya artık bir son vermenin vakti geldi. Düzgün kalem olmanın avantajı, vicdanını ve insanlığını kaybetmemiş olanların size ulaştırdığı hayati bilgilerdir. Satın alınmış kalemlerin yazamayacağını sizin yazabildiğinizi bildikleri için tarihin akışını değiştirebilecek istihbaratlar size ulaşır. AK Parti ve camia arasındaki gerginliğin asıl sebebinin bir “postu kurtarma” mücadelesi olduğunu biliyordum. Ancak kesin kanıta sahip değildim. Gerçekleşen darbenin asıl merkezinde görev yapmış bir subay Göktürk'ün fitne merkezinden bana bir mektup gönderdi ve işin arkasında kimin olduğunu açıkladı. Kripto merkezlere giren ve darbe toplantısına

katılan bu kurmay subay, bu mektubu bana göndererek darbeyi tutan elleri gösterdi: Göktürk.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve AK Parti Hükümeti, cemaat veya uluslararası ortak bir komplo ile değil, 3. Ordu’da hazırlanan bir darbe planı ile devrilmeye çalışılıyordu. Askerlerin hiç konuşmamasından ve sanki son krizle hiç ilgilenmiyormuş gibi yapmasından kuşkulaniyordum. Gerçi Başbakan’ın Başdanışmanı Yalçın Akdoğan’ın ahmak “kumpas” tweet’inin abartılarak Genelkurmay Başsavcılığı’nın Ergenekon ve Balyoz sanıklarını kurtarmak için suç duyurusunda bulunması, görenler için müthiş paslaşmaya delildi. Müebbet almış derin sanıklarv elini kolunu sallayarak serbestb kaldı ve çıkar çıkmaz intikam alacaklarını dile getirdiler, kimse millete darbe planladığı için özür dilemedi!

Genelkurmay başkanı Orgeneral Necdet Özel’in Türkiye gazetesine verdiği röportaj ile darbe başladı. 17 Aralık ve 25 Aralık 2013 “Büyük Rüşvet ve Yolsuzluk” operasyonları, darbeyi engelleyemedi. Cuntacı yapı, Özel Harb’in uyuyan hücrelerini 2009’dan beri acik koduyla uyandırmış ve kendi ifadeleri ile “kurtuluş veya istiklal savaşı” veriyordu. Kurmay paşalara düzenli olarak brifing ve görevler verilmiş durumda ve 3. Ordu’da yapılan bir toplantıda, “bu iş bitti, biz tüm planlarımızı ve çalışmalarımızı yaptık , hiç endişeniz olmasın ülkeyi AK Parti ve cemaatın elinden kurtaracağız” denilmişti. Teyakkuza geçirilen tüm sivil birimlerle özel harp inanılmaz ve ustaca bir siyasi infaz

yapıyordu. Başbakan Erdoğan, tıpkı Süleyman Demirel'in 28 Şubat "Postmodern" darbesinin başına geçmesi gibi "Yeşil 28 Şubat Postu Kurtarma" darbesinin başına geçti.

Tam bir paralel devlet olan ve 12 yaşlı emekli paşadan oluşan Milli Birlik Komitesi başkanı, eski Özel Hareketler Komutanı Sabri Yirmibeşoğlu'nun onayladığı cunta ekibi başında tanıdık bir isim var. Darbeyi, kamuoyunda Erzincan komplosu diye bilinen, bu nedenle hakkında Ergenekon'da dava açılan, ancak ifadesi 2 yıl alınamayan Mason Bektaşî Orgeneral Saldıray Berk yönetiyor. Şahsen Bakü'de askeri ataşe iken 1998'de tanıştığım Berk'i cemaatin Türkiye düşmanı olmadığı konusunda ikna ettiğimi düşünüyordum, yanılmışım. Berk, Erzincan'da oynadığı "Alevi oyunu" ve cemaat evlerine silah koyup "terörist örgüt gösterme planı" ile deşifre olmasına rağmen, Genelkurmay'da planlama yapmaya devam etmiş. Fişlemeyi asla bırakmayan, MİT'deki özel harp ekiplerini kullanan şebeke zaten fişleme anayasaya aykırı laflarını bugüne kadar hiç iplemedi, bugün hiç takmıyor. Fişleme için hiç bir devlet kurumu ve yetkilisinden özel izne ihtiyaç duymayan cunta ekibi, medya, siyaset, akademisyen kanadında tüm gücünü kullanıyor.

Erzincan – Ergenekon davasının bir numaralı sanığı 2010 yılında Üçüncü Ordu Komutanı Orgeneral Saldıray Berk'in kısa adı EDOK olan Kara Kuvvetleri Eğitim ve Doktrin Komutanlığı'na atandığını herkes biliyor. Peki bilinmeyen, daha doğrusu pek

hatırlanmayan önemli bir bilgi vardı. Hürriyet, 21 Haziran 2004 tarihli nüshasında rahmetli Yener Süsoy'un tarihi söyleşini yayınladı. Söyleşiyi veren kişi emekli korgeneral İzzettin İyigün'üydü. Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki takma adı "çift beyinli" olan emekli Korgeneral İyigün bakın o gün neler anlatmıştı:

"28 Şubat'ta Sincan'da tankları yürüten, balans ayarını yapan benim. Öncesinden ne Karadayı'nın haberi vardı, ne de Çevik Bir'in. Sadece 3 kişi biliyorduk: Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Doğu Aktulga, Kara Kuvvetleri Komutanı Hikmet Köksal ve ben. O tarihte EDOK Komutanı'ydım, zırhlı tümen bana bağlıydı."

O zırhlı tümen halen EDOK Komutanlığına bağlıdır. Sadece o tümen değil, Türkiye'deki tüm zırhlı birlikler, kara havacılık komutanlığı, komando birlikleri, askeri okullar vb. tüm unsurlar EDOK Komutanı'na bağlıdır. EDOK Komutanı bir anlamda ikinci kara kuvvetleri komutanı gibidir.

Bu koltuğa Orgeneral Saldıray Berk 2010'da oturdu ve ilk işi cemaati MİT'de terör örgütü listesine aldırıp, 4800 cemaat üyesini takip ettirmek oldu. Zira asıl meselenin Erzincan'daki tarikat soruşturması değildi, artık sağır sultanda biliyordu. Bu sebeple suçlamaların merkezinde "İrtica İle Mücadele Eylem Planı" bulunuyordu. Berk'in, Hükümetin sivil toplum kuruluşu kabul ettiği tarikatlara dokunması ile AK Parti arasında anlaşma zemini arandı. MİT üzerinden

“Sarı Öküz” formülü bulundu. Berk, “sen bana cemaatı ver, diğer cemaatler senin olsun” pazarlığı yaptı ve istediğini aldı. MİT’in kullanıldığı bu planda KCK’da “7 Şubat krizi” bizzat emekli Berk tarafından planlandı ve AKP ile cemaat arasında kırılma tezgahlandı. Berk, başbakana olan hıncını ve cemaat nefretini sivil hayata taşıdı. Neden mi?

Berk, 20 Mayıs 2008 günü PKK’lı teröristler tarafından 1993’te 33 kişinin öldürüldüğü Kemaliye’nin Başbağlar Köyü’nde düzenlenen törene katıldı. O dönem Üçüncü Ordu Komutanı olan Berk, helikopterin gelmesini beklerken iddiaya göre vatandaşlara “Başbakanın memleketi sattığını da biliyor musunuz?” dedi. İddianın internet sitelerinde yayınlanması üzerine 20 Temmuz 2010 günü Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın avukatı Fatih Şahin, Orgeneral Saldıray Berk hakkında ‘Kamu görevlisine hakaret’ ettiği gerekçesiyle Ankara Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundu. Berk, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a hakaret ettiği iddiası ile 11 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı. 2011’de emekli edilen Berk, Emekli Orgeneral Saldıray Berk, “terör örgütü üyeliği” suçlamasıyla ilk kez Yargıtay’da hakim karşısına 14 Haziran 2012’de çıktı. Berk soruşturma açılması kararında Ergenekon terör örgütünün Erzincan lideri olmakla suçlandı ve 7.5 ila 15 yıl arasında hapis cezası istendi. Halen dava devam ediyor.

Berk’in geride bıraktığı planı devralan, hükümeti düğmeye basıldıktan sonra 6 ay içinde düşürme planı

yapan cunta ekibinin ilk hedefi Fethullah Gülen ve cemaatını AK Parti'den tamamen ayırıştırmak. Bu amaçla Hizmet Hareketi'nin güvenilirliği, halk nezdindeki kredisi ve olumlu imajı hedef alındı. Gülen'in ahitleşme restinden sonra toplum büyük bir şaşkınlık yaşadı ama sis perdesi tam aralanmadı. Başbakan bu darbe girişiminin farkına varmış olmalı ki, cemaatı cuntacı askerler önüne yem olarak atıyor ve kamuoyu önünde şeytanlaştırıyor. Başbakanın "Haşhaşın iftirası" ile cemaatı satması, her şeyde günah keçisi yapması ve cuntacılara yedirmesi hükümeti kurtarmaya yetmeyebilir. Emniyet'de 3000 kişiye yapılan operasyon resmen cunta ekibin emri. HSYK üzerinden yargı müdahalesini AK Parti ve Erdoğan bir robot gibi yapıyor. Cemaate yapılan operasyonu başından beri bilen Erdoğan, iki yüzlü tavır sergiliyor, pabuç bağlı olduğu için bu sefer dik duramıyor ve 12 yıldır beraber yürüdüğü cemaatı arkadan hançerliyor.

Erdoğan, önüne konan darbe krokisine aynen uysa bile haziran ayına kadar istifa etme noktasına gelebilir. 30 Mart 2014 seçiminde yüzde 35 eşiğine gerilemeyi göze alan Erdoğan'ın tek hedefi cumhurbaşkanlığına çıkıp başkanlık yetkisi kullanarak askeri vesayeti durdurmak. Ancak kurmay heyetin buna izin vermeyeceği ve Erdoğan'ın hem cumhurbaşkanı olup hemde AK Parti'yi idare etmesine göz yummayacağı biliniyor. Zaten cuntanın amacı, yaza kadar AK Parti'yi kesin ikiye bölmek ve temmuz ayında AK Parti içinden doğacak ikinci parti ile cumhurbaşkanlığı seçimi atmosferine ülkeyi

sokmak. Cemaatin parti kurmaya niyeti olmadığına göre suçlu aramayalım.

Özetle Türkiye'ye büyük bir tır tosladı, herkes bugün cemaati suçluyor, ancak kara bulutlar dağılıp ak ile kara ortaya çıkınca bugün kendini kullandıran, cemaata söven, öz kardeşine ihanet eden isimler çok utanacaklar. Medya'da bu darbe sonrası büyük bir deprem yaşanır ve bugün kalemlerini bilerek veya bilmeyerek cuntaya kiralayan veya satanların toplum huzuruna çıkmaya yüzleri olmayacak. Medya sisteminin aşırı devletleşmesi, sivil toplumun öldürülmesi ve demokrasinin katledilmesi, Türk toplumunda büyük bir travmaya yol açacaktır.

Onsekizinci Bölüm

**Göktürk yapıyor, Günah Keçisi
Cemaat**

AK Parti ile cemaatin kavga etmesi pek çoklarına göre beklenmeyen bir sürprizdi. Bana göre normal. Siyasi amacına ulaşmak için her yolu mübah gören, “Bushlaşan”, kendine oy vermeyecek herkesi ötekileştiren çok hırslı bir liderimiz olduğunu sürekli söylüyodrum. “Peki, cemaat ile derdi nedir?” sorusu peşisıra geliyor. Bunun net bir cevabı var ama kimse dile getirmiyor. Nedir anlaşılamayan, paylaşılamayan konu?

Bunca fitne ortalıkla dolaştığı için sanırım artık açık açık yazmamda sakınca yoktur. Cemaat, Erdoğan’ın başkanlık sistemi kurmasına karşı çıktı, biat etmedi ve cumhurbaşkanı olmasın istemedi. Cumhurbaşkanı olmak ve bu şerefli dünya rütbesi ile vefat etmek isteyen Erdoğan, ülkemizde diktatörlüğün önünü açacak bir rejim kurdu, kendisinden sonra kimin bu çarpık sisteme lider olacağını pek umursamıyordu. Cemaat ise, demokrasi, insan hakları ve özgürlüklerden taviz vermiyor, Erdoğan’dan sonra “Hitlervari” biri lider olabilir diye endişe ediyordu. Bu tedirginliğinde haksız olmadığını Erdoğan,17 Aralık 2013’den sonraki inanılmaz tavrı, üslubu ve konuşmalarıyla fazlasıyla gösterdi. Neden cumhurbaşkanı olmaması gerektiğini ortaya koydu. Cemaatin dik duruşu ülkemizin geleceğini kurtarabilirdi. Göktürk, toplum sosyolojisi ve psikolojisini bu defa iyi okumuştı, Erdoğan piyonunu önce halk adamı müslüman diye güvenilir kılmışlardı. Şimdi hasat, kasaplık zamanıydı.

Maalesef Ak Parti önceki yıllarda CHP'nin yaptığı zulmün farklı bir versiyonunu uyguluyordu. Kendi etrafındaki şakşakçıları ve kendilerini zenginleştirdikçe zenginleştirdi. İlk başlarda bu kimseye batmıyordu. Ne yani sermaye hep tek eldemi toplanacak birazda dindarlar kazansın diyordu dindar kesimler. Fakat şu anda öyle bir duruma gelindi ki açık açık başbakan “bendenseniz kazanırsınız yok değilseniz sizinle hesabımız var” diyebiliyor. İhaleler hep belli çevrelerin etrafında dönüp duruyor. Onlardan olmayan çarka giremiyor. Başbakan iktidar olabilecek kadar oyu hedefleyip geri kalanları ötekileştiriyor. Yüzde 40 başbakanı seviyorsa yüzde 60 nefret ediyor. Ülke hiç bir zaman şimdiki kadar kutuplaşmamıştı. Peygamberimiz, dört raşid halife ve sahabeler böyle değildi. Hz. Selman Hz. Ömer’e “Ya Ömer üzerindeki elbisenin hesabını vermeden seni dinlemeyiz ve sana itaat etmeyiz” diyor. Yine bir gün Hz.Ömer(r.a.) karşısında Sahabe-i Kiram’dan biri “Ya Ömer seni eğri kılıcımla doğrulturum” diyebilmişti. Bu felsefeyle iktidara gelen birinin kendini bu kadar sorgulanamaz görmesi ve kendini ve etrafındakileri bu kadar zenginleşmesi Hz. Ömer adaletiyle bağdaşmaz.”

Erdoğan’ın cumhurbaşkanı olmasını istemeyen Ak parti içinde elit oligarşik bir kitle var ama seslerini çıkarmaları mümkün değildi. İsrail, Almanya ve ABD başta olmak üzere dünyanın etkili global güçleri de Erdoğan’ı cumhurbaşkanı görmek istemeyince, bunu da cemaatten görme eğilimi başladı ve Erdoğan’da cemaat korkusu paranoya haline geldi. Oysa reel politik hatalar yaptığı için onu istemeyenleri kendisi

çoğalttı. Bu denli paranoyak olmasının asıl nedeni etrafındaki danışman ordusunun bilerek yanlış yönlendirmesinden kaynaklanıyordu. Ortadoğu’da Türkiye’nin elinden Büyük Ortadoğu Projesi liderliğini geri alan Amerikan derin devleti İran’ı, Şii Hilalini ve İran devlet başkanı Muhammed Ruhani’yi önplana çıkartıyor ve pazarlıyorlar. Adeta bölgede Türkiye ve İran yer değiştiriyordu. Türkiye ve lideri içine kapanırken, İran ve lideri özgüveni yüksek bir edayla İran’ı bölgesel lider yapmaya soyundu.

“Amerikan derin devleti ve İsrail neden Erdoğan’a oynamaktan vazgeçti?”, “ülkemizdeki bir sonraki başbakan ve cumhurbaşkanı kim olacak?” sorularını bana en sık soran AK Parti’nin üst düzey yetkilileri. Yanlış okumadınız, AK Parti’yi yönetenler, AK Partili milletvekilleri, il ve ilçe başkanlarına laf anlatmaktan yoruldum. Neden bana sorduklarını inanın ben de çok merak ediyorum. Gidin kendi başbakanınıza, sürekli, direk görüşme imkanınız olan Erdoğan’a sorun ve öğrenin neler olup bittiğini diyorum. Nafile nefes tüketiyorum. Ay geçmiyor, hafta geçmiyor, aynı AKP’li eski dostlarım yine kapımı aşındırıyor ve işin içinden çıkamadığı denklemi bana çözdürmeye çalışıyor. Başbakan’ın şiddetli üslubundan dolayı en yakınında sandığım isimlerin bile Erdoğan’a en basit soruları soramadığını, yanına bile yaklaşmadığını duyunca şaşırıyorum. Yalnızlaştırılan bir başbakanla karşı karşıyayız, en yakın dostlarının bile kapsama alanı dışında kalmış liderin cemaatı dinlemesi mümkün değil elbette! Zaten alıcıları kapattı, dinlemiyor.

14 yıldır Kanada’da yaşayan münzevi bu Sufi dervişe, Ankara’laşan AKP’li dostlarımın sorduğu siyasi sorulara dervişçe cevaplar vermeye çalıştım ama ısrarla net cevap istediler. “Senin kulağın deliktir, Erdoğan’ın yerine derin Amerikalılar ve Yahudiler kimi hazırlıyor?” sorusunun yanıtını almadan peşimi bırakmadılar. Ne mi cevap verdim? Doğrusunu söyledim, ben saf bir gazeteci, yazar ve akademisyenim, muhataplarıma yalan söyleyen bir siyasetçi değilim. ABD Başbakanı Obama’nın yönetiminde cemaatle hiç alakası olmayan bir Türk ninemiz çalışıyor. Oğlu Toronto’da master yaptığı için arkadaşım olur, Kanadalı bir Yahudi ile evlendi ve İstanbul’a yerleşti. Cemaatle alakası yok, boş yere komplo teorisi üretmeyin. Verdiği derin bir bilgiyi AKP’li dostlarla hep paylaştım, belki de hata ettim. Ak parti ile cemaatin ayrıştırıldığı “7 Şubat krizi” olayından bir kaç ay önce başbakan bağırsak kanserinden ameliyat olmuş ve 25 cm ince bağırsağı kesilmişti. Herkes başbakana bir suikast yapıldığını biliyor ve üç yıldan fazla ömrü kalmadığını konuşuyordu. Peki, Obama yönetiminden annesi vasıtasıyla haber alabilen derin arkadaşım suikastla ilgili ve Erdoğan’ın yerine düşünülen adaylar konusunda neler demişti?

Suikastı uzaktan kumandalı bir manyetik aletle, yakınında bulunan ve MOSSAD’a çalışan bir İsrail uşağının yaptırdığını söyledi. Kanser yaptırarak sessiz öldürme CIA’nın da yöntemidir. Baba Esad’ı da, Yaser Arafat’ı da böyle öldürmüşlerdi. “Bunu biliyoruz, geçelim bu konuyu, bize Erdoğan’dan sonra

kimi koyacaklar onu biliyorsan” söyle diye kafamın etini yedi AKP’liler. “Erdoğan kanser olsa bile, cumhurbaşkanı olmayı, beş yıllık süresini tamamlamadan ölmeyi göze aldı, yani vazgeçmiyor” dedim. “Bunu da biliyoruz, bilmediğimiz bir şey söyle” dedi muhataplarım. Ağzımdan baklayı çıkardım ve galiba güce tapan bu AKP’lilere şu ifşaatımla büyük kötülük ettim: “MİT Müsteşarı Hakan Fidan veya Başbakan’ın Başdanışmanı Yalçın Akdoğan bütün oyunların içinde olmalı ki, Obama yönetimi bu müthiş ikiliye oynuyor. Obama ofisindeki Türk nineden gelen bilgi bu kadar, siz artık bunun altını doldurursunuz.”

Üst düzey AKP’li dostum pişkin pişkin güldü ve şunları söyledi: “Hakan Fidan’ı İsrail’in sevmediğine zaten AK Parti’de inanan bir tane saftorik bulamazsın, İrancı olduğu iddialarına ise kakır kakır gülüyoruz. Caferi olduğu için İran ile en sıkı fıkı olan Beşir Atalay’ın TİKA başına getirerek yükselttiği bir bürokrat olduğu doğru ama seçimi yaptıran asıl derin ellere bakmak gerekir. Fidan iddia edildiği gibi Caferi filan değil, İsrail’e ve Amerikalılara düşman hiç değil. CIA başkanı seviyesinde yetkilere kavuşan Fidan’a bu gücü veren derin Amerikalılar. Ancak Fidan’da hitabet kabiliyeti yok, başbakan gibi geniş kitleleri arkasından sürükleyemez. Başbakan’ın en fazla dinlediği adamın Yalçın Akdoğan olduğu doğru ama bu onu gelecek başbakanımız yapmaz. Akdoğan’dan lideri yöneten ikinci adam olur, hepimiz kimin birinci adam olacağını bulmaya çalışıyoruz. Anlaşılan sende bilmiyorsun.”

AKP’li dostlarımızı, ayyuka çıkan yolsuzluk, rüşvet ve Mut’a nikahı, İran’ın bal tuzağı ile tezgaha getirilen siyasetçi ve bürokratlar konusunda uyarmadan telefonu kapatmıyorum. Hepsi rahatsız bu durumdan ve ustalık döneminin tam bir rant paylaşma ve yeme dönemi haline geldiğini itiraf ediyorlar. AKP’li dostum sitem ediyor: “Büyük inşaat ihaleleri, imar skandalları, Hazine garantili milyarlarca dolarlık dış krediler, Karun gibi yaşama hevesi bizi bitirecek, bunu hepimiz biliyoruz. Avantasını vermeden babamın oğluna bile bu sistemde iş yaptıramıyorum. Sonumuz iyi değil, ne zaman patlayacak bilemiyoruz. AK Parti bu girdabın altında kaldığında cemaat ne yapacak, merak ediyoruz.”

Neden böyle oldu diyenler umarım anlamışlardır. 17 Aralık ve 25 Aralık operasyonları ile cerahat patladı, ancak son iki aydır artık bu eski AKP’li dostlarım beni aramıyorlar ve akıl sormuyorlar. Dört elle, son bir umutla, iktidarı ve büyük rantlarını, çıkarlarını korumak için yapıştıkları, kendilerinin inanmadığı bir komplo teorisi ve mükemmel bir günah keçisi var: “Cemaat yaptı.”

Ondokuzuncu Bölüm

Göktürk, Paralel Devlet Cemaatı Kuruyor

2012’de Toronto’da şimdilerde “AKP borazancılığı”nı yapan eski dost bir gazeteci arkadaşım ile yemek yiyor ve tartışıyoruz. Anlaşamıyoruz. Benim tesbitim oldukça net: “AK Partiye Göktürk adlı Süfyanizm Oligarşisi kendi dini cemaatını kurdu ve 160 ülkede hizmet veren koskoca camianın cemaatını devletin parasıyla devlete paralel kurduğu kimliksiz cemaatin siyasi emrine utanmadan, sıkılmadan boyun eğmeye çağırıyor. Devlet güdümünde sivil toplum örgütü veya dini cemaat olmaz. Yurt dışında bu işin kokusu zaten çıkar, kimse AKP destekli bir Türk diasporasını takmaz. Türk lobiciliğini bağımsız ve özgür yapan Gülen cemaatı yutmaz bunu. Yolsuzlukla hırsızlıkla, rüşvetle, komisyonla, zorla bağışla kurulan dini cemaatin bir defa ihlası olmaz.”

Gazeteci arkadaşım bugün AK Parti’nin kendi içinde tasfiye ettiği bir kaç bürokrat ve siyasetçi ismi verdi ve “bu mübarek arkadaşlarla hizmet neden ortak çalışmasın, sorun nedir?” diye sordu. Güldüm, “o saydıklarının koltuğu sallanıyor, yakında kendilerini dışarı atacaklar, yeni kurulan AKP’de Göktürk

Süfyanizm Oligarşisi temiz adamları af etmez, barındırmaz” dedim. Arkadaşıma, AK Parti’nin kirlendiğini ve ne kadar sağlam adam varsa ıskartaya çıkartacağını dilim döndüğü kadar anlatmaya çalıştım. Nafile çaba. İnanmadı bana. Bugün yaşananları gördükçe artık inanmıştır herhalde diye hüsnü zan ettim. Haberlerine, Facebook ve twitter’da yazdıklarına baktım, şok oldum. Ne inanması, kalemini kiralamış veya satılmış gibi... Göktürk, AKP ile inanılmaz bir güç kazandı.

Cemaat’ın içine sızarak cemaatin başarılı çalışma sistemini kopyalayan ve aynısını para ile devletin sınırsız gücüyle yapabileceğini sanan AKP nerede hata yapıyor? Kopya ihlassız, samimiyetsiz ve niyet oldukça berbat. Gazeteci dostuma izah edemedim, belki çılgınlar gibi bugün devlet gücüne tapanlara küçük bir kaç hatırlatma yapabilirim.

TÜRGEV, Ensar, İnsan ve Yunus Emre vakıflarında aklanan kara paraları, devlet ihalelerinde alınan komisyon adında alınan rüşvetlerin nasıl aktarıldığını veya zoraki bağış yapmadan bir çöpe bile sahip olamayacağınızı içeriden bir AKP’li dostum anlatmıştı. Gözlerim faltaşı gibi açıldı, çünkü İslami hayır ve hizmetlerde kullanıldığı için bunların caiz ve helal olduğunu savunuyordu. İki sene sonra aynı arkadaşın AKP’ye sövdüğünü duyunca merak ettim, ne olmuştu da yollar ayrılmıştı. Ağlamaklıydı, “benim üzerimden çok para akladılar, beni kirllettiler, sonra da bir paçavra gibi sokağa attılar” derken gözümün içine bakamıyordu. Meğerse herkes bu işten nasiplenip

zenginleşirken, bunun yanlış olduğunu söyleyen hakperest dostumu “fitneci” diye kapı önüne koymuşlar. “Parayı, makamı bölüşemedi bizimkiler” dedi. “At, avrat, silah ortak olmaz” dedim, Cemil Meriç’in sözünü hatırlattım: “Çıkar olan yerde vicdan susar.”

17 Aralık krizi sonrası, gözaltına alınan 3 bakan çocuğu ve Başbakan Erdoğan’ın oğlu Bilal Erdoğan hakkındaki iddialarla birlikte TÜRGEV gündeme geldi.TÜRGEV’e Türkiye’nin birçok yerinde usulsüz olarak arazi tahsis edildiğini, arazilerin Başbakan’ın çocuklarına peşkeş çekildiğini yazınca, Başbakan Erdoğan buna daha önce şöyle tepki göstermişti TÜRGEV için, “Gençliğe Hizmet Vakfı adıyla kurulmuş bir vakıf. Benim çocuklarım da var. Fatih Belediyesi bir yer kiralyor. ÇYDD’ye devlet, belediyeler bir sürü yer verdi. Orada aklınız neredeydi. İstek Vakfı’na verilirken neredeydi. Türk Eğitim Vakfı’na verilirken neredeydi. Yasalarda buna engel bir şey yok. Verilebilir”

Şanlıurfa’da iki dönemdir Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nı yürüten ve 30 Mart tarihinde yapılacak yerel seçimlerde aday olmayacağını ilan eden Ahmet Eşref Fakıbaba, Başbakan Erdoğan’ın çocuklarının yönetiminde olduğu TÜRGEV Vakfı’na belediyenin arazisini yurt yapılması için tahsis etti.4 Kasım 2013 tarihinde toplanan Belediye Meclisi’nin birinci birleşiminde, mülkiyeti belediyeye ait olan Dağeteği mevkiindeki değeri yaklaşık 3 milyon TL olan 7 bin 921 metrekairelik araziyi yurt yapımı için verilmesinin

neresi anormal mi? Meclis'te muhalefet partisi üyelerin itirazlarına rağmen, arazinin TÜRGEV'e tahsis edilmesi karar altına alındı. Devlet baskısıyla veya sevgisiyle (!) bağış normal midir?

5000 polis, 96 hakim, yüzlerce savcının sürgün yemesine sebep olan nedir? Soruşturmada, TÜRGEV'e toplam kaynak belirtilmeden 3 milyon TL aktarıldığını savcılar tesbit edince kıyamet koptu. Listede TÜRGEV'e parayı teslim eden kuryenin ismine bile yer veriliyor. Kurye paraları Temmuz 2013'te iki seferde vakfa teslim ediyor. Bilal Erdoğan'ın yönetim kurulu üyesi olduğu vakfın genel kurul üyeleri arasında soruşturma kapsamında gözaltına alınan AKP'li Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir yer alıyordu. Fatih Belediyesi'nin sit alanındaki arazilerin bakanlığın gücünü kullanarak illegal olarak imar ve inşaata açılması iddiası bile AKP'nin elde ettiği milyarlarca dolarlık haksız kazanç kapısını gösteriyordu. TÜRGEV'in Fatih ilçesinde sit alanında yükselen öğrenci yurdunu tamamen belediye bütçesiyle yapması iddiasında kuşkular ortaya çıktı. Bir defa belediyenin Kasım 2013'de hiçbir ücret talep etmeden vakfa yurdu "25 yıllığına ücretsiz" tahsis etmesi, normal mi? Yurdun belediyeye olan maliyeti güya yaklaşık 5 milyon TL ama bunu bağışlayanın İran altını vurgunu sanığı Reza Zarraf olması, normal mi?

1996 yılında kurulan İstanbul Eğitim ve Gençliğe Hizmet Vakfı, 2012'de adını Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı olarak değiştirdi. Erdoğan'ın

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde kurulan İSEGEV mahkeme kararıyla 2012 yılında isim değişikliğine gitti ve TÜRGEV adını aldı. Ve bu vakfın AKP'li belediyelerin desteğiyle açtığı yurt sayısı 12'ye aştı. Bakanlar Kurulu kararıyla vergi muafiyeti kazanan TÜRGEV'in Ümraniye'deki yurdu Şule Yüksel Şenler Kız Öğrenci Yurdu'nun açılışını Başbakan Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan yaptı. Yurdun adını ise Şule Yüksel Şenler olarak Başbakan önerdi. Yurdun açılışına aynı zamanda TÜRGEV üyesi, Erdoğan'ın kızı Esra Albayrak da katıldı. Tıpkı Fatih'teki gibi AKP'li Ümraniye Belediye Başkanı Hasan Can da bu vakfın üyesiydi.

Başbakan Erdoğan'ın oğlu, kızı, damadının ağabeyi, oğlunun kayınvalidesi, eniştesi ve kızının eltesinin de üyeleri arasında bulunduğu bir vakıf, İstanbul'da İbn-i Haldun adıyla üniversite kuruyor. Üniversite, Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı (TÜRGEV) tarafından kurulacak. Vakıfta, AKP milletvekilleri ve Belediye başkanları da bulunuyor. Üniversite iş adamlarından alınan zoraki bağışlarla kuruluyor iddiası gözleri TÜRGEV ve vakfın kurucularından Fatih Belediye başkanlığına hiç utanmadan yine aday olan Mustafa Demir üzerine çevirdi. Üniversiteyi kuracak olan ve halen 12 ayrı kız yurdu işleten TÜRGEV'in yönetim kurulunda, Başkan yardımcısı olarak Bilal Erdoğan yer alıyor. Kursunlar, helal olsun ama sorun şurada bu vakfa devletin gücü ile zoraki bağışlar yaptırılması doğru mu, caiz mi, helal mi, haksız rekabet değil mi? Hadi buda tamam, cemaatin neden önu kesiliyor?

AKP'nin iktidarı ilelebet elinde tutacağına dair bir kesin görüşü yok, ancak İslami bir cemaat yapılanması oluşturarak devlete paralel cemaat kurma gayretinde kendini paralıyor. Çıkarıcı olan, özveri, adanmış ruh, vefa, tevazu ve fedakarlık kelimelerinin ne anlama geldiğini bilmeyen, ortak manevi bir şuur ve cemaat bilinci, hele kimliği hiç geliştirememiş bu kitle devlet gücüyle ve zoruyla cemaat kurabilir mi?

Sorun, bu dini gruba önderlik edecek İslam alimi kıtlığı, daha doğrusu fetva veren kişilerin arkasında bir cemaatlerinin olmaması zafiyeti. Fetva alınan hocalar, ne Hayrettin Karaman, ne Ahmet Akgündüz, nede Mustafa İslamoğlu'nun kitleleri sürükleyecek bir etkisi dindar kesimler üzerinde yok. İkiside elli yıldır konuşuyor, yazıyor, vaaz ediyor, lakin etrafında arkasından gidecek yüz kişi bile toplayamadılar. Buna ben “Necip Fazıl veya Osman Yüksel Sendromu” diyorum. İki mübarekte güzel konuşurdu ama arkalarından kimse gitmedi. Fethullah Gülen Hocaefendi'yi kıskanıyorlar, cemaatını ele geçirmeyi Kemalettin Özdemir ile denediler, fiyasko ile sonuçlandı. “Derin damar cemaat” ve yurt dışında hizmet eden alperenler ayrımı çıkartıp cemaatı ikiye bölmeyi denediler, tutmadı. Cemaate paralel cemaati içinde kuramadılar, bazı biz dışında devlet gücüyle çakma kuralım diyorlar, sürdürülebilir olmadığı belli.

Bilal Erdoğan'ı Cerrahi tarikatının yeni şeyhi yapıp devlete paralel cemaate dini lider yaparlarsa yakışır doğrusu! Babası Halife cumhurbaşkanı olana elbette aşağı bir makamı layık göremeyiz! Tevbe tevbe. Bir

kere ortada AK parti-Camia savaşı yok. Derin devlet, AKP'ye devletin tüm imkanlarını ayaklarına sererek paralel cemaat kurdurmaya çalışıyor, bu arada cemaatin içinde cemaat kurma girişimi ise başarısızlıkla sonuçlandı. Baktılar olmuyor, tüm cemaat toptan Haşhaşın ilan edildi, çuvalladılar.

Camianın yayınlarına bakınız, bir tanesi bile Hükümeti yıkmaya yönelik değil, iftira yok, yalan yok. Tamamen kendini savunma var, iftira ve yalanı deşifre var. Ortada savaş yok, AK Partinin arkasındaki fitneci oligarşik çetenin Camia'ya saldırısı söz konusu. Camia, nefsi müdafa yapmak zorunda kaldı, çünkü AKP arkasına saklanan tüm global ve yerli şeytanları görebiliyor, AKP içindeki müslüman kardeşleri adına da üzülüyor. İşin tuhaf tarafı, global fitne komitesine hizmet eden fesat oligarşi, cemaati uluslararası komplonun parçası olarak göstererek maske takıyor, takiye yapıyor.

Medyayı ele geçiren, MİT'i emrinde çalıştırdığını zanneden AKP aklını peynir ekmekle yemiş gibi davranıyor. Göktürk'un kuklası sadece. Halk, "Haşhaşın" iftirasına kadar Başbakan Erdoğan, yanlışından döner diye umutla bekliyor ve söylediklerimize inanmıyordu. Hangi siyasetçi Hak dostuna ve alperenlerine dünyanın en büyük şeytanlarının bile atamadığı iftirayı atarak siyasi mevta olmadan ayakta kalabilir? Birlik olarak, destek olarak büyümek varken, ayrıştırarak yok ederek büyüdüğü nerde görülmüş! Umarım Başbakan, çok geç olmadan bu yanlışlarından, iktidarın verdiği güç

sarhoşluğundan döner ve biraz eleştiriye açık olur. Aksi halde, 1. Dünya savaşı sonuçları gibi büyük hayallerle çıktığımız bu yolculuktan büyük bir hüsrana ile döneceğiz.

1908 ile 1918 arasında Osmanlı'da paralel cemaat kurmaya çalışan paralel devlet gibi çalışan 30 bin gönüllü ve devlet adamını bünyesine toplayan Teşkilatı Mahsusa vardı, güya amacı Osmanlı'yı dağılmaktan kurtarmaktı. "İslamcılık ve Turancılık" ülküsü vardı. İnsanlar neden geçmiş hatalarından ve tarihten ders çıkarmıyor diye sık sık sorguluyorum. Bir zamanlar Turan hayali ile bizi 1. dünya savaşına sokanlar vatan sever insanlardı kendilerince. Ama onları o cendereye itenlerin planları başkaydı. Yıllar sonra II. Abdülhamid tahttan inince birkaç ittihatçı ziyaretine gitmişti. II. Abdülhamit Han haritayı açtı önlerine, işaretleyin İngiliz sömürgelerini dedi, işaretlediler. Yazın asker sayılarını dedi yazdılar. Bu adamlar iyi eğitim almış bilgili insanlar demek ki. Peki dedi Han, işaretleyin Alman sömürgelerini ve asker sayılarını. Sıfır. Hiç İngilizlere karşı Almanların yanında savaşa girilir mi diye sordu, şu kadarcık basit hesabı da yapamadınız mı?

Eskiden Turan hayali idi, şimdi "Yeni Osmanlıcılık" hayali oldu. Hemde İslam üzerinden.. Halife ne demek, görevleri nelerdir. İslam coğrafyasını yönetmek, kollamak, düzenlemek ve gelişmesi yönünde önünü açmak değil midir? İslamın dünya üzerinde gelişmesini hedefleyen bir kurumun yada bu kurumu canlandırmaya çalışanların, dünya üzerinde

en kapsamlı İslami çalışmayı yapmaya gayret eden Camia'yı bitirmeye çalışması akıllara zarar bir tezat değil mi ?

Devlet büyüklerinin kafası çalışmıyor mu? demeyiniz! “Hikmeti Hükümet cahilliği” yüzünden koca Osmanlı yıkıldı. Yukarıda yakın tarihten verdiğim örnekte cevabı yazıyor. “Yeni Osmanlıcılık” üzerinden kurulacak bölgesel güç halindeki büyük Türkiye ile İslam Devletinin yeniden devletler arenasına döndürülmeye çalışılması amacı ile cemaatlara ve dolayısı ile İslama darbe yapılması ne demektir? Devletin bekası için kardeş katli gibi fetvalar bu gidişatı açıklamıyor mu? Mümin olduğunu iddia eden hükümet üyelerine silah dayasan yaptırılamayacağın bu katliamı, İslam adına İslam’a karşı yaptırıyorlar! Pes doğrusu!

Yirminci Bölüm

Göktürk’ün Yanlış Hesabı Allah’tan Döner

Darbe şartlarını olgunlaştıran fitne güruhu gittikçe büyüdükçe toplumda endişeler artıyordu. 12 Eylül öncesi yaşanan akıl tutulması, kutuplaşma, birbirini dinlememe ve en kötüsü “en vatansever benim” dayatması sırtıyor. Star yazarı Fehmi Kuru, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın “cemaat düşmanlığını”

seçimlerde oy oranını artırmak için “seçim jargonu” olarak seçtiğini ileri sürdü. Rahmetli şehidimiz Muhsin Başkan’ın dediği gibi üç günlük dünya için ve geçici dünya saltanatı için bunca fırıldak çevirmeye değeri mi?

Başbakanı yanıltan fesat oligarşinin koçbaşı olduğu ortaya çıkan İçişleri Bakanı Efgan Ala, 6 Ekim 2013’de Konya’da Rixon Hotel’de üç MİT görevlisi ile neler görüştü? Ala’nın bir robot olduğunu anlamak için çok zeki olmaya ihtiyaç yok. 8 ay önce MİT’den gelen Reza Zarraf uyarısını hasıraltı eden o dönemdeki Başbakan Müsteşarı Ala, neden yolsuzluğu örtme ve yargıya müdahale ile hukuku yok etme hamlesini planladı? Paralel devlet iddiası ile yolsuzluğun örtbast edilemeyeceği ortada iken, bu inanılmaz şeytanlığı öneren danışmanları kimlerdi? Ak Parti’yi eriten bu yanlış kararlara Erdoğan daha ne kadar dayanabilir?

Ankara’nın kurdu olan Melih Gökçek, elbette özel harbin aydınlıkçı MİT elemanları ile Silivri’den çıkan Ergenekoncuların ve Balyozcuların yaptığı müthiş kaçış ve intikam planının farkındaydı. 3. Ordu’da 2010 yılında hazırlanan 2011’de EDOK şubesinde Orgeneral Saldıray Berk ekibince son hali verilen ve özel harbin tüm uyuyan hücrelerinin uyandırılmasıyla düğmeye basılan darbe planını biliyordu. Fethullah Gülen’in şahsına ve cemaatin itibarına yönelik karakter suikastı ve kredisini tüketme girişimlerinin kaynağını görüyor. Cemaatin kendini savunmaktan başka bir şey yapmadığını anlıyor ama Ankara’nın

güç merkezine yaslanarak iktidarda kalmak tatlı geliyor. Gökçek, artık faili meçhul cinayetler işleme aşamasına geçildiğini topluma deklare ederek puslu havayı daha fazla bulandırdı veya aslında “cambaza bakma, asıl darbeciye bakın” demek istedi. Kimin tarafından hazırlandığı ve yürütüldüğü pek net olmayan “Erdoğansız bir AKP planı” var.

Bu süreçte Sabah, Takvim, Star, Yeni Akit ve Yeni Şafak gazeteleri gazeteciliği bıraktı, tetikçiliğe soyundu, yazarları ve muhabirleri akıllalmaz, inanılmaz komplo teorileri yazmakla gazetecilik mesleğine karalar çaldılar. Bu kadar fazla psikolojik savaş haberiyle MİT’in darbesinde yıprandıklarını görmüyorlar mı? Yalan dolanlarla, hedef gösterme ve çarpıtmalarla “vatanseverlik” yaptığını sanan kalemlerin olması bile İslami kesim adına bize günah olarak yeter!

ABD’nin Demokrat Parti’ye bağlı yüzyıllık Brooklyn Enstitüsü’nü “cemaatci” yapan Takvim gazetesi, Kurtlar Vadisi Pusu dizisi seviyesinde Hizmet Hareketi, baronlar ve masonlarla Yahudi lobisini aynı kareye soktu, Tapınakçıları bile güldürecek bir senaryoyu manşet yaptı. Halkımızın zeka seviyesi ile alay eden bu tür yaklaşımların maalesef toplumda karşılığı var. Ak Parti’nin sunduğu çıkarları korumak için her türlü komplo teorisine inanan kimliksiz bir müslüman grup türedi. Fetvalarla vicdanını bastıran, yanlışa diklenemeyen, üç kuruşluk dünya nimetlerini ukbaya satan talihsiz insanlar aramızda dolaşıyor. Bu karanlık hava dağıldığında özür ve eman

dileyeceklerdir. Kaderleri budur, elbette cemaatce af edileceklerdir!

Ne olacak bu işin sonu diyenlere tarihten çarpıcı bir örnek sunuyorum: 1822’de Mevlana Halid Bağdadi, hakkında soruşturma açtıran, dergahlarını kapattıran, mülklerine el koyan, takipçilerini sürgün eden Osmanlı padişahı 2. Mahmud, önce bu fitnelere yol açan danışmanı, Mevlevi veziri Said Halet Efendi’yi Konya’ya 1823’de sürgüne gönderdi. Devlet adamları ve saray personeli, sâbık müşavirin yokluğunda yaptığı işler hakkında padişaha ihbarlarda bulundular. Yıllarca birçok mahfilde, diz dize sohbet edip kader dostu kabul ettiği kişi hakkında, anlatılanlar Padişahı hayrete düşürmüştü. Yaptırdığı soruşturmalar sonucunda iyice hiddetlenen Padişah, Halet Efendi’yi sürgün ettiği Konya’da idam ettirdi. Mevlana Halid ise, 1927’de Şam’da vebadan vefat etti. Tüm mücedditler gibi gurbette mazlum öldü ama davası öldükten sonra daha hızlı yayıldı.

Fethullah Gülen Hocaefendi ve takipçileri bugün İmamı Azam, Rabbani, Mısri, İbni Arabi, Bağdadi ve Said Nursi ile aynı ortak kaderi paylaşıyor, zulme uğruyorlar. Geçmişte Rabbani, Bağdadi, Mısri, Nursi gibi Alah dostları siyaset değil tebliğ yapmasına rağmen, ileride devletin başına iş açabileceği, hükümeti, padişahı devirebileceği evhamıyla yok edilmeye çalışıldı. Tebliğ erlerine şüphe ile yaklaşan devletin danışmanları ve fitne ocakları, bu tür toplumun tabanından yükselen halk hareketlerini ezdiler, ama yok edemediler. Allah’ın inayeti ile

hakkın şahsı manevisini temsil eden doğruluk ve emanet, elbette sabır, şükür, tefekkür ve sağlam ihlas ile temiz niyetle hep galip geldi. Hak her zaman zulüm karşısında üstün gelir. İlahi adalet budur.

Tarih boyu Allah dostlarına zulmedilmiş, gadre uğradıkca toplum vicdanında daha derin ve kalıcı izler bırakmışlardır. İlk müslüman sosyolog, hatta sosyoloji'nin babası kabul edilen İbni Haldun'a göre, günümüzde olan herşey geçmişte de olmuştur, tarih ibret alınmadığı için tekerrür eder, durur. Hak dostu kahramanlar ve yaşananlar koşullar değişir ama yapılan haksızlıklar ve izlenen kader güzergahı hep aynı benzerlikleri taşır. Allah'ın sadık kulları, gökteki yıldızlar kadar parlak çalışmalar yapsalarda, sağladıkları faydayla devlet ve halk nezdinde itibar kazanmış olmalarına rağmen, kimi kesimlerin kıskançlığına, kin ve hased etmesine engel olamadılar. Olumlu hareket etmelerine karşın, her tarafta hızla kök salan tebliğ erlerine şüphe ile yaklaşan devletin danışmanları ve fitne ocakları, bu tür toplumun tabanından yükselen halk hareketlerinin ileride devletin başına iş açabileceği, hükümeti, padişahı devirebileceği evhamıyla yok etmeye çalıştılar. Gülen ve takipçileri bugün Rabbani ve Bağdadi ile aynı ortak kaderi paylaşıyor, zulme uğruyor.

Ülkemizde bugün yaşananları geçmişte büyük din alimlerine yapılan zulümler ile karşılaştırırsak nereye doğru gidiyoruz daha iyi anlayabiliriz. 1575'te Hindistan'ın en büyük camisini yaptırarak kendini halife ilan eden Ekber Şah, din- i ilahi adında yeni bir

din kurar. Ekber Şah'ı hayali Hindistan'da yaşayan dinleri birleştirmektir. İslam, kadim Hindu dini ve Sihizm tek bir din haline dönüşebilir ve bu dinin halifesi ve koruyucusu da pekala hükümdarın kendisi olabilirdi. Tıpkı Gülen gibi Nakşibendi tarikatının önemli mutasavvıflarından İmam Rabbani'de Ekber Şah'ın uygulamalarına karşı çıktı ve ülkeyi diktatörlüğe götüren uygulamalarını sert bir dille eleştirdi. Kendini Halife gören, hatta kelimeyi şehadete kendi ismini katacak kadar yüksek egoya sahip olan Ekber Şah, tüm firavunlar gibi kaybetti. Kalpler sultanı Rabbani ise, uzun bir mücadele ve çile döneminden sonra kazandı. Bugün Fethullah Gülen Hocaefendi'nin sağlam ve dik duruşu buna benzer bir milattır. Devrimizin Ekber Şahı, Rabbani'ye benzer zulmü reva görmüştür.

Ekber Şah, ülke topraklarını adım adım genişleterek, Hindistan'ı tek bir merkezi idare altında toplamayı başaran ilk hükümdardır. O, iyi bir savaşçı olduğu kadar iyi bir ıslahatçıydı. Vergi konulması ve tahsili, idari teşkilat ve ordu sistemi gibi konularda çok önemli yenilikler getirmiştir. Ekber Şah'ı etkileyenlerin başında Şii ulemadan Şeyh Mübarek b. Hıdır en-Nagori ile iki oğlu Feyzi ve Ebü'l-Fazl el-Allâmî gelmekte idi. Ebü'l-Fazl, Ekber Şah'ın bazı akıl ve mantık dışı çocukça hareketlerine Allah'a yakınlık ve ibadet vasfını veriyor, kaside ve methiyelerinde onu dünyaya ilahi bir vazifenin ifasına gelmiş bir hükümdar gibi gösterip övüyordu.

Uydurma “Din-i İlahi”, Ekber Şah’ın şahsında merkezileşen bir kült olarak gelişmişti ve dine katılacak kişiler dahi hükümdarın kendisi tarafından seçiliyordu. Saltanat, güç-kuvvet, iktidar, beldeler... emri altındaydı. Ona kim karşı durabilir, İslam’a kim yardımcı olabilir ve Allah’ın dinini kim savunabilirdi?

Zayıf cüsseli, mal-mülk, makam ve mevki sahibi olmayan fakat Allah’a kavi bir imanla inanmış, mala mülke bakmayan, dünyaya değer vermeyen, onun fani lezzetlerine iltifat etmeyen bir derviş kalktı dikildi. İmam-ı Rabbânî diyorlardı adına. Fârûkî idi, yani Hz. Ömer soyundan... Allah’ın yardımıyla büyük dedesi Hz. Ömer gibi hakkı batıldan ayıracaktı... O, doğrudan Ekber Şah’ı ıslaha kalkışmadı, daha yaygın bir rûhî ve fikrî inkılâba girişti. Mektuplar yazdı, uyardı, irşad etti, doğruyu gösterdi. Bu silahsız ve kimsesiz kişi hakim irade tarafından yürütülen ilhad hareketine bir başına karşı çıktı. İktidarın himayesindeki bütün çirkin ve gayr-i meşrû işlere muhalefet etti. İslâm’ı savundu. Geniş imkânlarına rağmen idare, onu mağlup etmekten ve susturmaktan âciz kaldı. Sonuçta İmam Rabbânî kötülük akımının yönünü değiştirmeyi başardı.

İslam dünyasında İmam Rabbani olarak bilinen Ahmed Sirhindi ya da Serhendi, Hindistan’ın Serhend şehrinde 1563 senesinde doğmuş, 1624’te çileli bir ömür yaşayarak vefat etmiştir. İmam Gazali’den sonra ikinci müçtehit yani zamanın yenileyicisi kabul edilen Ahmet Sirhindi, şeriattan kıl kadar sapılmamasını emreden bir tasavvuf din anlayışını savunmuştur.

Ekber Şah ve oğlu Cihangir Şah'ın yaptıklarına koskoca Hindistan ülkesinde sesinin yettiği kadar tek karşı çıkan oydu. Ekber Şah'ın karşısında eğilmeden, korkmadan eleştirmiş Ekber şah'ın uydurduğu Hinduizmden beslenen yeni ortak dinin İslamdan sapma olduğunu haykırmasına rağmen bir isyan hareketine de girişmemişti. Ekber Şah ve oğlu Cihangir Şah tarafından defalarca hapsedilmiş ve sürgüne gönderilmesine rağmen kalbindeki öfkeyi bir katliama dönüştürmemişti. Yıllar sonra hatasını anlayan Cihangir Şah, müçtehidin sürgün edildiği köye giderek affını istemiş ve 2000 altın vermeyi teklif etmişti. Amacının mal mülk olmadığını, kalbinde mehamet ve sevgi ateşinin yandığını söyleyen Ahmet Sirhindi, altınları fakir halka dağıtmasını tavsiye etmişti.

Ekber, 1605 Ekim ayı başında şiddetli bir dizanteriye yakalandı, ardından da dili tutuldu. Komaya girmeden önce işaretlerle oğlu Selim'i (Cihangir) veliaht tayin etti. Ekber Şah'ın oğlu Cihangir, saygı secdesi yapmadı diye Kevalyar Hapishanesi'ne attırdığı İmam Rabbânî'nin fikirlerini nihayetinde kabul etmek zorunda kaldı ve Şah-ı Cihan adıyla yerine geçecek olan oğlu Hürrem'i de onun müridleri ve talebeleri arasına soktu. Artık devletin İslâm'a karşı kini, saygıya dönüşmeye başlamıştı. Ekber Şah'ın Din-i İlahi'si, adamları ve çevresi tarafından uydurulan bütün bidat ve sapıklıklarıyla beraber son buldu.

19. asrın müceddidi kabul edilen, Bağdat'ta ikamet eden Mevlânâ Hâlid Hazretleri, 2. Mahmud

döneminin zor şartlarında vazîfe yaptı, Nakşibendi tarikatına Halidilik kolunu katan müstesna büyük bir alim ve mürşiddir. Dört bir yandan insanlar Bağdat'a gelip, Nakşibendi tarikatının yeni bir yorumu sayılan bu ekolün piri Mevlana Halid'e intisap ediyor, talebeleri de Asya'dan Kafkasya'ya, Anadolu'ya ve Afrika'ya irşad vazifesiyle hicret ediyordu. 1818'de Mevlana Hâlid talebelerini İstanbul'a gönderdi, Halifesi Muhammed Salih'e başkentte açacakları dergâh için devlet ve adamlarından maaş ve bağış talep etmemelerini, onların peşinde bulunmamayı, dünya ehli ve idarecilerin yaptıkları gibi dünya malı toplamaya dalmamalarını yani irşada zarar verecek her türlü faaliyetten ve görüntüden uzak durmalarını nasihat etti.

Dönem Sultan II. Mahmud zamanıydı. Cezayir'den, Kafkasya'ya, Romanya'dan Hind Okyanusuna uzanan Osmanlı, iç ve dış problemlerle boğuşuyordu. Bir yanda Sırp ve Yunan isyanı bulunduğu bölgeyi ateş içerisinde tutuyor, beri taraftan ülke Rusya, İngiltere ve Fransa'nın sürekli tehdit ve tacizlerine maruz kalıyordu. Yirmi yıldır Mekke, Medine Vahhabilerin işgali altında olup Hâc bile yapılamıyordu. Osmanlı'nın her zor durumundan istifade etmiş olan İran, Doğu Anadolu'nun bir kısmını ele geçirmişti. Devlet-i Âli'nin bu kadarla iktifa ettiğimiz dış endeksli problemlerinin yanında içeride de büyük problemleri vardı. Balkanlar'da ve Anadolu'da büyük toprak sahibi âyanların, derebeyleri gibi kendi başlarına hareket etmeleri devlet otoritesini sarsmıştı. Bunlar halktan zorla ağır vergiler topladığından

toplumun huzursuzluğu had safhadaydı. Bütün bu dertlerin yanında her türlü yeniliği aleyhlerinde görüp devletin gelişmesine mani olan, eli silahlı yeniçeriler başkentte çeteler oluşturmuş, esnaf ve halka korku saçıyorlardı.

Yunanlılar 1821 yılında dış faktörlerin de katkısıyla Mora'da bir isyana kalkışmıştı. Bu duruma bir hayli öfkelen Sultan, isyanda payı olduğu düşüncesiyle sorgulanıp suçlu bulunan Rumların Fener Baş Patriği'ni kilisenin kapısında astırdı, isyanın liderleri bulundukları şehirlerde idam edildiler. Hassas konjoktüre aldırmayan Sultanın bu sert tavrı, isyana uzak duranları dahi olumsuz etkiledi. Nüfusun %25'i Rum olan başkentte dahil olmak üzere Osmanlı ülkesinin birçok yerinden önemli sayıda Rum isyana fiilen katıldı. Birçok zengin ve elit tabakadan Rumlar da çeşitli yollarla isyana önemli katkıda bulundular. Güçlü ilişkileri sayesinde abartarak aktardıkları haberler Avrupa medyasında geniş yer buldu. Bütün bunlar Avrupa kamuoyunun infialine sebep oldu, birçok Avrupalı gönüllü olarak yunanlıların safında savaşmaya Mora'ya geldi. Ve nihayetinde dünyanın en güçlü üç devleti İngiltere, Fransa ve Rusya tarihlerinde ilk defa birlikte hareket ederek Osmanlı'ya saldırıp donanmasını yok ettiler ve bu olayın sebep olduğu Rusya savaşı'nın hezimetıyla Edirne'nin dahi işgal edilmesi Yunanistan'a bağımsızlık yolunu açtı. Osmanlı Devleti'nin yaşadığı bu zor durumdan istifade eden Fransa, Barbaros Hayrettin'in Osmanlı'ya hediyesi olan Cezayir'i pervasızca işgal etti.

Son derece otoriter bir hükümdar olan Sultan Mahmud'un verdiği kararı, etrafında değiştirebilecek bir kudret yoktu. Ancak verdiği kararlarda etkisi olan yakın çevresinden bir dönem en önemli müşaviri konumundaki Said Halet Efendi vardı. Padişah gibi Mevlevi olan Said Halet Efendi, meşrebinin avantajı ve zekasıyla kendini sultana kabul ettirmişti. O, 1815-1823 yılları arasında devletin önemli kararlarında padişahın en yakınındaki isimlerden biriydi. Sultanla baş başa sohbet eden, dertleşen yakın dostuydu. Halidilik İstanbul'da yayılmıştı, ancak aynı tarikatten oldukları Nakşibendiliğin Müceddidiye mensupları tarafından dahi sıkça eleştiriliyorlardı. Birçok sufi kesim ve topluluk, Halidileri sözlü ve yazılı hedef alıyordu. Özellikle Baş Müşavir Halet Efendi boş durmayıp Halidiler konusunda padişaha sürekli telkinler verip, onlara karşı temkinli olmasını tavsiye ediyordu. Her tarafta hızla kök salan bu hareketin ileride devletin başına iş açabileceğini söyleyerek sultana birçok ihbar mektubu sundu. Danışman, “Şeyh Hâlid ve halifelerinin amacının “fesad”tan ibaret olduğu bilinse de pek çok kişi bunların görünüşlerine aldandıklarından fesad tohumlarını ortaya çıkarmak için fırsat aramaktadırlar. Hatta araştırmaya göre ileride mehdilik davasına teşebbüs edebilecekleri anlaşılmıştır...” diyordu. Günümüzdeki daniiman krizine ne kadar çok benziyor.

Nihayet 1822 yılında II. Mahmud Han, Bağdat Valiliği'nden Mevlana Halidi hakkında soruşturma yapılmasını emretti. Bunun üzerine tarikatın merkezi olan dergâhta sıkı bir kontrol ve tahkikat yapıldı.

Devletin bu tavrına üzülen Halidi Bağdadi Hz.leri, has talebeleriyle Bağdat'ı terk edip Şam'a yerleşti. Bağdat Valisi Davut Paşa ise incelemeler sonrası İstanbul'a şöyle bir rapor gönderdi: "Mevlâna Halid'in gayesi Sünnet-i Seniye'yi ihya ve talebelerini irşad etmektir. Onun tavır ve hizmetlerinden anlaşıldığına göre, dünyaya kat'iyen temayülü yoktur. Mevlâna siyasetten itina ile kaçınmaktadır. Hattâ, Mevlâna Halid'in hiçbir zaman devlet işlerine karışmayacağını da taahhüd ederim." Gülen'in 9 yıl yargılanıp beraat ettiği davaya benziyor.

Mevlana Halidi Hz.lerinin uzlaşmacı kimliğine rağmen özellikle Halet Efendi'nin sebep olduğu menfî yaklaşım, Hazrete bağlı olanların gözünden kaçmıyor ama bu durumu sinelerine atıyorlardı. Halidiler, bitmeyen akıl almaz ithamlardan ve sürekli devlet takibatından bunalmışlardı, sonunda hocalarından Halet Efendi'ye beddua etmesini isterler. O ise bunu yapmayacağını söyler ve "biz onu pirine havale ettik" der. Ve 1823 yılında Padişahın mahrem dostu, aynı meşrebin yolcusu, sadrazam ve vezirlerin dahi kendisinden çekindiği Halet Efendi gözden düştü. Tarihçiler buna sebep olarak müşavirinin tavsiyesiyle yapılan uygulamaların aksi sonuçlarını padişahın artık görüp kabul etmek zorunda kalmasıdır der. Halet Efendi önce Mevlana Celaleddin'in beldesi Konya'ya sürülür. Böylece onun gazabından çekinen devlet adamları ve saray personeli, sâbık müşavirin yokluğunda yaptığı işler hakkında padişaha ihbarlarda bulundular. Yıllarca birçok mahfilde, diz dize sohbet edip kader dostu kabul ettiği kişi hakkında,

anlatılanlar Padişahı hayrete düşürmüştü. Yaptırdığı soruşturmalar sonucunda iyice hiddetlenen Padişah, Halet Efendi'yi sürgün ettiği Konya'da idam ettirdi. Mevlana Halid, 1927'de Şam'da vebadan vefat etti. Tüm mücedditler gibi gurbette mazlum öldü.

Bu arada Mevlana Halid'e, ölmeden evvel İstanbul temsilcisinin kendi adına bağımsız hareket ettiği haberleri ulaşınca İstanbul halifesi Abdülvehhâb es-Sûsi'yi tarikatten uzaklaştırdı, İstanbul'daki cemaatin geneli de Hazretin bu tasarrufuna itaat etti. Her ne kadar es-Sûsi'nin bağımsız hareketi başarısızlıkla sonuçlansa da bu olay sadece tarikat içinde kalmadı ve Osmanlı yönetiminin dikkatini çeken bir tartışmaya dönüştü. Vazifeden alınması üzerine es-Sûsi ve bir arkadaşı, Halid-i Bağdadi'ye ve İstanbul'da faaliyet gösteren talebelerine yönelik devlete kimi belgelerle birlikte suçlamalarda bulundular. Hatta "ilhad ve fitneye" kadar varan ithamlarla, dinin hükümlerine karşı gelmelerinin yanında Sultan'a karşı hareket edeceklerine dair saraya mektuplar göndermişlerdi. Onları bu konuda yönlendiren Padişaha yakın kimileri, cemaati en iyi bilen birinin ihbarına itibar edilmesi gerektiği konusunda II. Mahmud'u ikna etmiştir. Kemalettin Özdemir üzerinden buhün Gülen ve cemaatı üzerinde yürütülen infaz operasyonuna benziyor.

Hâlidîler, 1828'de bir Ramazan günü Sultan'ın emriyle İstanbul'da sahip oldukları tüm müessese ve dergahlara devlet tarafından el konup Sivas'a sürüldüler. Bu sürgün tarikatın tarihindeki en

kapsamlı ve toplu sürgündür. Bu operasyon sadece başkentteki Halidiler için değil Osmanlının birçok şehrindeki temsilcileri ve müesseseler için de geçerliydi. Şam Valisine gönderilen emirle Halidilerin mekanlarına el konarak hepsini, Bağdat ve Süleymaniye'ye gönderilmesi istendi. Bu kadarla da kalınmayarak Bağdat valisine onları Bağdat ve Süleymaniye'de tutması ve içlerinden birinin halife olarak İstanbul veya başka bir yere gönderilmesine engel olması emredi. Bunun anlamı Hâlidîlerin sürgününün yeterli görülmeyerek tam anlamıyla tecrit edildikleridir. Görünüşe göre böylesine geniş kapsamlı bir sürgün ve tecridin sebebi onlar hakkındaki korkulardır. Çünkü birçok belgede Hâlidîler hakkındaki endişeler çok açık bir biçimde dile getirilir.

Mevlana Halidi'nin başlattığı bu yeni hareket her ne kadar devlet tarafından kısıtlayıcı politikalara maruz kalsa da sonrasında da dinamizmi ile günden güne büyüdü. Hatta müesseselerini kapatıp kendilerini sürgün ettiren Mahmud Han'dan sonra yerine geçen oğlu Sultan Abdülmecid, Halidilere son derece hürmet gösterip onları maddi manevi destekledi. Halidilerin ıslahatın bazı şekilci kalan yönlerini eleştirmeleri, dönemin kimi sufi kesimlerin garazı ve II. Mahmud'un kişiliğidir. Bu dönemde müntesipleri hızla artan bir tarikatın eleştirisi, yönetim tarafından kabul edilebilir bir şey değildir. Nakşibendi Tarikatı'nın Halidi kolu, günümüz İslam dünyasının neredeyse her köşesinde kabul görmüş durumda. Mesela Türkiye'de farklı isimler altında bildiğimiz

sosyal, siyasi ve ekonomik alanda çok etkili olan, birçok cemaat ve tarikat ehli Halidi meşreplidir. Mevlana Halidi Bağdadi, İslam Dünyası'nda pörsümeye yüz tutmuş olan Sünni akideyi, neşrettiği, talebeleri ve faziletiyle canlandırdı. Günümüzde yüz milyonlarca kişiye ulaşmış olan bağlıları, kalplerini ve gönüllerini onun sözleri ve eserleriyle besleyip hayatlarını şekillendiriyor. Bu yazıda Eyyup Ensar Uğur ve Doç. Dr. H. Ahmed Özdemir'in makalelerinden yararlanılmıştır. Tarih ibret alınmadığı sürece tekrara mahkumdur.

Yirmibirinci Bölüm

Göktürk'den Gülen'e Niyâzî-i Mısırî Zulmü!

17. yüzyılda Halvetiye tarikatının Niyâziyye veya Mısriyye kolunun kurucusu Niyâzî-i Mısırî ile eskiden beri yobazlık yapan softa “Medrese Kadızâdeleri” arasında bir fıkıh ve tasavvuf savaşı yaşanır. Kadızâdelerin fitnesi devleti ele geçirmiş ve Hak ereni üstadı ahir ömründe yaşına başına bakmadan Sultan fermanıyla 15 yıl Limni adasına sürdürmüştür. Bugün Gülen'e yapılan zulüm, bana Mısri'yi hatırlattı. Büyük bir sûfi ve tasavvuf edebiyatı ustası şairdir, Nesimî ve Fuzulî'yi aşmış, 2. Yunus Emre olarak

adını edebiyatımıza yazdırmıştır. Gülen'e ve cemaatına yapılanlarla 19. yüzyıl mücedditi Mevlana Halidi Bağdadi'ye Vezir Said Haleti ile II. Mahmud'un yaptığı devlet zulmü arasında olan benzerlikleri yazmıştım. 17. yüzyılda Mısri'nin başına gelenlerle bugün Gülen'e layık görülenler arasında inanılmaz paralellikler bulunuyor.

“Yobaz Kadılar”dan çektiği kadar kimseden çekmeyen Mısri, padişah ve halk tarafından çok sevilmesine rağmen aynen devleti kutsayan Said Nursi ve Fethullah Gülen Hocaefendiler gibi zulme, gadre uğrar. Çünkü Mısri, her yüzyılda bir geldiği bilinen devrin kutbu azamı, mücedditidir, asrın mürşidi, ruh yapıcısı, dine sokulan fitneleri temizleyip özüne kavuşturandır. Devletin din adamları bunu kaldıramazlar. Mısri, Bursa'da iken “kutbiyyet makamı”na ulaşır. Kadızâdeler kıskanırlar ve fitne kazanının ateşini yakarlar, Sultan IV Mehmed'ten 1666'da, “Sofiyenin devaranı ve dedegânın semâ'ları yasaktır!” fermanını verdikleri fetvayla alırlar. Bugün Hayrettin Karaman'ın verdiği fetvaya benzer biçimde, devlete yaslanıp, siyasetin emrine girmeyen İslam alimi Sufi Niyazi ve Halveti cemaatinin yok edilmesi, devlete nüfuz ve etki etme kabiliyetinden dolayı caiz hale getirilir. Halvetiliğin yaygın hale gelmesi bu zulmün neticesidir.

Halk halkalarında zikirler durdurulur, neyler susar, semalar semağlar ortadan kaldırılır ve tekkeler kapatılır. 1674'de Ayasofya Câmisi'nde bir Cuma günü Niyazi Mısri Hazretleri irticâlen ve coşkulu bir

vaazla İlâhî Aşkın yaşayışa geçişi olan Aşk ü cezbe zikrini anlatınca halk hıçkırıklara boğulur. Sultan mahfelinden olanları izleyen Sultan IV Mehmed tekkeleri kapatma yasağını derhal kaldırır. 1675’de Sadrazam Fazıl Ahmed Paşa, Mısri’yi tuzağa düşürür, Edirne’ye dâvet eder ve ne yazık ki Niyazi’nin açık eleştirilerini kullanan kadızâde fitnecileri Rodos adasına kalebend olarak sürülmesini sağlarlar. Kendisini adaya götüren Azbî çavuş, sâdık bir müridi olacak ve ölünceye kadar hizmet görecektir.

Rodos sürgününden sevenlerinin duasıyla kurtulup Bursa’ya döner. Ancak azılı düşmanı Vanî Efendi denilen kimse ve yandaşları, akıl almaz iftira ve tuzaklarla 15 yıl kalacağı Limni Adası sürgününü tezgâhlayıp gerçekleştirirler. 1691’de Sultan II Ahmed sürgünü kaldırır ve Bursa’ya döner. Ancak fitneci kadızâdeler durmak usanmak bilmez, Mısri’nin 78 yaşında bir Piri Fani olmasına bakmazlar. Ölümünden bir yıl kadar önce affedilmesini umursamazlar ve Bursa Kadısı’nın şikayeti üzerine Mısri tekrar Limni’ye gönderilir. Böylece 1693’de yılında tekrar Limni Adası sürgünü başlar ve burada aynı yıl vefat eder. Celvetiyye Tarikatı Selâmiyye kolunu kuran Selami Ali Efendiden tutun da Vanlı Vanî efendiye kadar taş yağmuruna tutulan bu eşi bulunmaz Gönül Dostu Kâmil Âşık, son seferinde Limni Adasına götüren gemi Anadolu kıyılarından açılınca göz yaşları içinde şu beyti okur: “Osmanlı sülâlesinin inkirazı için dördüncü semâya bir kazık çaktım! Bu kazığı benden başka kimse çıkaramaz!”

Asıl adı Mehmet olup, 12 Rebiülevvel 1027 / 8 Şubat 1618'de Malatya'nın şimdiki adı Soğanlı köyü olan İşpozi kasabasında dünyaya gelmiştir. Babası, yöresinin önde gelenlerinden Nakşbendiyye tarikatı mensubu Soğancızâde Ali Çelebi'dir. Niyâzî ve Mısırî ise mahlaslarıdır. Mısırî mahlası tahsilini Mısır'da yaptığından dolaydır. Çeşitli medreselerde eğitim görmüş ve farklı yerlerde tasavvuf bilgisini geliştirmiştir. 1655 yılında Halveti şeyhi Ümmi Sinan'dan hilafet alarak irşada mezun kılınmış, memleketin pek çok yerinde vaazlar vererek halkı irşad etmeye çalışmıştır. Şöhreti her yana yayılan Niyazî Mısırî, ordunun maneviyâtını yükseltmek için Sultan IV.

Mehmet tarafından Lehistan seferine götürülür. Hakkında ileri sürülen iftiralar sona Limni adasına sürülür ve burada onbeş yıl çileli bir hayat yaşar.

Türkçe ve Arapça manzum ve mensuron ciltten fazla eseri bulunmaktadır. Aruz ölçüsü ile yazdığı şiirlerinde genellikle Nesimî ve Fuzulî'nin, heceyle yazdığı şiirlerinde ise Yunus Emre'nin etkisinde kaldığı görülür. Divanı'nın yanı sıra, "Risaletü't-Tevhid, Şerh-i Esmâ-i Hüsnâ, Sûre-i Yusuf Tefsiri, Şerh-i Nutk-ı Yunus Emre, Risale-i Eşrât-ı Saat, Tahir-nâme, Fatihâ Tefsiri, Sûre-i Nûr Tefsiri" eserlerinden bazılarıdır.

Bugün fitnecileri, Gülen'e "ABD ve İsrail ajanı", "vatan haini" gibi iftiralar atarak, kültürler ve dinlerarası diyalog girişimlerini çarpıtarak fitneci kadızâdeler oldular. Ülkemizin 160 ülkede alının akı olan ve İslam'ın bayraktarlığını yapan tertemiz

insanlara şer atanlar cami duvarına işiyorlar ve Hak erenlerinden ahitleşme bedduası alıyorlar! İftiracı iftirasını ispatlıyamıyor. O devrin kadızâdeleri Mısri'yi gözden düşürmek için 'ilmi cifri' kullanmasını bahane ederler. Harflerin sayı değerlerinden mânâ çıkararak elde edilen bir ilimdir. Ebced : Arabça Eski Sâmi alfabesindeki harf sırasının sayı değerine göre tertiplenmesinden meydana gelen birinci kelime. Bu tertip İbrâni ve Süryânî Alfabesindeki harfleri içine alır. İbâredeki kelimelerin sırası ve harflerin rakam değerleri şu suretle gösterilmektedir. (Ebced) (Hevvez) (Hutti) (Kelemen) (Sa'fes) (Kareşet) (Sehaz) (Dazig) Bu sekiz kelime bütün huruf-u hecâ denen yirmi sekiz harfi içine almış ve sıra ile eliften gayn harfine kadar, birden bine kadar her harfte aşağıdaki sıra ile gösterildiği gibi değerler verilmiştir. Elif: 1, Bâ: 2, Cim: 3, Dal: 4, He: 5, Vav: 6, Ze: 7, Ha: 8, Tı: 9, Yâ: 10, Kef: 20, Lâm: 30, Mim: 40, Nun: 50, Sin: 60, Ayn: 70, Fe: 80, Sad: 90, Kaf: 100 Rı: 200, Şın: 300, Te: 400, Se: 500 Hı: 600, Zel: 700, Dad: 800, Zı: 900, Gayn: 1000. Şimdiki Arabcada alfabe bu sırayı tutmuyorsa da harflerin rakam gibi kullanıldığı zaman, yine eski sıraya uymak için Ebced sırasını da devam ettirmişlerdir. Hem birbirine benzeyen harfler bu sırada dizilmiştir. Eskiden İslâmlarda matematik ve fizikte bu harflerin rakam yerine kullanıldıkları biliniyor. Gazi Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Yayınlarında Doç. Dr. Ferhat Koca'nın 2002'de yayımlanan makalesinden uzun bir alıntı yaparak, konuya açıklık getirelim:

“Osmanlılar dönemi fıkıh – tasavvuf ilişkileri arasında mücadele uzun dönemli tarih perspektifinden bakıldığı zaman, iş hep ilhad ve tekfir denen dışlamalara kadar varmıştır. Bu iki disiplin arasındaki çeşitli gerginliklerin teorik temellerini vahdet-i vücud, hulûl, ilham, vesîle ve vâsıta, istimdâd, râbıta, Mehdî ve Mehdîlik, Hızır, hatmü’n-nübüvve, zikir, raks, semâ, deverân; kahve ve tütün vb. çeşitli keyif verici maddelerin kullanılması ve bazı giysilerin giyilmesi gibi konulardaki ihtilaf ve tartışmaların oluşturduğu görülür. Sorumluluk sahibi bu kişiler arasında; fıkıhçılardan Molla Fenârî, Zenbilli Ali Efendi, İbn Kemâl ve Ebüssuûd Efendi gibi şeyhülislâmlar; mutasavvıflar arasında ise her biri aynı zamanda zâhirî ilimlerde de büyük bir derinlik ve nüfuza sahip olan Dâvûd-i Kayserî, Bedreddin İbn Kadî Simavna, Abdurrahman b. Ahmed el-Câmî, Nûreddinzâde Muhyiddin Muhammed b. Mustafa, Aziz Mahmud el-Hüdâyî ve Bursalı İsmail Hakkı ve Niyazi Mısri gibi meşhur mutasavvıflar bulunmaktadır. Bu iki zümre arasındaki ilişkilerde sürekli olarak tek bir renk hâkim olmayıp karşılıklı geçiş ve uzlaşmalar yanında, bazı gerginliklere her zaman rastlanabilir. Bazı Şeyhülislâmlarımız sağlam sufidir.

Osmanlı devletinin kuruluş döneminde, Orhan Gazi tarafından, 1336 yılında inşaatı biten İznik’teki ilk Osmanlı medresesinin müderrisliğine atanan, medresede hadis ve fıkıh gibi dinî ilimler yanında, felsefe ve mantık gibi aklî ilimler de okutan ve Osmanlı devletinin dinî siyasetinin oluşmasında önemli etkileri bulunan Dâvûd-i Kayserî, aynı

zamanda İbnü'l-Fârız (ö. 632/1234), Muhyiddin İbnü'l-Arabî (ö. 638/1240) ve Abdürrezzâk Kâşânî (ö. 730/1329) gibi sûfîlerin geliştirip sistemleştirdikleri vahdet-i vücud nazariyesini benimsemiş ve yazdığı eserlerin hemen hemen tamamını tasavvuf ve felsefeye tahsis etmiştir.

Yine, ilk Osmanlı şeyhülislâmlarından Molla Fenârî (ö. 834/1431) tasavvufa karşı olumlu bakmış ve bu konuda Risâle fi't-tasavvuf, Şerhu Dîbâceti'l-Mesnevî, Misbâhu'l-üns beyne'l-ma'kûl ve'l-meşhûd fî Şerh-i Miftâhi'l-gayb el-Cem' ve'l-vücûd ve Sûfiyye'nin Libas ve Etvar ve Meslekine Dair İtirazlara Reddiye gibi çeşitli eserler yazmıştır. Geniş bir tasavvuf kültürüne sahip olan Şeyhülislâm Hoca Sa'deddin Efendi (ö. 1008/1599) Risâletü'l-Kuşeyrî ile Abdülkâdir-i Geylânî'nin menkıbelerine ait bir kitabı Türkçe'ye tercüme etmiştir.

Öte yandan, Şeyhülislâm Ebü'l-Meyâmîn Mustafa Efendi (ö. 1013/1604), Melâmî – Hamzavî şeyhlerinden İdrîs-i Muhtefî'nin (ö. 1024/1615)müritlerinden biri olduğu gibi, Şeyhülislâm Bahâî Mehmed Efendi (ö. 1064/1654) Nakşibendiyye veya Mevlevî tarikatına intisap etmiştir. Şeyhülislâm Çatalcalı Ali Efendi (ö. 1103/1692) tarikata mensup bir aile ortamında yetişmiş, babası Mehmed Efendi önce Nakşibendî şeyhi olmuş, daha sonra da Halvetiyye şeyhi Ömer Efendi'ye intisap ederek onun zâviyesinde uzun yıllar halife olarak bulunmuş, Şeyhülislâm Ali Efendi de tarikata ilgisi sebebiyle “Mecmau'l-Bahreyn” (İki

Denizin Birleştigi Yer) lakabıyla anılmıştır. Şeyhülislâm Sadreddinzâde Sâdık Mehmed Efendi ise (ö. 1121/1709) Cihangir Şeyhî Efendi'den inâbet almış ve tasavvufu ilgili olarak Risâle fi't-tasliye ve't-tarziye, Risâle fi beyâni fazîleti zikri'l-hafî ale'l-cehrî adlı eserlerini yazmıştır. Diğer taraftan, şeyhülislâmlardan Feyzullah Efendi (ö. 1115/1703) Halvetîlik yanında, Nakşibendiyye tarikatına da intisap, Vassaf Efendizâde Mehmed Es'ad Efendi (ö. 1192/1778) sûfî meşrep bir şeyhülislâm iken, Feyzullah Efendizâde Mustafa Efendi (ö. 1158/1745), Mekkîzâde Mustafa Âsım Efendi (ö. 1262/1846), Refik Efend (ö. 1288/1871) ve Musa Kâzım Efendi (ö. 1920) ise Nakşibendî tarikatına bağlanmışlardır. Bunlardan Şeyhülislâm Musa Kâzım Efendi, Şeyh Bedreddin'in Vâridât'ı ile Mehmed Cemâleddin Nûri Efendi'nin yazdığı vahdet-i vücûdun tahkîkine dair bir risalesini Türkçe'ye tercüme etmiştir.

XVII. Yüzyıl tasavvuf – fıkıh ilişkileri bakımından önemli olaylardan bir kısmı da asıl adı Mehmed Niyazî olan Niyazî-i Mısırî etrafında cereyan etmiştir. Devletin, başından beri başarıyla sürdürdüğü fıkıh – tasavvuf ve fukahâ – meşâyih arasındaki denge politikasının, çeşitli dönemlerde bozulmuş olmasının da bu olayların artmasında etkili olduğu söylenebilir. Mesela, güçlü bir padişah olan IV. Murad (ö. 1049/1640) bir yandan toplumsal hayatın düzenlenmesi hususunda Kadızâdelilerin katı görüşlerinden ilham alırken, diğer yandan da Sivâsîlere karşı saygı ve hürmette kusur etmemiştir. Ancak, bu denge politikasının devam ettirilemediği

veya dengenin taraflardan biri lehine bozulduğu dönemlerde, fukahâ ile meşâyih arasındaki kamplaşmalar ve gerginlikler artmıştır. (Bugün Ak Parti, bu sağlam dengeyi bozmuştur. FA)

XVII. asırda, IV. Murad devrinin (1623-1640) başlarından IV. Mehmed'in saltanatının (1648-1687) sekizinci yılına kadar yaklaşık otuz küsur yıl süren ve “dinde tasfiyecilik (puritanizm)” adı verilebilecek bir hareket başlatan Kadızâde Mehmed Efendi adlı vaiz etrafında gelişen olaylar, bu dönemin fukahâ – meşâyih ilişkilerini en çok gerginleştiren etkenlerden biri olmuştur. Birgivî Mehmed Efendi'nin sûfiler aleyhindeki görüşlerini benimseyen Kadızâde Mehmed Efendi, bilhassa Halvetî şeyhlerinden Abdülmecid Sivâsî (ö. 1049//1639)¹⁷⁴ ile tarihe “fakılar ile sofular mücadelesi” olarak geçen sert tartışmalara girişmiş ve bu mücadele, adı geçen iki şahsın ölümünden sonra da Kadızâde taraftarı Üstüvânî Mehmed Efendi (ö. 1066/1655'den sonra) ile bazı tarikat şeyhleri arasında giderek şiddetini artıran bir biçimde devam etmiştir.

İki liderin ölümünden sonra ise, bilhassa Kadızâdelilerin bayraktarlığını yapan Arap asıllı Ayasofya vâizi ve “sultânü'l-vâizîn”, “padişah şeyhi” gibi sıfatlarla ünlenen Üstüvânî Mehmed Efendi ile Fatih vâizi Şeyh Veli, Yeniçerilerin Orta Camii vâizi Hüseyin Efendi, Hurşid Çavuşoğlu, Türk Ahmed, Uşşâkî oğlu Macuncu Hamza ve Köse Mehmed gibi bazı vâizler büyük bir kampanya başlatarak, devrin şeyhülislâmı Zekeriyazâde Yahya Efendi (ö.

1053/1644) başta olmak üzere vezirleri suçlamaya, şeyh ve dervişlerin dinsiz olduklarını yaymaya başlamışlardır. Bu arada, 24 Eylül 1656'da, Fatih Camii'nde müezzinler makamla nat-ı şerif okurken bir grup Kadızâdeli onlara saldırmış, camide kavga çıkmış, kendilerine engel olmak isteyenlere karşı silahla mukâbeleye karar vererek, Fatih Camii'nde toplanmak üzere taraftarlarına haber göndermişler ve ertesi gün kalabalık gruplar halinde camiye gelmeye başlayan Kadızâdeliler sokaklarda rastladıkları Mevlevî, Halvetî, Celvetî ve Şemsî şeyh ve müritlerine, "Tahta tepenler, düdük çalanlar" şeklinde çeşitli tahkir edici sözler söyleyerek, onları tecdid-i imana davete ve direnenleri de "kafir" olarak ilan etmeye başlamışlardır.

Olayı haber alan yeni sadrazam Köprülü Mehmed Paşa (ö. 1072/1661) onlara nasihatte bulunmuş ise de söz dinletememiş, bunun üzerine ulemâyı toplayarak konuyu görüşmüş ve âlimler Kadızâdelilerin iddialarının geçersiz (bâtıl) olduğunu ve "İkâz-ı fitneye bâis olanların cezaları tertib olunmak lazım idüğü"ne dair fetva vermişlerdir. Köprülü, durumu sultan IV. Mehmed'e arz ederek olay çıkaranların katilleri hususunda ferman almış, ancak yeni olaylara yol açmamak için Kadızâdelileri öldürmeyip, Üstüvânî Mehmed Efendi (ö. 1066/1655'den sonra) ile Türk Ahmed ve Divâne Mustafa'yı Kıbrıs'a sürmüş ve böylece Kadızâdeliler hareketi fiilen sona erdirilmiştir."

Özetle, tarih tekerrür ediyor, Vehhabi ve Şii İslam'ı ile savaşılan Gülen dışlanıyor!

Yirmi ikinci Bölüm

Göktürk varken, Türklere Zebani Lazım Değil

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Ottawa Büyükelçiliğimiz ve Toronto Konsoloslğumuza, “Türk okullarını kötüleyin, paralel devlet örgütünü ve lideri Fethullah Gülen’i Kanadalı yetkililere anlatın” diye kriptolu veya resmen açık bir mektup gönderildi, diplomatlarımıza yardımcı olmak için bazı tiyolar yazayım, sevaptır!

Kanadalılar İngiliz ve Fransız devletçiliğinden, Orta Çağ’ın “cadı avları”ndan geliyor, epey şüphecidir, öyle kolay kolay ikna olmazlar! Akla, mantığa yaklaştırmak için Kanada tarihinden örnekler vererek Ankara’da yaşanan “paranoyak tavrı” izah edebilirsiniz! Mesela, “sizde de paralel devlet var, Katoliklere daha Kanada kurulmadan önce ayrıcalıklar vermeniz hukuka ve anayasaya aykırı” diyebilirsiniz! “Neden Katolik okullarına destek veriyor, devlette kadrolaşmasına fırsat tanıyorsunuz, devletinizin altını oyuyorlar tesbiti”, mükemmel ve zekice olur; Gülen’in “paralel devlet” yapılanmasına ‘çok’ oturuyor! Hem 1998’de Papa Jean Paul ile Gülen Vatikan’da görüşüp el sıkıştığına göre, pekala

Katolikler ve Güleciler elele verip “Kanada devletini ele geçiriyor” olabilir! Bu dinlerarası, kültürlerarası diyalog mu nedir neyse artık, adamlar sizin elit bürokrasinizle sık sık görüşüyor, “paralel güç kuruyorlar” filan dersiniz!

Ciddi ispiyonlama seanslarına ve ziyaretlerinize biraz espiiri katmalısınız ki, muhataplarınız sizin saçmalıklarınıza gülebilsin, “bir üçüncü dünya ülkesinden ancak bu beklenirdi” diye içinden hiç olmasa kakır kakır sırıtsınlar, yüzünüze ise yapmacık biçimde gülücükler dağıtsınlar!

Meşhur bir siyasi fıkra vardır, yerinizde olsam bunu anlatırdım: Bush bir gün ölmüş ve (doğal olarak) Cehennemde gitmiş. Cehennemde her milletin ayrı kuyusu olduğunu ve o kuyuların başında bekleyen zebanileri görmüş. Yanındaki baş zebaniye soru soran gözlerle bakınca, baş zebani hemen açıklamış:

Efendim bu gördüğünüz Almanların cehennem kuyusu. Cehennemlik tüm Almanlar bu kuyudaki kaynar suda yanarlar. Eğer kafasını sudan çıkarmaya kalkar olursa, kuyunun başında bekleyen zebanilerimiz onları kargılarıyla cehennem dibine bastırırlar. Fransızların, Japonların, Çinlilerin kuyuları böyle devam edip gidiyor.

Bush, Amerikalıların kuyusuna doğru ilerlerken, başında zebani bulunmayan tek bir kuyu olduğunu görmüş ve hayretle sormuş: Bu kuyu kimin kuyusu, bakın ne güzel başında zebani bile yok. Ne medeni bir

millet; demek ki bunlar hiç kaçmaya falan yeltenmiyorlar? Usul usul cezalarını çekiyorlar?

Baş zebani şöyle bir sırtmış ve cevap vermiş: Hayır efendim sandığınız gibi değil. O Türklerin cehennem kuyusudur. Onlar aslında hep kaçmaya çalışırlar ama oradan asla kimse kaçamaz. Çünkü ne zaman aralarından birisi kafasını sudan dışarı çıkarmaya kalksa, diğerleri hemen onun bacaklarına yapışır ve onu en dibe çekerler. Biz de o yüzden buraya nöbetçi bile koymaya gerek görmeyiz. Çünkü Türkler içlerinden bir kimsenin yükselmesine asla izin vermezler!

Uçuk bir fıkra ama ne kadar da “bizi” anlatıyor değil mi? Hayırlı yapılan her işi engelleme kültürü elbette sadece Türklere özgü bir husus değil. Hayırlı işlerin şeytani bol olur!

Sufi kültüründe ve İslami gelenekte, ‘her şeyde hayır vardır, Allah, şerleri hayreyle, görelim neyle, neylerse güzel eyler sabrı ve metaneti’ vardır. Hikmeti anlamak için zaman en iyi ilaçtır. Ak Parti partizanları, “cemaat başbakanı sattı” diye veryansın ediyor, oysa yeni Türkiye’yi yolsuzlukların dibine kadar batmış siyasi ve bürokratların kuramayacağını ıskalıyorlar. Bu nedenle Gülen’in “beddualaşma” diye lanse edilen “ahitleşme resti” ve haksızlığa karşı zulmeden varsa sağlam durma mertliği, ülkemizin demokrasisinde bir milat ve kilometre taşı olacaktır. Sosyoloğlara ve tarihçilere biraz zaman verin, lütfen! Konumuza dönelim.

Diplomatlarımızın, Hizmet Hareketi “devletin akıncı beyi” değil, “derin devletin ajanı” hiç değil tam tersine “paralel devlet” demesi, 17 Aralık ve 25 Aralık “Büyük Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonlar”ı öncesi olsaydı, cemaat aleyhine olurdu. Bugün ise lehine olur ve önünü açar. İktidarı yarı yarıya paylaştığı imajı uyandıran ve ağzı ile kuş tutsa bu sakat duruşu değiştiremeyecek cemaatı diplomatlarımızın kötülemeleri faydalı olur. Türk diplomatının hizmeti tavsiye etmesi ve övmesi daha kötü olurdu! Şimdi tüm dünya cemaatin bir sivil toplum örgütü olduğunu, halkın oyunun yarısını alarak gelmiş güçlü bir iktidarı bile yanlış yaptığı zaman uyarabildiğini ve bedel ödediğini görüyor. Hizmet Hareketi tüm dünyaya rüşdünü ispat ediyor, bağımsız ve özgür olduğunu haykırıyor. Yapılan bunca tezvirat, iftira ve aşağılamanın getirisi daha büyüktür! Kimse devletin emir eri sözde sivil toplum örgütü ile çalışmaz, ciddiye almaz.

Üç sene önce Kanada Başbakanı Stephan Harper’ın Kanada’daki diasporaları kontrol ve idare etmekten sorumlu kıldığı üst düzey bir danışmanı ile görüşüyoruz. İlk sorusu şu oldu: “Fethullah Gülen Türk devletinin gizli ajanı mı, Hizmet hareketi devletin lobicilik gücü mü?” Doğrusu böyle bir soru beklemiyordum, ne cevap vereceğimi şaşırdım. Karşı soruyla zaman kazanmaya çalıştım ve “siz ne düşünüyorsunuz?” diye sordum. Cevap tarihiydi: “Google’da araştırma yaptım, karşıma bu soruma neden olan olumlu ve olumsuz pek çok site, köşe yazısı ve akademik makale çıktı. Saatlerce okudum,

edindiğim izlenim, Gülen ve takipçilerinin kesinlikle devlet ajanı olmadığı ve sivil toplum gücü oldukları oldu. Bu görüşümü size teyit ettirmek için sordum, yoksa öküz altında buzağı aramıyorum.”

İnsaf ve vicdan işte böyle bir şey! Cemil Meriç’in sözüdür: “Çıkar olan yerde vicdan susar...”

Cemaatı infaz ve kredisini bozma ve yıpratma operasyonu ülkemizde aslında bir darbe olduğunu gösteriyor. Başbakanın arkasına saklanan Ergenekoncular intikam alıyorlar! Bu ifrit ve kesif ortamda, diplomatlarımızın Hizmeti kötülemesi pek çok ülkede açılması engellenen kırk civarında okulun açılmasına sebep olabilir. Bazı ülkelerde Hizmet Hareketi çok devletçi gözüktüğü ve Ak parti hükümeti ile beraber hareket ettiği için tırpan yemiştir. Kanada’da 2003 yılında Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül’ün başbakan iken gönderdiği kriptolu bir Dışişleri mektubu eski Ottawa büyükelçimiz Aydemir Erman benimle paylaşmıştı. Gül, Hizmet’e kefil oluyor ve büyükelçimize “ortak çalışın” diyordu. Çok şaşırmıştım. Büyükelçi Erman, mektubun gereğini istemeye istemeye yapmış, sözde “Kemalist ve laiklik” bir federasyonun devlet destekli bütçesini ise kesmişti. Oysa ben hep tokat yemeye alışmış bir neslin evladydım ve ‘linç edilme’ beni kamçıliyordu. Cemaate saldırı, Hizmetin büyümesi ve hicret, AKP’nin ise çöküşüdür...

Yirmi üçüncü Bölüm

Göktürk'ün Parabol Devleti Çöküyor

Paralel ve gizli devletleri 2. Dünya savaşından sonra NATO ülkelerine yerleştiren Amerikan derin devleti, Gestapo ve SS ajanlarını kullanmıştır. Başındaki isim Gehlen, 300 SS ajanı ile CIA emrine girdi ve 1979'a kadar hizmet etti. Paralel devlet tarifini 2. Dünya Savaşı yılları sonrasında dünyada ilk defa tanımlayan kişi, Amerikalı tarihçi Robert Paxton'dır, onun tanımına göre 'devlet içinde devlet', aslında yıllardan beri bildiğimiz despot derin devletten başkası değildir. Derin devletleri, emperyalizm sınırları dışına çıkmasını diye NATO'nun kurduğunu, yönlendirdiğini, gerektiğinde kadroları değiştirdiğini sağır sultanlar bile duydu.

1996'daki Susurluk kazasına kadar paralel veya derin devlet konusunda Türk kamuoyu kararsızdı. "Derin devlet"ın kökenine dair en az iki teori vardı: Kimilerine göre "derin devlet"ın kökleri Soğuk Savaş döneminde NATO'ya üye ülkelerde oluşturulan ve CIA tarafından yönetilen ve finanse edilen istihbarat ve silahlı operasyon örgütlerine dayanır. Bu örgütün Türkiye'deki adı "Kontrgerilla"dır. Ondan ilk kez 1974 yılında merhum Başbakan Bülent Ecevit söz etmiştir. Başkalarına göre ise "derin devlet" köklerini, Osmanlı devletinin son yıllarında İttihat ve Terakki yönetimi tarafından kurulan gizli istihbarat ve askerî operasyon örgütü olan "Teşkilat-ı Mahsusa"dan almaktadır. 2007'den beri paralel devlet, Türkiye'de geçmişte kullanılan 'derin devlet', 'Gladio', 'Ergenekon' kavramlarının bugünkü hali olarak tanımlanabilir. Gladio'nun Türk devletindeki hali ise, 'Ergenekon', şimdi ise adı 'Göktürk' yapılanmasıdır.

Ancak Ergenekon yapısı AK Parti'nin iktidara gelmesi ile de iktidar bloğunda bölünmeyi beraberinde getirdi. Özellikle 2007'deki seçimler ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden sonra Ergenekon yapısı olarak tanımlanan paralel devlet, temel stratejisini değiştirmede; ancak Paralel devletin erkini elinde bulunduran güçler değişti. Kemalist statükocu elitin yerini Türkçü İslami muhafazakar statükocu elit aldı. Bu paralel yapılanmanın yeni sahipleri ise getirilmiş Kemalist statükodan arta kalan ve yeni devlet yapısı ile uzlaşan askeri ve sivil bürokratik kesimlerle AK Parti'nin muhafazakar İslami elitiydi. AK parti, bir parti devleti oluşturmaya yöneldi, buna

en yakın örnek Hitler'in yapılanması veya Atatürk'ün tek parti dönemi CHP'si idi.

Cemaat siyasetin ve oligarşinin emrine girmedeği için bu yeni yapıyla uzlaşmadı ve tasfiye edilmek için düğmeye basıldı. 7 Şubat krizi, derin oligarşinin truva atıdır ve cemaat ile AKP'yi ayrıştırarak AKP'ye tamamen kendi emrine almaları için dizayn edilmiştir. 2010 yılında MİT'in cemaatı terör örgütü listesine alması, 4800 takipçisini fişlemesi, dinlemesi ve izlemesine onay veren AKP eliti, Ankaralaşmıştır. 2010 referandumu ve 2011 seçiminde ayrışma öncesi son goller cemaat tarafından atılsada, 2011 yazından itibaren derin oligarşi cemaat memurlarını devletten temizlerken, öte yanda zenginleşen ve kirlenen AKP'nin paragöz elitlerini tepe tepe kullandı. Parti devletinde liderin egoist olması tercih edilir. Hitler'i Almanya'da iktidara getiren dış gücün Büyükdede Bush ile Yahudi zenginleri olduğu hep gizlenir. Hitler aslında zayıf Yahudileri yok ederek ve korkutarak tüm Yahudileri yeni kurulacak İsrail'e postalamaya çalışan bir emir eriydi. Ancak kantarın topuzu bir defa firavunun eline geçmeye görsün, fitneyi durdurmak kolay değildir.

Parti devleti tanımına en uygun paralel devleti Hitler, faşist Nazi Almanya'sında Gestapo diye bilinen bir siyasi polis teşkilatı ile kurdu. Seçimlerle iktidara geldi ve tek başına güç elde ettiği anda güç zehirlenmesi yaşadı. Bugün istihbaratı tek elde toplayan ve muhaberat devleti kuran Erdoğan gibi Hitler'de Gestapo ile devlete paralel bir 'gizli devlet

polisi' oluşturdu. Devlete değil Hitler'in partisine hizmet eden Gestapo'nun en mühim görevi siyasi casuslar ile muhalifleri bertaraf etmek olmuştı. Ayrıca bir diğer paralel devlet yapılanması olan SS'ler gibi fakir Yahudiler, Çingeneler ve homoseksüellere yönelik soykırımda olağanüstü yetkilerle görev almışlardı. Kin, nefret ve öfke dili kullanıyor, toplumu ötekileştiriyorlardı, Almanlar büyülenmiş gibiydi, Hitler güçlü bir hatıpdı.

Gestapo ve SS, devlet içinde resmi yapılar olmasına rağmen raporlamalarını devletten çok Nazi Partisi'ne vermiştir ki paralel devlet tanımlamasını en çok hak ettiği unsur budur. MİT, bugün AK Parti ile devleti birbirine karıştırdı, başbakanın yanlışlarını örtbast etme derdine düştü. Zaten paralel devlet kavramının en ince mevzusu budur. Paralel devlet denilen şey, aslında derin devlet kadar gizli bir şey değildir. Devleti esir almış bir siyasi parti organizasyonu için hizmet eden bir unsurdur. Almanya örneğimizde bu unsur Nazi Partisi'dir. Türkiye'de AKP paralel devlet partisidir. Gestapo gibi SS'ler de ordudan ve klasik polisten çok daha fazla yetkilere sahiptiler. SS'ler 'özel olarak yetkilendirilmiş' birimlerdi. Ne var ki SS'ler de devlet içinde devlet olmamışlar ve devleti ele geçirmiş olan siyasi organizasyonun ideolojisi gereği devletin içinde devlet gibi hareket edebilmişlerdir. Onlara bu özgürlüğü sağlayan ise devleti ve kurumlarını ele geçirmiş olan Nazi Partisi'ydi. AKP, devlet kurumlarını tek tek ele geçirerek yandaşlarına dağıttı, toplumda yanlışla

direnecek hiç bir güç kalmadı, çünkü Gestopa ve SS başlarını ezdi, zalimce muhalifler yok edildiler.

İtalyan faşistlerinin ‘kara gömleklileri’ de bir diğer çarpıcı örnektir. Onların da görevi muhalifleri susturmak, sindirmek, yok etmek ve ortadan kaldırmaktı. Paralel parti devlet örneklerinin karakteristiği evrensel, ulusal hukuk standartlarına uymak zorunda olmamalarıydı. Yargısız infaz yapabilirdi. Kurdukları devlet destekli medya kara propoganda yapar, hedef gösterir, SS tetikçileri hemen öldürürdü. Derin devletlerden farklı olarak bu infazlarını aynı faşizmin ele geçirdiği medya vasıtasıyla halka “hukuk standartları” içinde sunabilme kabiliyetleriydi. İnfaz ettiklerini, çoktan ele geçirilmiş faşist medya kanalları ile kolaylıkla vatan haini ilan ederlerdi. Soğuk savaş sonrası türeyen derin devletler, infazları çaktırmadan işlerken, hatta suçu başka unsurlar üzerine atarken paralel parti devletleri herkesin gözü önünde her türlü cinayeti işlemekte özgürdüler. Bu cinayetler bazen bildik cinayetler, bazen hukuk cinayetleri olabiliyordu. Yüzsüzdüler. Devleti korudukları için Gestopa ve SS subayları hep vatansever olduklarını iddia edeceklerdi.

İstihbarat devletinde parti tek hakimdir, bazen sivil teşkilatlar, STK’lar ve hatta dini bazı cemaatler de bu güce tapar, korkar ve işbirlikçi sınıfa girebilir. “Öl de ölelim, gir de girelim” diye yırtınan herhangi bir siyasi partinin gençlik kolu da paralel devlet olabilir ki yine bunun en meşhur örneği Nazi gençliğidir. Hitler’in yaptığı seçim meydanları ve salonlarda Nazi

gençliği vardır, Hitler'in halk ile irtibatı kopartılmıştır. Tıpkı AKP ve Erdoğan örneği gibi. Erdoğan'ın konuşma yapacağı yere 3000 AKP gençliği alkışlasın diye götürülüyor ve liderin gözü boyanıyor. Krala çıplak olduğunu kimse söylüyemiyor. Dört beş danışmanla her şeyden haberdar olduğunu sanan lider yalnızlaşıyor ve kaybediyor.

Öte yandan, boğazına kadar siyaset ve ticarete batmış, buna rağmen “biz hayır yapıyoruz” diyen çıkarıcılar, nemalananlar, öküz lider Hitler ölene kadar diktatöre güya ölümüne bağlıdırlar, basiretleri, ferasetleri yoktur. Aslında para bol olduğu için ‘emret komutanım’ edasında olan bu tiplerin onurları, şerefleri, hele hele şahsiyet ve kimlikleri hiç yoktur. İki dakikada taraf değiştirebilirler, renk değiştirmede buka lemonları, vahşilikte sırtlarını geçerler, dişleri olsa yamyam olur kardeşlerini yerler. İnsaf ve vicdanları hiç yoktur. 2. Dünya savaşında 50 milyon insan öldü, sebebi Hitler'in nefret ve kin diliydi.

Bizimki gibi tek parti devletlerinde ise, istihbarat teşkilatları dışında paralel devlet olmaz. Özel Harp ne derse o olur. Cemaat gibi toplum yararına çalışan, eline silah almamış sivil toplum örgütlerinden paralel devlet çıkarmak iğne deliğinden deve geçirmekle eşdeğerdedir. Para, makam, güç, yargı, polis, istihbarat, ordu elinde olan güç tek adamsa paralel devleti kolayca kurabilir. Kısacası, bizzat hükümetin başı olan şahsın isteği ve emri doğrultusunda devletten yetkili birtakım işler çeviren yapılanmalara ‘paralel devlet’ denir. Paralel devletler

hükümet aleyhine işler çevirmezler. Siyasi emrinden kimse çıkamaz. Cemaat, siyasetin emrine girmeyerek aslında herkese paralel devlet olmadığını ispatladı. Cemaata derin devlet hiç denilmez ama AKP'ye olsa olsa “parabol devlet” denilebilir.

Türkiye’de siyasal olarak iktidar olan bir yapının ‘derin devlet’in onayını almadan ya da onunla uzlaşmadan iktidara gelmesi, bunca kirlenmişlikten sonra helede iktidarda kalabilmesi çok zordur. Dolayısıyla AK Parti’nin derin devlet ya da paralel devlet ile bağı söz konusudur. Şimdi bu bağla ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Derin devlet veya paralel devlet denilen bu oluşumlardan ülke olarak temizlenmek gereklidir. Devletin derini yada paraleli olmaz, olmamalıdır. Demokrasi, özgürlük ve insan hakları olan, kolluk kuvvetleri dürüst işleyen, işletilen, tarafsız ve adil bir yargı ve hukuk devleti üzerinde durulması, olması gerekendir. Cemaat, Hitlerizm’e giden ülkedeki yanlışlara dur diyebilen cesur yürektir.

Parabol parti devletine artık bir son verelim! Sandıkta alınan halkın iradesi yetkisi suistimal edilmiş ve AKP Hitlervari hareket eden liderine teslim olmuştur. Onca yolsuzluktan sonra istifa ettirilen, başbakan da istifa etsin, o yaptı diyen eski bakan Erdoğan Bayraktar’ın özrü buna en açık delildir, zira parti devletinde lider hata yapmaz ve eleştirilemez. Bu partiden bu ülkeye artık hiç bir hayrın gelmesi beklenemez. İşte bu nedenle AK Parti önümüzdeki seçimlerde diz çökecektir ve halk emanet oyunu geri alacaktır.

Yirmi dördüncü Bölüm

Göktürk, Hz. Ömer Adaleti'ni Unutturdu

Milli Görüş camiası ile tanışmam 1970'li yıllara dayanır. Hemşerimiz Çorumlu yazar Sadık Albayrak baba dostuydu, babamda merhum Erbakan'ın ordudaki tek tük adamlarından biriydi. Dolayısıyla

çocukluğum Seyyid Kutub, El Mevdudi okuyarak geçti, Hilal dergisinin 1960’larda çıkan 12 yıllık 12 ciltlik fasiküllerini defalarca hatmetmiştim. Malatya’da merhum Muhammed Said Çekmeğil’in talabesi olarak hidayete eren babam merhum Turgut Özal’a kadar sıkı “Erbakancı”ydı. Siyasal İslam tarafından zehirlendiğimi henüz bilmiyordum.

Beni “Erbakancı” çizgiden şakirdlik yoluna getiren tarihi olay 1979 Kabe baskını idi. 1984 yılına kadar bu olayı babamdan farklı duymuştum, Amerikalılar yaptı sanıyordum. İlk Işık evine 1984 başında Ankara’da Aşağı Ayrancı’da gittiğimde askeri bir lisede okuyordum ve sadece 15 yaşındaydım. İlk defa Risale dinledim ve teybe konan kasette ilk defa Fethullah Gülen Hocaefendi’yi duyuyordum. Ağlayarak konuşuyor, hıçkırıqlarla 1979 Kabe baskını 400 İranlının nasıl yaptığını anlatıyordu. Çok şaşırdım. Halbuki CIA oyunu değil miydi bu baskın? Müslümanların gazetesi, televizyonu yoktu, bir kaç İslami dergi vardı, onlarda bir Afganistan cihadı, bir Filistin cihadı tutturmuş mücahid ve yardım topluyorlardı. Gülen’in 1979’da İzmir İslam Enstitüsü’nde Milli Görüş’ün 500 adam toplayarak Amerikan kolejini Kabe baskını suçlamasıyla taşatutmasını eleştirmesi ve kendi talabelerini sokağa çıkmaktan men etmesi dikkatimi çekti. Neticede İranlı baskını yapmıştı, polis Milli Görüş şovunu dağıtmıştı. Ortada bir oyun vardı ve müslümanlar koyun olmamalıydı, basiretli olmalı ve zulüm etmemeliydi.

Milli Görüş ve Erbakancı yaklaşım askeri lisede müslümanları ikiye bölmüştü. Namazını gizli kılan, orucunu gizli tutan bizler İslami yaşantıya hoş bakmayan askeri okul yönetiminin hışımını üzerine çekmemeye çalışıyordu. Milli Görüşçü Ali ve Mikail ise açıkca devlete “tağut”, “şeytan”, “put devleti” diyor, bu sistemi yıkıp İslam şariat devleti getireceklerini ulu orta haykırıyordu. Afganistan savaşına mücahid yazdıklarını hayretle öğrendim, gençlik kolları lideri Recep Tayyip Erdoğan’a düzenli bilgi veriyorlardı. 2. Sınıftım ve bir alt sınıftaki İsa, Musa ve Adem’i bir üst sınıfta yer alan Ali ve Mikail’in kafaladığını öğrenince kan beynime sıçradı. Normalde bir üst sınıftaki abiye askeri lisede dayılanmak direk dayak yemek demektir. Aldırmadım. Ali ve Mikail’i öyle bir fırçaladım ki, tüm okul kavgamızı duydu. Hz. Ömer adaletiniz bu mu demiştim: “Gidin başka saf bulun, şakirdlerden el çekin.” İkilili bana, “sizin hocanız koyun yetiştiriyor, biz İslami cihada kahraman yazıyoruz” demişti. Utanmadan eklemişlerdi: “Okul yönetimi sizin gibi sümsük koyun müslümanları okuldan atmaz, bizim gibi mücahitlerle savaşır ve mağdur eder!” ‘Hz. Ömer’in adaletini size tekrar hatırlatacağım’ dedim.

Afganistan’da dönen dolapları henüz bilmiyorduk, El Kaida’yı CIA’nın kurdurduğunu, İslam ülkelerinden 30 bin mücahit genç topladığını ve bu görevin ülkemizde Erbakancılara verildiğini yıllar sonra öğrenecektim. İç güdümlerle, aklımla, vicdanımı kullanarak İsa, Musa ve Adem’i ellerinden kurtardım ama hep birlikte 1987’de okuldan atıldık. Şariat

devleti peşindeki mücahitler Ali ve Mikail ise mezun oldular. Dört yılda etraflarında beş kişi toplayamamışlardı, biz ise 23 kişi atıldık, geride bunun iki katı şakird bırakarak. 1996 yılıydı, Antalya’da askerlik muayenesi için gittiğim askeri birlikte Mikail’i tevafuken gördüm. Namazını gizli kıldığını, her an ordudan atılabileceğini söyledi ve askeri lisede iken bize yaptıkları zulümden dolayı özür diledi, helallik aldı. Atıldıklarını duydum, hemde YAŞ kararını hocaları Erbakan imzalamıştı. Etme bulma dünyası, kader adalet ediyor. 12 Eylül 2010 referandumunda cemaatin azmi sayesinde reforma evet denmesiyle bu arkadaşlar özlük haklarına kavuştular, biz ise yine mağdur kaldık. AKP için sadece kendi adamlarının hakları vardı, Hz. Ömer adaleti ölmüştü!

Mikail’e, biliyor musun veya hiç merak ediyor musun dedim, 1985’de sizin ellerinizden kurtardığım İsa, Musa ve Adem bugün neredeler ve şimdi ne yapıyorlar? İlgisizce başını salladı. Bırakır mıyım, anlattım: “Ben Azerbaycandayım, İsa Kazakistan’da öğretmen, Musa Balkanlar’da, Adem Bangladeş’te İslam davası için koşturuyor. Bize tepkisiz, Filistin ve Afganistan’a duyarsız, koyun müslümanlar dediniz , kuzu idik kurtların önüne attınız, yem ettiniz. Siz dört duvar arasında salon müslümanlığı, boş nutuklar, mitingler ve şovlarla güya cihad yaparken, bizim mağdur edilen bu garip arkadaşlarımız karın tokluğuna dünyanın dört bir yanında mazlumların, mağdurların yardımına, imdatına şov yapmadan yetişiyor.” Mikail başını önüne eğdi: “Haklısın Faruk.

Allah bizi af etsin, siz haklı çıktınız, dualarımız sizinle” dedi.

Aradan yıllar geçti ve bugün benzer bir oyun cemaata yine kendini mücahit zanneden “paragöz parti devleti” haline gelmiş “Milli Görüş artıkları” tarafından oynanıyor. Daha beş yıl önce AKP’yi “ABD Derin devleti ve Yahudi lobisi kurdu” diye kitap yazan Star yazarı Nasuhi Güngör TRT Haber Müdürü oldu. İran’ı 1980’lerde su yoluna çeviren, Milli Görüş’ün İrancı kanadının mücahit gençliğini Tahran’da yetiştirmekle görevli, Selam Gazetesi eski Yayın Yönetmeni Kemal Öztürk Anadolu Ajansı Genel Müdürü makamını işgal ediyor. Muta nikahını ülkemizde yaygınlaştıranların dik alası artık ülke iç güvenliğinden sorumlu “hafakan bakan” oldu. İran’ın 47 Üniversitesi diplomasına ülkemizde denklik verdiren, Van’da Tebriz Üniversitesi açtıran, 2000 İranlı hemşire ve hasta bakıcı işçi, 5000’de İranlı yabancı öğrenciyi ülkemize burslu getiren Beşir Atalay, Kürt sorununda “açılım diye saçılım, bölünme” politikasını yürütüyor. Amerikan Demokrat Derin Devleti’nin Erdoğan sonrası için seçtiği ve desteklediği iki isim MİT Müsteşarı Hakan Fidan ve Başbakan’ın Başdanışmanı Yalçın Akdoğan, “Suriye’nin Afganistanlaştırılmasından” ve ülkemizin doğusunun “Kürt kartıyla Filistinleştirilmesinden” sorumlu “CIA’nın müstamleke valisi” gibiler! Yaptıklarının hesabını elbette birgün vereceklerdir. İlahi adalete güvenelim. Hz. Ömer adaleti, zalimin tepesine kılıç gibi inecektir.

Afganlıların mücahit değil uyuşturucu müptelası, yetiştiricisi ve taciri, İranlıların dinle imanla alakası olmayan, Sünni İslam'ı yok etmeye yeminli kinci, müslümanlık düşmanı Pers nefretini temsil ettiğini anlamak için Kanada'ya gelmişleri görmem gerekiyormuş. İsraili, Yahudi ve Amerikalı iş adamlarıyla milyarlarca dolarlık işlere girenler, bugün cemaati kuzu sanıyor ve yine kurtların önüne atıyorlar! Utanmadan, "CIA ve MOSSAD damgası" vuruyor ve "vatana ihanet"le suçluyorlar. "Masayı, kasayı, nisayı" götüren, kirlenen, boğazına kadar çamura batmış, yolsuzluk bataklığında boğulanlar, Allah'ın davasını savunan Hizmet Hareket'ini üflemeyle söndüremezler. Allah nurunu tamamlayacaktır, zalimler, münafıklar ve kafirler istemesede...

Yirmi beşinci Bölüm

Göktürk'ün Rabıtası ve Ensarı

Göktürk'ün piyonu Erdoğan AK Parti, bir yandan Hizmet Hareketi'ne karşı rakip olarak devlet destekli Ensar, Birlik, Bereket ve TÜRGEV gibi vakıfları önplana çıkartırken, bir yandan da RABITA ile ilişkilerini örtbast etmek için cemaata “CIA ve MOSSAD’a çalışıyorlar” iftirası ve bühtanı atıyor. Bunu niye yapıyorlar? Arkalarında kimler var? Daha dün kadar derin Göktürk, Rabıta'nın Türkiye'deki adamlarına “irticacı” damgası vururken, bugün neden ele ele kol kola cemaatı yıkmaya çalışıyorlar? Hizmet'e şer atan RABITA adlı Suudi örgütün Türkiye ayakları Göktürk ile elele vermiş fitne çıkarıyorlar.

Rabıtat al-Alam Al-İslami adlı RABITA, dünyanın en zengin İslam örgütü, örgütün maddi kaynakları arasında Suudi-Amerikan ortak petrol şirketi olan Aramco'nun sağladığı fonlar, Arap şeyhlerinin milyonlarca dolarları, en başta Suudi kraliyet ailesi bulunuyor. Suudiler Hizmet Hareketi gibi devletten bağımsız bir sivil toplum örgütü çıkartamazlar, zira devlet himmet edenin parasını alır tek elde toplar, ülke içinde ve dışında Vehhabiliği korur, yayar. Bireylere bir cami bile yaptırmazlar size, hayır işlemek istiyorsan devlete vereceksin tıpış tıpış. Böylelikle rejimi korumak ve kontrol kolay olay olur. Aleyhte konuşanı çöle götürüp kafaya bir kurşunla rejimi koruma kollama adına infaz ederler. Mekke ve

Medine’de Türklere sorun, çok konuştuğu için yargısız infaz eedilmiş nice insanımız var.

AK Parti, buna benzer bir yapılanmaya gidip cemaatleri devlete bağlamaya çalıştığı ve otoriterleştiği için Hizmet ile her zaman çelişti, şimdi ise resmen ölümüne çatışıyor. Fethullah Gülen Hocaefendi, bir hatırasında “RABITA’nın kendisine defalarca milyonlarca dolarlık yardım vermeye zorladığını”, her seferinde ”yabancı güdümüne girmemek için ret ettiğini” anlatır. Milli Görüşçü çizgiden gelenler ise geri çevirmemiştir, aradaki fark budur. RABITA ile zoraki evlilikten doğan veledi rüşvettir. Sorun, AKP ileri gelenlerinin kurdukları vakıflarda hayır işleri yapması, hatta RABITA’dan gelen avatanta bağışlar, yardımlar değildir. Sorun, Suudi Vehhabi ve İran Şii anlayışında sivil toplumu, farklı cemaatlari yok eden, hepsini devletleştirmeye çalışan diktacı zihniyettir. Devlete yaslanarak haksız vakıfçılık yapmak, kamu ihaleleri karşılığı haraçla, rüşvetle komisyon veya zoraki bağış adı altında Humus toplamak, helale haram karıştırmaktır. Yabancı uyrukluların siyasi bir partiye yardımda bulunması ise parti kapatma sebebidir. Ensar ve TÜRGEV’de havuzda toplanan paraların seçim kampanyalarında kullanılması, mdya satın alınması, satılık ve kiralık kalem yemlenmesi, demokraside haksız rekabet ortaya çıkartıyor. RABITA ile vakıfların ilişkisi, nereden koştukları, akrabalık ilişkilerini gazeteci Uğur Mumcu kitabında daha önce yazmıştı. Bugün geline nokta, gittikce tek parti devleti haline geldiğimiz ve ülkemize Suudi Arabistan

ve İran’da olduğu gibi ruhu alınmış, ürkütücü bir İslami anlayışının hakim olmasıdır. Rabıta örgütünün kuruluşunda Türkiye’yi, 1960’larda Hilal dergisi sahibi Salih Özcan temsil eder, daha sonra Necmettin Erbakan’ın lideri olduğu Milli Selamet Partisi’nden (MSP) Şanlıurfa milletvekili seçilir, ardından da “Faisal Finans Kurumu”nun kurucusu olur. İkinci adamı Türk-Suudi Arabistan Dostluk Cemiyeti Başkanı Ahmet Gürkan DP’den iki dönem milletvekilliği yapmıştır. Bugün Başbakan Erdoğan oğlu Bilal ile özdeşleşen TÜRGEV Vakfına 100 milyon dolar bağışlayan Suudi Arabistan kökenli Muvvafaq Vakfı’nın başkanı ve kurucusu işadamı Yasin el Kadı, RABITA’nın AKP ile ilişkilerini koordine ediyor. Rahmetli Seyyid Kutub’un ailesi, El Kadı ile başbakanın ailesi arasında ticari ilişkiler ayyuka çıktı. Yasin El Kadı, Türkiye’deki şirketleri aracılığıyla Albaraka Türk’ün de ortakları arasında yer almıştır. Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu’nun yönetim kurulu üyelerini sayarken Kemal Unakıtan’ın adına rastlarsınız. AKP’nin ilk Maliye Bakanı olan Unakıtan ve oğlu da nice yolsuzluklara karıştı ama yargılanamadı. 2001’de “El Kaide ve Taliban mensubu olan ya da bu örgütlerle bağlantılı kişiler ve kurumlar” listesinde olan El Kadı, AKP marifetiyle listeden ülkemizde çıkarılmıştı, zira AKP seçim kazansın diye haracın, kesenin ağzını açmıştır. Kalyoncular ve Albayraklar Erdoğanlarla akraba oldukları için vakıf işlerinde hep onları görüyoruz. Hasan Kalyoncu, Erdoğan’ın kurucusu olduğu Birlik Vakfı’nın, eski AKP’li bakanlar Abdülkadir Aksu, Ali Coşkun ve TBMM Başkanı Cemil Çiçek ile birlikte

Yüksek İstişare Kurumu üyeliği yapmıştır. AKP kadrosunun iskeletini oluşturan Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı'na bağlı Birlik Vakfı yöneticileri arasında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Bilal Şahin'de bulunuyordu. Bereket Vakfı'nda Topbaş ailesinden de isimler var: Ahmet Hamdi Topbaş, Osman Nuri Topbaş, Mustafa Latif Topbaş, Ali Eymen Topbaş. Bu açıdan bakıldığında Bereket Vakfı, AKP dönemi kadroları açısından çok bereketli bir vakıftır. Kurucuları arasında bugün hizmete en fazla şer atan şebeke Kanal A'nın patronu Abdullah Tivnikli de vardı. M. Latif Topbaş ile Gül ailesi ile 30 yıllık dostlukları bulunuyor.

Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı'da (TGTV) AKP'ye siyasetçi yetiştiren bir çatıydı adeta. Yine TGTV'ye bağlı Ensar Vakfı'ndan eski İstanbul Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Mustafa Açıkalın, İlim Yayma Cemiyeti'nden Hayati Yazıcı (şimdi Gümrük ve Ticaret Bakanı), İnsanlığa Hizmet Vakfı'ndan Hikmet Özdemir, Dayanışma Vakfı'ndan Süleyman Gündüz, Ankara Kültür ve Eğitim Vakfı'ndan Ali Yüksel Kavuştu, Hayra Hizmet Vakfı'ndan eski İstanbul Belediyesi Yol Bakım-Onarım Müdürü Zülfü Demirbağ, Gençleri Evlendirme ve Mehir Vakfı'ndan Halil Ürün, Hak-İş'ten Hüseyin Tanrıverdi ve Agah Kafkas AKP'den milletvekili seçilmişlerdi. Erdoğan'a uzun süre danışmanlık yapan Ömer Çelik'in Ankara sorumluluğunu üstlendiği o Bilgi ve Hikmet dergisi, AKP iktidara gelince Başbakanlık Müsteşarlığı, daha sonra Çalışma Bakanlığı yapan ve Milli Eğitim

Bakanlığı makamında oturan Ömer Dinçer de buradan yetişmiştir. RABITA'nın Türkiye temsilcisi bir iddiaya göre Kadir Topbaş'tır. Yıllar sonra AKP'den Maliye Bakanı olacak Kemal Unakıtan ve Al Barakacılarla birlikte Bereket Vakfı'nın kurucusu olan Abdullah Sert, 1979'da bir grup isimle birlikte bu kez "Ensar Vakfı"nı kurmuştur. Bu isimlerin arasında bugün AKP'den İstanbul Anakent Belediye Başkanı olan Kadir Topbaş da vardır. Ensar Vakfı kurucularından bir başka isim de Ahmet Şişman'dır. Ensar Vakfı'nın başkan yardımcılarında Mehmet Sarımermer, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün damadıdır. Bir diğer Genel Başkan Yardımcısı Hasan Can, AKP'li Ümraniye Belediye Başkanı'dır. Vakfın Sekreteri İbrahim Bacacı, Gül'ün damadı Mehmet Sarımermer'in Fenn Bilgi Teknolojileri Sanayi ve Ticaret şirketinden ortağıdır. Ensar Vakfı Mütevelli Heyeti üyeleri arasında AKP'li Zeytinburnu Belediye Başkanı Murat Aydın, AKP İstanbul Milletvekili Feyzullah Kıyıklık da bulunmaktadır. Bir başka heyet üyesi de, AKP'li Bahçelievler Belediye Başkanı Osman Develioğlu'nun oğlu Ziya Develioğlu'dur. Dinçer'in oğlu ve aynı zamanda Enerji Bakanı Taner Yıldız'ın damadı olan Asım Dinçer de vakfın bugünkü mütevelli heyetinde üyedir.

Anlayacağınız, Ensar Vakfı bugün adeta TÜRGEV gibi AKP'nin bir aile kuruluşudur. TÜRGEV'in son yıllarda İstanbul'da yaptığı 15 yurdun hepsi ayrı bir skandal. Altın skandalı sanığı Reza Zerrab'ın 5 milyon bağışla yaptırdığı kız yurdunu Fatih Belediyesi'nin 25 yıllığına bedelsiz TÜRGEV'e

hediye etmesi skandalı ortadan kaldırmıyor. İş adamları verdikleri haraç bağış karşılığında daha yüksek kazanç getiren ihaleleri devletten bekliyorlar. Bu durum kamuda ve piyasada maliyetleri artırıyor, haksız rekabet ise fiyatların düşmesini engelliyor. Ensar ve TÜRGEV vakıfları, bugün AKP'nin kara para aklama merkezi haline gelince, 17 Aralık ve 25 Aralık soruşturmaları başlatıldı. Hükümetin darbe dediği ve gizlemeye çalıştığı olay, RABITA ile ilişkilerinin ortaya çıkacak olmasıdır. Keşke bu kadar kirlenmese, bu kadar rahat iftira ve böhlan atmasalardı da, ben de bu kitabı yazmak zorunda kalmazaydım...

Yirmi altıncı Bölüm

Göktürk'ün İfritten Dönemi ve İfritleri!

17 Aralık 2013'den beri herkes aynı soruları soruyor: “AK Parti ve Fethullah Gülen Cemaat'ını bitirme planının arkasında kimler var ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan neden bu güce boyun eğdi?” Göktürk kurguladığı, iki yıl sürecektir ifritten bir dönemden geçiriyoruz ve ifritlerin en büyükleri en büyük fitnelerini toplum üstüne boca ediyorlar. Güven bunalımı oluşturup puslu havada “cadı avı”yla kaos tezgahlayanlar, kimsenin kimseye itimat etmemesini sağladılar. En başından beri diyorum: “MİT içinde Ergenekoncularla dirsek temasında Göktürk'ün bir MOSSAD ekibi var, bu ekip çok zeki ve iyi çalışılmış

bir plan yaparak hükümeti esir almayı başardılar.” Bu ekip tasfiye edilmeden fitne sona ermeyecektir veya milletimiz rehin olan AKP’den emanet oyları sandıkta geri alacaktır.

Ergenekon’un ismini Göktürk olarak yenileyen “şamanist” bir grup var MİT içinde ve bunların çok derin timleri MİT dışında devlet bütçesi ile fitneyi yönetiyorlar. 28 Şubat sürecinde iç savaş çıkarma planı yapan MOSSAD ekibi, “Tapınak Şövalyeleri” denilen “Amerikan Illuminati”sine çalışıyor. Hedeflerinde önce AKP’yi kapatmak, sonra cemaati bitirmek vardı. Hatalı sıralama yaptıklarını anladılar, şimdi Hizmet Hareketini AKP eliyle yalnızlaştırıp, zayıflatmayı, daha sonra ise “Erdoğansız AKP”yi Yalçın Akdoğan ve Hakan Fidan ile idare etmeyi planlıyorlar. Uzun soluklu bir plan yaptılar, ancak cemaat önceleri bunu anlayamadı.

Seçilmiş AKP’lileri cemaat içinde mütevelli yaptılar, halk sohbetlerinin müdavimi eylediler ve Hizmet’in çalışma sistemini çözmekle kalmadılar tüm önemli isimlerini de fişlediler. Ölümle tehdit edilenler, parayla kandırılanlar, makama kananlar, bal tuzağına düşenler bu AKP’lilerdi, güya cemaatciydiler, ancak aslında bunlar çıkarlarının peşindeydi veya fitne ekibine esir olanlar arasında yerlerini aldılar. Elde edinilen derin bilgiler, Mason localarının derin yapısı içinde bir havuza toplandı ve MİT’deki MOSSAD ekibi, operasyonu “cemaat ile AKP’yi kavga ettirme, ayırma, her ikisini de tarihe kaldırma planı” olarak yaptı.

Merkezi New York'ya bulunan Yahudi Haham Konseyi ve Telaviv'e nüfuz ajanlığı yapan bazı MİT bürokratları, Özel Harp elemanı MAK mensupları veya düz MİT elemanı olan bu Tapınak Şövalyeleri, dinleme kayıtlarını MİT içinden yapmadılar. Hizmet Hareketi, her ne kadar dinlemelerin MİT'in işi olarak öngörse de, fitne merkezi MİT dışında bulunuyor. İsrail'in ülkemizde müthiş bir dinleme ağı var, dinleme için böceklerle ihtiyacı yok. İsrail, sesi algılayan, ses akustüğünü tanıyan ve fiber ağdan geçen tüm bilgilere ulaşmak için özel olarak geliştirdiği ileri teknoloji dinleme yöntemiyle bunları yapıyor. Bu bir üst düzey yazılım işi. İlk önce dinleyecekleri kişilerin sesini yazılıma yüklüyorlar. Daha sonra da o kişi kimin telefonuyla konuşursa konuşsun, fiber ağdan geçen ya da uydudan gelen tüm verileri otomatik kaydediyor. Çok ileri bir dinleme teknolojisi bu. Bu ileri teknoloji dinleme yönteminde yazılıma tanıtılan sesin beş on yıllık görüşmelerini de almak mümkün. ABD'nin Demokrat derin devleti onay vermese Cumhuriyetçi Neocon derin devletinin Amerikalıları, MİT ve MOSSAD ile bu tezgahı kuramazlardı.

AKP; yolsuzluk operasyonu üzerinden “AKP'ye cemaatin darbesi var” iddiasında, “ihanetten, casusluktan” bahsediyor ama kazın ayağı öyle değil. “Yeşil 28 Şubat”ta hedef “paralel devlet” diye cemaatı etkisiz hale getirmek, 30 Mart seçimlerinden sonra doğumuzda özerk Kürdistan'ı ilan etmek. Büyük Kürdistan'ı KCK yapılanması ile zaten MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a dört ülkede kurdurduklarını, başına da PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın

getirileceğini anlamak için siyasi deha olmaya gerek yok. KCK tüzüğünün Udo Steinbach adlı Alman BND'nin en derin profesörü ile Yalçın Akdoğan nasıl anlaşış yazdıkları elbet birgün ortaya çıkacaktır. PKK liderlerinin AKP'yi savunup cemaatı hedef alması ifrit planı göstermeye yetiyor.

Bu dehşetli planda hizmete gönül veren tüm polisler, emniyet amirleri, yargıçlar takip edildi. Zaten başbakana 2010'dan beri MİT kanalıyla yaptırılan resmi operasyonda fişleme yapıldığı net ortaya çıktı. 8 ay öncesinden MİT'in başbakanı MOSSAD'a çalışan İran SAVAMA elemanı Reza Zarrab konusunda uymasına rağmen kulakardı edildi. Yolsuzluklar engelleneceğine üstünü örtmek için medya fitne ekibi bu defa MİT içinde kuruldu. Nuh Yılmaz başına getirildi, Tutkun Akbaş ve Cem Küçük gibi gazeteciler kiralandı. Medya almaya doymadılar, 12 televizyonla ve gazeteleri, bol kepçe maaşlı kiralık gazetecileri tetikçiliğe soyundular.

Başbakanın önüne sahte belgelerle şişirilmiş çok kalın dosyalar koydular ve eğer cemaatı bitirmezse cemaatin AKP'yi bitireceğini söylediler. AKP'liler cemaat içinde “derin bir damar” aramaya koyuldu. İlk başlarda “cemaatin tabanı iyi, tavanı kötü, Gülen ise kandırılmış, habersiz olan bitenden” diye komplo uydurdular. Başbakan buna inandı, cemaatin tabanını AKP'ye katacağını sandı ve başına “yaşlanan” Gülen yerine Kemalettin Özdemir veya Latif Erdoğan'ı koyabileceğine inandı. Kemalettin Özdemir, 22 Aralık'ta beyin tümörü teşhisi ile Sema Hastanesine

kaldırıldı, hafıza kaybı yaşıyor, kanser. Latif Hoca, başbakanla İran gezisi öncesi son görüşmesinde, “Sizin A,B,C, D planlarınız varsa, benim bildiğim Hocaefendi’nin Z planı vardır, siz bu satrançta onu yenecek zekadan yoksunsunuz. Ben kendimi kullandırmam, benden bu kadar” dedi ve havlu attı. Bu plan çökünce başbakan kalktı tüm cemaatı toptan “haşhaşın” yaptı, büyükelçilere “Türk okullarını kötüleyin” dedi ve kendisi bizzat telefonla arayıp hiç utanmadan cemaatı karaladı. 28 Şubat sürecinde en kötü askerler bile, Çevik Bir ve Güven Erkaya Paşalar hariç, bu kadar alçalmamıştı.

Gülen’in ahitleşme resti cemaatta dağılmayı önledi ve başbakanın eli boş kaldı. Yolsuzluk ve rüşvet ses kayıtları, hakimlerin onayından geçen savcılarının sunduğu delillerdi, kaçak göçek değildi. MİT içindeki Tapınakçılar, “cemaat içinde derin yapı bunu yapıyor” diyerek kamuoyunu aldatırken, bir yandan cemaatla ilgili sayısız sahte belge, bilgi, haber üreterek ortamı iyice gerdiler. Böylece AKP ile Cemaat çarpışmaya başladı. Hem AKP’nin hem Fethullah Gülen Hocaefendi cemaatini kışkırtıcı ses kayıtlarını yayımlıyorlar ve fitneyi sürekli besliyorlar. Cemaata, “MİT yaptı” diyorlar, AKP’ye “CIA, MOSSAD , Koç grubu ve cemaatla birlikte size darbe yapıyor” diyorlar. Hem AKP hem cemaat bu tuzağa düştü. Cemaat kendisini ilk defa bu kadar net savunmak zorunda kaldı, zira MOSSAD ekibi “Yeşil bir 28 Şubat” ortamı meydana getirdi ve AKP’yi, Başbakanı araç olarak kullanıyor.

2010’da 3. Orduda Özel harbin yetiştirdiği orgeneral Saldıray Berk tarafından hazırlanıp MOSSAD’a ihale edilen bu fitne planında sıra seks kasetlerine geldi. Cemaatin kredisini bozmak için yapmayacakları şeytanlık yok. 40 kadar AKP’linin kasedi olduğunu 2 yıldır yayıyorlar, bunları yayınlayıp suçu cemaatin üstüne atacaktırlar. Gülen’e “başbakan ölsün diye 3 yıldır beddua ediyor” diyen bu omurgasız nüfuz ajanlarından her türlü ifritlik beklenebilir. AKP kesiminde Gülen gibi 40 yıldır konuşan bir Allah dostunu ve 165 ülkede hizmet eden adanmışları daha dün tanımış gibi basiret ve akıl tutulması havası var. Buna başbakanın ifrit üslubu neden oluyor. Alın secdeli başbakanın müslümanlara zulüm etmesini vicdanlı gönüller kabul edemiyor.

Yirmi yedinci Bölüm

Göktürk’ün Yalancı Medyası

Yalan rekoru kıran yandaş medya bu yalan rüzgârında onurunu kaybetti. Sahibinin kim olduğu tam bilinmeyen Sabah, Takvim, Türkiye, Akşam, Habertürk, Yeni Akit gibi gazeteler, ‘Alo Fatih’ gazeteciliği yaparak iktidara esir düştü. Tarafsızlığını ve bağımsızlığını kaybeden medya, özgür haber ve yorum yayamaz, bir psikolojik savaşın “onursuz tetikçisi” olur, şerefini çiğner. Çıkardığı yayın zift çamur üretir, yalan, iftira ve bühtanlarıyla hırsızların

sözcüsü, yolsuzlukta zirve, ensesi kalın oligarşik devletin yalancısı olur. Yalan makinesine bağlamaya bile gerek bu arkadaşları! Devlete paralel besleme gazetecilikte Sovyet medyasına, Pravda'ya döndüler.

Medyadaki yalan haberler bir kitap olacak hacime ulaştı. 90 günde 142 yalan haber tehzibi ile Yeni Akit, Türk gazetecilik tarihinde aşılması zor bir rekora koşuyor. Düşünebiliyor musunuz, bu gazetenin Hasan adlı ölçsüz yazarı, trafikte hız yapmaktan radara yakalanıyor ve “cemaatin polisleri ceza yazdı” diyebiliyor. Dosyası epey kabarık bu paçavranın: Hizmet Hareketi'nin CHP ile ittifak yaptığını öne sürdü, yalan çıktı. Hatay'da savcılık kararı ile durdurulan TIR haberini yapan Radikal Gazetesi Muhabiri Fatih Yağmur'un cemaat mensubu olduğunu iddia etti, yalan çıktı. Cemaat, Almanya kökenli ‘sapkın eğilimli’ bir vakıf ile çalıştay düzenledi’ dedi, yalan çıktı. Bahsettiği vakfın Camiayla hiçbir ilgisi yoktu. Bununla da yetinmeyen gazete, sosyal medyada AK Parti’li olduğunu iddia eden troller tarafından yayıldığı tespit edilen bel altı montajlarla ilgili de ‘cemaatin internet sitelerinde yayınlandı’ dediVelilerin Hizmet Hareketi’ne yakınlığıyla bilinen okul ve dershanelerden çocuklarını aldıklarını iddia etti, yalandı. Kasetleri yayınlayan Özel harpçi fitne ekibini ustalıkla gizliyorlar ve hedef saptırıyorlar.

Sabah ve Takvim’in sayfalarında yalan ve iftiralar geniş yer tutuyor. Çünkü bu medya grubunun sahibi belli değil, Ahmet Çalık zaten idare etmiyordu, damat

Beraat'ın abisi Serhat Albayrak yönetiyordu. 17 Aralık operasyonundan hemen önce Kalyonculara devretmek istedi başbakan ama alamadı, zira havuzda haraçla toplanan paralar ortaya çıktı ve satış havada kaldı. Daha doğrusu bu grubu bir süredir ele geçiren MİT'deki MOSSAD ekibi, Aydınlık grubu ve AKP''ye sızan fitne fesat cihadçı Hizbullah grubu, elele yalan rüzgarıyla cemaatı infaz ediyorlar. Hiçbir belge ve kanıtı dayandırmayan manipülatif haberleri manşetlerine taşıyan Sabah ve Takvim, inanılmaz iftira ve bühtanlarla, “biz medya onurumuzu kaybettik” diyorlar. Sabah'ın ‘Savcı Öz’den Dubai’de kral tatil’, Takvim’in de ‘Adaletin bu mu Zekeriya’ başlıklı haberlerinde, yalan haberle savcı “karakter suikastı”na uğradı. Başbakan’a savcı Öz’ün 22 defa yurtdışına gittiği yalanını söyleten, bu yalanı eline tutuşturan her kimse, bu medya grubunu işte o özel harp merkezi yönetiyor demektir. Sabah, polise ait kayıp 11 dinleme cihazının Emniyet Genel Müdürlüğü’nün çatısında faal halde bulunduğunu ‘Paralel yapı çatıya çıktı’ başlığıyla haber yaptı. Takvim de aynı haberi ‘Çatı çöktü’ başlığıyla duyurdu. Ancak bu haber de yalan çıktı.

Takvim gazetesi, ‘Cemaati karıştıracak belge’ başlıklı yayınıyla yalan habercilikte zirveyi zorlayarak komik durumlara düştü. Bir dönem ağaçla röportaj yapan gazete bu kez de kurucusu 1932’de ölen ABD’li düşünce kuruluşu Brookings Enstitüsü’nü ‘Hizmet Hareketi’nin kurduğu’ yalanını sayfalarına taşıdı. 2 yıl sonra 100. yılını kutlayacak enstitünün Hizmet Hareketi’nin parasıyla kurulduğu iddiası sosyal medyada alay ko-

nusu oldu. Takvim, daha önce gazeteci Amanpour ile hayali röportaj yapmış ve mahkemelik olmuştu. Brookings’e cemaatçi diyen, hayali örgüt şemaları yayınlayan, suikast timleri var diye fitne çıkartan Takvim, tarihe kötü karışacak elbet. Gülen için başkanlık sarayı diye haber yaptığı çiftliğin sahibi Akın İpek’ten yalanlama geldi. Takvim yaptığı ”yalan haber ve kara propaganda” ile tarihe gazetecilik nasıl yapılamaza örnek olarak geçti. Düşünsenize, adamlar hapiste hayalen “Çakal Carlos” adıyla hafızalara kazınan Ilich Ramirez Sanchez’u konuşturdu ve Türkiye’nin gündemini değerlendirdi. Carlos, “Başbakan Erdoğan, Türk vatanseveri. Gülen cemaatinin arkasındaki odak, bence ABD Haberalma Teşkilatı CIA” diye konuştu.” Türk milletini resmen “aptal” yerine koydular.

Star gazetesinin yalanları konusunda çakma söylemler geliştirdi. “Karşı saldırıya geçme zamanı” olduğunu belirten Star yazarı Albayrak; Cemaat için “karşımızdaki kadrolar düpedüz emperyalistlerin hizmetindeki 5. kol!” dedi ve “Onları sadece kendi adımıza değil bütün İslam dünyası adına durdurmaya mecburuz” diye yazdı. Elif Çakır’ın düzeysiz saldırılarını Mustafa Karaalioğlu’nun kasdi saçmalıkları takip ediyor, Fehmi Kuru “cemaat parti kuracak” diye “saçmalama özgürlüğü”nü kullanıyordu. Star’ın başını çektiği cemaate açıktan saldırı dalgasının “komutan”ı, başbakanın başdanışmanı Yalçın Akdoğan ve müstear adı Yasin Doğan, Yeni Şafak tarafından manşetten yayımlanan yazısının başlığı bile çok şey söylüyordu: “Her türlü

oyunun farkındayız...” Akdoğan, cemaate karşı eleştirilerinde yavaş yavaş vites yükseltti ve “Küresel tezgahın zavallı piyonları” dediği “paralel yapılanma” diye yaftaladığı camiayı uluslararası güçlere “taşeronluk” yapmakla suçladı. “Kumpas tweet”i ile Balyoz ve Ergenekoncuları salmayı pazarlığı yaptığını ortaya koyan Akdoğan, Bank Asya’nın batırılması için devreye giren başbakan ulağı olarak tarihe “dönek” ve “onursuz” ve “fitneci” biçimde geçecektir.

Yeni Şafak gazetesi, medyanın omurgasız hale gelmesi ve çürümesinde büyük paya sahip. Çünkü MİT’deki MOSSAD ekibi medyayı yönlendiren “Küçük ajanları”nı burada “Cem”leştirdi. Açık açık medya çalışanlarını tehdit ve şantaj edilmesi, andıçlanması bu medya organında yaşanıyor ve bu şahıslar gazeteci olduğunu iddia ediyorlar. Oktay Ekşi, 28 Şubat’ta sadece üç gazeteciyi andıçlamış, kıyamet kopmuş; bu arkadaş, Cüneyt Özdemir’den Nazlı Ilıcak’a darbeye direnen kim varsa hepsine hakaretler etti, tehditler savurdu. “Tayyibun Bacıyan” adını verdiğim 9 adet başörtülü, güya entelektüel bayan yazarın çoğu bu yayından atış yapıyor. Hilal Kaplan, Özlem Albayrak gibi Hizmet’in dersanelerinde okumuş, Hizmet kurumlarını seven aydınlar bu süreçte kiblelerini şaşırdı. Cemaata saldırmayanlar kapı önüne kondu, Osman Özsoy ve Murat Menteş onurlarını ve kalemlerini satmadılar ve şerefleriyle ayrıldılar. Dirayetli sandığım Yusuf Kaplan’ı bile pes etti ve vicdan ile cüzdan arasında sıkıştı, kaldı. Tamer Korkmaz en fazla üzüldüğüm yazarlardan. Yakından tanırım, riski sevmez, dışarıda

bu saatden sonra iş tabiki bulamaz, masasını korumak için kalemini yamulttu ve gözümünden düştü.

Taraf, Türkiye, Habertürk, Bugün gazeteleri arasında köşe yazarı “becayış”leri, transferleri yaşandı. Yıldır Oğur, kalemini satanlardan, kullanışlı ve cebi para gören “gazeteci aptal” olmayı tercih edenlerden, hayırlı olsun! Yediğin haramla yazdığın iftira boğazında düğümlensin, aksi ile tokat olsun bühtanlarınız zehir zıkkım olsun! Amber Zaman, Mehmet Altan satmadı, helal olsun.

Hakarette sınır tanımayanlar, hafta içinde seviyeyi biraz daha düşürerek Fethullah Gülen Hocaefendi için “örgütün lideri” bile diyebildi. Yazıklar olsun! Hani daha düne kadar “ellerinden öptüğünü”, “dua ve emirlerini beklediğini” söylüyordun? Hani Hocaefendi’nin yaptığı evrensel hizmete alkış tutuyor, halkın huzuruna çıkıp “sıla hasreti bitsin” diyordun...

Aklını ve inancını partizanlığa büsbütün kurban etmemiş her bir fert, bugün fütursuzca edilen laflar, bir ucundan emaresi gösterilerek yapılan tehdit ve şantajlar nedeniyle kan ağlıyor. Kan ağlıyor; çünkü bu kadar ağır laf konuşmak o lafın sahibine de, çevresine de yakışmıyor. Biri yanlış konuşsa bile, ehl-i insaf birinin çıkıp “Bu kadar da değil artık!” demesi gerekmez mi?

Anlaşılan o ki hakaretin ötesinde sinsi bir maksat gözetiliyor: Daha önce karanlık merkezler tarafından defalarca denenen “terör örgütü” ya da “çete”

suçlaması için zemin oluşturuluyor. Bir ülkenin Başbakan'ı her gün birkaç kez bir kitleyi hedef gösterirse, o kişiler hakkında suç uydurulmaması düşünülebilir mi? Şu an yargıya resmen baskı yapılıyor. Devletin bütün imkânları seferber edilerek ve dünya tarihinin en kara medya yapısı inşa edilerek suç bulunmaya çalışılıyor. Ortada somut bir suç olmadığı aşikâr; ama belli ki İstihbarat'tan Emniyet'e, medyadan yargıya kadar herkese buyruklar yağdırılıyor ve "suç bulun!" talimatı veriliyor. Hal böyle olunca herkes bilmeli ki, bu saatten sonra açılacak hiçbir dava hukukî bir anlam ifade etmez; olsa olsa zulüm tarihine geçecek bir süreç olur ve vicdanlara çarpıp zalimlere döner.

Gel de kahrolma! Bu ülkenin bir bölgesinde bölücü paralel örgüt kimlik kontrolü yapıyor, vergi topluyor, ceza kesiyor; bu ülkenin Başbakan'ı bu konuda tek bir kelam etmiyor. Onun tek bir gündemi var: Camia. Hizmet Hareketi'ne günde on kez tehdit savuran Başbakan, fiilî 'paralel örgüt'ün silahlarını ve militanlarını görmüyor, tek bir cümleyle bile KCK'yı ağzına almıyor. Hangi vicdan bu çarpık durumu kabul edebilir? PKK lideri Abdullah Öcalan'ın posterleri billboardlara asılıyor. Ne Başbakan'da bir tık var, ne AK Parti yetkililerinde. 30 bin insanın ölümünden sorumlu tutularak mahkeme edilmiş, hakkında (idam cezası kalktığı için) ömür boyu hapis cezası verilmiş bir adamın posterlerinden rahatsız olmuyorsun; ama 8 yıl yargılanmış, hakkında beraat kararı verilmiş, beraat kararı en üst yargı organlarınca onanmış Fethullah Gülen Hocaefendi'ye en ağır ithamlarda

bulunuyorsun. Allah aşkına hangi vicdan bu zulme razı olur?

AK Parti oy kaybeder mi bilemem; ama çok net söyleyebilirim ki bu parti vicdanını kaybediyor.

PKK, Öcalan'ın tutuklanmış yıldönümünü vesile ederek ortalığı ateşe veriyor, Başbakan bu konuda susmayı tercih ediyor. Ama her Allah'ın günü beş on kez camiaya hakaret etmeyi ihmal etmiyor. "Seçimlerden sonra özerklik"ten bahsediliyor; bu ülkenin Başbakan'ı mülayemetini koruyor; ama hiç durmaksızın her gün camiaya hakaretlere devam ediyor. Neden? Yolsuzluk soruşturmasındaki savcı ve polisleri 'paralel yapı' olarak tanımlıyor ve onun üzerinden sürekli hakaretimiz konuşmalar yapıyor. İyi de bir evde bulunan 7 çelik kasayı o polisler mi koydu; onlar mı kasalarda, ayakkabı kutularında milyonlarca lirayı sakladı? Medyanın tamamını esir alma girişiminizle 'paralel yapı'nın ne ilgisi olabilir? Villalar, rüşvetler, komisyonlar, havuzlar... Bu konularda konuşmaktan kaçıp alakasız insanları zan altında bırakmak ayıp değil mi?

Fethullah Gülen Hocaefendi'nin bu kadar açık tehdit ve hakaret altında tutulması utanç vericidir. Ne var ki Hocaefendi hayatı boyunca hep tehdit altında yaşamış; ama inayet-i İlahi ve ma'seri vicdanın isyanı ile hep dimdik durmuştur; duracaktır. Hayalî ithamlarla ne Hocaefendi'yi korkutmak mümkün ne de onu sevenleri... Hizmet tarihi bunun en açık delilidir.

Daha Edirne’de genç bir cami imamıyken bir kısım zalimler musallat olmuştu Hocaefendi’ye. Karakolun üst katından merdiven boşluğuna itmek için plan yapanların pusuları suya düştü. Bugün boyundan büyük laf konuşup hakaret yapanların bir kısmı o gün daha doğmamış, bir kısmı da kısa pantolonla top koşturuyordu mahalle aralarında. Hocaefendi’nin dava çilesi hiç bitmedi. 1971’deki askerî muhtıranın bedelini ödeyenler arasındaydı. Aylarca hapishanede kaldı, bir kerecik olsun “öf” bile demedi. Şimdilerde küfürbaz ağzıyla sanal âlemde mücahitlik taslayanlar o ıstırap dönemini tahayyül bile edemez. 1980 darbesinden sonra işkenceci generaller onu en çok arananlar listesine dahil etti. Altı sene! Dile kolay. Sürekli yer değiştirerek okudu, yazdı, ilham verdi sevenlerine. Ve bir gün Burdur’da (1986) yolu kesildi. Suikast yapmayı planlamıştı darbeciler; lakin “tuzak kuranların en hayırlısı”, o şenaate izin vermedi. Ve o gün (makamı cennet olsun) Başbakan Turgut Özal devreye girerek, hukukî süreci işletti. Ortada bir suç olmadığı tebeyyün edince altı yıllık eziyet sona erdi.

Ama çile hiçbir zaman sona ermedi. 28 Şubat zulmünün edebiyatını yapanlar, Hocaefendi’nin o uykusuz gecelerini, sancı ile aradığı çıkış yollarını bilemez. Hicreti firar sananlar, zaten ne Mekke’yi anlamıştır tarih boyunca ne Medine’yi. O günkü gazeteleri açın bakın. ‘Sabah’ adı verilen pespaye evrakın tiyneti o gün de benzer bir zehri kusuyor, Hocaefendi hakkında “idam kararı”ndan bahsediyordu. 28 Şubat savcısının hukuk dışı ithamlarına kurtarıcı simit gibi sarılanların

“İslamcılık” ile alakası olabilir mi? Birkaç ay hapis yatıp; ya da birkaç gece karakolda kalıp onu onlarca senelik destana dönüştürenler, Hocaefendi’nin çilesini anlayabilir mi?

Bak sen şu kaderin cilvesine! Darbecilerin yapamadığını “kardeşler” yapacak ve camia, örgüt suçlamalarıyla yüz yüze gelecek; öyle mi? “Ehl-i küfür”ün kuramadığı tezgâh “ehl-i iman” tarafından kurulacak ve Hocaefendi’ye “örgüt lideri” denecek öyle mi? Sanılıyor ki ma’şeri vicdan uyuyor. Ve sanılıyor ki zulüm sonsuza kadar sürecek, kirli planların hesabı sorulmayacak.

Ağzından çıkan kulağı duymayanlar! Yazdığı müfteri yazıdan yüzü kızarmayanlar! Peşinen söyleyeyim ki uzun bir zamandan beri fettan bir üslupla sürdürülen mesnetsiz çete/örgüt suçlaması ile 76 yaşına gelmiş Fethullah Gülen Hocaefendi’ye zarar vermeye kalkışırsanız tarih, adınızı Yezid’lerin, Haccac-ı Zalim’lerin yanına kaydedecek. Belki tarihi çoktan unutmuşsunuzdur; hadi daha yakından anlayabileceğiniz bir örnekleme yapayım. Hani ikide bir Mısır’daki General Sisi’ye darbeci diyor, veryansın ediyor ve “İhvan’ı terör örgütü ilan etmek için kumpas kuruyor” diye suçluyorsunuz ya... İşte esameniz, planladığınız şeyleri zulme dönüştürür ve icra ederseniz, Sisi’nin yanına yazılacak! Çünkü bir kerecik bile karıncaya bastıkları görülmemiş beyefendiler/hanımevendiler topluluğuna “terör örgütü, paralel devlet, virüs, çete, maşa...” gibi pespaye laflar söyleyip saldırmak, “darbecilik”in dik

âlâsıdır, zulmün en dip noktasıdır. Fethullah Gülen Hocaefendi'ye karşı sergilenen vefasız ve saygısız tutum ne iltir, ne de son. Tarih boyunca âlimler, zalimler tarafından hedef alınmış, haklarında yalan yanlış laflar üretilmiş; hatta işkence ve sürgüne maruz bırakılmıştır.

Tarih boyunca, “din mazlumlari”, ehli küfürden çektikleri çilenin belki yüz katını, maalesef, ‘ehl-i iman’dan çekmişlerdir. Her dönemde âlimlere, âbidlere, zâhidlere olmadık suçlamalar yapılmış, akla hayale gelmedik kötülükler o güzel insanlara reva görülmüştür. Acı gerçek budur: Siyaset merkezindeki yönetme içgüdüsi ve hükmetme şehveti, belli bir noktaya geldiğinde, sosyal merkezdeki her türlü oluşumu kendisi için potansiyel tehlike olarak algılamış ve onlara her türlü cefayı yapmakta beis görmemiştir. Onlarca misali var zulmün. Bir hiç uğruna gönül sultanları rencide edilmiş, tefekkür şahikaları hakkında akla hayale gelmedik düşmanlıklar yapılmıştır. Gelin, tarihin izdüşümlerinde kısa bir seyahate çıkalım ve birkaç günlük yazı dizisiyle zalimler ve âlimler ilişkisini masaya yatıralım. Tarihin o sararmış yapraklarına baktıkça dejavu diyecek, yaşananlara daha kolay mana verecek ve çıkış yolunu somut misaller üzerinden düşüneceksiniz...

Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Sizden hiçbir topluluk, başka bir toplulukla alay etmesin.

Ne malum? Belki alay edilenler, alay edenlerden daha hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesin. Belki alay edilenler, alay edenlerden daha hayırlıdır. Birbirinizi karalamayın. Birbirinize kötü lâkaplar takmayın. İman ettikten sonra insanın adının kötüye çıkması, fâsık damgası yemesi ne fena bir şeydir! Kim tevbe etmezse işte onlar tam zâlim kimselerdir.” (Hucurat Sûresi, 49/11) “Ey iman edenler! Zandan çok sakının. Çünkü zanların bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizli hallerini araştırmayın. Kiminiz kiminizi gıybet etmesin. Hiç sizden biriniz ölmüş kardeşinin cesedini dişlemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz!.. Öyleyse Allah’ın azabından korkun da bu çirkin işten kendinizi koruyun. Allah, tevvabdır, rahîmdir (tövbeleri çok kabul edendir ve merhameti ve ihsanı çok boldur).” (Hucurat Sûresi, 49/12) “Vay hâline, o her hümeze ve lümezenin... (Yani insanları arkadan çekiştiren, küçük düşüren, kaş-göz hareketleriyle ayıplayıp eğlenmelerin)!.. Böylesi mal yığar ve onu sayar durur. Malının kendisini ebedî yaşatacağını sanır.” (Hümeze Sûresi, 104/1-3) âyetleri...

Hadis-i şerifte ifade edildiği gibi, bir mümini ayıplayan, o ayıpladığı şeyin içine düşmeden ölmez... Onun için hepimiz çok dikkatli olmalıyız.

Mesela sen bir Müslüman’a veya bir Müslüman gruba, “bunlar ur gibidir; bir yere musallat oldu mu, her yeri kaplar” dersin, artık bu “ur” sözü nerende çıkar bilinmez. Onun için hemen özür dile ve Cenab-ı Hakk’a yönelip tevbe ve istiğfarda bulun ki, Allah,

seni böyle muhtemel bir tehlikeden korusun... Veya sen “Bunlar haşhaşiler gibi uyuşturulmuş, gözü dönmüşler!..” dersen, Allah, belki sana öyle bir dert verir ki, ancak acılarını uyuşturucu ilaçlarla dindirebilirsin... Muhtemel!.. Onun için ne olur, Allah için dilini tut!.. Eğer tutamamış, nefesine yenilip söylemişsen, o mağdur ve mazlumlardan özür dile ve Cenab-ı Hak’tan da affetmesi için tevbe ve istiğfarda bulun. Muhtemel bir felâketten Allah’a sığın.

Bir de mazlum ve mağdurların “âh!”ından kork!..

Prof. Dr. Saffet Solak Hocamız anlatmıştı: “İzmir’de Hatuniye Câmii var... Onun şöyle bir hatırası var. Bir kişi kendisi için bir câmi yaptırınca, eşi de heveslenip ‘Ne olur, yine para biriktir, bir câmi de benim için yaptır.’ diyor. O da ‘Peki.’ diyor ve para biriktirmeye başlıyor. Tam bir camilik parayı denkleştiriyor, bunu haber alan İzmir’in meşhur eşkıyası Kâtiboğlu, haber gönderiyor. ‘O biriktirdiğin parayı yarın sabah şuraya getir. Aksi takdirde kendini ölmüş bil!..’ diyor. Bu tehdit karşısında dünyası yıkılan adam, üzüntüyle akşam evine geliyor. Kadın, kocasının yüzünden düşenin bin parça olduğunu görünce, ne olduğunu soruyor. Adam da anlatıyor. Kadıncağız bir odaya çekilip kapıları kapatıyor. Başlıyor ah çekmeye... Sabaha kadar. Sabah ezanları okunurken minarelerden bir haber de veriliyor: ‘Kâtiboğlu denilen meşhur eşkıya yakalandı! Sabah namazından sonra Konak Meydanı’nda asılıp infaz edilecektir!..’ Böylece âhlar yerde kalmıyor. Aslında ‘âh!’ Arapça yazı ile Allah yazısının kısaltılmış şeklidir.”

Mazlumların âhları arşa yükselir, gökleri ihtizaza getirir...

Yirmi sekizinci Bölüm

Göktürk'ü Nereden Tanıyorum?

5 Ağustos 1986 ile 19 Şubat 2014 arasına geçen 28 yıl gözümün önünden film şeridi gibi geçiyor. 1986 Ağustos'u başında Hürriyet ve Milliyet gazeteleri Said Nursi ve o günler henüz tanınmayan Fethullah Gülen Hocaefendi ile ilgili yalan, yanlış ve çarpıtmalarla dolu MİT servisi iki yayın dizisi yayınlıyor. İki muhterem hoca şahsıda “dört eşli”, “ehli keyf” ilan ediyor. Derin devleti ilk fark ettiğim zaman dilimi bu, ama adını koyamıyorum.

Henüz 17 yaşında iken GATA Psikiyatri kliniğinde karşılaştığım Yüzbaşı İhsan yardımına koşuyor. Van'da görevli iken PKK timini tuzağa düşürmüş, hepsi ölmüş, bacağında ve karnında kurşunla ölü diye bırakmışlar. Pusudan bir gün önce PKK lideri Abdullah Öcalan'ı yakaladığı için cezalandırıldığını söylüyor. Helikoptere bindirip Genelkurmay'a paketi teslim edeceği tarih 2 Mart 1987, ancak ‘götür Suriye sınırına bırak’ emri geliyor, “Öcalan bizim adamımız” diyen sesi hiç unutmuyor. Komando timini pusuya

gönderen postasının PKK'lı olduğunu sonradan öğreniyor, derin devleti pek milli bulmuyor.

Yüksek Askeri İdare Mahkemesi'nde 18 Mart 1989'da yaptığım tarihi konuşmada henüz 20 yaşında iken, “GATA'da derin devlet var, hırsız, uğursuzlar güruhu hastaneyi zina merkezine çevirdi” diyorum ama mahkeme heyeti beni “deli” sanıyor. Silivri mahkumu Engin Alan ile tanıştığım 1993 yılında halen gözüm kapalı idi, el yordamı ile yanlış giden bir şeyler var diyordum. Alan'ın 1994 ve 1995'te OMON timi komutanı Rövşan Cevadov ile Azeri Lider Haydar Aliyev'e karşı giriştiği darbe ve beş suikast teşebbüsünde derin devletin tüm birimleri görev alıyordu. Susurluk çetesi ve raporu ile 1996'da fotoğrafin bir yüzü aydınlanıyor, babası MİT, kendisi MİT elemanı gazeteci Can Dündar, yapının adını gazeteci Celal Kazdağlı ile yazdıkları kitap ve belgeselde 1997'de ilk defa koyuyordu: “Ergenekon.” Sol görüşlü gazetecilerimizin ortaya çıkardığı Ergenekon örgütünde ciddi bir sorun hemen sırtıyor. Eli kanlı katillerin hepsi ülkücüler olarak gösteriliyor. Ne solcusu var yapıda ne askeri, ne medyası, ne oligarşisi, ne iş adamı. Kaynayan düdüklü tencerenin sadece gazı, havası kaçsın diye düdüğünü açmaya izin verdikleri belli. Yemiyoruz bu oyunu!

28 Şubat 1997'de Susurluk'a “fasa fiso” diyen siyasiler “mevta” oluyor ama geride kalanlar ülkeyi idare etmekten aciz, derin yapının beceriksiz kuklaları gibiler. 1999'da rahmetli Bülent Ecevit'i Başbakanlıkta takip eden muhabirim, Kriz Masası ve

Gölge Bakanlar Kurulu ile tanışıyorum. Hepsi asker kökenli özel harp elemanları, başbakana istedikleri genelgeyi hazırlayıp imzalatıyorlar, diledikleri kanun hükmünde kararname albaylar gözetimindeki bakanlar tarafından sorgusuz sualsiz imzalanıyor. Derin oligarşinin gücünü görüyorum, bu fitne şebekesi en masum insanları bile iki üç dönemde şeytana çevirir diyorum içimden.

Başbakanlık müşaviri adı altında hem MOSSAD, hem CIA'ya çalışıp hemde MİT elemanı olan bir sürü “double double” ajan ile tanıştığım Ankara yıllarımda Ergenekon'un iskeleti gözümde canlanıyor, ama halen et giydiremiyorum. NATO'nun uydusu maskesi altında 1960 askeri darbesinden beri “Amerikan mandası” olduğumuzu geç fark ediyorum ve sol görüşlü kardeşlerimi daha dikkatli dinlemeye başlıyorum. “Atatürk döneminde İngilizler ne dese onu yaptık, güya sömürge değildik” diyen Enerji Sendikası'ndan 1970'lerin hızlı solcusu bir arkadaş ekliyor: “Göstermelik bir bağımsızlık vererek onurumuzu, haysiyetimizi, dinimizi, medeniyetimizi, kültürümüzü, ekonomimizi Batı'ya sattık, geri almamız için çalışan sağdan soldan vatan evlatlarını fişlediler, birbirine düşürdüler. Yeter artık, hep beraber savaşmalıyız.” Hak veriyorum. ‘Bizi biz yapan öz değerlerimizle el ve gönül birliği vermek, düşmanı tepelemektir’ sözleri hala kulaklarımda...

2000 ‘de Fethullah Gülen Hocaefendi'ye açılan davanın 80 sayfalık iddianamesini okuyan ve haber yazan ilk gazetecilerdenim. 40 sayfasında Said Nursi

ve Nurculuk suçlaması yapıyor ve Gülen Nurculuğun en güçlü devamcısı diye gösteriliyordu. Üstadın emanetlerini Tahiri Mutlu ve Hulusi abilerin Gülen'e 1980'lerde teslim ettiğini, Nur davasının lideri olduğunu Ergenekoncular biliyorda, başbakan bilmiyor mu? Star gazetesinde dün 18 Şubat 2014'de Başbakanın Başdanışmanı Yalçın Akdoğan, derin devletin planını değiştirdiğini ispatlayan bir Said Nursi ve Gülen yazısı kaleme aldı. Fitnecilerin üstadımızı bile kullandığı ve neden kullandığı net anlaşıldı. Gülen bu sefer Nursi düşmanı olmuş, üstelik Nurculuğa yakışmayan tavırlar içindeymiş! Ne utanıyorlar nede edepleri kalmış. Diğer Nurcu cemaatlere oy versinler diye şeker dağıtan Akdoğan, cemaatı Nurculardan uzaklaştırıp yalnızlaştırmaya çalışıyor. Liderliği ele geçiremediler, bari bölümler havasındalar! Sen kim oluyorsunda Nurculara ders veriyorsun diye kimse sorgulamıyor. Dün Nurcu diye yargılanan Gülen idi, Rusya ve Çin'e Nurcu diye gammazlanan Gülen idi, Komünizme bunlar karşıdır açtıkları Türk okullarını kapatın diyenler Gülen'i Nurcu sayardı. Bu sefer münafıklıklarına şeytanlıklarına bir yenisini ekliyorlar: Gülen Nurcu değilmiş, vurun gitsin! Yeni Asya Nurcu grubu, görülen bir rüya üzerine safını Gülen yanına yerleştirdi, darısı diğer Nurcuların başına. Cemaat, İslami cemaatler arasında yüzde 45'lik oya ve ağırlığa sahip. Diğer Nurcular yüzde 25'lik ağırlıkta, ondan fazla cemaata bölünmüş durumda. Nurcular, AKP'ye oy vermezse yüzde 30 altına düşecekleri kesin, korkudan nasıl yalan söyleyeceklerini bilemiyorlar. İftira, bühtan ve fitnenin bini bir para, sonu yok bu

siyasi yalancılığın. Nur'un tüm kardeşlerine Allah basiret, feraset verin!

Ağaç kabuğunda yaşamadım ve dün ortaya çıkmadım. Kalemimi hiç satmadım, mertlik ayarını üstadımız Said Nursi ve Gülen'de buldum, sokakta bulmadım. Devletten beslenip, MİT tarafından ulufelerle altın tepside köşe yazarlığı hediye edilmedi! 2000 ile 2006 arasında gerçek Ergenekon'u ortaya çıkarma adına sonsaniye.net de yarım düzine yiğit kalemle yaptığımız kalemşörlük yine Genelkurmay'ın bizi andıçlayıp hakkımızda dava açma tehditine tosluyor. Yeni Ergenekon'u ortaya çıkardığım kitap 2005 Haziran'ında Silivri mahkumu Sedat Peker mafyası tarafından bertaraf ediliyor. Ağustos 2006'da Ergenekon'u genel hatlarıyla deşifre edecek Tuncay Güney, Toronto Türk Festivalinde kendi ayağıyla geliyor, benim yazı ve kitaplarımın hayranı olduğunu söylüyor ve imzalı kitap istiyor.

Şüpheleniyorum: “Çorum'dan Yahudi çıkmaz ve benim Yahudi hayranım pek yoktur!” 1 Ekim 2006'ya kadar ona randevu vermiyorum ama adam yapışkan, King otelinde ilk diyalog yemeğinde beni buldu, imzalı kitabımı söke söke aldı ve kendini evine bıraktırdı. Kendi kaşındı! Sabaha kadar konuşup Ergenekon'u bana ayrıntılarıyla, epeyde çarpıtarak, hedef saptırarak anlattı. Ertesi gün sonsaniye.net de haber olacağını ve bu yazının Ergenekon operasyonunda köşe taşı oluşturacağını ne Güney nede ben tahmin edebiliyordu. Korktu, “Veli Küçük beni öldürmeye ABD'den suikast timini gönderecek”

dedi. “Korkma, konuşanı öldüremezler, bak Mahir Kaynak halen yaşıyor. Bundan sonra susamazsın.” dedikten sonra cesurca konuştu. Güney’in telefonunu isteyen tüm gazetecilere veriyordum. Meşhur oldu, ancak bir süre sonra “medya budala”sına döndü. Hakkında 2008’de ilk kitabı yazıp gerçek yüzlerini gösterdim. Ne yapalım, Ergenekon’u sulandırmak isteyen Doğan grubu keklenmeyi, işletilmeyi seviyor. Adamı haber yapma uyarılarımı dinlemiyorlardı. Geç dinlediler.

Ergenekon’u Kanada’da yayınladığımız gazetemiz Canadatürk’teki köşemde hiç sektirmeden tam beş yıl aralıksız yazdım. 2012 yazından beri yazmıyorum, bir anlamı kalmadı. Tam beş kitap çıkardım bu süreçte ve ekstradan sağa sola yazdığım değişik müstear isimlerimde de hep derin devletin karanlık yüzünü detaylarıyla yazdım, her gittiğim yerde değişik topluluklara sansürsüz anlattım. Ergenekon’un “Göktürk” adlı yeni bir yapılanmaya dönüştürüldüğünü yazalı iki yılı geçti. Müstear isimlerimin hepsini kaldırdım, başka bir isimde yazmıyorum, dimdik buradıym, yazdıklarımın arkasındayım.

AKP Göktürk adlı derin oligarşik yapının içine girdi ve zafiyetleri üzerinden yapılan tehdit ve şantajlarla, yolsuzluk ve rüşvetlerle kirletilerek ele geçirildi. Milleti temsil etmiyor, Ankaralaştı. 20 yıl istikrarlı bir hükümetle bu yapıyla savaşmadan yüzbin nemalananı, beş binde üst düzey yönetici bulunanan, dış güçler tarafından finanse ve organize edilen sistemi çökertip,

kendi milli derin devletimizi kuramayacağımızı dile getirdim. Erdoğan ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın Milli devleti kurdukları koskoca bir yalandır. Artık AKP'den ve Milli Görüş çizgisindeki siyasal İslam projelerinden hiç bir hayır gelmeyecektir. Bunu en son Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, İnternete sansür kanununu onaylayarak gösterdi. Allah bilir, HSYK kanununda 2010'daki halk referandumuna rağmen onaylayacak ve halkın değil başbakanın cumhurbaşkanı olduğunu bir kere daha haykıracaktır. Kimse Gül'ün Erdoğan'a rakip alternatif parti kuracağını zinhar beklemesin, boş umut ve rüyadan uyanalım.

2013 yılı münafıkların ortaya çıkması yılıydı. Yolsuzluk ve hırsızlıklara, rüşvete karşı mücadele eden hak tarafındadır. Bunu Said Nursi, 29. Mektup. 7. Kısımda izah ediyor. 2014 yılının, Fesad Komitesi'nin Türk ordusunun boynuna doladığı kölelik kemendini fark edip çıkaracağı yıl olacağını yazdım. Mücadele bitmedi, sürecektir. Yalancı bir fecri sadıktan sonra gerçek bir sabah doğacaktır. 2015 sonrası yeni Türkiye'yi kuracaklar adanmış ruhlar olacak, temel özellikleri satın alınamamaları, asla rüşvet yememeleri ve yolsuzluk yapmamaları olacaktır. AKP'liler bu tanıma uymadığına göre Abbas yolcudur! Bugüne kadar zalimi tesbit, hakkı batıldan ayırma noktasında isimle müsemma olmam nedeniyle hiç şaşırmadım. Kamu vicdanı gerçekleri görecektir, iman ile yalan yanyana durmaz!

Velhasıl kelam, maskeleri, hüviyetleri sık sık değişse de hiçbir zaman zalimden korkmadım, korkmadık, korkmayacağız. Mağdur edilmek ukbada bir şeref madalyasıdır.

Yirmi dokuzuncu Bölüm

Göktürk'ün Gestapo Devletine Doğru

Üstad Said Nursi sıkıntılı anlarında, umumu ilgilendiren bir bela ve musibet ufukta görüldüğünde Abdülkadir Geylani'nin dua kitabından veya İmam Rabbani'nin Mektuplarından sık sık tefeül yapardı. Bende Risale-i Nur'dan yaparım, yaptım ve çıkan şu

oldu: “Çünkü rıza-yı küfür, küfür olduğu gibi, zulme rıza da zulümdür.” Mektubat, Sayfa 408.

Üstad Said Nursi, iyi niyetle ziyaret ettiğini söylese de hıyanet için yanına gelen devlet memurlarını yılan ve köpek suretinde görürdü. Bazıları fitne fesat komitesine yılanlık ve köpeklik ettiği için olacak bu suretlere bürünürdü. Bu ülkede bazı alçaklıklar hiç değişmiyor demek ki. Mektubat’tan soldan sağ sayfaya geçtim, ortalara gözüm ilişti, tefeülüne irkildim, şöyle yazıyordu: “Çok alçak olmamak ve yılan gibi dalalet zehrini serpmekten lezzet almamak şartıyla en inatçıyı dahi ikna ederim.” Satırların biraz yukarısına çıktım, fesühallah dedim: “Hafiyelik yapıp güya cinayet yapıyormuşuz gibi ihbar eden ve taarruz eden, elbette insafsıza zalime hizmet etmekten zevk alan bir köpektir.” Üstad hakaret etmeyi sevmediği için Ziya Paşa’nın meşhur beytini isim vermeden vermiş ve yorumlamıştı. Hayretle ‘ne yapmalıyım’ diye bir vizyon aradım. Sonra ki cümle imdatıma yetişti: “İnsan suretindeki yılanlara hakikatları söylemek, hakaika karşı bir hürmetsizliktir. Zira bilerek hakkı zındıka dalaletlerine çürütmek ister.” Üstad noktayı keskin koymuştu: “Fakat nihayet derecede alçaklığa düşmüş bir vicdan ki; bilerek dinini dünyaya satar ve bilerek hakikat elmaslarını değiştirir; münafık yilandır.”

Sosyal medya’da Başbakan’ın başdanışmanı Mustafa Vrank, Turizm Bakanı Ömer Çelik ve Süleyman Soylu komutasında 9 bin maaşlı tweeter savaşçısı kin ve nefret dolu üsluplarıyla ülkemizde dirlik ve birliği

korumaya çalışan cemaata karşı amansız bir yıpratma, aşağılama, tekfir etme, yalnızlaştırma ve mümkünse köklerini kazıyıp yok etme savaşı veriyorlar. Devletin ve AK Parti'nin tüm imkanları bu kirli siyasi infaza seferber ediliyor. “İstiklal savaşı” adı altında istikbal mücadelesi verenlerin hiç bir ahlak ölçüleri ve etik sınırları bulunmuyor. ‘Savaşta hile, aldatma, yalan söyleme, iftira ve bühtan atma caizdir’ diyorlar ve İslam’ın elmas dini hakikatlarını yamultup pis siyasetlerine çekinmeden, utanmadan alet ediyorlar.

Biz ve ötekiler ayrımı, siyah ve beyaz olarak yapılmış durumda, tam bir iç savaş senaryosu ile karşı karşıyayız. Ellerin Özel Harbin Psikolojik Savaş Dairesi’nde yazılmış profesyonel bir fitne programı var, cetvelde ne varsa her hafta, hatta her gün yeni bir fitne tohumu ortaya atılıyor. Bunları temizlemekten yorulduk ama onlar bıkmadı, usanmadı. Hepsi paranoyak olmuş, devletin yağlı kaymağı ellerinden çıkacak diye tüm çirkefliklerini sergiliyorlar. Paranoyak kendinden başka kimseyi tanımaz; vefasızdır, ahd ü peymânına asla güven olmaz; kat’iyen adalet tanımaz ve hakka karşı da fevkalâde saygısızdır. Dahası o, bu kabîl değerlere bağlı yaşamayı aptallık sayar. Zaman zaman en masum hareketlerden dahi işkillenir ve en yararlı gayretleri bile kuşkuyla karşılar ve sorgular. Mağdur edilen, mazlum cemaatı savundukca hedef gösteriliyoruz ve devletin düşman savma mekanizması hatırlatılıyor. Partileri devlet olmuş, biz ise “vatan haini” düşmanlar, canımızın değeri yok ki, sözümüzün ağırlığını anlayabilsinler.

Dine gelen zararı Allah’a havale ettik ama devlete, kamuya gelen zararın boyutu her geçen gün büyüyor. Devletin kılcal damarları ile oynanıyor ve tek adam diktatörlüğüne dayalı otokratik bir Gestapo istihbarat ve istibdat devleti olmaya doğru hızla yol alıyoruz. Yolsuzluk ve rüşvet olayı patlayınca AKP resmen aklını, mantığını ve vicdanını yitirdi. Manzara gerçekten ibretlik, neden başkanlık sistemi ülkemizde olmamalı, neden demokrasi yolundan dönmemeliyiz ve neden bir daha asla Milli Görüş çizgisinde siyasal İslam’a güvenmemeliyiz, yaşayarak öğreniyoruz. İnternete sansür, halkın iradesini çalarak HSYK yasası çıkarmadan sonra yeni MİT yasası ile Hitler sistemi dayatılıyor. Hitler, Gestapo ve SS ile öyle bir güç elde etmişti ki, kim sorgularsa “düşman”, “hain” bahanesiyle anında öldürtüyor, haksız siyasi rekabet yapmakla kalmıyor, Gestapo ile bir korku imparatorluğu kuruyordu. Alman totalitarizmi iki defa dünya savaşı çıkmasına yol açtı. Almanya’da iki dünya savaşı öncesinde bir iç savaş yaşanmış ve suni çıkartılan kaosları bastıran Hitler tüm ipleri ele geçirerek Almanları uçuruma sürüklemişti. Ülkemizde yaşanan süreç, bir iç savaş senaryosudur ve halka kendini zorla seçtirmek isteyen Hitlervari bir AKP devleti partileştirmiş ve “Gestapo”su ile kimseye göz açtırmamaktadır.

Bunun en bariz ve net delili 2 yıldır sürdürülen böcek efsanesinin çöküşüdür. TÜBİTAK’taki görevinden uzaklaştırılan, 24 yıldır aynı kurumda görev yapan onurlu bilim adamı Hasan Palaz’dır, “İstenilen raporu hazırlayan ve biat eden bilim adamı olmayacağım”

dedi. Zehir zemberek açıklamasında açıkca: “Başbakanın ofisinde bulunan böcek ile ilgili raporda tahrifat yapmam istendi...” diye hukuksuzluk talebinin geldiği adresi gösterdi. Başbakan’ın ofisine böcek koyup dinleyen cemaat olsaydı yedi düvele davul zurna ile çoktan duyururlardı.

MİT’e, 12 Eylülcülerin bile almadığı yetki veriliyor ve başbakana bağlı Gestapo tarzı istihbarat devleti kuruluyor. MİT personeli normal mahkemede yargılanamayacak artık. MİT personelinin Ankara’da özel belirlenecek ağır ceza mahkemesinde, müsteşarın ise ancak Yargıtay tarafından yargılabileceği öngörülüyor. MİT personelinin MİT faaliyetleriyle ilgili tanıklık yapamayacak olması da teşkilatın suç olabilecek faaliyetlerini ortaya çıkarmayacaktır. MİT’e ait rapor, analiz ve belgeler suç unsuru içerse dahi delil olarak kullanılamayacak, sorgulanamayacak. Hitler Gestaposu da işte tam böyleydi. MİT belgelerinin soruşturmada kullanılmasını yasaklayan madde, MİT fişlemelerinde mahkeme tarafından cezalandırılmasının da önüne geçecek. Özetle başbakanın izin vermediği ne MİT personeli yargılanabilir nede MİT müsteşarı. İstedikleri kadar halka zulmedebilirler. Peki, ya başbakan zalimse? Gelecek başbakanlardan zalim Hitler çıkarsa!

Açıkcası, hükümet MİT aracılığıyla yasak dinleme yapmış, fişlemiş, bir sürü kirli tezgaha karışmış, özerk Kürdistan sözü vermiş, şimdi üstlerini örtüyor. Şimdi anlıyorum, biz fişlemeler alçakca, başbakanın

kullandığı dinlemeler yasadışı dedikçe AKP partizanları bilgiççe alay ediyordu, Meğer baştaki balık ta, tuz da kokmuş! MİT yasası çıkarsa, medyada millete söven gazeteci ve yazar tehdit eden MİT yazarları “Küçük Cemler”, kırk yalanı bir makalede toplayan “ROKlar”, 9 adet başörtülü “Tayyibu Bacıyan” yazarları, “Alo Fatihler”, serbestce nefret ve kin yaymaya devam edecekler. Medyada artık MİT’e çalışıp, parti devleti sayılan hükümet adına tetikçilik yapan “Oğursuz Yıldızlar”, “Dilenci Ergünler”, “Dilieşek Abdurrahmanlar” özgürce millete hakaret yağdırabilecek. Hesap vermek yok nasılsa, başbakan arkandaysa, atış serbest!

MİT elemanı gazeteci ve yazarlar derhal bu seçim sürecinde kalemlerini bırakmalıdır, bir siyasi parti adına tetikçilik yaparak devleti savunmak devletçilik veya vatanseverlik değildir. MİT adına suç işlemek serbest olunca nefret, kin ve halkı fesada, fitneye, isyana teşvik etmek mubah mı oluyor şimdi? Peki, adam öldürmekte helal mi? Muhsin Yazıcıoğlu işte böyle fetvalarla şehit edildi. Bir siyasi parti, rakiplerini ve düşman gördüklerinin listesini MİT’in tetikçilerine verip infaz ettirirse, bunun adı vatani kollamak olur mu? Gelişmiş ülkelerde istihbarat tekeli yoktur, elemanlarına da bu kadar güç verilmez. ABD’de 26 çeşit istihbarat kurumu vardır, istihbarat sağlaması böyle yapılır. Birileri ülkemizde “Gestopa rejimi” kuruyor, vatanımızı kendi içine kapatıyor, herkesi birbiri ile kavgalı hale getiriyor, iç savaş senaryosu yazmış oynatıyor, seyirci kalanlara yazıklar olsun!

Otuzuncu Bölüm

Göktürk'ün MİT Yapısı ve İran Kumpası

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, maalesef Hitler'in kurmayı Joseph Goebbels'in Hitler'e yazdığı taktikleri kullanıyor. Goebbels, “propagandası yapılan şeyin gerçek ya da yalan olduğu önemli değildir, önemli olan çok kişiye ulaşmasıdır” diye yazmıştı. Ancak kara propagandayı pervasızca kullananlar bilmeli ki, ‘yalan ve gösterişler gürültülü, hakikat ve samimiyet sessizdir’, gerçeklerin bir gün ortaya çıkma gibi kötü bir huyu vardır. MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın doktora tez konusunun kara propaganda olması elbette tesadüf değildir.

Rahmetli Özal'ın kurmaylarından eski bakan Mehmet Keçeciler, ‘7 bin kişi dinlendi’ iddialarının Cemaat'e mal edilemeyeceğini söyleyerek, “Böyle bir şey asla kabul edilemez.” dedi. Daha sonra polislerin savcılarının emriyle sadece 244 kişi dinlediği ortaya çıktı. Kimi dinliyorlardı, ülkemizdeki İran ajanlarını. Göktürk tarafından korkutma, damgalama, günah keçisi ilan etme şeklinde kara propaganda teknikleri MİT kanalıyla hoyratca kullanılıyor. Seçilen anahtar kelimelerle zihinlerde yanlış çağrışımlar yaptırılıyor, zihinler yönetiliyor. Bu anahtar iftira, bühtan, karalama merkezli kin ve nefret pompalayan kelimelerin listesini çıkardım, bu bir doktora veya kitap konusudur. Bu kelimeleri kullanan insanın

müslüman kalması zordur, siyasette yalan caizdir fetvası aldılarsa bilemem.

Camia neden tek ‘günah keçisi yapıyor sorusunu herkes soruyor. 7 bin dinleme yalanını savunmaya devam eden havuz medyası, her görüşten onlarca aydın, yazar, siyasetçi ve sanatçıda ‘korku ve nefret’ hasıl etmeye ve ‘paralel’ damgalamasını oturtmaya çalışıyordu. Tekzip yemeleri bile utandırmıyor.. Elbette Başbakanın “Size operasyonu canlı izleteceğim” dediği “Büyük Casusluk ve Vatana İhanet” soruşturması için sahte, çakma delil oluşturuluyordu. 28 Şubat sürecinde Vural Savaş’ın izlediği taktik kopyalanmış; medyada açacağı davanın delilini oluşturma eski bir yöntem.

Gazeteci ve yazar Hasan Cemal, Erdoğan’ın bağımsız yargı önünde hesap vermesi gerektiğini savundu ve bu hükümetin meşru yollardan son ermesi gerektiğini yazdı. Resmen ülke siyasi bir dizi seyreder hale sokuldu, milleti komplo teorisi manyağı haline getirdiler. Erdoğan ve Havuz Medyası, yolsuzlukların ortaya çıkmasından sonra büyük bir telaş içinde sağlam çelişkilere imza atıyor ve büyük bir travma geçiriyorlar.

Ülkemin başbakanı cemaatı ABD Başkanı Obama’ya gammazlıyor. Erdoğan bu gerçeği kendi milletvekillerine itiraf etmiş: Obama’ya, “İçişlerimize karışan o zat sizin ülkenizde misafir. Oradan buraya müdahale ediyor” demiş ve hiç utanmamış. ‘Başbakan hem Cemaat’in ABD ve İsrail’le hareket ettiğini

söylüyor hem de Obama'ya Gülen'i şikayet ediyor. Bu saçmasapan iki yüzlü tavrı eleştirmek, akılsızlığın yorumunu yapmak hakkımız değil mi?

Başbakan siyaset için çok rahat yalan söylüyor. Şimdi de diyor ki “o telefon konuşması montaj”. İyi de nasıl inanalım, bunca yalandan sonra? Neden doğruyu konuşmuyorsunuz? MİT, tüm dinlemeleri Gölbaşı'ndaki merkeze almaya çalışıyor. Hiç bir savcı bundan sonra dinlemenin manipüle edilmediğinden emin olamayacak, hatta yürütmenin baskısı, izni ve emri olmadan sağlıklı bir soruşturma ve kovuşturma dahi yapamayacaktır. Daha dün kadar doğru istihbaratın yüzde 87'sini elinde bulunduran Emniyet İstihbarat, “cemaatci” bahanesiyle tokatlandı, yüzde 3 güvenli istihbarat başarısı bulunan MİT'e yakayı kaptırdı.

Havuz medyası kullanılarak legal 2 bin küsur dinlemeyi çarpıtarak medyalarında 7 bin yaptıran MİT tezgahının hedefi, parti devletin “Gestopası”nın istediğini mahkeme kararı olmadan dinlemektir. Polis savcı ve hakim üçgeninde sağlam bir delil zinciriyle yapılan dinlemeler tarihe karışıyor, bundan sonra MİT'in yasal izin almadan yapacağı dinlemeler olacak ve bu durum ülkeyi bir Gestopa rejimine götürüyor. Yargının yaptığı tüm yasal dinlemelerin cemaatin üzerine yıkılması, Hakan Fidan'ın yazdığı bir tiyatro, tam bir cambazlık ve sihirbaz illuzyonuydu. MİT'in kurduğu yeni KGB sisteminde yargı gereksiz bir unsur ve ayak bağı. Yeni MİT yasası ile dokunulmazlık zırhında serbest suç işleyecekler.

Twitter’de 4 günde 124 bin takipçiye ulaşarak fenomen haline gelen Fuat Avni, herkesin merak ettiği MİT’de neler oluyor sorusuna cevap verdi. Evvela Fuat Avni ben değilim, ama twitter’da destekledim ve meşhur olmasına katkıda bulundum. Kim olduğunu elbette biliyorum ama başbakana ve meraktan çatlayan MİT mensuplarına söyleyemem. Bu karanlık dönem dağılana kadar kimseye söylememe konusunda kendi kendime söz verdim, yerin kulağı var. Okuyalım:

MİT’in yapısı nasıldır? MİT’in içinde birbirini iyi bilen 3 ana gurup vardır. 1.İran’ın hedefleri doğrultusunda hareket eden Özel Seçilmişler’in kontrolündeki yapı. 2.Her türlü kirli işlerde kullanılabilen eskiden Ergenekon’a çalışan, etkinliğini kaybetmesine rağmen hala blok halinde hareket eden yapı. 3. gurup Sünnisi, Alevisi, ateisti, dindarı, sağcısı, solcusuyla memleketin selameti için çalışan gurup. Son 20 yılda hayli güçlendiler. MİT içindeki 2. yapı zaman zaman 1. yapının kontrolüne geçer.2 gurup kirli işlerde ittifak ederler. Hakan Fidan bunlara hakim olduğunu zanneder.

Bu iki yapının içinde Alman, İngiliz, İsrail, ABD istihbaratçıları diledikleri gibi at koştururlar. MİT Müstaşarı Hakan Fidan o yüzden kontrolü sürekli kaybeder. Her yapının MİT dışında beraber hareket ettikleri kurum ve kişiler vardır. Asker, emniyet, yargı mensubu, basından gazeteciler ve iş adamı ayakları bulunur. MİT o yüzden bu kadar etkilidir. Ak Parti iktidara geldiğinde en güçlü yapı olan Ergenekon

yapısı zayıflatılırken, özellikle ilk 5 yıl bağımsız olan 3. yapı çok kuvvetlendi.

Siyasi İslam geleneğinden gelen Başbakan, Özel Seçilmişler'in telkinleriyle MİT'in ancak bu geleneğe evrilirse milli olacağı yanlısına inandırıldı. Başbakan buna ikna olunca İran yapılanmasına gün doğdu. Böylece 1. yapı zayıf olan 2. yapıyı da bünyesine katarak bağımsızları hedef aldı. Yıllardır bağımsız gurupla çalışan, emniyet ve yargı güçleri, 17 Aralık'ta tepelerine bindi. Menfaat birlikteliği olan 1.ve 2. gurup dağılmaya başladı.

Peki, operasyonu kim yaptı? Neden bu güne kadar beklendi? Dersanelere dokunulunca operasyon başlandı demek cehalettir.Türkiye'nin gücünü dershanenin koruyucularından ibaret sanmak ahmaklıktır. İran ambargosu kalkmasa ve İran elini Türkiye'deki kılcallardan çekmeseydi, operasyon yapılamayacaktı. Bilgi ve belgeler yine istiflenecekti ama rejim krizine dönüşen yolsuzluklar vebrüşvet belkide ortaya dökülmeyecekti.

İran denizi bitti. Tahran başbakan ve şüarakasına kazık attı. Başbakan ve Özel Seçilmiş'lerin üzerindeki koruma kalkanı kalkmıştı. 7 yıldır beklenen an gelmişti. Derinden yürütülen operasyonlara gün doğdu. Nükleer antlaşmadan 3 gün sonra Hakan Fidan'ın yardımcılarında biri Başbakanlık'ta bir devrin sonu geldi dediğinde kimse bir anlam verememişti. Kara para trafiğinin kilit ismi Babek Zencani'nin göz altına alınacağı dilden dile dolaştı.

İnanılmaz bir telaş yaşadılar. Boşluğa düştüler. İran nükleer anlaşmayı yapıp üzerindeki ambargo kalktığında kara para aklama işi bitmiş oldu. İlk darbe ağababaları olan İran'dan geldi.

Neden 17 Aralık'a kadar beklenildi? 1. ve 2. yapının İran'ın tam desteğiyle korunduğundan başbakan rahattı. Ancak şunu hesap edemedi, İran elbette işi bitirince çekilecekti. 11 yılda kimin ne kadar pisliğe bulaştığını çok iyi biliyorlardı. Bal tuzakları, Muta operasyonu ile çok sayıda bürokrat ve politikacı kirletildi. Tehdit ve şantajla Tahran'a nüfuz ajanı yapıldı.

Memleketi sahipsiz zannedenler açıktan her türlü ihaneti ve günahı işledi. Başbakan ve Ak Parti kadrolarına hiçbir zaman güvenmediler. Vesayetin ne olduğunu iyi biliyorlardı. 11 yıl her şeyi belgeleyip kayıt altına aldılar. Çünkü bağımsız yapı tek bir aidiyete mensup değildi. Türkiye mozaiktiydi. 20 yıldır zannedilenin üstünde çok daha güçlüydü. Tedbirliyidiler. Bağımsız yapı içinde camiayı asla tasvip etmeyenler bile camianın adamları diye tasfiye edilmeye çalışıldı. En büyük hataları bu oldu. Aynı zaman diliminde algı işlenmeye baslandı. Camia Mit'i ele geçiriyor engel olacağız burası son kaledir dendi. Başbakan buna çok şartlanmıştı.

Peki, belgeler neden yavaş yavaş veriliyor? Arap ülkeleri veya Ukrayna değiliz yüz yıllardır istihabarata geleneği olan bir ülkeyiz. Her şey bir anda boca edilse ülkede iç savaş çıkar. Neden her şey bir anda ortaya

dökülmüyor? Ülkenin menfaati düşünülüyorda ondan. Taşlar yerine yavaş yavaş oturtuluyor. Strateji izleniyor. AKP bilsin ki 11 yıldır hangi kirli işe bulaştıysalar bilgisi, belgesi, kaydı var. Milleti nasıl kandırdıkları gün gün ortaya çıkacak.

Ülkeyi seven herkes bilsin, ülkenin selameti için hayatını vakfetmiş kişiler onların tahmin ettiklerinin çok üstünde Allah Kadir‘i Mutlaktır.

Zaman yazarı Ahmet Kurucan, kitabın ortasından şöyle yazdı: Biz nasıl bir ülke olduk Allah’ım demekten kendini alamıyor insan. Yatsıyı bulmadan sönen yalancının mumundan mı, sorumsuzca sorumluluklarını tüketen sorumluların beyanlarından mı, hakaret kelimesinin dahi anlam çerçevesini aşan hakaretlerden mi yoksa bu köşenin muhtevasını belirleyen dinî değer ve hükümleri hiçe sayan savrulmalardan mı?

Notlarıma baktım; “sahte veli, yalancı peygamber, içi boş alim müsveddesi.” Ardından “çanlarına ot tıkayacağız; biz varsak siz de varsınız, biz yoksak siz de yoksunuz” tehdidi. Sonra “Kimsin sen? Senin ağababalarını yenmişiz” sözleri. İtikadî ve hukukî açıdan değerlendirme yapacaktım bunlara ama sıra gelmeden yenileri devreye girdi. Bu yazıyı yazarken yeni ilavelerin olacağından da hiç şüphem yok. Onun için yazıyı kaleme almak için oturduğumda haber sitelerine baktım. Bugünün flaş konusu Yeni Şafak ve Star’ın listesini verdiği 3 ve 7 bin kişinin –nedense aralarında anlaşılamamışlar veya tashih hatası olmuş!-

dinlenme meselesi. Yazı bitince yeniden bakacağım, bakalım neler olacak?

Devreye giren yeniler nedir? Şefkat Tepe dizisindeki rüya sahnesinde Efendimiz'in (sas) ışık sûretinde sembolize edilmesi. Akit gazetesinin ezan karikatürü. Başında kippa, boynunda Hz. Davud yıldızını resmeden bir müezzinin ezanda "haydi salaha ve felaha" yerine "haydin yalana, kumpasa ve ihanete" diye ezan okuyuşu. Ertesi gün tasma bir Yahudi'nin elinde köpek şeklinde resmedilmiş ve Türkiye'ye dışarıdan havlayan insan karikatürü. Kim o insan? Şiddeti zuhurundan gizli? Hâlâ daha tahmin edemiyorsanız ya Türkiye'de yaşamıyorsunuz ya da bu gazeteleri takip etmiyorsunuz demektir? Sivas ve Kütahya'daki seçim propaganda konuşmalarında "Aile nedir, çoluk-çocuk bilmez o", Yozgat'ta Hizmet'in yurtlarında hükümete beddua için yataklarından kaldırılan kız çocukları" ve Afyon'da Bediüzzaman'ın Afyon Cezaevi'nde çektiği sıkıntılar üzerinden Hocaefendi'ye yapılan göndermeler.

Haklı değil miyim dostlar nasıl bir ülke olduk demekte? Değil benim gibi haftada bir defa 3500 vuruşla bunlara cevap vermek, her gün müstakil bir gazete çıkarsan yetmeyeceği açık.

Bu hafta diğerlerinin eskimesi, rüya meselesinin ise çok dile dolanmasından hareketle rüya ekseninde yazayım istiyordum. Hani Kur'an'ın aralarındaki fark mahfuz "menâm, büşrâ ve hulm" kelimeleri ile anlattığı rüyadan. Allah Resulü'nün (sas) "nübüvvetin

46 parçasından biri” ve “mübeşşirat” dediği, ashabına zaman zaman “bugün mübeşşirat göreniniz yok mu?” diye sorduğu rüyadan. Ehl-i hakikatın Efendimiz’in (sas) istihare tavsiyesine ilave ettiği rüyadan. Âyân-i sâbitenin misal ve berzah âlemine sembollerle akseden rüyadan. Ümmü Eymen Validemizin tespitine göre Efendimiz’in (sas) ruhunun ufkuna yürümesi ile kapanan vahyin bereketini devam ettirdiği rüyadan. Madde ve fizik ötesi âlemi “aklı gözlerine inmiş” maneviyat körü insanlara gösteren rüyadan. Ruhun idrak ufkunu münkirlere bile tasdik ettiren rüyadan. Belki de ilk insan Hz. Adem’den bu yana beşerin ayrılmaz bir parçası, nice hak dostunun, hakikat âşığının, gönül mimarının hayatlarına yön veren rüyadan. Objektif bir bilgi sebebi ve kaynağı olmamasına rağmen subjektif manada tabire ihtiyaç duymayacak ölçüde fizikî âlemde tezahür eden, kader’den kaza planına geçen rüyadan. İsterseniz daha müşahhas ifade edeyim; “Şeytan benim suretime giremez.” diyen Allah Resulü’nün (sas) Çanakkale’de at sırtında Müslüman Mehmetçik’le birlikte küffara karşı birlikte savaştığının görüldüğü rüyadan.

Bahsedecektim ama gördüğünüz gibi yerim bitti ve edemiyorum. Şu kadar söyleyeyim; Şefkat Tepe’de resmedilen o rüya masa başında senaryo olarak yazılmış değil, aksine bizatihi görülmüş. Bu bir. İkincisi; İslamî kurallara uygun biçimde -ki daha önceleri âsâ, gül ve Osmanlı minyatür sanatında beyaz sarıklı, yeşil cübbeli bir hâle şeklinde sembolize edilmiştir- ekrana yansıtılmış ve ışık sembolü kullanılmıştır.

Ben meselenin Hz. Peygamber'e (sas) karşı duyulan hassasiyet olduğuna nedense inanamıyorum. Dizinin Konya'da valilik tarafından çekimlerinin yasaklanması da bunun göstergesi. Eğer dinî hassasiyet, Peygamber sevgisi olsaydı rüşvet, irtikap ve yolsuzluktan adam kayırmacılığa, yalan söylemekten kul hakkına tecavüze kadar uzayan açık dinî emir ve yasaklara aynı ölçülerde riayet edilirdi.

Yer bitti, yazı da bitti. Yaklaşık 45 dakika oldu. Tekrar bakıyorum haber sitelerine. O da ne; o telefon dinlemelere izin verdi denilen savcı açıklama yapmış; "O tarihlerde ben özel yetkili mahkemelerde savcıyım, bundan haberim yok."

İşte böyle dostlar; hangi birini yazacaksınız ki?

Ahmet Kurucan, 'Dahasına katlanmaya hazırım' adlı yazısının sonunda benden bahsetti. Kanada'da görüştüğümüzden sonra Gülen Hocaefendi'nin yanına gitmişti ve bu makalesini oradan kaleme almıştı. Şunları yazdı:

İkinci sonrası. Küçük salonda herkes kendine bir yer bulmuş. Bir bardak çay için bile olsa oturacağını tahmin ediyoruz. İstinad noktamız, hatırı sayılır misafirlerin varlığı. Tahminimiz doğru çıktı. Herkesi cepheden, yandan görebilecek konumda yerleştirilmiş koltuğuna oturdu ve başladı sohbet...

Şimdi size 10-15 dakikalık sohbetin en sonuna götürecek ve tekrar başa döneceğim. Hani bazı filmler

vardır, senarist olmadığınız, o filmi daha önce hiç izlemediğiniz halde sonucu tahmin edersiniz ya; ben de sohbetin böyle bir sonla biteceğini tahmin ettim. Gözyaşı ile bitecek dedim içimden. Gidişat onu gösteriyordu. Mantıkî hiçbir boşluğun olmadığı, akla gelmesi muhtemel sorulara cevapların verildiği, sorularla muhtevanın derinleştirilmeye çalışıldığı ve hepsinden önemlisi his ve heyecanın yavaş yavaş zirve yaptığı bu sohbetin gözyaşları ile biteceğini tahmin etmek bu türlü sohbet meclislerine âşına olan insanlar için zor olmasa gerekti.

“Hepinizin hissiyatına tercüman olma manasında diyorum ki...” diye son cümlelerine başladı ve “cennet” dedi. Sonra cennetin bütün güzelliklerini tarif ve tavsif etti. Kur’an ayetleri, Hz. Peygamber’in (sas) beyanları ile temellendirilebilirdi bu tarif ve tavsifler... Ardından; “İşte, böylesi bir cennete girmek mi yoksa şu katlandığınız sıkıntıların, yaşadığınız daralmaların onlarca katına katlanarak insanlığa hak ve hakikati anlatmak mı? Bu uğurda yaptığınız hizmetlere hiçbir şey olmamış gibi devam etmek mi?” Gür sesle birisinin “ikincisi” dediğini duyduk hep birlikte. Sesin geldiği yere kafasını çevirip tasdik makamında başını salladı ve son cümleyi söyledi: “Sizin hissiyatınızı benim hissiyatımdan daha dün görmüyorum ama kendi namıma söyleyeyim; şu sıkıntılı halime rağmen bunların çok daha fazlasına katlanmaya hazırım.” Kopacaktı zaten salon, bu cümleler kopmanın başlangıcını teşkil etti. Hocaefendi ağlaya ağlaya odasına girerken, salonda gözyaşları Sahibine doğru yola çıkıyordu.

Geriye döneyim şimdi; sohbet Alvarlı Efe Hazretleri'nin “Perişanım bugün cânâ perişan olmayan bilmez. Cevahir kadrini cevher fûrûşân olmayan bilmez.” dizeleri ile başladı. “İnsanın böyle ahvâl karşısında perişan olması biraz imanının seviyesi, biraz insanlığının derinliği, biraz su-i akıbet endişesi, biraz hüsn-ü akıbetin neler vaat ettiğini bilmekle olur. Sûfiler gerçek insanî değerleri üns billah’a bağlamışlar. Zirve seviyesinde bunu temsil eden peygamberler de insanlar üns billah’a gelmiyorlar diye ölüp ölüp dirilmişler. Sırasıyla evliya, asfiya, mukarrabîn. Zilliyet planında bu insanlar duymuş aynı sıkıntıları.” Burada durdu, çoklarımızın bildiği nice isimler saydı. İmam Rabbani'den Şeyh Sibgatullah'a, Abdulkadir Geylani'den Muhammed Küfrevi'ye kadar birçok isim. Sonra cümlelerini şöyle sürdürdü: “Büyük insan yetimi bir nesiliz biz. Görmedik böyle insanlar...” Defalarca dediğim gibi denge insanı. Sözün tam burasında, “Mutlak manada bunları tezkiyede bulunmak Allah'a karşı ayrı bir saygısızlıktır ama büyük insanlar bunlar bilebildiğimiz kadarıyla.” dedi.

Benim burada dikkatimi çeken şey iman ve üns billah münasebeti oldu. Şuara ve Kehf surelerinde hemen hemen aynı mealde iki ayetle anlatılan bu hakikati biz hep muhataplarının iman etmesi olarak anlıyorduk. Daha doğrusu ben öyle anlıyordum. Dolayısıyla Efendimiz'in (sas) iman etmeyenler ekseninde böylesi bir sıkıntı içine girdiğini ve Kur'an'ın, “Şimdi, bu söze inanmazlarsa, demek sen onların ardına düşüp nerdeyse kendini helak edeceksin.” ayetiyle onu tebci

ve takdir ettiğini düşünüyordum. Doğru, bu anlamada bir problem yok ama üns billah dediğinizde ötesini de görüyorsunuz; o da iman edenlerin imanda seviye kat etmemeleri de aynı ölçüde olmasa bile Efendimiz'i (sas) dilgîr etmiş. Bir anahtar hüviyetinde olan bu yaklaşımı merkeze alırsanız, bunu destekleyecek onlarca, yüzlerce hadise bulmak mümkün Efendimiz'in (sas) hayatında. Tafsilatı müstakil bir yazı konusu olan bu hususu şimdilik bir kenara bırakıp sohbete dönelim.

Tahmin edeceğiniz gibi sözün bundan sonraki akışında başta peygamberler olmak üzere günümüze kadar uzayan büyüklerin din-iman uğrunda çektikleri sıkıntıları anlattı. Oldukça uzun süren bu bölümden sonra dedi ki: “Onların çektikleri ile bizimkiler mukayese bile edilmez. Biz maddi sebepler planında yapılması gerekli olan şeyleri hiç ihmal etmeden yapıp vazifemize devam etmeliyiz. Gelecekte kimin haklı, kimin haksız olduğu görülecek. O günler geldiğinde siz de diyeceksiniz ki; iyi ki katlanmışız bu sıkıntılara. Eğer bunlara katlanmasaydık hizmet muzaaf veya mük'ap olarak katlanmayacaktı.”

Önemli bir cümle bu. Kehanet değil, dünden hareketle bugünü, bugünden hareketle yarını görmenin ifadesi. Allah'a, O'nun sonsuz lütuf ve ihsanlarına halis bir iman ve itminanın göstergesi. Artık siyasî literatürümüze de giren cümleyle “abdestinden ve namazından emin oluşun” tezahürü. Nitekim devamında söylediği şu cümleler bu yorumlara haklılık kazandırıyor: “Verdiği şeyler vereceği

şeylerin teminatıdır; en inandırıcı referansıdır. Biraz önce söylediğim o büyük kametlere nispetle zahmetsiz, meşakkatsiz yaptığımız hizmetlere azmimizi, cehdimizi katlayıp devam edeceğiz. Üstad'ın aktardığı gibi 'gemiler sizin arzusuna, isteklerinize göre seyretmez.'”

Birisinin hatırlatması ile şahsen tekrarından benim utandığım “sahte veli, yalancı peygamber, âlim müsveddesi...” gibi sözler devreye girdi. Cümleyi bitirmesine imkân vermedi. “Önemsememek lazım. Herkes kendi karakterinin gereğine göre amel eder. Çevre görmüyor mu? Hepsini bir anda göremeyebilirler. Ama zamanla görecekler. Acele etmeyin...”

“Dua vakti geldi, abdest tazeleyecek olanlar tazelesin.” dedi ama kimse yerinden ayrılmadı. Bir mahzuniyet çökmüştü herkesin üzerine. Hakaret kelimesinin hafif kaldığı son sözlerin hatırlatılması ayrı bir havanın esmesine sebebiyet verdi her nedense. Huzurun insibağına boyanmış simalar, meltem misali esen rüzgârdan istifade eden gönüller bu mahzun ortamda teselli ve tesliye babında bir şeyler demek istiyordu. Fakat mehabetin araya koyduğu mesafeyi, huzurda bulunmanın lazım-ı gayr-ı müfârikı olan saygının eşiğini aşıp kimse de bir şey diyemedi. Hocaefendi gibi mütecessis bir insanın bunu görmemesi, duymaması, hissetmemesi mümkün değildi. Bana sorarsanız; gördü, duydu ve hissetti ki yazının başlangıcında söylediğim “Hepinizin hissiyatına tercüman olma manasında diyorum ki...”

cümleleri ile yeniden söze başladı. Gerisini biliyorsunuz.

Farklıydı bugün burası. Farkı fark etmek için “fark” makamında olmaya gerek yoktu. Hele hele Faruk olmaya hiç ihtiyaç yoktu. Allah’a şükür, tasavvuf erbabının dediği gibi “Cem’den sükût, fark’ta sübût” noktasını yakalamış, “cemâl ile celâl’i bir bilip kemâl’in mazhariyetine ermiş” bir mürşid-i kâmil vardı ve onun gönüllere akan beyanları muvakkaten de olsa muhataplarını oralara çıkarıyordu. Hamd O’na, minnet O’na, şükran O’na (cc).

Otuz Birinci Bölüm

Göktürk’ün Üçüncü Dolmabahçe Krizi!

Diyeceksiniz, biz daha 1. ve 2. Dolmabahçe krizlerini bilmiyoruz ki, 3. kriz nedir bilelim. İlk Dolmabahçe krizi, Eski Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile başbakanın sır kalan görüşmesidir. Büyükanıt, eşi ve kızı ile ilgili hazırlanan skandallarla dolu dosya üzerinden cemaati infaz etmeye çalışan MİT’in karanlık şebekesi, avcunu yaladı. Zira o dosyaları

benim gibi sağ görüşlü sayılan gazeteci ve yazarlara servis edip, suçu cemaatin üstüne atmaya çalıştılar. Bu fitneyi yayan kürşad hareketi sitesinin gerçek yüzünü deşifre ettim ve sağ medyada haber yapılmasını engelledim. Büyükanıt cemaati günahı kadar sevmez ama onu korumak zorunda kaldım. 1. krizde halen gizemli kalan, başbakanın ‘cemaati infaz edelim, yoksa kellemi istiyorlar’ diyen Büyükanıt’a verdiği cevaptır. Bugün ne cevap verdiğini öğrendik, artık merak etmiyoruz. Niyeti kötü, hem de çok kötü...

2. kriz, başbakanın Uzakdoğu seferine çıkmadan önce beyefendilerin seçilmiş 47 köşe yazarını topladığı tarihi Dolmabahçe baskısıydı. 17 ve 24 Aralık’ta başbakanın sıkı bir tüccar olduğu, makamını kullanarak milyarlarca doları tokatladığı ortaya çıktı. Bu örtbast edilmesi imkansız hortumculuğu, şahane vurgunu örtmek için “cemaat paralel devlet” bahanesi yazarlara empoze edildi. Kimse, “madem başbakan ticaret yapmaya hevesli, siyaset millete hizmet yeridir, devlete yaslanarak servet devşirme, ihale alma yeri değildir” diyemedi. Sadece TUSKON Başkanı Rıza Nur Meral, bunu nihayet söyledi, haksız kazanç sağlayan ve haksız rekabet yapan başbakanı mindere eşit şartlarda davet etti. Dolmabahçe’den sadece Zaman yazarı Ali Bulaç doğruları yazdı. Fehmi Koru ise Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Fethullah Gülen Hocaefendi arasında arabuluculuğa soyundu. Bunun nasıl bir oyun olduğu Koru’nun, “Erdoğan’ın kasetleri doğru olsa bile inanmam” tavrıyla deşifre oldu. Gül’de oyunun içinde, Koru’da...

3. Dolmabahçe krizi, Erdoğan'ın biat alma girişimidir. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Dolmabahçe sarayında 15 gün önce İslami cemaat liderlerini toplayarak seçimde oy ve cemaatı infaz için biat almaya çalıştı. Başbakan ilk sözü Nur grubundan Üstadın talabesi Mehmet Fırıncı'ya verdi ve Gülen Hocaefendi aleyhine konuşmasını istedi. Başbakan Fırıncı'ya 'anlat' diyor ve Fırıncı, "biz Hocaefendi'nin bu işlerde parmağı olduğunu düşünüyor ve sizi destekliyoruz" diyordu. Fırıncı, açıklama yapmış ve "böyle bir görüşme olmadı" demiş. Benim kaynağım görüşmeye katılan biri, yani sağlam. Siyasete karışınca Nurcu kalınmıyor işte!

Sonra sözü başka bir Nur talabesi kardeşimiz alıyor (şahit olan aktaran arkadaş herkesi ismiyle tanımıyor, ismini unutmuş) ve başlıyor sallamaya. O sırada başka bir Nur talabesi kardeş tersliyor ve karşı çıkıyor. Gülen'i savunma konumunda olan kardeş Yeni Asya grubundan olabilir. Başbakan, Gülen ve cemaatına infazı onaylamayan Nurcu lideri Dolmabahçe salonundan hemen kovmaları için korumalarına baş kaş göz ediyor ve dışarı atıyorlar.

Mahmut Ustaoglu Hocaefendi ve Cübbeli Ahmet Hoca'da başbakanın cemaatı ve Gülen'i infaz kararını onaylamıyorlar ve onlarda kovuluyorlar. Emin misin diye sordum aktaran şahit arkadaşşıma. 90 yaşına merdiven dayamış Mahmut Hoca sanmıyorum ki katılmış olsun. Hem Cübbeli Ahmet Hoca oradaysa ne diye katılsın? Hem Ak Parti'ye oy verecekleri konuşuluyor. Cübbeli Ahmet Hoca, kendisini

Silivri'ye attıran komployu cemaatin değil MİT'de başbakana çalışan ekibin kurduğunu öğrendiğinden beri başbakana serbest atış yapıyor. Hapiste Gülen Hocaefendi'yi rüyasında gören Cübbeli Ahmet Hoca, tavrını zaten belirledi: AKP'ye oy yok. Biat etmeye gelince, Cübbeli, asla hırsıza biat etmez. Bunu açıkca vaazlarında söylüyor. Vaaz vermesin diye Başbakanın danışmanının Mahmut Ustaoglu'nu aramasından çok rahatsız olmuş.

Asıl bombayı Dolmabahçe'de Süleyman Efendi talabeleri patlatıyorlar. Aslında Hizmet ile araları limonidir, desteklediklerini hiç duymamıştım. Zaten Mehmet Denizolgun ve Ahmet Denizolgun arasında cemaat ikiye bölünmüş durumda. Biri MHP'yi destekliyor, öteki AKP'yi. 3 kişiyle katılmışlar. Toplantıdan daha birgün evvel iki gruptan biri AKP'ye destek kararı almışlardı ama ertesi gün ne olduysa kararları değişti. Bundan başbakanın haberi yok, orada öğreniyor. Süleyman Efendi talabelerinin başbakanın Gülen ve cemaatını infaz kararına destek vermekten vazgeçiren, üç Süleyman Efendi talabesinin de gördüğü aynı, ortak bir rüya. Efendimiz Hz. Muhammed (sav) Gülen Hocaefendi'ye destek olunmasını üç kardeşin rüyasına da girerek emretmiş. Bunu aynen toplantıda aktarmışlar. Başbakan tabi delirmiş, etrafı tekmelemiş ve provakasyonla suçlamış onları. 3. kriz böyle çıkmış ve salondakilerin yarısı hemen bu vahim şerde biat toplantısını terk etmişler. Fiyasko ile sonuçlanmış toplantı.

Kısacası,başbakanın İslami cemaatlerden destek alarak cemaatı ve Gülen’i infaz girişimi elinde patladı, Peygamberimizle (sav) savaşılmaz, daha anlamamış. Bu toplantıda olanları toplumdan gizlemeye çalışıyorlar ve olduğunu bile inkar ediyorlar. Bana peygamberimizi gören arkadaşların çok ilginç başka rüyaları da geldi ama paylaşmadım. Başbakanın sonu belli olduğu için uğraşmıyorum. Şeytan, Peygamberimizin (sav) suretine, simasına rüyada veya yakazaten giremiyor, gören bunu kalben hemen anlıyor. Nereden biliyorsun diyorsanız, tecrübe ile sabit.

Herkes Adıyaman Menzil grubunun durumunu ve tavrını soruyor. Şeyh Abdülbaki Hazretleri, Hocaefendi’yi pek sever, sosyal medyada, “Gülen’e sövenin nikahı düşer fetvası” dolaşıyor. Ancak Menzil grubundan çok sayıda kişi AKP eliyle devletin üst düzeyine taşındı. Menzil’e ciddi baskılar yapıldı, herkesin dilinde olan söz konusu fetvasını söylemediğini itiraf etmesi talep edildi. Dik, sağlam ve mert durmanın gittikçe zorlaştığı bir dönemdeyiz. Menzil, sanırım AKP’ye yine oy verecektir, risk almayı sevmezler.

Nakşibendilerin durumu en karışık olanı. Esad Coşan Hocaefendi’nin damadıyla 28 Şubatçı askerler, özel harp tarafından Avusturalya’da bir trafik kazası süsü ile öldürülmesinden sonra Nakşiler dörde beşe bölündü. Tek çatı yapılanması bitirildi. Şeyh Nazımı Kıbrısı, Adnan Oktar’ı Mehdi tanıyacak kadar uçuk bir grup. Adnan Hoca, “Mehdi’nin özellikleri arasında

hırsızlık yok, o halde devleti soyan Erdoğan Mehdi değil, bir rakibimi daha safdışı bıraktım” diye bugünlerde çok sevinçli! Ancak televizyonunda başbakana “yalakalık” ve “dalkavukluk” yaparak biatlarını bildirdi. Nakşilerin diğer şeyhi, ABD’nin Rochestar kentinde yaşayan Çorumlu hemşerim Yusuf Hoca, eski bir cami imamıdır. Şahsen tanırım, kapasitesi belli, köy imamlığını geçemez.

Norşin Medresesi’nin başında bulunan Doğu’nun en önemli kanaat önderlerinden Şeyh Nurettin Mutlu’dan sonra Nakşibendi şeyhi Muhammed Ziyaeddin’in torunu Şeyh Abdülkerim Çevik de başbakanın tavrından duyduğu üzüntülerini dile getirdi. Şeyh Çevik, böyle bir cemaatin hizmetlerini ‘yok’ görmeyi ‘talihsizlik’ olarak nitelendiriyor. Bitlisli kanaat önderi Celaleddin Farukoğlu da “Allah ve Kur’an yolunda yapılan hizmetleri kim takdir etmezse Allah ile kendi arasını bozuyor demektir.” uyarısında bulundu. Doğu şeyhleri hep Gülen’in yanında yer aldı.

Haydar Baş’ı Kadiri bile saymıyorum, MİT’in karanlık şebekesi elinde oyuncak olanları adam yerine koymak bir iltifat olur. Kadirilerde Elazığ ve Kerkük grubunun tavırları önemlidir, oyları AKP’de, gönülleri Hocaefendi’nin yanında. Cerrahiler Gülen’i severler ama onlara da ciddi operasyon yapıldı, Bilal Erdoğan’ı az kalsın şeyh ilan edeceklerdi, ortaya çıkan bunca zibilden sonra bunun imkansız olduğunu anlamışlardır. Karagümrük, Tosun ve Ömer Tuğrul Babalar sağlamdır.

AKP'nin Nur cemaatleri oylarına dört elle sarılması manidar. Bir yandan Said Nursi Hazretleri'ni politikalarına alet et, bir yandan Nurculuk hareketinin en mümtaz temsilcisi Gülen'e ve cemaatına yok etme operasyonu düzenle! Mustafa Sungur abi sağ olsaydı, Nurcu kardeşler bu kadar savrulmazdı. En azından Çantacı Necmi Abi ve Mehmet Fırıncı saçmalasa bile bir uyarı bulunurdu. Şimdi basiret bağlandı, feraset öldürüldü. İşaratul İcazı devlete bastıran Yalçın Akdoğan şeytana külahını ters giydirme derdinde. Soralım: Sözleri, Lemaları, Mektubat'ı ne zaman basacaklar? Basmazlar. Bir, eserlerin basımı 6 üstadın talabesi tekelindedir, devlet basarsa para kazanamazlar. İki, Bekir Berk abi 1991'de basım hakkını Gülen'e devrettiği için gerçekleri bir türlü kabullenemiyorlar, yoksa sadeleştirme bahane.

Nur hizmeti içinde ve özellikle Erzurum'da müstesna yeri bulunan Mehmet Kırkıncı Hoca, Gülen gibi bir Hak dostunu karalayanları Allah'a havale etti ve iflah olamayacaklarını söyledi. Hepimizi şaşırtan Ahmet Akgündüz oldu. Oğluna Belçika'da müşavirlik ve Hollanda'da başında olduğu üniversiteye denklik karşılığında hizmeti çok ucuza sattı. Okuyucu ve Yazıcı kardeşler tasfiye edilen Gülen cemaatına sempati duyanlar yerine yerleştiriliyor. Ankara'da belediyenin yaptırdığı 400 kişilik öğrenci yurdu bedava hediye edildi onlara. Yani Nurcular oy versin diye atmadıkları takla kalmadı AKP'nin. Hocaefendi iyi demişti: "Allah rızasından başka neye satılırsanız satılın ucuza gitmişsiniz demektir."

3. Dolmabahçe krizi makalemdede, dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile Başbakan Recep Tayyip Erdoğan arasındaki Dolmabahçe gizli görüşmesini ilk defa deşifre ettim. Meğerse pislikler ortaya saçılmayı bekliyormuş, benim ardından hemen ertesi gün önce Taraf gazetesi yazarı Emre Uslu ve sonra üç günlük suskunluk orucundan sonra muhteşem dönüş yapan twitter fenomeni fuatavni yazdı. İlk defa yazmak her gazeteciye nasip olmaz. Zaten cesur olmayan kalem gazeteci de olamaz. Bir Büyükanıt yıkılırken, bir arkadaşım dün Büyükanıt'lı rüyasını gönderdi. Cenaze merasimine hazır olmak lazım!

Önce 2 Mart 2014'deki köşe yazım Göktrk'ün devletleştirdiği dini cemaatler oyununa bir başkaldırı idi. Taraf gazetesi yazarı Emre Uslu, 12 Mart tarihli yazısında 2011 yılında açıklanan demokratikleşme paketinin Kürt haklarının iadesiyle alakası olmadığını Ergenekuncuları kurtarma planı olduğunu savundu. Ve bu planın parçası olarak dönemin Genelkurmay Başkanı Başbakan Erdoğan ile 'Dolmabahçe Görüşmesini' Cemaat'in bitirilmesi için dersanelerin kapatılması gerektiğini konuştuklarını belirtti. Uslu şöyle sonuçlandırmış: "En önemlisi E- Muhtıra bir boruymuş. Muhtırayı veren Genelkurmay Başkanı mahkemeye bile çıkarılmadı. Muhtırayı yiyen Başbakan muhtıraya muhtıra bile diyemedi. O komutan şimdilerde çevresine Dolmabahçe Görüşmesi'nin sırlarını anlatıyormuş. Dolmabahçe'de, Erdoğan'la Cemaat'in bitirilmesi için dersanelerin kapatılması konusunu konuştuğunu söylüyormuş. Bu

konuda kaynağımın sağlam olduğunu bilmenizi isterim.”

Yaşar Büyükanıt, 1984’de Kuleli Askeri Lisesi Komutanı iken 4 kardeşimizi sırf namaz kıldıkları için askeri okuldan atan cibilliyeti bozuk, agnostik bir Sebataycı. Eşinin kamu harcamalarında yaptığı müsriflikleri ayyuka çıkmış, kızını Sebataycı biri ile evlendiren bir Genelkurmay başkanının Ağlama Duvarındaki görüntüleri umarım tıpkı Başbuğ gibi bir gün Türk medyasında gün yüzüne çıkar. Yahudi gibi ağlayan bir genelkurmay başkanından Gülen Hocaefendi, cemaatı ve tüm Türkiye için hayırlı bir iş çıkacağını zaten beklemiyordunuz umarım. Başbakanın Büyükanıt ile yaptığı gizli anlaşması aslında İsrail ve MOSSAD ile yapılan bir anlaşmadır. İsrail, Gülen ve cemaatını tüm dünyada ve ülkemizde etkisiz hale getirmek için Büyükanıt’a görev verdi, oda bu işi Türk ordusunun adını buluşturmadan Erdoğan’a yaptırıyordu. Yaşanan tüm maskaralıkların nedeni budur.

12 Mart’ta fuatavni kirli çamaşırları tamamen şöyle döktü:

Başbakanın Ergenekon’un bittiğine çok önce inandırdılar. Herkesi Ergenekon torbasına doldurarak sulandırdılar.Toptancılık sonun başlangıcıydı. Oligarşik Danışmanlar’ın siz vesayeti bitiren dünya liderisiniz ifadeleri de kendini dev aynasında gören Erdoğan’ı kontrolden çıkardı. Ergenekon’un para kaynakları karapara aklamanın dolaylı yoldan

Erdoğan'a hazzını tattırıp, egosunun altına sığınarak kendilerini büyüttüler.

Ergenekon'un derinlerine asla ulaşamadı. Verdiği sözü uygulamakta kararlıydı. Derinlerle anlaşmıştı ona sürekli topuk selamı çakılıyordu. 2008 yılında kontrol edilemeyen Ergenekon klikleri hariç diğerleriyle anlaşma sağlandı. Aslında feda edilebilir olanlar içeri atıldı.

Büyükanıt, Avrasya projesinin uygulanacağını, Hizmet dahil, hiç bir irticai yapının kalmayacağını bağlı olduğu derin yapılara aktardı. Büyükanıt'ın ismi hiç bir darbe dosyasında yer almadı. Yarı yolda bıraktığı Ergenekon'dan korktuğundan kendisine zırhlı araç alındı. Başbakan hem asker içindeki vesayetten hem de Camia'dan kurtulma fırsatını hiç beklemediği bir anda kucağında bulmuş oldu. Erdoğan, asker içindeki darbeci klikleri ayırmayı başarmıştı. Büyükanıt geri adım atma karşılığında 2004 MGK kararlarının uygulanması istedi.

Erdoğan ile Büyükanıt bu kozlar çerçevesinde antlaşmaya vardılar. Büyükanıt dava arkadaşlarına sırtını çevirdi. İlker Başbuğ orada feda edildi. Peki nedendir? Şundandır:

a) Büyükanıt'ın İsviçre hesapları. b) Mit tarafından hazırlanan aile dosyası. c) Başbakana düşünülen bazı suikastlerde Büyükanıt'tın etkisi.

Erdoğan'ın Dolmabahçe'de üç kozu vardı. Büyükanıt'a bu kozlar şantaj olarak kullanıldı. Asker içindeki darbecilerle araya mesafe konmalıydı. Başbakan, kendini kabile lideri sandığından Dolmabahçe görüşmesinin kendisiyle mezara gideceğini zannediyor. Kozmik Oda'yı mezarı mı sanıyor? Büyükanıt Dolmabahçe'de, Öcalan'ın Oslo'da dersanelerin kapatılması isteği, dersanelerin kapatılmasıyla Camia'nın biteceğini düşünmeleridir. Dolmabahçe görüşmesinde, Başbakan, Yaşar Büyükanıt'a dersaneleri kapatma sözü verirken anlaşılan o ki Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığı için de desteğini almıştı.

Dolmabahçe'de aslında Büyükanıt ile Erdoğan'ın orada egosunu şişirerek oturtanlar yarın öbür gün ilk fırsatta başbakanın altındaki sedyeyi de çekeceklerdir. Birbirlerini yiyeceklerdir. Kapalı devlet haline getirilecek ve azınlığın tahakkümünde ve kontrolünde olacak devlet politikasını bizzat Erdoğan'a yaptırmış oldular. Avrasya Projesi'nin en önemli ayağı olan Şangay 5'lisine katılmayı Erdoğan'ın Rusya'da dillendirmesi, bugünkü Ergenekon tahliyelerinin müjdesiydi.

Sol koluna Perinçek'i, sağ koluna Said Nursi'yi takarak meydanlarda kalabalığa hitap etmek, oy adına şeytanca algı üretme kurnazlığıdır. Halk, kendini kurtarma adına celladına sarılan ve günden güne kredisini tüketen birini ibretle seyrediyor.

Otuz İkinci Bölüm

Göktürk kaybeder, Müslüman Luther Kazanır!

Epey iddialı bir başlık attım, zira bu benzetmeyi Foreign Affairs'dan ödünç aldım. Victor Gateean imzalı 20 Şubat'ta yayımlanan haber yorumun orjinal başlığı şöyleydi: “The Muslim Martin Luther? Fethullah Gulen Attempts an Islamic Reformation”. 15. Asırda Hristiyanlığın Protestanlık olarak yırtılmasına yol açan Martin Luther ile Gülen'i kıyaslayanlar, genelde siyahi Martin Luther King ile birbirine karıştırırlar. Gülen'in İslami bir reform yapmaya çalışan ABD'nin sembol isimlerinden Martin Luther King'in müslüman versiyonu olarak gösterilmesi, öküz altında buzağı arayanları daha fazla tahrik edecektir. İki Martin Lutherde benzer özelliklere sahip. Siyahi olan King, renk ayrımcılığına dayalı ırkçılığa karşı çıkmıştı, diğeri bir vaizdi, politika ile işi yoktu. Gülen'de bir vaiz ve siyasette bezi olmadığı açık, Hizmet Hareketini bir siyasi partiye çevirmemesinden belli. Bir “renk körü” olan Gülen, ideolojik ayrımcılığa karşı mücadele ediyor ve 20. asrın en büyük hastalığı olumsuz milliyetçiliği ve

kavmiyetçiliği ayakları altına alıyor. İki Martin Luther de kazandılar, elbette Gülen’de kazanacaktır.

Batı dünyasının medyası, hatta Türk medyası Başbakan Recep Tayyip Erdoğan önderliğinde eski dar Milli Görüş gömleğine dönen AK Parti ile Gülen arasındaki tartışmayı bir güç savaşı olarak yorumladılar. Hizmet Hareketi, siyasi bir parti olmadığı için AK Parti’nin rakibi değil, dengi hiç değil. Yolsuzluk, rüşvet ve hortumculukla mücadele her vatandaşın görevi, peki sivil toplum örgütlerinin görevi değil midir? İşte neden Hizmet Hareketi, Ak Parti ile 12 yıllık birlikteliğini sona erdirdi sorusu burada ortaya çıkıyor. Gülen, dünyanın 165 ülkesine yayılmış, yüksek insani değerleri ilke edinmiş, vizyonu sağlam bir sivil toplum hareketinin önderi. Türkçülük yaparak Ak Parti’nin her günahını sineye çekmesi beklenmemeli. Sabır taşı çatlayınca, 2011’den beri yapılan ciddi uyarılar dikkate alınmayınca ipler koptu. Normal bir soruşturma, krize dönüştü.

Gülen ve Hizmet Hareketi öncüleri, söz konusu makalede gözlemlendiği gibi başarılı biçimde Martin Luther’in dilini kullanıyor ve reform misyonunu İslami kaynaklardan alıyor. Neyi savunuyordu Martin Luther? Eşitliği, sosyal adaleti, devletin siyahlara eşit haklar tanımasını ve ayrımcılık yapmamasını. Gülen’de aynı temel insani hakları talep ediyor ve ideolojilerin kamplaştırmaya ve ötekileştirmeye yol açması karşısında dev bir baraj, set gibi sağlam, dimdik duruyor. Umarım Gülen’in hayatı Martin

Luther gibi sonlandırılmaz: Devlet terörüyle! “Önce öldür, sonra dinle bakalım ne diyor kültürü”, bu günlerde ülkemize hakim maalesef.

Hizmet Hareketi’nin paralel devlet veya örgüt havasında sokulması hukuki anlamda imkansız. Çünkü üyelik kaydı olmayan, hiyerarşik bir sistemi olmayan, gönüllü esasına dayanan bu manevi yapıda taban ile tavan arasında uçurum bulunmuyor. Politik hedefleri olmayan, devleti ele geçirmeye çalışmayan bir sivil toplum hareketi demokrasilerin olmaz ile olmazıdır. Zaten Hizmet’e örgüt damgası vurmak için 40 yıldır uğraşanların elleri böğürlerinde kaldı. Bunu başarabilselerdi, Gülen hakkında 2000 yılında açılan ve 2008’de kesin beraat ile sonuçlanan örgütçülük ve bölücülük davasından kesin beraat çıkmazdı. Demek ki, başka bir yöntem deneyeceklerdi, çünkü hukuk buna imkan vermiyordu. MİT formülü 2009’da bulundu.

Gülen, Ak Parti’in tersine İslam’ın, dinin politikaya karıştırılmasına, misyonunu devraldığı Said Nursi gibi şiddetle karşı çıkıyor. Söz konusu makale bam telini yakalamış, Gülen’in Müslüman Kardeşler ve AK parti tarzında siyasetin dine zarar verdiğini düşündüğüne vurgu yapmış. Gülen’in yaptığı iddia edilen reformda işte burada net görülüyor. Dinin siyasi bir kimlik haline getirerek esası yalancılığa odaklanmış politikada kullanılması anlayışı Ak Parti’nin hukuk usulsüzlükleri ile çöküyor. İslam bir ideoloji değil, yüce bir din, bu nedenle siyasi bir partinin iktidara gelme aracı olamaz. İslam’ın elmas hakikatları aksi

taktirde yolsuzluk yapan, rüşvet alan siyasilerin cebinde kömüre dönüşür. Gülen, İslam dininin özünü koruyor, aslına döndürmeye çalışıyor, AK parti ise kirliliyor. Gülen aslında reform yapmıyor, dinin emir buyurduğu temel insani hakları hatırlatıyor ve “kim olursan ol kamu hakkı yemek yetim hakkı yemekdir” diyor. Ak Parti, İslami etik ve kuralları hiçe sayıp helal ile haramı birbirine karıştırdığı için Hizmet’in prensiplerine ters düştü. Ve Hükümet, bir “Gestopa ve KGB devleti” kurma yoluna girdi.

Ak Parti ile cemaat arasında süren temiz toplum ve kirli siyaset mücadelesi ve tartışmasını Kanadalı Profesör John Kresden’a sordum. Winnipeg Üniversitesi’nde yıllarca İslamizm dersleri vermiş olan John’u Kitcehener’da ücra bir kasaba kilisesinde İslam’ı anlatan bir seminer verirken yakaladım, Tim Hortons’da ülkemizdeki sorunu anlattım ve çözüm önermesini istedim. Köşedaşım Engin Sezen ve bizden fazla diyalog hizmetinde koşturan Pastör dostumuz Leon ile hayatında ilk defa Gülen ve Hizmet adını duyan John’u bilgilendirdik. John, tarafsız bir gözdü benim için. Kilisede anlattığı müslümanlık dersinden sonra bir kilise müdavimi John’a müslüman mı oldunuz diye sordu. Bir Mennonit olan John’un kafasında hemen Orta Çağ Avrupasında Hollanda, Almanya ve İsviçre’de küçük Mennonit tarikatına yapılan cadı avı kafasında canlandı. Bir kültür grubu veya mezhep olarakta görülen Menonitler, Pensilvenya’ya sığınan mazlum, saf, temiz kalmış bir grup. Siyasete asla bulaşmama kararı almışlar. Yolsuzluk ve rüşvet üzerinden kopan

fırtınayı dinleyen John acı acı güldü ve Hizmet hareketine hicret yolu gözüküyor babında konuştu: “Martin Lutherler er geç kazanırlar ama iyi ruhlar ve kötü ruhlar mutlaka elenme döneminden geçer.”

Sonuçta Gülen’in son aylarda her gelen ziyaretçiye ve duvarlara, aleme bakarak ağzından çıkan tek kelimenin şu olduğunu duydum: “Allah’ın dediği olur ama kullarının duasına, ibadetine, ameline, aksiyonuna da bakar.” Allah en güzel vekildir, bekleyip neticeyi göreceğiz...

Eğer ülkemiz temiz bir toplumu hak etmiyorsa, ne iseniz sizi o türden idareciler yönetecektir. 28 Şubat ile tüm Türkiye Gülen’i tanımıştı, şimdi ise tüm dünya Gülen’i bu Yeşil 28 Şubat sürecinde konuşuyor ve gerçek İslam’ı temsil eden müslümanların haksızlık karşısında susmayacağını öğreniyor. Kıskançlık, haset, kin ve nefret hislerini bastıramayan, tedavi edemeyen, kendi içinden çıkanı hazmedemeyen Türk toplumu bireyleri ile Hizmet’in benimsediği yüksek insani değerlere dayalı insanlık hizmeti arasındaki derin uçurum hortladı ve fark gittikçe açılıyor. İslam, 21. yüzyılda en gür seda olacaktır, ama bunu sağlayacak keyfiyetteki insanlara “casus”, “vatan haini” diye iftira ve bühtan atan sapı bizim milleten kazmalarla nereye kadar gidebilirsiniz ki! Başbakan ve şurasında bu kalite yok ise, Gülen ne yapsın! Demokrasi, insan hakları ve özgürlükleri savunamayan bireyler, hangi ideoloji, ırk ve dinden olursa olsun, Martin Luther’i hiç anlamamış demektir. Foreign Affair’in tesbiti ile bitireyim: Ak Parti ve

Gülen münakaşasında sosyal adaleti sağlayacak İslami kültürün yok edilmesi asıl trajedidir.

Otuz Üçüncü Bölüm

Camia Havuzu ve Göktürk'ün AKP Havuzu!

Üstad Said Nursi, bugünleri görmüş olacak, büyük bir havuzdan bahsediyordu, ehl-i hakikat için, zamanın şahsiyet ve enaniyet zamanı olmadığını vurguluyordu. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, bu havuzu yanlış anlamış olacak ki, “medya havuzu” diye ortaya çıkan modelde olduğu gibi aslında “halife havuzu” adı altında milyarlarca dolar istif etti. Oysa üstad hazretleri cemaatten çıkacak bir şahs-ı manevinin “Süfyanizm”e karşı başarılı mücadelesine dikkati çekerken, ‘zaman cemaat zamanıdır, tarikat zamanı değildir’ diyordu. Erdoğan, bunu da yanlış anladı ve devletin, kamunun imkanlarını kullanarak kendi cemaatını zorla oluşturmaya çalıştı, hatta halifelik

iddiası ile devlet zoruyla diğer cemaatlerden biat talebinde bulundu. Göktürk'ün bu taktiği şeytana yakışır.

Tepeden inmece, “Yakoben siyasal İslam” ile halkın tabanından çıkan sivil toplum İslam'ı savaşıyor. İslam'ın Cumhuriyet anlayışı ile dine siyasetin alet edildiği saltanatın kavgasıdır bu. Erdoğan, Hz. Muaviye'nin halifeliğini, Hz. Ali'nin (r.a) elinden hile ile aldığı despot Emevileşmeyi, yani azgın nefsi siyaseti temsil ediyor. Gülen Hocaefendi ve cemaatı, kalp ehli olduğu için Sufiliğin merkezindeki Şah-ı Merdan Hz. Ali (r.a) ile belki kıyaslanabilir. Şeriatın bir hakikatı için baş vermeye razı Gülen. Yolsuzluk ve rüşvet ile mücadele, kamu hakkını, yetim hakkını, Allah hakkını, umumun hakkını korumak İslam aliminin boynunun borcu.

Meşhur Firavun ve Hz. Musa (a.s.) kıssasını Muhyiddin Arabi hazretleri, kalp ve nefis mücadelesi olarak okur. Hz. Ali (r.a.) ve Hz. Muaviye arasındaki mücadele de kalp ve nefis harbidir. Allah, ancak temiz kalplere sığar ve gelir. Kamu hakkı yiyende temiz kalp kalmaz, sadece nefsinin azgın dürtüleriyle zalim bir firavun olur, kendisini kurtaracak Hz. Musa nefsinin ve cemaatını topyekun Kızıldeniz'de boğmak ister. Ancak kendisi ve ordusu boğulur. Üstad Nursi'ye dönecek olursak, büyük bir havuza sahip olmak için siyasi iktidar, güç ve para lazım değildir. Üstad Kastamanu Lahikesindeki mektubunda (sayfa 108) der: “Büyük bir havuza sahip olmak için bir buz parçası hükmündeki enaniyet ve şahsiyetini o havuza

atmak ve eritmek gerekir. Yoksa, o buz parçası erir erir, zayı olur; o havuzdan da istifade edilemez.”

Tehlikenin büyüklüğünün farkında mısınız? Erdoğan, hiç utanmadan Üstad hazretlerini siyasetine alet ediyor, üstadın talabelerini yemleyerek, baskıyla, rüşvetle, sindirmeyle veya çaresiz bırakarak yanına çekti. Gerçi bazıları buna teşniydi, yıllardır elde edemediklerini sunan hemde “İslami” bir iktidar var. Hangi diyet ve bedele karşı teslim oldular peki? Erdoğan, Nur’un has talabesi Gülen Hocaefendi’ye hakaret edilirken, sövülürken ses çıkarmayarak ne kadar Nurcu kalınabilir ki! “Halife’ye, Ulu-l Emre biat, itaat etmedi, cezayı hak etti” diyen bir Said Nursi ben tanımıyorum. Üstad münafık değildi, korkak değildi. Mertoğlu mert idi.

Bugün güç zehirlenmesi yaşıyan Erdoğan’ın siyasi hırslarına yeter artık diyen Gülen Hocaefendi gibi diğer Nur talabeleri ve cemaatleri de karşı çıkarsa ne olacağını ben size şimdiden haber vereyim: Erdoğan Said Nursi’ye de sövecek, hakaret edecek, aşağılayacaktır. O zamanda susacak mısınız? Derin Oligarşik Fesat Komitesi dediğim “Süfyanizm”, Erdoğan’a Said Nursi’yi kullanarak Gülen Hocaefendi’yi Hz Yusuf (a.s.) misali kuyuya atıyor. Hz. Yakup’un (a.s.) 12 oğlu vardı. Risale-i Nur’da da 12 cemaat var. Biri (Hz Yusuf’u kuyuya atmadan öz kardeşi Bünyamin planda yoktu, Yeni Asya sağlam duruyor) dışında 11 tanesi Nur davasına ihanet etti ve en çok sevileni el birliğiyle kuyuya atarak yalnızlaştırdı. Kıssa sanki gerçekleşiyor!

Camia'nın 'çökertilmesi' için Hocaefendi'nin sekiz yıl yargılandığı ve bearaat ettiği davanın iddianamesinde öngörülen stratejiyi bugünkü iktidar temsilcilerinin birebir uygulaması dikkat çekici değil mi? Peki, bu davada Gülen'in Nurculuktan yargılandığını bilmiyor musunuz? Savcı Yüksel, 'Nurculuğun Tarihi Gelişimi'ni* anlatarak başladığı iddianamede, Bediüzzaman'ın ne kadar tehlikeli biri olduğunu, "Nurculuğun Laik Cumhuriyete ve Atatürk'e karşı bir hareket olduğunu görebilmek için Nur Risalelerine bakmak gerekmektedir." diyerek anlatıyordu. Farklı risalelerden cümleleri, iddiasına 'delil' olarak göstermişti. Hocaefendi'nin Bediüzzaman için kullandığı 'asrın çilekeşi, çağın büyüğü, kamil-i mürşid, ruhların hekimi' gibi sözler bile suç unsuru olarak iddianameye girmişti. 'Değerlendirme ve Hukuki Durum' başlıklı bölümde Bediüzzaman için 'küstah' ifadesini kullanan Nuh Mete Yüksel, Hocaefendi'nin neden Üstad'ın yolundan gittiğini sorduktan sonra, "Bütün bu faaliyetlerin hedefi İslam devletini kurmaktır." diyordu. Bugün Başbakana yaptırılan Nurculuğun yeniden bitirilmesi savaşıdır.

Erdoğan, Gülen'in Üstadı hiç ağzına almadığını mitinglerde söyleyerek ne yapmaya çalışıyor? Üstadın talabesi Said Özdemir, eş zamanlı olarak Gülen'in üstadı "kullandığını, yolundan çıktığını, Risale yerine kendi kitaplarını okuttuğu" fitnesini neden yayıyor? Gülen'in yoldan çıkan ilk talabelerinden Latif Erdoğan'a neden "üstadın yolunda değiller, Gülen Allah ile konuşuyor" iftirasını attırıyorlar? Yıllardır

cemaatı ele geçirme peşinde koşan Kemalettin Özdemir ve Latif Erdoğan'ın “Süfyanizm”ın fitnecilerinin kucağına oturduğunu görüyoruz. Başbakan Erdoğan'a Latif Erdoğan son görüşmesinde, “Gülen'i ve cemaatı bitirmek için sadece bir şansınız var, eğer bitiremezseniz sizi bitirirler. Sizin A, B,C, D planınız varsa, Gülen'in Z'ye kadar planı vardır” diye taktik veriyordu.

Gülen ve cemaatına planlanan operasyon MGK gündemine getirildi ve devletin tüm birimlerinin ortak görüşte olduğu kamuoyuna açıklandı. 28 Şubat'ta İçişleri ve Dışişleri bakanlığı 30 Mart 1998 MGK'sında bu feci infaza karşı çıkmıştı. 17 ve 25 Aralık Büyük Rüşvet ve Yolsuzluk davasını hukuk devletini yok ederek bertaraf eden Erdoğan, Ergenekoncuları Silivri'den çıkartarak askeri vesayete selam durdu. PKK elebaşı Abdullah Öcalan ile Mudanya'da yaptığı görüşmenin ses kaydı yakında ortaya çıkacaktır. Muhsin Başkan suikastına göz yummasını gösterecek ses kaydı, iktidarı elde tutmak isteyen bir firavun nefsi resmedecektir. Halifeliği kurmak için kamudan haraçlarla çalınan milyar dolarları belki halk anlayışla karşılıyor olabilir. Ancak Muta nikahı tuzağına düşen ve zimmetine milyon ve milyar dolarlar geçiren AKP'lileri bu millet asla af etmeyecektir.

Erdoğan, üstadın eserlerini hiç okumamış, belli. Büyük Havuz'tan Risaleyi Nur mensuplarının anladığı kalp ehlinin içinde eridiği şahs-ı manevidir. Yoksa, halkın parasının haram yollarla toplanmasını üstad

asla öngörmemiştir. Büyük gizli havuzlarda yığılan yetim hakkıyla Erdoğan'ın Gestapo tarzında kurduğu başkanlık sistemini onaylamıyoruz. Erdoğan'ın halifelik hırslarının tatmin edilmesi için haksız rekabetle devletin soyularak elde edilenlerle seçim kampanya yürütülmesi oy toplanması, haksız ticaret yapılması ve sivil toplumun öldürülmesine karşıyız. İslami cemaatlerin devletle göbek bağı kurarak devletleştirilmesi İslam'a yapılacak en büyük ihanettir. Erdoğan, bilerek veya bilmeyerek üstadın oluşması için ömrünü verdiği şahs-ı maneviye hırpalamaktadır. Gülen Hocaefendi'in kurduğu camia, Nurlardan çıkan belki aynen üstadın öngördüğü gibi tam Nurcu görünmeyen şahsı manevidir. Hakkın şahs-ı manevi ile savaşıran firavun elbette havuzunda boğulur! Camia'nın havuzu eneleri eriten tevazu havuzudur, AKP'nin para havuzu ise enaniyetleri kabartıp, firavunları artırıyor. Manevi havuz kazanacaktır...

Otuz Dördüncü Bölüm

Göktürk'ün Siyasi İslam'ı!

Göktürk'ün desteklediği AK Parti'nin Siyasi İslam anlayışı ile Gülen cemaati, İslami yaşama ve Kur'an'ı yorumlama açısından 4 konuda ayrışıyorlar. İslam'da yönetim, şeriatın uygulanması, insan hakları, birey özgürlükleri ve düşünce azatlığı konusunda iki grup

arasında ciddi uçurum bulunuyor. AKP, diğer İslami cemaatleri devletin gücüyle kendine benzetirken, cemaatin başındaki karizmatik liderin entelektüel duruşu nedeniyle cemaat mensuplarını kendi potalarında eritemedi, satın alamadı. Bir AKP’li üst düzey dostum bunu açıkca söyledi: Çalmıyorsunuz, sorun bu!

Birinci temel farklılık, AKP, “politik İslamizm” ile İslam’ı bir ideoloji derecesine indirgiyor. Müslüman Kardeşler’in yaşadığı onca başarısızlığa, Erbakan’ın partisi 4 defa kapatılmasına rağmen İslam’ı siyasi bir akım haline getirme yanlışlığını onaylatmaya çalışıyor. Cemaat, “İslam dini evrenseldir, bir partinin kamu hakkı yeme, ticaret yapma, oy toplama ve kazanç elde etme aracı olamaz” diye dik ve sağlam duruyor. Çünkü kesinlikle İslam’ı bir ideoloji olarak görmüyor, ve asla bir partinin tekelinde olmayacak kadar yüce, son din olarak görüyor.

Milli Görüş gömleğini çıkardığını iddia eden Erdoğan’ın insanları yanılttığı ortaya çıktı. Şimdi, ‘çıkardım’ dediği dar gömleği yüzde 50 oranındaki seçmene zorla giydirmeye çalışıyor. Bunu yapabilmesi kolay değil. Belki de bir Hitler olup, kitleleri aşırı sağ uça taşıma hayali var ki, başarırsa tarihe geçer. Ancak, merkezi sağdan seçmeni marjinal sağ alana götürmek için ona bir Gestapo devleti lazım! Genelde aşırı sağ liderler merkeze yaklaşır, seçmen temayülüne uyarlar, bunun tersini bu zamana kadar sadece Hitler ve Mussoloni gerçekleştirdi. Sonlarını biliyorsunuz, kendileri ile birlikte ülkelerini yıktılar.

İkinci ayrışma noktası, AKP tepeden inmeci, İngilizce tabirle “top down” veya meşhur Fransız terimiyle bir “Yakobenlik” peşinde, diktacı devlet anlayışı benimsedi. Yolsuzluk ve rüşvet operasyonundan üç yıl önce başlayan güç zehirlenmesi başbakanın “bossy” tavırlarıyla Gezi olaylarında patladı. Ekonomi kötü durumda olmadığı için başbakan dış düşman fobisi meydana getirerek Gezi’den yüzde 5 oy artımı ile çıktı. saldırgan üslubunun yine ona oy olarak döneceğini sandı. PKK ve Ergenekon ile ittifak AKP’ye yaramadı. Hele cemaat düşmanlığı ile resmen çakıldı.

Erdoğan’ın yeni yaptırdığı bir anket çalışmasında AKP, 30 Mart seçimlerinde yüzde 29’a düşmüş gözüküyor. “Yüzde 1 oyu var” diye küçümşenen cemaatin özgül ağırlığı ve oyunun yüzde 15 ile 20 arasında etki gücü olduğu ortaya çıktı. Başbakanın tüm telaşı devletin kaymağının elinden kayması. Seçmen oyu ile beslenen “Hitler”imiz, oy kaybettikçe daha buyurgan kanunlar çıkardı. Devleti partileştirdi.

Cemaat, halkın en tabanından gelen, sivil toplumcu, antipolitik, dini ilhamla yola çıkmış bir camia. Batı’da İngilizce tabirle bunlara, “grassroot” diyorlar, “bottom up” denilen aşağıdan yukarı çıkan, ayağı yere sağlam basan yapılar. Said Nursi Hazretlerini bile durduramamış “Zındıka Komitesi” veya bugünkü adıyla “Fesat Göktürk Oligarşisi”nin Nursi’nin temelini attığı şahs-ı maneviye yüze katlayan Gülen cemaatını bitirmesi imkansız. Bu süreç, mert ile namertleri ortaya çıkarıyor. Ülkemiz, tek bir adamın

hırsları uğruna kredisini tüketirken, AKP içinden, aydınlardan ve İslami kesimlerde yaşanan suskunluk insanı çileden çıkarıyor. Gülen Hocaefendi, zalimlik karşısında susanlara bu sefer gönül koyuyor, sitem ediyor.

Üçüncü ayrışma noktası, AKP, despot, eski model bir devleti, yani eski Türkiye'yi temsil eder hale geldi. Yasakçı, devletin herşeyi kontrol ettiği, fişlediği, ayırtırdığı ve iç düşmanlar ürettiği bu yapıyı yeniden yaşatmak, hortlatmak bu devirde imkansız. Aşırı devletçi sistemler, sadece geri kalmış ülkelerde halen yaşıyor. Gelişmiş Batı devletlerinde devletin bireylere baskısı en az seviyeye düşürülüyor, diğer ifadeyle devlet küçülüyor. AKP, devleti büyütürken, hızla kadrolaşıyor ve kendisine sürekli oy verecek asalak bir kitle oluşturuyor, akıntıya kürek çekiyor.

Cemaat, özgürlükcü, birey ve insan merkezli yeni bir Türkiye peşinde. 165 ülkede edindiği tecrübeleri ülkemize taşımaya çalışıyor, ancak oligarşik çete birey özgürlüğüne son yıllarda darbeler vurarak ülkeyi kapalı bir açık hava hapisanesi haline getirmeye çalışıyor. Cemaatın insan haklarını esas alan duruşu Batı'dan takdir gördükçe devletçi AKP komplo teorisi üretiyor. Gelenekçi ve yenilikçilik anlayışında cemaat ileri ve modern bir vizyon sergilerken, AKP, geri kafalı, yobaz, değişime karşı bir konuma düşüyor.

Dördüncü ayrışma noktası, AKP'nin Kur'an, Hadis anlayışı ve yorumu çok çıkarıcı ve sadece yönetmeye endeksli. Oysa Kur'an'da Said Nursi'nin ifadesiyle

sadece yüzde 5 olan devlet yönetimini, AKP yüzde 100 olarak görüyor. Nurcu cemaatleri yanına alan Erdoğan ve şürekası, hiç Risale okumadığı halde Gülen gibi Nurculuktan yargılanmış bir lideri Nurcu olmamakla suçluyor. Nurları siyasete alet eden başbakan ve AKP, ama suçlanan siyasetten Said Nursi gibi kaçmaya çalışan Gülen Hocaefendi.

Cemaat, Nursi’yi takip ederek Gülen’in peygamberimizin modeli Kur’an ve hadis anlayışını savunuyor. Yani önce devlet yönetimi esas değil. Zira, Kur’an yüzde 95 oranında insanların, imanı, tebliğ, ahireti ve ahlakı ile ilgileniyor. “Halifelik yarışı” diye ortaya atılan fitnede bu yorumlama farkı net olarak ortaya çıktı. “Halifelik ve Mehdilik” iddiasında bulunarak cemaatlerden biat alan Erdoğan, bu iddialarda bulunmayan Gülen’i haksız yere suçluyor.

30 Mart seçimlerini bir “istiklal savaşı”, “ölüm kalım savaşı” olarak gören Erdoğan, cemaatı siyasi rakip haline getirdi. Sandıkta hile yaptı, tarafolara kedi soktu. Herşey sandık değil ki. Şunu unutuyorlar: Yurt içi ve dışında beş bine yakın vakıf ve dernek kurmuş, eğitim, ayrılıklar ve yoksulluk sorunları ile ilgili sayısız proje hayata geçiren cemaat, devlete muhtaç değil. Bağımsız oluşu ve devletin dini cemaatleri devletleştirme girişimine olumsuz yanıt vermesi nedeniyle hedef haline getirildi. “Devlette ikilik olmaz” denilerek sanki cemaat devleti “paralel yapı”yla ele geçirmeye çalışıyor kara propagandası yapılıyor.

Oysa cemaata sempati duyanların devlet memuru olması kadar doğal bir durum olamaz. Yanlış olan devlet memuru olan herkesin zorla parti devleti gibi düşünmeye, yaşamaya zorlanması. Bu resmen birey özgürlüklerine saldırıdır. Medyanın Erdoğan tarafından ele geçirilmesi ile basın, fikir ve düşünce özgürlüğü tamamen liderin inisiyatifine bırakıldı. Bu tür ülkelere demokrasi değil, “diktatörlük” diyorlar.

Tüm gelişmiş Batı ülkelerinde Gülen cemaatı gibi sivil toplum yapılanmaları devleti yanlış yaptığında uyarır ve kamu yararını devleti soyup soğana çeviren hırsızlardan üstün tutarlar. Halkın tabanından koşan sivil bir hareket olarak son 50 yılda toplum güvenini kazanan cemaat, hırsızlık yapmayarak ve doğrulukla bugünlere geldi. Aslında, sivil toplum ve sosyal hukuk devleti nasıl olur, bir partiye yaslanmadan sivil toplum halkına eşit ve adil nasıl sosyal yardım götürür gösterdi.

Cemaatın modeli, bugün İskandinav ülkelerindeki, Kanada ve Avusturalya’daki sosyal demokrat modellere bakılarak anlaşılabilir. Sivil toplumu güçlü olan bu ülkelerde birey özgürlüğü devletin çıkarlarından daha önemlidir. Devlet, hiç bir cemaat mensubunu damgalamaz, cadı avı yapamaz. Başka bir ülkeye çalışıyor iddiası ispatlanmadığı sürece saçmadır. Suçta bireysellik esastır, topyekun bir cemaatın günah keçisi yapılmasına Batılı demokrasiler gülerler, kimse bu akılsızlığa inanmaz.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan AK Parti kurulurken, Menderes'in halk adamı imajına ve Özal'ın dört eğilim mirasına sahip çıkarak merkezi sağa oturdu. Ancak oligarşik fesat komitesi, 3. dönemden itibaren hızla AKP'nin, Başbakan ve ailesinin zafiyetlerini şantaj unsuru olarak kullanarak AKP'yi Ankaralaştırdı. Şimdi Erdoğan, CHP'nin Milli şef döneminde takındığı aşırı zıt uçta geziniyor, ayrıştırıcı, ötekileştirici üslupla seçmeni iteliyor ve hakları ellerinden alınmış bireylerden de utanmadan oy istiyor.

Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, Liberallar, ülkemize AB standartları yakalansın ve özgürlüklerde medeni seviyeye gelelim umuduyla AKP'ye oy verdi. İlk defa bir Ermeni Patrik, sağ bir partiye, AKP'ye seçmenleri yönlendirdi. Merkezi Teksas'ta Houston'da bulunan Gülen Enstitüsü Müdürü Dr. Doğan Koç anlattı: “2007 seçiminin ertesi günü Teksas'tan bir heyetle Fener Patriği ile görüştük, patrik AKP seçimi kazandı diye çocuklar gibi şendi, mutluydu. Elbette Heybeliada Ruhban Okulu açılacak diye bir beklenti içindeydi.”

AKP ve cemaat arasındaki söz konusu dört temel fark, bugün daha belirginleşti, sosyologların ve politik bilimcilerin gözüne net biçimde çarpıyor. Cemaat, en önemlisi AKP'ya yapışan hırsız ve rüşvetçi imajına ortak olmayarak güvenilirliğine leke sürülmesine engel oldu. Bu nedenle Erdoğan'ın yaptığı hakaretlerin yakın gelecekte cemaat adına büyük bir kazanç

olduğu açıktır. Allah, cemaatin helal himmetine AKP haramı karıştırmıyor.

Zaman yazarı Ali Ünal, 'Dâbbetü'l-arz ve örümcek yuvası' başlıklı yazısında ince bir noktaya değindi. Okuyalım: Hz. Süleyman (as) bir melik-peygamber olarak, tarihin en kudretli hükümdarıydı.

Cenab-ı Allah (cc), O'nun Din'e hizmet aşkıyla kendisinden sonra hiçbir hükümdara nasip olmayacak kudrette hükümdarlık niyazını (Sâd Sûresi/38: 35) kabûl buyurmuştu. Hükmü kuşlara, rüzgâra, cinlere de geçen bu emsalsiz otoritesine rağmen ömrünün sonuna doğru asâsını bir "dâbbetü'l-arz", yani yerde üreyen bir kurt veya kurtlar kemirmeye başladı ve bir gün üzerine dayanmakta iken asâsı kırılınca vefat ettiği anlaşıldı (Sebe' Sûresi/34: 14). Bu hadiseden sözeden âyetin çok önemli bir iş'ârî manâsı vardır ki, bir asânın içine, bir ağacın gövdesine girip onu kemiren kurtlar gibi, Hz. Süleyman'ın idaresini içten içe kemiren kurtlar, yani, bugünkü tabiriyle, mafya tipi, çeteler türü ve daha başka türden gizli teşkilatlar vardı. Cinler, Hz. Süleyman'ın asâsının içten kemirildiğini fark edememişlerdi. İnsan, cinlerden çok daha kabiliyetli bir varlık olarak, onların bile fark edemeyeceği, bilemeyeceği faaliyetler ortaya koyabilir. Nihayet, bu yeraltı teşkilatlarının Hz. Süleyman'ın idaresini içten içe kemirmesinin neticesinde onun vefatıyla birlikte ülkesi, İsrail ve Yahuda krallıkları halinde ikiye bölündü.

Evet, Hz. Süleyman idaresi kudretinde de olsa, bir ülkenin en zayıf yanı, onu içten kemiren gizli oluşumlardır ve tarihte bu oluşumlar, son derece etkili olmuş, Osmanlı Cihan Devleti de, büyük ölçüde özellikle kendisini içten kemiren bu oluşumların faaliyetleri neticesinde yıkılmıştır. Kur'ân-ı Kerim'de Kıyamet'e yakın da bir dâbbetü'l-arzın çıkacağı ve insanlara iman sahibi olmadıklarını haykıracağı beyan buyrulur (Neml Sûresi/27: 82). Bu dâbbe konusunda üzerinde genellikle birleşilen yorum şudur: Âhir zamanda dinsizliğin ve fitrata müdahalenin neticesinde mikrop türü, biyolojik ajanlar türü veya daha başka türde küçük canlılar üreyecek ve bunların meydana getirdiği önü alınamaz tahrip ve hastalıklar, onların asıl sebebinin imansızlık olduğunu ortaya koyacaktır. Âhir Zaman'da ortaya çıkacak dâbbetü'l-arza, Hz. Süleyman'ın asâsını kemirenin de bir dâbbetü'l-arz olduğu açısından yaklaştığımızda şu sonuca varabiliriz ki, bilhassa Âhir Zaman'da yer altı, yer üstüne âdeta hükmeder hale gelecek, gizli teşkilatlar, yer altı örgütlenmeleri ülkelerin idaresinde çok önemli roller oynayacaklardır.

İlgili âyette dâbbetü'l-arz imanla ilişkilendirildiğine göre, demek ki sözkonusu gizli teşkilatlar, iman nûruyla ve imanın sağladığı basiret ve ferasetle görülebilecek, onlarla ancak imanın imkânlarıyla mücadele edilebilecektir. Kur'ân-ı Kerim, bir de örümcek ağından bahseder ve "Allah'ı bırakıp da başka koruyucu, başka velîler, başka aslî otoriteler edinenlerin hali, örümceğin haline benzer. Örümcek, barınmak için kendine bir yuva yapar, fakat yuvaların

en zayıf örümceğin yuvasıdır. Keşke bilselerdi!" buyurur (Ankebût Sûresi/29: 41). Örümceğin yuvası, evlerin, yuvaların en zayıfıdır; fakat âyette zayıf mânâsında kullanılan "ehven" kelimesinin âyete kazandırdığı bir diğer mânâ daha vardır ki, bu yuva zayıf olmaya zayıftır, fakat sineklerin onun ağlarına takılması gibi, insanlar da, Allah'ın dışında veliler edinenlerin kurdukları bu yuvanın ağlarına pek kolay düşerler. Bu ağlar, makam-mevkî sevgisidir, tamahtır, şöhretperestliktir, kibir ve kıskançlıktır, kendini beğenmedir, şehvet, para, mal ve araba gibi eşya düşkünlüğüdür, korkudur, aileyi ve yakınları kayırmadır, kabileciliktir, ırkçılıktır vs. İşte, bir ülkede idareciler bu ağlardan birine veya birkaçına takıldığında, halk da aynı ağların zebunu olduğunda, artık bu ülkede dâbbetü'l-arzın, kurtların, gizli teşkilatların, yer altı oluşumlarının gövdeye girip onu kemirmesi ve bir gün yere sermesi denebilir ki mukadder hale gelir. Tek başına Hz. Süleyman dahi bu âkıbetten kurtulamayabilir.

Evet, örümcek yuvasının ağlarına takılmamak, dâbbetü'l-arz tarafından kemirilmemek, ancak iman ve onun kazandırdığı hayat ve basiretle mümkündür.

Otuz Beşinci Bölüm

Göktürk Neden Hizmeti Yıkamaz?

Göktürk neden Hizmetle boşuna uğraşıyor, yıkamaz, ilginç bir hatıramla anlatayım. 2011’de Toronto Polis şefleriyle 10 gün ülkemizde 7 şehir gezdik. Konya’da İbrahim Büyükkoyuncu’nun yaptığı fedakarlığı dinleyen zenci Ford ve eşi gözümün önünde ağladılar. Bir insan düşünün. Tüm servetini Konya’daki bir okulun inşaatına harcasın, son 2 yılını inşaatla bir kulubecikte yatarak geçirsın ve 1986’da öğrenci tam alınırken meyveleri göremeden ölsün. İşte Toronto Polis Şef yardımcısı zenci Ford’u bu gerçek hikaye ağlattı, hepimizin gözleri yaşardı. Bu güzel tabloya, MOSSAD ve CIA komplosu katanın Allah belasını versin, zaten verecektir. İbrahim Büyükkoyuncu gibi ülkemizde o kadar fazla, sayısız isimsiz kahraman var ki, bunları yazarken kendimden utanıyorum. Keşke saldırımasalarda anlatmak zorunda kalmasaydım.

Şanlıurfa’da Kanadalı polisler bu okulların bir sponsorunu gösterin tanışmak istiyoruz dediler. Bizi bir kundura tamircisine götürdüler. Endenozya’da bir okula bakıyormuş. Gözlerimize inanamadık. 2009’daki ilk gezide yaşanan olayda, Toronto Polis Genel Müdürü Bill Blair ve 3 yardımcısı, eşleriyle resmen şok oldu. 3 metrekare dükkanında kundra yapıp, tamir ederek bir okula bakan gönlü zengin bir adanmış kul, bizi ağlattı. Kendi geçimini zar zor sağlayan bir Anadolu kahramanı dede vardı karşımızda. Toronto Polis şefi Bill Blair’in yorumu

halen kulaklarımızda çınlıyor: “Bu hizmeti kimse yıkamaz. Bir kunduracı bir okula bakıyor, kendimizi insan sanıyoruz.” Bugün o ayakkabıcı ve ailesini, Endenozya’da üçra bir köşede kimseye muhtaç olmadan sessizce dervişce hizmet ederken bulabilirsiniz. Alnından öpüp dua ediniz.

Yetişmemde rol oynayan İstanbul’da Ali Katırcıoğlu’nun Çamlıca Kur’an Kursu’nu gezdirirken büyük zevk aldım. Ali abinin eski evi ve 8 villasının Coşkun Koleji’ne çevrildiğini gören Kanadalı polisler havlu attılar. Pes doğrusu dedirten bir manzaraydı bu. Ali Katırcıoğlu abimiz gibi devletten çalmadan alın teriyle kazandığı servetini Hizmet’e harcayanlarla kamu ihalesi haracıyla vakıfçılık, okulculuk, yurtculuk oynayan elbette bir değildir. Güney Afrika’da 34 milyon dolar harcayarak Selimiye camisinin kopyasını külliye, imam hatip ve aş evi olarak açan 84 yaşındaki Ali bey ve eşi, cami inşaatında bizzat çalışarak gerçek müslümanlığı gösterdi.

Kanadalı polisler Kimse Yok Mu Derneğinde ‘yok bu kadarı da olmaz’ dediler. Haiti’de yapılan hastane olayı, Burma’da yaşananlar Hizmeti net gösterdi. Burma’da yaşananlar daha ilginç. Sel felaketi için yardıma koşan Kimse Yok Mu bir engelle karşılaşılıyor. Müslümanlara ülkede Budist zulmü var. Arakan’da olanları biliyorsunuz. Sel felaketini hatırlayacaksınız, milyonlarca insan evsiz kalmıştı Myanmar denilen bu ülkede. Burma’da Türk okulu her nasılsa açılmış, kurban bayramlarında Budistlere,

hatta tapınaklarına gidilerek Türk müslümanların yaptığı kurban yardımı kalpleri yumuşatmış. Burma Devlet Başkanı, halkın sevgisini kazanmış bu adanmışların siyasetle ilgisi olmadığını kavramış, bu nedenle sadece Hizmet'e ait bir kuruma güvenirim diye dış yardıma evet diyor. Aslında Burma devlet başkanı hiç bir dış yardımı kabul etmiyor. Ülke zaten açık hava hapishanesi gibi, dış etkilere uzak diktatör bir yönetim var. Kimse Yok Mu'ya devlet başkanın verdiği ödül ve Budist Tapınağı rahibinin gönderdiği mektup, bu inanılmaz yardım öyküsünü ispatlıyor.

Haiti'ye İslam'ın gülen ve sevdiren yüzünü temsil eden Hizmet hareketinin Kimse Yok Mu Derneği ile nasıl girdiği bir destan gibi, orada yaşananlardan inanın nice kitaplar çıkar. Haiti'de müslüman yok veya çok az, inançları Vudu denilen şeytana tapmayı gerektiren kara büyü ile karışık Paganistik bir Karipyen dini. ABD'de Hristiyanlar, Müslümanlar ve Yahudilerin çoğu onları sevmiyor. Bu nedenle kimse yardıma koşmuyor, ağırdan alıyorlar. Depreme ilk koşan Hizmet, ihtiyacı hemen görüyor ve bir hastane yapmaya karar veriyor. Hastane bitiyor, ancak teslimde problem çıkıyor. Kimse Yok Mu hastane yapıp yetkililere teslim eden bir kurum. Haiti devlet başkanı, 'hastaneyi bizim elimize vermeyin çalıp çırparız ne olur siz çalıştırın, dürüst ve temiz insanlarsınız, burada kalın' diye ısrar ediyor. İlk defa dernek yetkilileri, gönüllü doktorları ve hemşireleri organize ederek Haitide kalıcı bir hastane hizmetine ikna ediyorlar.

Kimse Yok Mu Derneği'nin ilginç insanlık modeli ve kuralları var. Tabi felakete uğrayan kim olursa olsun hemen yardım kampanyası açılıyor. 6 yıl önce Peru'da olan depreme yardım götürürken orada Türk büyükelçiliğinin olmaması ve iki ülke arasında hiç ilişki bulunmaması ilginçti. Kimse Yok Mu her ne kadar az veya çok yardım toplarsa bunu hemen kendi eliyle, iş adamlarını da götürerek felaket bölgesine ulaştırıyor. Kimse Yok Mu, Peru'da depremzedelere 300 prefabrik ev yaptı ve teslim etti. Meğerse depreme yardım eden tek uluslararası kurumlarmış. Peru parlamentosu Kimse Yok Mu'nun yardımını çok büyük olay olarak gördü ve temsilcisini parlamentoda konuşturdu, devlet başkanı kabul etti. Peru ve Türkiye arasındaki diplomatik ilişki talebi üzerine iki ülkede büyükelçilik açılması Kimse Yok Mu teşvikiyle oldu. Dışişleri Bakanı Ahmed Davudoğlu bilir. "Türkçe olimpiyatlarına gitmeyin" derken acaba hiç utanmadı mı? Geçen yaz Alanya'ya gittiğimde Peru'da Türk okulu açılması projesinin Alanya esnafına verildiğini öğrendim. Alanya'nın fatihi Sabri İşman ve Mehmet beylere yeni hayırlar işleme fırsatı çıktı. Alanya esnafı daha önce Kenya'da 3 okul, Gürcistan, Çeçenistan ve Dağıstan'da okullar yaptı, masraflarını karşıladı. Bunların hepsi Anadolu'nun helal alın teridir.

35 okulun bulunduğu Irak'ta Kürt, Türkmen, Sünni, Şia, Arap aynı sınıfta okuyor, birbirlerini sevmeyi, farklılıklara saygıyı öğreniyorlar. Müslüman ve Hristiyanların Bosna gibi etnik sorunları olan ülkelerdeki okullarda yanyana okuması birlik, beraberlik ve barışa hizmet ediyor. Hizmet

Hareketinin 165 ülkede eğitimsizlik, ihtilaf ve yoksulluk sorunlarını çözmeye çalışması, birbirinden etkilenen bu dertleri yok ediyor. Peki Gülen Hizmet Hareketi neden ve nasıl bugün hedef haline geldi ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı esir alan çetenin gayesi nedir?

Dr. Doğan Koç'un 55'i kitap 436 çarpıtma makale üzerinde yaptığı akademik araştırma Gülen ve Hizmeti karalayanların maskesini 2010'da düşürmüştü. Akın Birdal suikastında tetiği Ergenekon adına çeken gizli Özel Harpci Semih Tufan Gülaltay, Fethullah Müslüman mı? adlı kitabında Gülen'i Bahai gösterdi. İftiranın böylesi görülmedi. Ergün Poyraz gibi ultra laik Kemalistlere çalışan bir psikopatın Gülen'in sadece Siyonistler için çalıştığı kitabı, yalanı AKP dilinde bugün.

Jandarma istihbarattan para alarak kitap yazan Ergün Poyraz'ın Gülen'i, Erdoğan ve Abdulah Gül'ü gizli Yahudi olarak gösteren kitapları unutuldu mu? Neden Erdoğan, Poyraz oluverdi? Doğu Perinçek gibi 40 yıllık profesyonel bir yalancı ve İngiliz istihbaratının dezenformasyon adamına Erdoğan'ın inanmak zorunda kalışı acıdır. Belli ki pabuç bağlı, şantaj yapıyorlar. Perinçek, yıllardır Ergenekon operasyonunu SuperNATO yaptı ve arkasında Gülen var diye gösterdi, ABD ilişkisini tabi İsrail ve MOSSAD ile hemen bu komploda kuruyordu.

Perinçek'in tüm kirli komploları AKP, Başbakan ve Gülen, cemaat savaşı ile yıkıldı ama adamlarda yüz

yok ki yalanın şekli hemen değişti. Batı dünyasında 12 yıldır Perinçek grubu Erdoğan'ı Gülen'in talabesi gösteriyor, yani BOP Lideri Erdoğan gözüksede arkasında Gülen var güya. İngiliz ajanı olduğu kesin Doğu Perinçek, Gülen'i ABD hatta SuperNATO'nun BOP projesi için çalışan CIA ajanı gösteriyor ama BOP lideri Erdoğan ise bu kavga niye çıktı?

Değişik dillerde yapılan farklı karalama kampanyasının merkezi aynı: Ultra Ortadoks Yahudi Haham Konseyi ve satılmış yerli işbirlikçileri. Yalancı karanlık şebekenin ıskaladığı hem Türkçe hem İngilizce konuşan çok sayıda akıllı insan var, diyalog sayesinde Hizmeti iyi tanıdılar.

Batı'da Gülen, İslam'ın içine sızdırılmış bir "Amerikan Humeyni"si, niyeti Osmanlı'yı yeniden kurup evrensel İslam Halifelik diye gösterilip, korku pompalanıyor. İki ana bakış yalanı var. Ülkemizde ultra laikler Kemalistler ve radikal islamcılar Gülen'i "ABD kuklası", "Siyonist", "Vatikan ajanı" diye böhlan atıyor. Yalancı şebeke asla Gülen'in fikirleri veya Hizmet Hareketini eleştiremiyor. Bunun yerine ortaya komplolar atarak karakter suikastı yapıyorlar. Batı'da Gülen şöyle gösteriliyor: "Yahudi düşmanı", "Batı karşıtı", "Hristiyanları müslümanlaştırıyor", "2. Humeyni" olur, "Halifelik sistemi" kuruyor. Ülkemizde ise, Gülen karşıtı propagandayı yürütenler, "CIA", "Siyonist", "ABD kuklası", "Papa'nın gizli Kardinali", "Batı Virüsü" diyorlar, yani Batıdaki kara propagandanın tam tersini söylüyorlar. Dikkat ederseniz Erdoğan'ın dili bugün Perinçek'in kin ve

nefret dili. Konuşma metinlerini sanki Perinçek, Soner Yalçın, Ergün Poyraz ve Yalçın Küçük beraber yazıyorlar.

1999 kaset furyasından önce yapılan bir ankette, halkın % 86'sının Hocaefendi'yi sevdiği ve sempati duyduğu belirtiliyordu. Şimdi nasıldır? Ahzap ordusu gibi tüö şerirler saldırıyor, Hizmet'in kredisi ve güvenilirliği sarsıldı mı bilemiyorum doğrusu.15 yıl geçti aynı yalanlara devam ediyorlar. Gülen Hocaefendi ve arkadaşları bildikleri yolda devam ediyor. Daha bakalım neler görecekler? Halkın % 86 çoğunluğu ve bunların evlatları devlete girince veya anneleri ve babaları Hocaefendiye sevgi ve sempati duyuyorsa bu suç mudur? Gülen'i sevmek ve cemaatin makul projelerine destek vermek eğer suç ise ülkemizin açık hava hapishanesi haline getirilmesi gerekir. Sanırım Başbakan Erdoğan, son üç aydır çıkardığı yasalarla bunu yapıyor. Ancak sürdürülemez bir mücadele bu, kaybetmeye mahkum!

Villalar, katlar, gemicikler, ülkenin tüm emlakının haracı, ihale komisyonları sizin olsun, ama bizim büyük Türkiye hayallerimizi ve insanlık hizmetimizi çalmayınız. Allah'ın ihsan ve inayeti ile yürüyen bu hizmeti ne Erdoğan ne bir başkası yıkabilir. Toronto Polis Şefi Bill Blair bu gerçeği hemen anladı, ama maalesef anlamayan çok sayıda sapı müslüman baltacı ahmak bulunuyor. Lütfen, müslümanlar tek başlarına bir iş başaramaz, illa ki Batılı desteği lqazım tarzındaki bu aşağılık kompleksinizi yıkınız! Hizmet bu 300 yıllık fobiye çoktan yıktı, körlere gösterdi,

sağırlara duyurdu, barış dolu yepyeni yeni bir dünya kuruyor.

Otuz Altıncı Bölüm

Göktürk’ün Yargısız İnfazına Savunmamdır!

Hizmet Hareket’ine dava açabilmek için canhıraş gayret gösteren Göktürk’ün “Oligarşik Fesat Çetesi”, beni de cemaatin uydurulmuş “paralel devlet çetesi”ne eklemek için hedef gösterdi. Belirlenen 425 isme 30 Mart sonrası operasyon yapmaya hazırlanan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın yanlış yaptığını duymaya tahammülü yok. Doğruları yazan gazeteci ve yazarları tehdit etme, şantaj yapma, korkutma, sindirme, işten attırma taktikleri çoktan insanlık sınırlarını aştı, ben son kurbanı oldum. Beni kabak kod adlı “MOSSAD ajanı” zaten ilan etmişlerdi, AKP’liler, şimdi delil oluşturunuyorlar.

Ülke Tv’de 17 Mart’ta Turgay Güler’in sunduğu Sıradışı programının konuğu Yeni Şafak gazetesi yazarı Yusuf Kaplan’ı da oyuna getirmişler. Kaplan

sevdiğim bir insan, entelektüel yaşamına kara bir leke olarak geçecek ve utanç duyacağı bu yargısız infazı durdurmak için üzerime düşen görevi yaptım ve uyardım. Bu infazı, “MİT ajanı” havasındaki başbakanın medya görevlisi Küçük Cem Efendi’nin organize ettiğini öğrenmem zor olmadı. 19 Mart’ta Kanada’dan Kaplan’ı telefon ile aradım ve 45 dakika boyunca iddia ettiği yalanı, “Yahudi lobisi ile içli dışlı Faruk Arslan” komplosunu çökerttim. Yazdığım tweetlerin iç yüzünü, bahsettiği olayın perde arkasını birinci elden duydu. Kaplan her ne kadar, “sizi hedef göstermedim” dediyse de programı izleyen herkes, iki yerde açık açık hakkımda dava açılması için hedef gösterildiğimi anlıyor.

Önce Kaplan’a da izah ettiğim ve tashih etmek zorunda kaldığım şu “Yahudi lobisine çalışan Faruk Arslan” öyküsünün aslını, faslını anlatayım. Pire nasıl deve oldu, paranoya hangi seviyede anlamanız açısından mükemmel bir trajedi-komedi! Olayın ravisi, yani Hocaefendi’den referansla anlatan Zaman gazetesi yazarı Ahmet Kurucan. Zaten Kaplan, Kurucan’ın ismini duydu ve daha olayın ne olduğunu anlatmadan, “O anlatmışsa doğrudur” dedi. Kaplan, işin aslını dinledikten sonra, “elbette bu cemaat Yahudileri kıyamete kadar koruyacak, Yahudi lobisinin emriyle başbakanı devirmeye çalışıyorlar” yorumunu yaptığına pişman oldu. Önce tweetlerimden bu yorumu çıkardığını inkar etti, daha sonra kabulendi ve konuşmamız başka bir mecraya kaydı. 22 yıllık gazeteci, yazar ve akademisyenim, bilgi ağım Kaplan’ı epey şaşırtmış.

En başından olayı yine de aktarayım. Fethullah Gülen Hocaefendi'nin Kalbin Zümrüt Tepeleri eserinden ve Said Nursi'nin Risale-yi Nurlarından çıkarımla Sosyal Hizmetler alanında Kanada'nın Wilfrid Laurier Üniversitesi'nde "Sufi Farkındalık Terapisi" tezi yazdım, savunma aşamasındayım. Kurucan Hoca, geçtiğimiz Aralık ayı sonunda tezi dinleyip yorum yaparken, konu Yahudilerden açıldı. Budizm'de, Hindularda, Ortadokslarda, Şialarda, hatta Kabala'da değişik Sufi yorumları var dedim. "Hocaefendi bireysel Sufi" dedi, laf lafı açtı ve Kurucan genel sohbet esnasında geçtiğimiz yıl yaşanan bir Yahudi akademisyen ziyaretini anlattı.

Önce biraz olayın perde arkası: AK Parti Hükümetinin desteklediği Pasaport adlı bir belgeselde 2. Dünya savaşı sırasında Hitler'in zulmünden kaçan Yahudi akademisyenlere kucak açan İstanbul Üniversitesi olduğu anlatılıyor. ABD ve Kanada'da büyükelçilik ve Konsolosluklarımızı öncülüğünde Hizmet Hareketi'nin de omuz vermesiyle bu belgesel Yahudi toplumunda büyük yankı yaptı ve Türklerin Yahudi düşmanı olmadığı tescillendi. Sonra ne oldu?

Kurucan'dan sonrasını dinleyelim: "Yahudi akademisyen Gülen Hocaefendi ile yediği yemekte, ecdatımızı temsilen bu yardımdan dolayı teşekkür ediyor. Hocaefendi, 'o ne ki ecdatımız Osmanlı sizi İspanya'da soykırıma uğradığınızda 500 sene önce de kurtarmıştı' diyor. Yahudi akademisyen şaşıyor, bunun için de teşekkür ediyor. Meğerse bu olaydan haberi yokmuş. Hocaefendi hiç istifini bozmadan 3.

golünü atıyor: “Eğer yarın ABD veya başka bir ülkede soykırıma uğrarsanız, bizim milletimiz asil müslümanlardır, sizi yine kurtarırlar...”

Olay bundan ibaret. Bu hikayeden, bu cemaat zaten İsrail ve MOSSAD’a çalışıyor, Faruk Arslan da Yahudi lobisi ile içli dışlı, hatta Yahudi lobisinin has adamı komplosu çıkar mı? Çıkmaz değil mi? Yusuf Kaplan, epey bir zorlama ile çıkardı. Kendisine kimseye eyvallahı olmayan dürüst bir müslüman entelektüel diye saygı duyardım, hatta pek çok makalesine sitemde yer verdim. Kaplan, çok üzüldü. Geçmişimi detaylı biçimde anlattım, “cemaatin piramadi”nde bana pek yer bulamadı herhalde, gerçeği öğrendiğinde de sanırım düştüğü oyunu anladı. “Dünyanın 165 ülkesinde okul açan ve hizmeti bulunan bir cemaatin İsrail gibi okul açılmasına izin vermeyen bir ülke ile ne alakası var?” diye sordum. “Filistin’de mesele İsrail’in devlet zulmüdür, mesele Müslüman ve Yahudi, yani din ve milliyet savaşı değildir, buradan Yahudi düşmanlığı devşirilmesi ve sahte politikalar izlenmesi Filistinlilerin dertlerini çözmüyor” dedim.

Ahmet Keleş’in ortaya attığı “cemaat piramadi komplosu”nun neden çakma olduğunu izah ettim. Cemaatin tavanı diye ileri sürülen 5., 6. ve 7. katmanlarda üst düzey yönetici gözükken yetkililerin beklentisiz insanlar olduğunu, bugün tepede iken yarın sıradan bir nefer olabileceklerini ifade ettim. Cemaatin medyada abartıldığı kadar devleti ele geçirmiş çok güçlü bir yapı olmadığını, tabanın

teyakkuza geçtiğini, bu zulme sessiz kalınamayacağını dile getirdim ve şunları söyledim:

“17 ve 25 Aralık Büyük Yolsuzluk ve Rüşvet operasyonunu sadece cemaatin polisleri ve savcıları yaptı demek saflıktanda öte devleti tanımamak demektir. Erdoğan’ın mağdur ettiği 10 bin polis, binlerce savcı ve hakimin yüzde 80’inin cemaatla alakası olduğunu sanmıyorum. Çoğu AKP karşıtı CHP’li, MHP’li, Ulusalcı veya Alevi bunların. Başbakan soruşturmayı hukuk sistemini ortadan kaldırarak örtbast edince çaresiz kalan, sürgün yemiş polis ve savcıların legal mahkeme ve hakim kararı ile yapılmış dinlemelerle intikam alması kanıksanmamalı. Ayrıca 5 yıldır Silivri’den kaçış planı yapan Ergenekoncuların ve ilişkide oldukları yabancı istihbaratların başbakanı illegal dinlemeleri mümkündür. Neden tüm suç cemaatin üzerine atılıyor? Başbakan tek düşman olarak neden, kimin emriyle cemaatı seçti? Hocaefendi gibi bir alim ve tüm dünyada ve ülkemizde nice İslami hizmetlere imzasını atmış Hizmet bunca küfür, yalan, hakaret, iftira ve böhkanı hak etti mi? Yolsuzluk ve kamu hakkı günahında boğulan AKP ikiye bölünecektir.”

Kaplan’a ‘cemaat enaniyeti’ ve ‘dünyevileşme’ konusunda Hizmet hareketine yönelik yaptığım eleştirilerimi de anlattım ve Sufice diyecek olursak, “hakikata göre Allah’ın hizmet’e AKP eliyle şefkat tokadı vurduğunu” ama “AKP’nin ve Erdoğan’ın siyasi ikbal gerekçesiyle cemaata ihanet ettiğini” vurguladım. Kaplan, başbakana toz kondurmuyor,

yoşlaşma ve cemaatın hedef haline getirilmemesi için Erdoğan ile süreç öncesi konuştuğunu belirtiyor. İslami hizmetlerin geleceği açısından kaygı duyuyor ve cemaata, “geri çekilin yoksa yanarsınız” demeyi ihmal etmiyor.

Otuz Yedinci Bölüm

Göktürk Neden Suriye Savaşı İstiyor?

Dış işleri Bakanı Ahmed Davutoğlu, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Dış işleri Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu ve *Orgeneral Yaşar Güler*, 4 kişi oturmuş Suriye ile savaş planı yapıyorlar. 30 Mart’ta seçimi yaptırmaya hiç niyetleri yok. Bu skandalı ortaya çıkartanlara “vatan haini”, “casus” diyorlar ve ulusal güvenlik zırhı arkasına saklanıyorlar. Siz vatan evlatlarını İsrail ve ABD çıkarları için Suriye’ye süreceksiniz ve bu mesele kamuyu ilgilendirmeyecek, öyle mi?

İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun özel temsilcisi Maidan, Hakan Fidan'la Suriye savaşının olası senaryosunu konuşuyor ve bu bizi hiç ilgilendirmiyor mu? İsrail'in, son 3 yıldır Türk ordusunu Suriye'ye sokmak için atmadığı takla, çevirmediği fırıldak, kullanmadığı taşeron kalmadı. Erdoğan, Nisan ayında Filistin'e Gazze'ye değil Tel Aviv'e giderek geline noktaı masaya yatıracak, verdiği sözleri niye yerine getiremiyor izah edecektir.

Savaş sanılandan çok daha büyük. Olay, çoktan AKP-Cemaat kavgasını aştı. Cemaat'in üzerinden operasyon yapanlar, hem AKP'yi hem de Cemaat'i bitiriyor. Siyasal İslam çöküyor! New York Hahamlar Konseyi ve derin İsrail'in BOP planı çöktü-çökecek. Erdoğan Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) Eşbaşkanlığı görevini yerine getiremiyor, başarısız oldu. İspanya başbakanı zaten eşbaşkanlıktan istifa etti, Erdoğan ise görevden alındı. Mısır'da Müslüman Kardeşleri Erdoğan'ın Suudi Kralın Yasin El Kadı ile yolladığı sıcak parasına dayanamayarak feda etmesi ile ilk darbeyi yiyen BOP, Esad'ı savunan Rusya ve İran'ın çok sağlam muhalefeti ve ülkemizin altını üstünü oymasıyla çöktü.

Erdoğan'ı görevden alan ABD Başkanı Barak Obama değil, bizzat Rothschild tarafından BOP liderliğinden alındı. Ona son bir şans veriliyor ve deniyor ki, Suriye'ye savaş aç, eğer Esad düşmezse, sen düşersin. Bu artık çok net! Savaşa İsrail veya onu yöneten derin el tarafından zorla itiliyoruz. Erdoğan'ın kurtuluğu Suriye meselesine bağlı, bunu kendisi de farkediyor.

Rockefeller ailesi, bu süreçte Suriye konusunda ABD'nin yanında görünmüyor.

Yahudi lobisinde ikiye ayrılmışlık dikkati çekiyor. New York Times, The Economist gibi Rothschild'a bağlı gazete ve dergiler gittikçe artan Erdoğan karşıtı yazılara yer veriyorlar. Köşeye sıkıştırılan Erdoğan ile ülkemiz resmen savaşa itiliyor. Erdoğan hep Rothschild'a yamanmaya çalıştı. Erdoğan dünya ekonomisini elinde tutan Rothschild ailesine kendini pazarlarken, Hazine'ye 50 milyar dolarlarını kazandırdı, ortak işler yaptı. Ancak Rothschild ve ona bağlı Soros medyası da bugün Erdoğan'ı köşeye sıkıştırmış vaziyette. Erdoğan'dan cemaatı infaz etmesi talep ediliyor, can derdindeki Erdoğan bu onursuzluğu yapıyor, birde utanmadan cemaatin ardında CIA ve MOSSAD var yalanını söylüyor.

İsrail, daha önce uçağımızı havada kitleyip düşürmüş suçu Suriye'nin üzerine atmıştı. Bu tür kumpas ve tehditle önümüzdeki 3 günde yeni provakasyonlar yaşanabilir, başta Genelkurmay Başkanlığı'mız olmak üzere kimse tuzağa düşmesin! Reyhanlı'da MOSSAD ile ortak çalışan Özel Harp'deki kara koyunlarımız, taşeron örgüt kullanmıştı. Şimdide Suriye'deki teröristler tarafından uçağımız düşürülüp, Suriye'ye saldırı bahanesi üretilebilir. Başbakanın başdanışmanları İbrahim Kalın ve Ömer Çelik'i ta Haziran 2010 yılında Toronto'da derin Ergenekon devletinin sağ kolu ve Demirel'in özel adamı müsteşarları Feridun Sinirlioğlu konusunda uyardım, Yeşil'in sağkolunun, "Suriye'de vatana ihanet

ediyoruz mektubu”nu geçen yıl sitemde yayınladım. Turbun büyüğü arayanlar, işte size Suriye ile savaş tiyatrosu. Bunu 2012’den beri yazıyorum ama dinleyen yoktu. Davudoğlu yalanlamıştı beni. Bugünkü ses kaydı doğruladı.

Hatırlarsınız, Cenevre 2 görüşmelerinden hemen önce eşzamanlı dört medya kuruluşu; RT-AA-CNN-Guardian Esad karşıtı ‘tertip kampanya’sı yaptı ama peki niye yaptı? Esad’ın 11 bin kişiye işkence yaptığı fotoğrafları savaşa Türk kamuoyunu ikna altyapısıydı. Dehşet fotoğraflarla ilgili rapor hazırlanmış, raporun finansörü Katar ve şeyhi elbette. Raporu hazırlayan İngiliz menşeli hukuk bürosu Carter-Ruck and Co. Suriye’yi işgale soyunan herkesin savunucusu Carter-Ruck, “Esad işkence yaptı” diyor, fotolarla bizim de inanmamızı istiyordu! Peki Carter-Ruck şirketinin müşterileri arasında kimler vardı? 1. Recep Tayyip Erdoğan 2. Yasin El Kadı 3. Katar şeyhi. Burnunuza sizinde kötü kokular geldi mi? Carter-Ruck, fotoğrafları Suriye Ulusal Hareketi’nden edinmişti. 8 günde 3 kez görüşerek tam 55 bin fotoğrafı her nasılda incelemişlerdi ve hemen doğruluğuna kanaat getirilmişti. Hepimiz buna inandırıldık ve Suriye’ye girip zalime haddini bildirmek için kinle doldurulduk. Müslümanı müslümana kırdırma taktiği izleyen insani şeytanlar bunlar!

Bugün anlıyoruz ki, asıl zalim bizim içimizdeymiş. Kendi ülkesini Suriye’ye çevirmeye çalışan bir “Acem uşağı” müsteşarın kara oyunlarını bertaraf etmeye çalışıyoruz. Hırslı adamın son çaresi savaş kaldı:

Erdoğan'ın tek kurtuluşu SURİYE SAVAŞI! Koltuğunu kurtarma adına ülkeyi savaşa sürükleyecek hamleler atabilir. Çünkü seçimi ertelemenin tek çaresi bu. Olay, kesinlikle Cemaat-AKP kavgasından koptu, Davutoğlu-Fidan'ın Suriye ile ilgili ses kaydının sızdırılması bunun ispatıdır.

Ses kaydında MİT Müsteşarı Hakan Fidan diyor ki: “8 tane füze de attırırım. Ben gerekçe üretirim. Gerekirse Süleyman Şah türbesine saldırı düzenletiriz. Gerçi bu bahane mantıklı değil ama...” Daha vahimi, son bir yıldır Suriye'deki savaşı yönetecek bir orgeneral görevlendirdiklerini, MİT'in 2000 tır silah yolladığını ve sorunun silah değil savaş iradesini ortaya koymak olduğunu açıkca savunuyor. 25 Aralık soruşturması kapatılmasaydı, Erdoğan'ın Latif Topbaş ile Konya'daki silah fabrikasından Suriyeli muhaliflere ne kadar silah satıp, ne kadar para kazandığını öğrenecektik. 200 bin insanın ölümü, 2 milyon Suriye'nin aç sefil mülteci durumuna düşmesi Erdoğan'ın suçudur.

Bu ses kaydını CIA sızdırmış olamaz, içerden biri veya ortam dinlemesidir. CIA sızdırdıysa; CIA neden Türkiye-Suriye savaşı planını bozsun, var mı mantıklı bir açıklaması olan? Fidan'ın, “Esad yanlısı ISID'ı vurursak içerde yani Türkiye'de bombalar patlar, sınırda kontrolümüz yok” itirafı ülke güvenliğinin ne halde olduğunu gösterdi. Davutoğlu'da bu direkt savaş planı konuşmalarında Suriye'nin daha güçlü olduğunu da itiraf ediyor. 4800 füzesi bulunan Suriye'ye karşılık ülkemizin kendisini korumak için

Almanlardan aldığı NATO gözetimde sadece 400 Patriot füzesi var. Üstelik bunların denetimi ve kullanma izni ülkemize verilmedi. 1. Dünya savaşı öncesinde parasını ödeyerek yaptırdığımız denizaltıları İngiltere vermemiştir, Almanlar bize silah teknolojilerini koklatmamıştır.

Tam 100 yıl önce, Enver, Talat ve Cemal Paşalar, Almanlar cenahında savaşa girerken, bu dört üst düzey yetkili ile aynı düşüncededeydi. Padişaha ve millete sormayarak, gerçekleri gizleyip, devleti bypass yapıp savaşa girdiler ve koca Devleti Aliyeyi arkada 2 milyon şehit bırakarak tasfiye ettiler. Şimdi günümüzdeki benzerlerine nasıl güveneceğiz? Başbakan 30 Mart seçimini kaybedeceğini anladı, Hakan Fidan'a Suriye ile savaşı başlatmak için zemin hazırla demiş belli ki, skandal işte budur. Meğerse bir yıldır Suriye ile savaş için hazır bekliyorlarmış. Bu adamlarda akıl fikir kalmamıştır.

Fuat Avni Rotahaber'deki ilk yazısında iyice köşeye sıkışmış olan Göktürk Fidan'ını deşifre etti. Okuyalım: Önümüzdeki günlerde benzer bir şekilde Genelkurmay'daki bir toplantı kaydını sızdırabilir. TSK tarafından güvenilirliği sorgulanan Fidan, bu sebeple kendisine karşı olan askerlerin tasfiye edilmesine zemin hazırlayabilir. Bu saatten sonra dikkat edilmesi gereken en önemli husus budur.

"Yedi bin kişi dinlendi" yaygarasıyla üzeri örtülmeye çalışılan ve 3 yıldır büyük gizlilik içerisinde

sürdürülen Selam - Tevhid soruşturmasının içeriği kamuoyuna yansıdı.

Bu aşamadan sonra Hakan Fidan ve çevresindeki şahısların 20 yıldır İran Devrim Muhafızları Ordusu - Kudüs Gücü mensubu üst düzey İranlı istihbaratçıların emrinde çalışan 'casuslar' olduğu da kamuoyunca bilinmiş oldu.

Fidan bir casus olarak yaptığı işin doğası gereği attığı her adımı, edindiği her bilgiyi, istihbari nitelik taşıyan her görüşmeyi kaydedip kendisini sevk ve idare edenlere yazılı, sözlü, sesli veya görüntülü olarak rapor etmek zorundadır.

2001 yılında, astsubayken manidar bir şekilde TSK'dan emekli olan Fidan'ın 2010 Mayıs'ında MİT Müsteşarı olacağı ana kadar gözlenen inanılmaz yükselişinde Beşir Atalay ve Davutoğlu'nun büyük katkısı var. Katkı sağlayan isimler olağan şüpheli olmakla beraber tamamen şaibelidir.

Fidan ve yakınındakilerin ihanetten ve casusluktan hüküm giymeleri mevcut siyasi ortamın değişmesiyle ilgilidir. AKP etkisini kaybettiği an İran'ın uzun yıllar süren projesi ve proje adamları akamete uğrayacak. Düne kadar İran istihbaratının en seçkin elemanı olan Fidan deşifre olmuş ve kullanım süresinin sonuna gelmiştir. İran istihbaratı miadını doldurmuş bu elemanını artık fütursuzca kullanmaya başladı.

Fidan kendisine koruma ve dokunulmazlık sağlayan mevcut siyasi ortamın değişmemesi adına yoğun gayret sarf ediyor. Türkiye'yi Suriye ile savaşa sokmak için elinden gelen gayreti göstermiş ancak hakkında çıkan bilgi ve belgelerden dolayı TSK nezdinde itibarını kaybettiğini anlaması uzun sürmedi.

Eğer Fidan Selam-Tevhid soruşturmasında deşifre olmasaydı Türkiye belki çoktan savaşa sokulmuştu.

TSK nezdinde Fidan'ın itibarının kalmadığını anlayan İran istihbaratı, B planını devreye sokarak 4 kişinin katıldığı ve adamının baş şüpheli olacağını bildiği gizli toplantının ses kaydını servis etti.

İran bu hamleyle sızdırma işini Başbakan'ın Hizmet Hareket'ine mal edeceğini iyi biliyordu. Olağan şüpheli hazırды. Bu olayla Hizmet Hareketi Hükümet'in değil devletin düşmanı halini alacak, seçim öncesi gündem değişerek AKP rahatlatılacak, yolsuzluk ve rüşvet gündemi ötelenecekti. Ayrıca dışışleri bürokrasisinde İran karşıtı çevreler tasfiye edilecek, Türkiye'yi kendi ürettikleri IŞİD gibi terör örgütlerine operasyon yapamaz konuma sokarak Esed'i güçlendirecek planların devreye sokulmaya çalışıldığı da akılcı perspektiften net görülmüş oluyor.

Fidan ve yakın adamları da deşifre oldukları için onlar da son hamleyle bitirilmiş olacak.

Fidan'ın öz güveni ise MİT'in gücünden kaynaklanmıyor. MİT o kadar güçlü olsa Suriye

politikamız bu hale gelmezdi. Oradaki güven bağı bulunduğu İran'ın Suriye'deki imkan ve kabiliyetleridir.

Zaten fiilen Suriye'yi ve IŞİD'i İran'ın yönlendirdiği herkesçe malum.

İyice köşeye sıkışmış olan Fidan, önümüzdeki günlerde benzer bir şekilde Genelkurmay'daki bir toplantı kaydını sızdırabilir. TSK tarafından güvenilirliği sorgulanan Fidan, bu sebeple kendisine karşı olan askerlerin tasfiye edilmesine zemin hazırlayabilir. Bu saatten sonra dikkat edilmesi gereken en önemli husus budur.

MİT'in başında belgeli - tescilli bir İran casusu olduğu sürece MİT tarafından yürütülecek her faaliyetin İran'ın menfaatine olacağı ülkemizde askeri-sivil kadrolaşmasını tamamlama adına İran'ın her türlü dini, siyasi ve kültürel yapıları bertaraf edeceği unutulmamalıdır.

Sonuç itibariyle İran tarafından gözden çıkarılan Fidan, gitmeden önce onun üzerinden bütün kritik projeler hızla devreye sokulacaktır.

Otuz Sekizinci Bölüm

Göktürk'ün İslam'ı kaybeder

AK Parti'nin izinden gittiği siyasal İslam ile Fethullah Gülen Hocaefendi'nin takip ettiği Anadolu Sufi İslam'ı keskin ayrışma noktasını geldi, hatta olay bunu da aştı. Bu mücadele, benim doktora tez konum. Kamada'nın Wilfrid Laurier Üniversitesi Din ve Kültür Kürsü Masa Başkanı Dr. Paul Freston ile bu konuyu müzakere ettik, İslam'ın bir ideoloji olmadığı ve AKP'nin İslam'ı yolsuzluklarla kirlletmesinin kırılma noktası olduğu konusunda görüş birliğine vardık. Türkiye uzmanı Kanadalı akademisyenler, bizi bizden daha iyi takip ediyor, oturaklı ve sağlıklı yorumluyorlar.

Din ve Kültür Bölüm fakülte profesörleri; koordinatör Dr. Christopher Ross ve kliniksel psikoloji ve ruhani tedaviler uzmanı Dr.Richard Walsh, master tezim olan kalp merkezli Sufi Farkındalık Terapi modelimin sosyal hizmetler, psikoterapi ve psikolojide çığır açabileceği konusunda beni cesaretlendirdiler. Sufizm ilgi odağı haline geldi ve Sufi terapiler İngiltere'den sonra Kanada'da nihayet biraz zorlarsak akademik eğitim müfredatı içine girecektir.

Dr. Freston'a dedim ki, Gülen'in cemaatı, İslami anlayış ve Kur'an'ı yorumlama açısından 4 konuda AKP'den ayrışıyorlar. İslam'da yönetim, şeriatın uygulanması, insan hakları, birey özgürlükleri ve düşünce azatlığı konusunda iki grup arasında ciddi

uçurumlar bulunuyor. Gülen, ‘Kur’anda yüzde 95 oranında iman, ahiret, teblig ve ahlaki öğretiler var, devlet siyaseti işin yüzde 5’i’ derken, Erdoğan ‘particiliği Kur’an’a yüzde yüz giydiriyor ve kendini İslam’ın ve dini hizmetlerin tek kurtarıcısı halife’ gösteriyor. Erdoğan, mutlak biat istiyor, Gülen ise tarikatsız bireysel Sufiliğin modern temsilcisi olarak helal ile haramı birbirine karıştıran, siyaseti yalancılık ve kamu hakkını yeme mesleği haline getirene biat etmiyor. Bu direniş ibretle izleniyor.

Dr. Freston’ın Gülen’i yakından takip ettiğini görünce biraz daha derin analiz yaptım: “Bugün Türkiye’de ve tüm dünyada yaşananlar aslında İbni Teymiye ile İbni Arabi savaşıdır” dedim. İbni Arabi ekolü ve İbni Teymiye ekolü tarih boyu hep çarpışmıştır. Halifeler güç zehirlenmesi yaşadığında Sufi müşşidlere kulaklarını tıkarlar. Daha yakından örnek vermek gerekirse, “Bediüzzaman Said Nursi-Seyyid Kutup” veya “Bediüzzaman-Mevdudî” ekollerinin savaşı da denilebilir. Sufizm uzmanı Kanadalı profesörler anladı: Sufi İbni Arabi Gülen’i, İbni Teymiye’nin İslam’ını kullanan Vehhabi doktrini Erdoğan’ı temsil ediyor. Suudi Arabistan, bugün İbni Teymiye’nin 10 ciltlik Kuran tefsirini siyasetine alet edip kralın talebine göre fetvalar çıkartıyor. İnkâr etsede Hayrettin Karaman’dan fetva alan Erdoğan’ın tam olarak yaptığı da budur.

İbni Arabi, dinin devlet elinde yozlaşmasına en sert muhalefeti yapan bir alimdi. Politik İslam’ın, dinin dünyevileşmeyi örtmek için bir kılıf olarak

kullanılmasına karşı çıktı. Devrin halifesine, “sizin Allah’ınız altın” dedi, Şam’da Emevi camisinden çıkan cemaate de “sizin Allah’ınız benim ayaklarım altındadır” dedi. Moğol işgalinden ve yıkımdan hemen önceydi, 500 eser vermiş devrin müceddidi İbni Arabi’yi bu sözleri nedeniyle Şam Kadısı Halife’nin emriyle yargıladı. Önce idam vermek istedi, ulema umeraya karşı çıktı, halk isyan edince, ceza tecrid içinde ölene kadar sürgün yaşama çevrildi. Gülen’e de aynı ceza verilmedi mi? İbni Arabi, 80’inde vefat ederken, cenazesi Şam’ın çöplüğüne atıldı. 500 sene kaldığı ıssız mekan Şam çöplüğünden onu bir rüya üzerine Yavuz Sultan Selim Şam’ı fethinde gelip kurtardı ve hak ettiği yüksek makamı verdi. Arabi’nin “Allah’ınız altımda” dediği ayağının bastığı yeri kazdırdı ve çil çil altını buldu.

Kanadalı profesörler bana, “ülkenizdeki amansız mücadeleyi kim kazanır?” diye sordu. “İbni Arabi’nin izinden giden devrin Mevlanası kazanır” dedim. Mevlana, yumuşak üslubu ve aşk yolu ile 50 yılda tüm Moğolların Sufi Anadolu kültüründe müslüman ve Türk olmasını sağladı. İbni Arabi, Mevlana, Niyazi Mısri, Mevlana Bağdadi, Said Nursi ve Gülen Hocaefendi’nin yolu aynıdır, kalp yoludur, sıratı müstakimdir, siyaset yolu değildir. Mevlana’ya bazı densizler “Moğol ajanı” demişti, oysa vahşileri uysallaştırıyordu. Devrin Moğolları, Gülen’e “CIA ajanı” diyeceklerdir. Cemaata açılması planlanan casusluk davası binlerce insanı hicrete zorlayacaktır.

İbni Teymiye Harran doğumludur, İbni Arabi Anadolu’da Sadrettin Konevi’nin üvey babası olup Mevlana’yı 12 yaşında tanıyıp, “aşkı bu okyanus diriltecek” diyen velidir. İbni Teymiye siyasal İslam’ın babası gösterilir. Aslında oda başlangıçta Sufi idi, halifeye yaklaşıncı “devlet imamı” oldu, sözde sert bir “Asrı Saadet modeli” kurarken sayısız siyasal fetvalar verdi. İbni Teymiye, Karaman gibi bir İslam alimiydi, ama halifeye sunduğu İslam modeli yozlaşma, hırsızlık ve kamu soygunlarını engelleyemedi. Moğollar, İslam ülkelerini yağma edip taş üstünde taş baş üstüne baş bırakmazken, müslümanlar dünyaya dalmış zevk içinde beş vakit namaz kılıyordu.

Rehavete dalıp dünyevileşen müslümanları Moğol belası ile cezalandıran Rabbimiz adli Mutlaktır, zulüm sebebsiz değildir. Malum Hülağu, İskendireye’yi yakıp, Bağdat’ta zavallı halifenin ihtişamlı sarayına konduğunda ilk işi halifeyi lüks havuzunda boğmak oldu. İslam’ı bir ideoloji derecesine indiren, yolsuzluklarını örtmek için İslami söylem kullanan halifeyi ve şurakasını Allah, zalim Moğol eliyle terbiye etti. Allah, zalimi bir kılıç olarak kullanır, sonra döner ondan da intikamını alır. İnşallah, bu süreç sonrası, Hizmet hareketi safralarını atar, temizlenir, cemaat enaniyeti kalmaz. İbni Arabi okuyanlar bilir; Adetullah’tandır, Nemrud’u sinek öldürür, Firavun, korktuğu sarayında beslediği Musa’yı Kızıldeniz’e kadar takip eder ve Allah’ın orada gazabıyla, zalim ordusuyla boğulur, Rabbimizin hikmetinden sual olunmaz.

Vehhabi rejimi 300 sene önce ortaya çıkaran İngiliz ajanı Hempfred, Abdülvehhab efendiyi Necef'te egosundan yakaladı, Osmanlı karşıtı Arap milliyetçisi yaptı. "İngiliz casusunun itirafları" isimli kitapda bu süreç anlatılır. Ecdatımızı Araplara arkadan vurduran İngiliz ajan Lawrence, Vehhabi rejimini Ebu Suud ailesine teslim ederken, Erdoğan şimdi bu rejim benzerine talip. Müslüman Kardeşlerin Mısır ve Suriye'de yükselişinin, Vehhabi rejimi Suudi Arabistanı da yıkacağını gören Kral, Erdoğan'ı Yasin El Kadı'nın milyar dolarlarıyla yanına çekti. Erdoğan'ın Mısır ve Suriye'de Müslüman Kardeşleri tavsiye ettiği yanlış politikalarla mezara gömmesi yetmedi, şimdi hedefinde cemaat var. İslam'ın ak, temiz, kirlenmemiş yüzünü tüm dünyada temsil eden cemaat ile boğazına kadar yolsuzluğa batmış "siyasal İslamcı"yı herkes ayırıyor.

Türkiye'den dönen arkadaşım, Ulaştırma Bakanlığı'nda yolsuzluğun nasıl yapıldığını birinci elden anlattı, ağzım açık kaldı. Devlet soyuluyor. 259 bin TL'lik bir ihale, bakanlıkca 800 bin TL'ye yandaş şirkete verilmiş. Aradaki fark, yüzde 20 başbakana ve diğerleri diye bölüşülmüş. Başbakan diyordu ya, "devletten ihale almak yolsuzluk değildir." Hakkı 2 lira olan ihaleyi yandaşa 10 liraya verir, aradaki 8 lirayı cukkaya indirmek nedir? Kanadalı yabancılar bile ne kadar rüşveti kime vereceğini biliyor ve projelerine bunu yazıyorlar artık. Utanmayacak mısınız?

Göktürk cambaza bak diyor ve Erdoğan'ı cemaata karşı kullanıyor. Erdoğan'ın miadı dolunca buruşturup atacaklardır. “Yeşil 28 Şubat”, iki seneden önce bitmeyecektir.

28 Şubat sürecinin MGK Genel Sekreterlerinden Orgeneral Tuncer Kılınç, Türkiye'nin Rusya ve İran seçeneklerine yönelmesini istemesi fırtınaları koparmıştı. “Madem Avrupa Birliği bizi üyeliğe almıyor, biz de Çin, Rusya, İran ve Suriye ile ittifak yaparız” diyen paşanın politikalarını Erdoğan rejimi bugün aynen hayata geçiriyor. Bu nedenle yaşadığımız dönemin adı “Yeşil 28 Şubat”. “Madem halk Erdoğan'da güveniyor, seçsinler, biz bildiğimizi okuruz” diyen derin devlet sahne aldı. Ülkemizin eksenini Atatürk'ün hedef gösterdiği Batı standartlarından, sürekli kaçırdığımız demokrasi karşısı Doğu despotluğuna kayd.

Bir hakim kararı ile herkesin telefonunu dinleme hakkını ulusal güvenlik gerekçesiyle üzerine alan yeni MİT yasası, “İranlaşma” hamlesidir. İran'da her mahallede SAVAMA'nın telefon dinleme merkezleri vardır, yurt dışıyla konuşan herkes mutlaka dinlenir. Geldiğimiz nokta budur. İran'daki 12 Kişilik dokunulmaz sözde “Günah İşlemez” Ayetullahlar Konseyi ile bizim 12 kişilik Milli Birlik Konseyi veya “Zevad-ı Mutade” benzerdir. İngiltere, Kanada ve Hollanda 'da dinleme için yürütme ve yargının izni şart. Bu MİT yasası ile Avrupa Birliği bizi artık kesinlikle almaz. Ülke çapındaki dinlemeler için bir hakimin izninin yeterli olacağı yeni MİT yasası ile

Suriye olduğumuz kesinleşecek, bu geriye gidiş vatanıma yakışmıyor.

Neden derin paşalarımızı konuşturan Göktürk neden zorla ülkemizi İran veya Suriye yapmaya çalışıyor ve Erdoğan'ı kullanıyorlar? Cemaat korkusu bu denli mi büyük? İslam düşmanlığı, kin ve nefret bu kadar mı kavi? Ülkemizi sürükledikleri İran ile ilgili yanlış bir imaj var. Sosyal yapısı felç bir toplum olan İran, kendi bozuk anlayışını yurdumuza paşaların izniyle ihraç ediyor. Erdoğan rejiminin yaptığı bunca densizliğe rağmen derin askerlerden hiç ses çıkmaması ve Doğu Perinçek grubunun cemaatle savaş için Erdoğan'a monte edilmesi bundandır. Türkiye'nin İranlaşmasına, Suriyeleşmesine, Malezyalaşmasına engel olabilecek tek manevi dinamik cemaat kalmıştır. Tüm global ve yerli şebeke güç birliği yaparak yıkmaktan umudunu kestiği camia ile savaşıyor. “Şii Hilali” idealini pomplayan global güçlerin önündeki tek engel cemaatın faaliyetleridir, Erdoğan'ı besleyip Anadolu evladını oyduruyorlar.

Müslüman Kardeşleri kimin emriyle bu duruma düşürdüklerini hareketin kurucusu Hasan El Benna'nın torunu Tarık Ramazan yazıyor, Erdoğan ve ekibi hiç utanmazlar ki! Zaten hiç hata yapmıyorlar, ne yolsuzluk yapan var, nede seçimde hile yapan, öyle değil mi? Suriye'de 200 bin müslümanın kanında, 2 milyon mültecinin gözyaşında, tecavüze uğrayan 25 bin kadının ahında Erdoğan rejimi nasibini alıyor. Müslüman Kardeşler'in 529 mazlumuna ağlarken, İhvanları Suudi dolarlarına satan Erdoğan rejiminin

iki yüzlülüğünü unutmayın, infaz sırası cemaata gelmiştir.

Tarık Ramazan her sene Toronto'ya gelir, akademide konuşmalar yapar. Mısır'ı satan Erdoğan rejimini tüm açıklığıyla anlatıyor, şok oluyorsunuz. Tarık Ramazan, akademide küçük masa toplantılarında görüşlerini daha açık net söylerken, makalelerinde takiyeci politika yapıyor, istikbalde gözüken islam dünyası liderliğine oynuyor. Ramazan, Gezi olayları sonrasında ortaya çıkan Erdoğan'ın güçlü cumhurbaşkanı olma hırsını Arap diktatörlere benzetiyordu ve net söyledi: Gelecekte Türkiye model olamaz, almayız.

Tarık Ramazan, her yerde Erdoğan için “diktatör bizim Arap liderlerden farkı yok, Türkiye artık model değil” diyor, sonradan yalanlasada, inkar etsede, diyor. Kendi kulaklarımla duyduğum ifadesiyle 67 defa Suriye'ye gidip Esat ile kanka olan, bunun yarısı kadar Mısır'a gidip bol bol akıl veren Ahmet Davudoğlu, nedense hep yanılmıştır. Türkiye, Mısır ve Güney Afrika'da 'social inclusion' modelinden 'social exclusion' modeline geçildi. Ötekileştirme, gettolaştırma amaçları.

Global şeytanlar, İslam'ın ayağa kalkma ihtimalindeki sadece Türkiye ve Mısır'da değil, 4 yıldır Afrika'nın umudu Güney Afrika'da operasyon yapıyorlar. Salon, miting müslümanlığı yapıp Rabia diye bağırın namazsız İslamcılar ile salon milliyetçiliği yapıp

hizmet zamanı hicrete gitmeyenleri aynı kefedede değerlendiriyorum.

Erdoğan ile Bilal arasında geçen telefon konuşmalarında Bilal bile Suudilerin Mısır politikasını eleştirdiği için ‘iç düşman’ sayılmıştır. Bizim düşman sayılmamız çantada kekliktir. Suudi Vehhabi rejimi kendisine en büyük tehdit olarak gördüğü Müslüman Kardeşler akımını durdurmak ve yok etmek için Erdoğan’ı kullanmıştır. Müslüman Kardeşler’in Suudi kralı ve Katar şeyhinin verdiği kaç milyar dolara Erdoğanca satıldığını öğrenmek isteyen Tarık Ramazan’ı dikkatli okusun.

Halife diye pazarlanan Erdoğan, daha burnunun dibindeki müslümanları korumaktan aciz kaldı. Mısır’ın liderliğine hazırlanan Tarık Ramazan, “Türkiye artık model değil diye ağzı kulaklarında geziyor ve Arap liderlerinden farkı kalmamış diktatör Erdoğan, Mısır’a karışmasın” diyor.

El Nusra’ya Erdoğan rejiminin desteğini ilk defa yazan Emre Uslu’yu kutluyorum. Suriye’de cihad yaparken kimyasal silah kullanan, 25 bin Suriyeli kadına savaş ganimeti diye veya geçici Muta nikahı ile tecavüz eden zihniyet Vehhabi ekolüdür. Bu zalimleri desteklemek zulme ortak olmaktır. Ünlü gazeteci Seymour Hersh, gerçekleri yazdı ama bizde bunu ortaya çıkartacak savcı, polis, hakim, gazeteci hain sayılıyor.

Suriyeli mülteci sayısı ülkemizde bir milyonu geçti. Zengin olanları hemen ülkemizde benzerlerini, kankalarını buldular. İran'ın derin devleti kimdir, ülkemizde mezhep savaşı başlatmak istiyen bu şer şebekesi neden Suriye kartını kullanmaktadır? MİT Müsteşarı'nın Suriyeli muhaliflere gönderdiği 2000 tır silahla işlenen zulümlere ve kana Erdoğan rejiminin eli bulaştı. AKP'nin Suriye politikasından rahatsız olmayan sağduyulu AKP'li kalmadı. Sadece Erdoğan ailesi ile Suriye'ye silah satan Latif Topbaş ve grubu savaştan çıkar sağladığı için gayet memnunar. Erdoğan'ın sadece İran değil Suudi etkisinde kaldığı da ortaya çıktı. Kahire büyükelçimizin Mısır'dan kovulmasını kahramanlık olarak satan, diplomasiden nasibini almamış Erdoğan asılacak 529 ihvana ağlıyamaz. Ağlasada inanmayınız.

Biraz temel bilgiler vereyim. Humeyni rejiminden kaçan 6 milyon İranlının çoğunluğu ABD, Avrupa ülkeleri ve Kanada'da yaşıyorlar. Ülkemizi rejim kaçağı İranlılar atlama taşı olarak kullanıyor. Göçmenlik kanunumuz olmadığı için mülteciler 3. güvenli ülkeye başvuruyorlar. Muhafif Azeri Türklerinin sözde lideri Prof. Dr. Mahmud Ali Çehregani 2004'de ABD'ye siyasi ilticada bulundu. Akıllı olanlar çıkmayı tanıdı ve peşinden gitmediler. CIA'nın desteklediği hiçbir lider 35 yıldır başarılı olamadı, çünkü Fars tilkisi bu liderleri veya çevresini satın almayı başardı.

1979'da kaçan Şah rejiminin zenginleri ABD'de keyif içindeler, karşıt devrim yapmaya hiç niyetli değiller.

Eski Komünist İranlılar ise, akademide ütöpik ve teorik kalıyorlar. İranlılar Türklerden daha fazla okuyan bir millettir. Batı ülkelerinde akademide çok sayıda İranlı görürsünüz, bunların çoğu TÜDEVci eski komünistlerdir. Dava adamlarıdır ama arkalarında kimse yoktur.

Yurt dışına çıkan İranlı kadının ilk işi başını açmaktır. Zorbalık dinden soğutmuştur. Dinini yaşayan Türklere hayran kalıyor ve hayret ediyorlar. Türkler dışında Farslı dindara henüz rastlayamadım. Baskıcı Molla rejimi, münafık bir toplum meydana getirdi, dış düşman fobisinden başka ellerinde malzeme kalmadı. Siyasal İslam, ülkemizde de bu son noktaya geldi.

İran'ın aslında bir Turan olduğunu yazmıştım. Şark tilkisi Farşlar ile eski Pers milleti arasında bugün neredeyse hiç medeni bağlantı kuramazsınız. İslam medeniyeti 7000 yıllık Pers devletini ve kültürünü yok etti diye bilinçaltılarında inanılmaz bir kin iç güdüsü bulunuyor. Farslı kadınlar süsü püsü ile uğraşıp özgürüm havasında feminist edayla kocasına bakmadığı için Fars erkekleri Türk kadınla evlenmeyi tercih ediyorlar. Türk kadınları Fars erkeklerini dönüştürmüş durumda. Bir dostum, “Fars kadınla evlenen Fars erkek, akademide kendini ilme vererek kafasında boza pişirenden kurtulmuş oluyor” demişti. Müthiş bir gözlem. Doğrudur. Fars kadınları eğlenceye, zevke düşkündür, dinle hiç alakaları yoktur, ancak çok okumuşlar ve oldukça uyanıklar... Mutacılara duyulur.

İran derin devletinin başı Muhammed Haşimi Rafsancani'nin İtalya'da Molla rejimi'ni korumak için 170 milyar dolar depo ettiğini bilmeyen İranlı yoktur. İran'ın "Yakoben Molla rejimi" bir sahtekarlıktan ibarettir, baskılar sonucu münafıklar çoğalmış, inanç yok edilmiştir, Tahran'da ahlak inanılmaz derecede bozuktur. Sokakta bar, pavyon yoktur ama sık sık ev partileri yapılmaktadır. Kaçak yapılan içki su gibi tüketilmektedir, günah mefhumu kodlarında kalmamıştır. Evlerinde Amerikan barı bulunduran pek çok evde namaz kılınmaz, oruç tutulmaz, Türkler ve mollalar dışında hacca ve umreye gidene rastlayamazsınız.

Rafsancani, Ayetullah statüsündedir, yani günah işlemesi kendisine haramdır! Şaka yapmıyorum, durumun özeti budur. Masuniyet ve ismet sıfatı addedilen Ayetullah makamına yükselmiş 12 isim İran derin devletinin sahibidir. Türk kökenli Ali Hamaney başlarında olsada Fars milliyetçiliğine hizmet eder. Çünkü devletin sahibi Farslardır, Türkler önemli makamlara yaklaştırılmaz. Kripto Yahudi ve Ermeniler daha efdal görülür.

Rafsancani, günah işlese bile beri baştan Ayetullahlar Konseyi fetvayla silmiştir hepsini! Böyle sakat bir sözde İslami anlayış siyasal İslam'ın temsilcilerinin arayışta bulamadığı bir yoldu. Erdoğan'ın model olarak kendine örnek aldığı Rafsancani uyanık bir molladır. Rejimi koruma paralarıyla kendi şahsına Batı ülkelerinde emlaklar almıştır, çoğunu kızının adına yaptı.

Rafsancani her hafta Tahran üniversitesinde Cuma hutbesi okur ama molla rejimini koruma parası maalesef uyuşturucudan kazanılmıştır ve çoğu İtalya’da Rafsancani adına yatmaktadır. Neden İtalya? İtalyan petrolcü AGİP İran’da ayrıcalıklı konuma sahiptir. Kazanılan milyar dolarlar molla rejimini koruma hesabına ustaca vergisiz algısız aktarılır. Kanada’nın tek paralı özel otobanyolu 407, Haşimi Rafsancani’ye aittir, bu nedenle kesinlikle kullanmıyorum, kamu hakkı yiyene kuruş vermem. Rafsancani’nin kızı ve kendi adına aldığı molla emlaklarının büyük çoğunluğu Kanada, Avrupa ve ABD’dedir. Mollaların ABD düşmanlığı İsrail düşmanlığı gibi çakmadır. Dış düşman söylemi, halkı birarada tutmaya yarıyor. Erdoğan onları taklit ediyor.

İran’da 400 bine yakın Yahudi ve bir bu kadar Ermeni’de duvarlı bölgede serbest yaşıyor. Kripto Yahudiler güçlü konumdadır, Tahran’da aslında mollaları yönetenlerdir. İran’da 7 milyon sünni Kürt, 4 milyon sünni Türkmen ve 3 milyon Beluci’de yaşıyor. Fars nüfusunu toptasan 20 milyon çıkmaz, çoğunluk ve üstün nüfus Türklerdedir. Ancak Türklere bırakın siyasi hakları kültürel özerklik bile çok görülmüştür. İran Türklerinin Kuzey Azerbaycan’la birleşme ideali, 20. yüzyılda üç defa kanlı biçimde bastırıldı.

İran’da üç çeşit Türk vardır. Birinci grup, “İran zaten Turandır” der hiç isyan etmez. Diğeri Humeyni’ye rağmen kültürel özerklik peşindedir, 35 yıldır alamasa da sabırlıdır. İran Turandır diyenler rejim dağıldığında

hazırdır, yoksa rahatlarını bozmayı düşünmezler. Devrimi yapan yapsın üstüne otururuz görüşündedir. İran Türklerinin 7 milyonu başkent Tahran’da yaşar, para onlardadır, rejimi devirmek işlerine gelmez. Dindar olan Türkler mollaları severler, zaten Şialığı yayan misyonerler onlar içinden çıkar. Üçüncü grup, İran’da yapamadığını yurt dışında arayıp “sürgünde Güney Azerbaycan devleti” kuranlardır. Ancak bu hareketin içine sızan İran istihbaratı SAVAMA, havagazı alma peşindedir, ajanlarını içlerine kondurmuştur. Rejim muhaliflerini fişlerler. Akıllı olan Türkler sokağa çıkıp çakma hareketlerle kendilerini şişletmezler.

Reza Zarrab ile Erdoğan rejiminin altın ticareti, en fazla İran Türkleri arasında hayal kırıklığı meydana getirdi. Tamam, iyi para kazanmışsın ama neden orada umutla bekleyen Türkleri salladın, unuttun?! Oysa 30 milyona yakın Türk nüfusu dört gözle Türkiye’nin Fars milliyetçisi Tahran yönetimini ikna edip verilmeyen haklarını almayı bekledi. AKP ve Erdoğan, İran’da paranın ekonominin Türklerin elinde olduğunu gördü, sadece para kazandı, oraya hizmet götürme pazarlığı yapmadı. İran aslında Turan’dır.

İngilizler 1925’de 10 asır sonra azınlık olan İslam düşmanı Farslara verdi hakimiyeti, halen geri alamadı Türkler. Pehlevi rejimi (1925-1979) aradına “İran milleti” diyerek, Molla rejimi de “İslam ümmeti” diyerek Türklerin kimliklerini tanımadı. İran Türkleri, kendilerine Azeri denmesinden nefret ederler, bu tabir 1920’de Bakü’yü işgal eden Rus

general Kirov'un uydurduğu bir millet ayırıştırma taktiğidir. Azerbayaclılar bunub yutmuştur ama İran Türkleri kanmamıştır, kendilerini Türkiye ile direkt akraba görürler. İran'da Tebriz, Meşhed, Kum ve İsfahan dışında, birazda Tahran'ın fakir semti, dindar insan nerdeyse yoktur, dindarların hepsi Türklerdir.

İran halkının genelinde Türkiye olma ideali vardı, ekonomi Türklerin, devlet, ordu ve istihbarat farsların elindedir, dindar bulmak zordur. İran kokuşmuş bir toplum, inançsızlık yüzde 40, namaz kılan, oruç tutan insan sayısı yüzde 10, hacca giden yüzde 2, onlarda Türklerdir. Batmasını İsrail önlüyor. Global ve yerli şeytanlar biliyor ki, İslam'ın doğru temsil edilmesini sağlayan Hizmet özellikle Orta Asya'da Vehhabi ve İran atlarının önünü kesti. İsrail ve İran yıllardır danışıklı döğüş yapar. Molla rejimi için dış düşman söylemi lazım ki Azeri, Kürt,Türkmen, Belucileri elinde tutabilsin ve kimse Farslara kızmasın.

Erdoğan rejimi için ülkeye sıcak para girişi önemlidir, Şia'dan gelmiş Vehhabiden gelmiş önemsizdir. Yiyin için zevk edin oyunu bu, uyanalım. Ayasofya'yı ibadete açmak ve Risalelerin tamamını devlet eliyle bastırmk Erdoğan'ı mehdi veya halife yapmaz, Nurcular bir gün uyanır uykudan. Türkiye, başta Mısır ve Suriye olmak üzere İslam dünyasındaki ağırlığını yitirdi. Erdoğan'ı halife sanan bizdeki namazsız İslamcılardır veya zavallı bir çıkarıcı güruhtur. Erdoğan, Türk dış politikasını Vehhabi Suudların ve Fars milliyetçisi Şiaların verdiği sıcak paralara

sattığını halkımız bugün anlamıyor, zira gaflet perdesi pek kalın örgülendi.

Büyük bir balon var ekonomide, sıcak paranın, hoşafın suyu kesildi mi güm diye patlatacaklar, şimdilik Milli Birlik Konseyi'mizdeki özel harpçi generallere “cemaatı ezsin” diye diktatör lazım oldu. İthalat ve ihracat dengesinde açığın 12 yıl öncesine göre 5 kat artması da önemsiz halka, nasıl olsa 5 kat büyüdük ya, daha hızlı tüketiyoruz. Türk halkı geçmişe göre rahat yaşadığı için yolsuzluk, kamu soygununu önemsemiyor, ülkenin 656 milyar dolarlık veresiye ile yaşaması önemsiz. Prof. Dr. Şerif Mardin, 6 yıl önce “Türkiye Malezyalaşma sendromu yaşıyor” demişti de inanmamıştım, dünün ekonomik devi Malezya bugün yolsuzluk, hortum ve rüşvet girdabında batmıştır. Halkımız sanırım evlerine ateş düşmeden krizde olduğumuzu anlayamayacaklar.

Prof. Dr. Ümit Özdağ, MiT Müsteşarı Hakan Fidan'ın Suriye ile savaş komplosu ve cemaata kumpas tiyatrosuna son noktayı tweet mesajında şöyle koymuştu: “Dış İşlerini hangi hain dinledi. Bilmiyoruz. Ama hangi hainin kendi türbesini, kendi askerini bombalatmak istediğini biliyoruz.”

Camia'yı zayıflatma adına kumpas üstüne kumpas kuranlar, iftira üstüne iftira atanlar “Siyasal İslam” devrinin bittiğini müjdeliyorlar. “Parti Devleti” ile demokrasi bağdaşmaz, örtüşmez. İktidar, devlet nimetlerini seçmen avlamak için hoyratça kullanan AKP, demokrasiyi yanlış anladığımızı Türk

toplumuna gösterdi. Halk kitlesi devletin kesesinden, tüm milletin vergisinden verilen AKP ulufeleri ve sosyal yardımları devlet değil, AKP yapıyor sandı ve Erdoğan bunları ustaca oy olarak devşirdi. Oysa sosyal hukuk devletinde muhtaç olan vatandaşlara sunulan sosyal yardımların herhangi bir partinin yararına kullanılamaması gerekir. AKP'nın cemaata kumpas kurmasının nedeni, bu haram ve yanlış yüksek sesle söylemesi ve ciddi uyarmasıdır.

Erdoğan ve şüarakası en üst düzeyde “Yezitleşme Sendromu” olan en vahim günahı da işledi. Bu aşamadan sonra Anadolu’da yaygın tabirle desek, “AKP’den bir cacık olmaz.” Tekfir tezviratın en açık örneklerinden biri sergilendi ve Fethullah Gülen Hocaefendi, İslam dinine “paralel bir din” kurmakla suçlandı. Bu resmen “şeytanlaştırma”dan sonra gelen “kafirleştirme” sürecidir ve Allah’ın davasını tüm dünyada temsil edenlere kumpası kuranların kaçacak delik aramaları ile sonuçlanır.

Devlet İslam’ı dayatan derin oligarşi, kılık değiştirerek AKP olarak arzı endam etti. Ebu Hanife İmamı Azam, çok büyük bir müçtehitti, aynı zamanda ticaret yapardı. Zorba İslam halifesi ve yöneticilere karşı son nefesine kadar hapisnede direndi, hayatını siyasal İslam’a fetva vermek istemediği için işkence altında verdi. İslam tarihi boyunca, siyasilerin İslam âlimlerini, hocaları ve cemaatleri yargılaması yeni değildir. Mevlana’nın babasından Mevlana Halid’e bir sürü tarihten örnek verebiliriz. Kıskançlık ve korku damarını şeytan çok iyi kullanıyor ve bugün

Ülkemizde parti devletine ve gelecek iktidarlara tehlikeli yetkiler verilmiş oluyor. MİT yasası ile İslam'ı ve eēitim hizmetlerini tüm dünyada besleyen, büyüten, yayan ve ülkemizi güzel tanıtan cemaata global ve yerli fitne şebekesi AKP'nin toplum üzerinde henüz bitmemiş kredisini kullanarak darbe vurmak istiyor.

Erdoēan'daki iktidar hırsı ve AKP'lilerin yedikleri tatlı devlet kaymaēı uēruna, suuşsuz yüz binlerce insana acı uğktirmek ayıptır, suuştur, gnahıtır. Vebali vardır. AKP'nin ve Erdoēan ailesinin yaptıēı tonlarca akılsızlıkların deşifre edilmesini bahane edip yolsuzluk ve rüşvetin üzerini örtmeye ualışmak, bir cemaati seuim stratejisi ueruevesinde şeytanlaştırmak ve kafirleştirmek kin ve nefret suuşudur. Kim hükümeti devirmek üzere kumpas kurmuşsa, kim yasa dışı yollarla yatak odalarına girmişse, bulunsun ve yargılanıp cezalandırılsın. Soytarılıēa artık bir son verin! İddia edildiēi üzere kim yurtdışı guşler adına devlete karşı komplo iuinde olmuşsa, Allah onun belasını versin!

Müthiş bir kumpasta Risale-i Nur üzerinde oynanıyor. Cemaat ve Yeni Asya grubu dışında tüm Risale cemaatleri kandırıldı. Risalelerin basılmasını bir tekelin denetimine veren Derin Oligarşı, sivil Nurcu geleneēin altını oyuyor ve cemaatın vesile olduēu "sadeleştirme kini"ni ustalıkla kullanıyorlar. Nurlar evrenselleşmiş eserlerdir. Basım-yayımından bugüne kadar iyi paralar kazanan Nurcu yayınevlerinin ve bazı cemaatlerin kazanuıları kendilerine helal olsun.

Ancak MİT elemanları pazarın kazancını olta, yem olarak kullanmış, altın tepside hepsini üstadın talabesiyim diye yaygara kopartan bir grup ‘abiyim iddiacısı’na sundu. İştihaları kabarmış olabilir ama unuttukları bir kaç önemli mesele var. Ahirette uyarmadı demesinler, Risaleleri siyasete alet etmek isteyenler hep aksi ile tokat yemiştir.

Evvela Mehmet Kırkıncı’dan başka üstadın yaşayan abisini kabul etmiyorum. Çoğu ilimsiz esnaf, kimisi medresede okumuş, üstadı bir kaç defa ziyaret etmiş, o kadar. Onlara üstad miras bırakmadı ki Risaleleri! Diyelim ki, Risale basımında Erdoğan ve AKP’ye oy verme karşılığında haksız hak sağladınız. Üstadın vasiyetine ihanet ettiniz. Yarın öbür gün bu devlet senin sevmediğin birilerinin eline geçerse ne yapacaksın? Risale yayını devletın veya devletın seçtiği birilerinin iznine/denetimine bağlamak tek kelimeyle körlüktür, şaşılıktır, basiretsizliktir! Davanız nedir, iman hakikatlarını yaymak mı, yoksa satıştan kazanç meselesi mi?

Risalelerin telif hakkının bazı şahıslara veya devletın örgütlediği, denetimindeki bir komisyona verilirken, Cemaatın dışlanmasıyla yayın hakkının ellerinden bandrol verilmeyerek alınması planlanıyor. Bir kere satılan yüzde 80 oranında Risaleyi cemaatın insanları alıyorlar, hani şu Risale okumuyor diye suçladıklarınız! Güya Risale basımını ve toptekun Risale cemaatlarını devletleştirmede gaye sadeleştirilmiş Risalelerin satışını engellemekmiş! Saygın Abiler, ya kendilerini böyle avutuyorlar veya

kendi boyut ve kalıplarında hizmet eden Nur talebe vicdanını böyle aldatıyorlar. Sonuçta, Risalelerin basımının devlet elinde tekelleşmesi, derin oligarşinin, MİT'in bir fitne kumpası! Üstad, eserlerini milletin malı yaptı ama abiler şimdi devlet malı yapıyor ve bir kamu malına daha tecavüz ediliyor. Siyasete vagon olmaktan rahatsız olmayan kimi Nurcular aşırı siyasileştiler ve Nurculuğu devletleştirme teşebbüsüne ortak olmakla üstadın kemiklerini sızlatıyorlar.

Unutmayın! Hiçbir iktidar yeryüzünde kalıcı değildir; yarın bir başka iktidar gelir aynı şeyi bugün yapanlara ve destek verdiği cemaatlere yapar. Zulme ortak olanlar eden bulur fetvasınca bugün Hizmet'e dayak atanların desteklediği cemaatler ve gruplar aynı dayağı bir başkasından yiyecektir. Aslında dayağı atan el devletin derin Oligarşinin elidir ve bu devlet bir ruh, bir zihniyet olarak her dönemde bedenden bedene geçmektedir. Üstadın gayesi bu derin Süfyanizm elini, belini, dilini kırmaktı, şimdi Risale cemaatleri Süfyanizm gemisine bindi, gidiyor bir kıyamete, daha ne yazsam uyanırsız, bilemiyorum.

Sözde Ermeni soykırım tasarısını, tam 100 Amerikan milletvekilini tek tek ziyaret ederek durdurmanın camia olduğunu ıskalayanı da Allah kahretsin! Sanırım cemaatın ABD'deki lobi gücünü AKP ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan kıskandılar. Yoksa Yeni Şafak, gazetesi böylesine ahmak bir kumpasa imzasını atmazdı! Kamu diplomasinin kurucuları İbrahim Kalın ve Taha Özhan tarafından kurulan SETA Vakfı'na Ermeni lobisiyle savaşması için aktarılan

milyonlarca dolar devlet hibesi yıllardır heba ediliyor. Sözde Ermeni yasa tasarısında ABD’de bulunan eski Türk federasyonu etkisiz kalırken, cemaatın vakıf ve derneklerini aynı çatı altında toplayan federasyon hepsinden daha fazla etkili oluyor. Çünkü diyalog çalışmaları sayesinde herkesi tanıyor, birebir insani ilişki kurabiliyorlar.

Türk devleti yıllardır ABD’de sözde Ermeni soykırım yasası engellensin diye Yahudi lobilerine milyonlarca dolar kaptırır, cemaatın federasyonu bunu bedava yaptı ve kim daha vatansever iki sene önce ortaya çıkmıştı. Camia, tam 15 gün sıkı çalışarak sözde Ermeni soykırım yasa tasarısını engelemeyi 30 milletvekili görüşünü değiştirerek başardı. İşte diyalogun elde ettiği lobicilik gücü budur ve tamamen Türkiye yararına kullanılmıştır. Herşeyi cemaatten beklemeye alışmış ve cemaatın başarıları üstüne konmayı, tüm günahlarını da cemaat üstüne atmayı marifet sanan AKP yönetimi ve Türk Dışışleri’nin görevi Ermeni soykırım tasarısını bertaraf etmek değil midir? Ne oldu şimdi? Madem cemaat “paralel devlet”, “hain”, “casus”, “CIA ve MOSSAD oyuncusu”, bırakın ağlamayı, medet ummayı da ciddi bir devlet gibi Ermenileri ABD, Fransa ve Kanada’da durdurun. Zira 2015 yılını sözde soykırımın 100. Yıldönümü saydıkları için çok daha sıcak geçecektir. Eğer Camia, Ermeni tasarısında herhangi bir Amerikan senatörü veya milletvekilini ülkemize karşı kışkırtmışsa Allah bizleri kahretsin; yoksa iftira atanları hak ettikleri cezaya uğratsın.

Genelkurmay'ın raporuna göre, AKP ve MİT içindeki karanlık bir şebeke, 'PKK eliyle Cemaat'e kumpas' planı kurmuştu. PKK ile mücadelenin tamamen MİT 'teki dar bir kadroya bırakılması, Emniyet ve Jandarma'nın el çektirilmesi ile kumpas sahneye kondu. MİT ekibi terörle mücadeleden çok 'PKK eliyle Cemaat'e nasıl zarar veririz'e kafa yordular. Cemaat, hükümete zarar vermek için PKK ile iş birliği yapıyor görüntüsü vermek için yalan haberler ve mizansen olaylar tertiplendi. Yerel seçim telaşı içinde birçok kişi bu kumpas planını unuttu. Oysaki kumpas yol haritası adım adım uygulanıyor. Bu zamana kadar Ergenekoncu askerler, derin oligarşi, MİT'deki hain şebeke ile CIA, BND, MOSSAD ile PKK işbirliği olmasaydı, çoktan terörün kökleri kurutulmuştu.

Havuz medyasının amiral gemisi Sabah, 5 Nisan'da adı sanı duyulmamış bir internet sitesini (Basnews) kaynak göstererek "Gülen'den PKK'ya mavi boncuk" başlıklı bir manşet haber yayınladı. Haberde "Gülen örgütünün mart ayı ortasında Kandil'e bir mektup gönderdiği ve seçimde hükümete baskı amacıyla iş birliği istediği" iddia ediliyordu. 17 Aralık'tan bu yana her gün yalan ve çarpıtma ile çıkan Sabah'ın haberine Gülen'in avukatları sert tepki gösterdi. Çünkü avukatlara göre böyle bir mektup olmadığı gibi içeriğine dair yazılanlar da tamamen iftiraydı.

Kumpasın biri bitiyor, öteki başlıyor. Cemaatı "Şia'ya paralel" sayan densizleri dikkate almak. cevap yazmak bile akıllara ziyan! Bunca fitne planını yapacak zekayı AKP'de göremiyorum. Bunca kumpas

ancak 5 yılda Özel Harp ve MİT tarafından hazırlanabilir! Erdoğan, can havliyle zevahiri kurtarma savaşı verirken, başta sessiz 300 küsur AKP milletvekili olmak üzere AKP tabanının gerçekleri bilmediği ortada. Basiretler bağlanmış, derin oligarşi AKP'yi bitirecek pimi MİT yasası ile çekerken, AKP'li dostlarımız halen 'MİT cemaata operasyon yapacak' zannı ile sevinç naraları atıyor. Zarara kendi rızası ile girene acınmaz.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Göktürk Değil Ortak Akıl Kazanır!

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ne yapacağını şaşırdı, Anayasa Mahkemesi'ne de savaş açtı. Başkan Haşim Kılıç'a, "Almanya imamı" diye manşet atılan Alman Cumhurbaşkanı Gauck'a ve Fethullah Gülen Hocaefendi'ye söyledikleriyle Erdoğan popülistlikten çıktı, resmen çıldırdı. Yeni MİT yasası devlette konsensusu bozdu. Milliyet, Sabah, Türkiye, Yeni Şafak, Star, Takvim, Akşam, Vatan ve Habertürk'deki Alo Fatih hatları, Kılıç'ı dahi infaza, lince yeltendi. Sonuçta devletin ve şahsı manevinin ortak akılı kazanacaktır, devleti rayından çıkaranlar yargı önünde er veya geç hesap verecektir. MİT darbe ekibi ve sandık, yolsuzluğu aklayamaz.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın yaptığı "Paralel yapı iddiası delillerle ispat edilmeli" çağrısına Erdoğan bir yanıt veremedi. Bütün dinlemeleri delilsiz Hizmet Hareketi'ne yıkan Erdoğan, MİT, Ergenekon ile ortak AKP'nin kaset ve dinlemelerin merkezi haline geldiğini böyle gizleyemez. AKP'de genel başkan yardımcılığı yapan eski Mersin Milletvekili Dengir Mir Mehmet Fırat, "sürek avı var ve halk kasten ikiye bölünüyor" görüşünde.

Erdoğan'ın, kendisini ya da hükümeti eleştirenlere 'sizin de galiba kasetiniz var' diyerek, sindirme, susturma veya konuşturmama çabası var. Adama sorarlar, başkalarının kasedinin olduğunu nereden biliyorsun? Erdoğan'ın, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç ile ilgili 'şantaj kaseti var' iddiası, ülkeyi oynatan kaset patronunu anlayana, basireti olana, uyanmak isteyene gösterdi. Ertuğrul Günay, Erdoğan'ı hükümeti eleştiren herkesi 'sizin de kasetiniz var' diyerek sindirmeye çalışmakla suçladı.

Yalan ve iftiralarına devam eden ve bühtanı marifet sananlar tevbe edeceklerine günahlarına gerekçe uydurmakla, delil karartmakla meşgüller. Allah'ın koyduğu sınırlar ve şariat Kur'an'da ve Hadis'te net bellidir, kamudan çalmak suçtur, bunun hiç bir gerekçesi olamaz, suçlu elbette hesap vermelidir.

Askeri vesayetin irtica, mürteci, 163. madde, Kubilay sendromu toplum mühendisliği bugün cemaat fobisi ve paralel iddiası ile yaşatılıyor. Hayatım zulmeden zalimlere başkaldırı ile geçti. 18 yaşımda Genelkurmay

ve Milli Savunma Bakanlığı'nı irtica adlı bir suç yok diye dava ettim. Sovyetlerden yeni çıkmış Azerbaycan'a 1991 sonu gittim ve 7 yıl kaldım, Sovyet tarzına karşı nasıl mücadele edilir iyi bilirim, bugünlerde Sovyetlerin çöküş döneminden beter haldeyiz. Komünist Sovyet ülkelerinde neyin hukuk içi, neyin dışı olduğuna 12 kişilik Polit Büro karar verir, medyada tek renk olurdu, aykırı haindi!

Yeni MİT yasası ile gazetelere yayın yasağı getirildi ve yayıncılar hukuki baskı altına alındı. Devlet hiç bir zamanı bu kadar alçalmamış ve ayrımcılık bu kadar belirgin olmamıştı. Küçükleşen MİT gazetecilerine Cem ü cümbür cemaat fitneci diye yazarsanız yeni MİT yasası ile hapsi boyluyacaksınız, bu şekilde kanunsuzluk yapanlara dur denemez. Geçmişte Kaşif Kozanoğlu gibi MİTciler Mafya ile işbirliği yaptı, bu kanunla resmen mafyalaşır.

İnternet ve sosyal iletişim ağlarına erişimin kısıtlandığı, eleştiri yapan gazetecilerin işten çıkarıldığı hatta yargılandığı karanlık bir dönem yaşıyoruz. Ortada tek sorun var ve cevabıda net. Kamu parasını kimin çaldığı belli. Cemaatı günah keçisi yapmakla sorumlular yırtamazlar, adalet tecelli eder bir gün. Hak ile batıl elbet ayrılacaktır.

Global ve yerli fitneciler, Hizmeti anlayamıyor. Çünkü şahıs merkezli değildir, lidere muhtaç değildir. dışarıdan bakanlar bunu anlayamaz. Hizmetin temeli Kuran ve Hadistir, sahabe kültürüdür. Hocaefendi ben ölsem bu hizmet yüz kat büyüyecek diyor ve çok

samimi bu konuda, tevazu yapmıyor. Bu hizmette şeyhlik ve müridlik yoktur, tarikat veya kült değildir, İslam'ın Sünneti Vel Cemaat ana caddesidir, yan yollar elbette puslu hava durulduğunda ana yola çıkacaktır. Devletin baskıcı siyasal İslam anlayışı tebliğ makamını yalancılıkla temsil edemez. İhlas, samimiyet ve kardeşlik bu hizmetin üç temel ilacıdır, hayatımızın sonuna kadar nefisle mücadele sürecek, kimse mükemmel değildir.

Ahkam kesen, tepede sırça sarayda oturan teorisyen değilim, halkın tam içinden geliyorum. Akademide kullandığım dil ile gazeteci dilim aynı değil elbette. Ate et ite ot vermem. 30 yıldır hizmeti tanıyorum, bu yolda kamil insan,dava adamı, insan yetiştirmede Kuran ve hadis beraber gider. Risale tefsiri Kuran yorumudur, şahısların yetişmesinde halen temeldir.

Global ve yerli şer komitesinin devirmeye çalıştığı cemaat değil ortak akıldır, milletimizin ve İslam'ın emanetidir bu ortak akıl, dolayısıyla yıkamazlar, bilakis yıkılırlar.Yüz yıl önce İslam sancağı düştüğünde şahsı manevi de yok edildi. Üstad Said Nursi temelini attı, Hocaefendi milyonlarca insanın emeğiyle tüm dünyada yükseltti. Kurulmuş bu şahsı manevi, Gavz-ı azam konumundadır; Hocaefendi milyonlarca insanın emeğini gasp edecek kendine çıkacak biri değil, hak hukuk iyi bilir.Hakkın muhatabı batılın karşısında Hocaefendi gözükebilir, ancak tek başına bunun sahibi değil ki, milyonlarca insanın katkısı bulunuyor.

Hocaaefendi sıfır merkezli bir lider ve kendini hep hiç görür. Zaten şahsı manevi Hizmet'in ortak aklıdır, şer şebekesi hedefini biliyor ve yıkmak için şimdi Siyasal İslam'ın dünyevileşmiş yozlaşmış “Yeşil” kılıfındaki AKP'yi kullanıyor. Global ve yerli hiç bir fitne şebekesinin gücü, Hizmet'e şer ve çamur atmaya yetmez, gerçek ortaya çıkar. Kalemimiz armut toplamıyor.

Hizmet 165 ülkede hizmete Anadolu insanının tertemiz himmeti ve insan gücü ile gitti. Tam bağımsız olan dünyadaki tek hareket olan Hizmet'i kısıkanıyorlar ve devletleştirip ele geçirmeye çalışıyorlar. Dün Uzanları çekinmeden yazdım ülkeyi 50 milyar soymuşlardı kaçtılar, AKP ekibi Uzanların beş veya on katı soydu net bilemiyoruz, elbette hesap soracağız.

Hikmeti hükümet mantığı ile cemaata vur olmaz. Cemaat kurbanlık koyun değil ki kesin beni desin. Cemaate bedel ödetmek değil, post ve rant davasıdır dertleri! Cemaat sadece milletin emanetini koruyor ve saldırılara karşı üslubunu koruyarak savunma yapıyor. Gücü eline alan zulmetmek istiyor. Ülkenin 157 milyarı soyuldu, bu yetimin, Allah'ın ve tabi ki kamunun, hepimizin hakkıdır.

Peki nereye gidiyoruz? Türkiye'nin nereye doğru gittiği konusunda endişeli olanların sayısı her geçen gün artıyor. Yakın geçmişte ülkemizde 2002'den beri demokratik ve ekonomik bir devrim olduğuna inanan ve AKP hükümetini yere göğe koyamayanlar şaşkın!

Kanadalı akademisyenler, Batılı karizmatik düşünürler, politikacılar, gazeteciler, özellikle Türk olmayan müslüman entelektüeller ve Türkçe bilen Türkiye uzmanları, otoriter, Gestapo tarzında yönetilen Hitlervari bir Türkiye veya yeni bir Baas rejimi istemiyorlar. İslam ülkelerine model olarak pazarlanan ülke imajımız hızla eriyor. AKP'li yoldaşlara göre: “Hiç birşeycik olmaz, hepsi liderimizi kıskanıyorlar, seçim galibiyetini çekemiyorlar!”

İstanbul'a gittiğimde uğradığım yerler vardır, nargilecilerin adresini bilmezseniz ülkenin nabzını tutamazsınız! Zira muhafazakar liberal kimlikle dolaşan “entel dantel takımı tontonlar” buralarda vakit öldürür, lümpenleştiklerinin farkında bile değildirler! “Hikmeti hükümet” söylemleri, güzellemler, sövmeler, sevmeler nargileden çıkan dumana karışır, keyifler gıcır olsun, ekonomik kriz olmasın yeter!

İstanbul'dan gelen zenginler zümresinden bir dostumla Manhattan'da gezdik, anlattı: “Fatih semtinde Atbaşı meydanı yeni gözde mekanlardan artık, yılların eskimeyen Tophane'de Çınaraltı müdavimleri makam mansıp elde edince, cepler kaynağı belirsiz bol para görünce Beyazıt nargilecilerine takılırlar. Piyer Loti ve Florya kafe müslüman sosyete mekanıdır, Ahmet Hakan bile Nişantaşı kafelerini bıraktı. Sonradan görme muhafazakar lümpenlerinin İstanbul'da yeni yuvası kubbe midir, gabbe midir bir türlü adını belleyemedim, bir kuytu nargilecisi daha bulunuyor.”

Nargileci siyasal İslamcılar acaba yanıbaşlarında ezan okunurken Fatih veya Kılıç Ali Paşa camisine namaz kılmaya giderler mi diye çok gözlemledim? Merak işte! Başörtülü hanımların erkeklerle çok rahat konuşup nargile püfürdetmelerine suizan etmemek için kendimi epey zorladım. Mudo'nun dondurmamacısında gördüğüm manzaralar pes dedirtti!

“Kahrolsun İsrail ve ABD” derken, coca colasını içen, ayağında adidas, gözünde raybon gözlük, tepki lazımsa Rabia işareti yapıp, keyfine devam eden bir nesil gördüm. Bunlar için rüşvet, haraç, komisyon, yolsuzluk, yalan, dolan, iftira, imarda usulsüzlük, devlet ihalesinden haksız kazançla İslami hizmetler yapmak helal ve caizdi. Milletin alın teri ve himmetiyle 160 ülkede koşturanlar ise birden bire “vatan haini”, “casus”, sigara bile içmeyenler “haşhaşin” olmuştu ama olsun diyorlardı, yeterki rahatları bozulmasın!

12 Eylül öncesi de puslu havada ortak referans ve değer yargılarını kaybetmiştik. Demokratik toplumun karşı karşıya olduğu ciddi bir tehdit! Ergenekon dava sürecinde de bir tarafın demokrasi için fırsat gördüğü davalar, diğer taraf için iktidarın muhalifleri susturma aracıydı. Toplumu kamplaştıran bir “Ahzab ordusu” var. Bir taraf çürüme diyor, diğeri istiklal savaşı, birinin hırsız dediğine, diğeri hayırsever diyor!

Türkiye’de demokrasi ve ekonomik devrime gözlerini çeviren Müslüman Ülkeleri hayal kırıklığına uğratması, AKP ve Erdoğan’a günah olarak yeter! Bir

süredir öyle adımlar atılıyor ki, düne kadar AK Parti'yi hararetle destekleyenden, artık sadece hayal kırıklığı ve eleştiri duyuyorsunuz. Birileri bizi biz yapan değerlerin altını oyuyor. Çevremiz kaynıyor. Suriye'deki çözülmenin faturası, 130 binden fazla cana mal oldu ve 6 milyon müslüman, hem kendi ülkesinde mağdur, hemde can havliyle kendini dışarı atarak zoraki mülteci haline getirildi. Peki, Suriyeli muhaliflerin 25 bin Suriyeli kadına savaş ganimeti fetvasıyla, anlık Muta nikahı ile tecavüz ettiğinizden haberiniz var mı? 15 yaşındaki Suriyeli kızların bin dolara yokluk çeken babalarından satın alınıp Arap zenginlerine cariye veya hizmetçi olarak satıldığını biliyor musunuz? Sanki övünecek bir şeymiş gibi Erdoğan, "1 milyon Suriyeli mülteciye kucak açtık" dedi, geri kalan beş milyon mülteci ne alemde haberi var mı?

Amerikalı ve İsraililer Erdoğan'ın kendisine aşırı özgüvenini kullanarak ülkeyi Suriye'de çamura batırdı, ideal müslüman ülke imajı çizildi. Batılıların Suriye'de ikiyüzlü davranmasına neden şaşıyoruz. Bosna'da 300 bin müslümanın katilleri onlar değil mi? Erdoğan tuzağa düşürüldü. AKP'lilere bakacak olursanız Erdoğan'ı kandıran ve kızdıran Obama olmuş. Sanki El Nusracıya CIA yardım edin demedi gibi davranınca çileden çıkmış Erdoğan! Kendisini halife sanmıştı, gaza geldi. BOP liderliği elinden alınca uyandı, bölgesel liderliği İran'a terk edip içe döndü! Meğerse Suriye'de Türkiye aldatılmış, ABD ve İsrail Türk atını Suriye'ye sürüp bir taşla kuş katliamı yapmışlar. Peki, bizim Dışişleri, MİT ve

başbakan neden hala yaptıkları onca yanlış savunuyor?

Yakın günlerde tez savunmamda bulunan Dr. İdrisa Pandit ile Suriye konusunu özel bir yemekte konuşurken, Erdoğan'ın Suriye müslümanlarını Afganistanlaştırmasına değindi. Waterloo Üniversitesi İslami Araştırmalar Merkezi Başkanı Dr. Pandit, Katar şeyhi ve Suudi Kralının paraları ile Suriye müslümanlarını iç savaşta birbirine kırdıran Erdoğan'a çok kızgındı. Suriye'de Sarin gibi kimyasallar dahil 2000 tır silah satılan muhalifler içindeki sözde El Kaidacı El Nusra örgütü ABD tarafından Erdoğan'a çakılmıştı! Peki satılan silahlardan niye rant sağlandı? Dr. Bessa Momani Türkiye uzmanı bir Kanadalı akademisyen, Global and Mail gibi en seviyeli yayın organındaki yazılarında Erdoğan'a 'artık yeter' dedi.

Son 12 yıldır AKP ve Erdoğan'ı destekleyen Batı'daki karizmatik Müslüman akademisyenler, Suriye iç savaşındaki kan nedeniyle Erdoğan' daha yüksek sesle suçluyorlar. Dr.Bessa Momani, açıkca, "10 yıl iyidiniz ama artık bırakma vakti geldi" diyor. Eski tabulardan kurtulmaya başlayan Türkiye Erdoğan'ın iktidar hırsı nedeniyle yeni tabular üretti ve ötekileştirdiklerini kimse inanmasada siyaseten "iç düşman" yerine koydu. Basın özgürlüğü açısından MİT yasası endişe verici. Twitter, youtube yasağı, HSYK, MİT yasalarında hükümet hesap verme yükümlülüğünü zayıflatma çabalarıydı. Bunlar ülkeme yakışmıyor, sırtıyor.

Nereye mi gidiyoruz? Toplumumuz çözülüyor, ülkemizi yolsuzlukla batan Malezya yapmaya çalışanlar kukla ve cambazlara ‘neme lazım’ diyoruz! Kanuni Süleyman’a Şeyhülislam Yahya Efendi, ‘devlet neme lazım dendiğinde çöker’ demişti. Yeni Türkiye, hukuk ve demokrasiyi üzerine kurulacaktır.

Batı dünyasındaki akademik seminer, konferans ve panellerde popüler soru şu: Suriye’de mücadeleyi kim kazandı? İran “biz kazandık” diyor. Müslüman Kardeşleri Mısır’da kazığa oturtan, Suriye’de yalnızlığa iten Suudiler ve Katar “biz kazandık” diyorlar. Parayı veren düdüğü çalar; Türkiye rejimi önüne yattıklarının düdüklarını çalıyor, kaybediyor. Suriyelilerin ve insanlığın kaybettiği kesin olan bu iç savaşta Türkiye ve Recep Tayyip Erdoğan’ın kaybettiği de kesin.

İsrail, haklı olarak asıl Suriye’de “biz kazandık” diyor. Beşar Esad tabi ki, “herşeye rağmen ayakta kaldım ve kazandım” havasında. Hiç kimse Suriye’de Türkiye’nin kazandığını söylemiyor. Aksine 130 bin Suriyeli müslümanın kanı Ankara’ya fatura ediliyor. Kazanan bence İsrail, İngiltere ve Neocon ABD konsorsiyumu, Rusya ve İran. Esad rejimine “Nusayristan” kurdurularak ayrılması başından beri Neocon, İsrail ve Erdoğan’ın ortak planıydı. Esadı iktidardan uzaklaştırmak asla gerçek hedef olmadı.

Rusya, askeri üssünü mükemmel korudu ve geri adım atmadı. Rus Lider Putin’in eğer, “Suriye’ye girerseniz Rusya’ya savaş açmış olursunuz” uyarısı olmasaydı,

gaza gelen Erdoğan ekibi Suriye'ye girer ve çok Mehmetçik kanını gereksiz yere döktürdü. Başkasının planı ile Suriye'de Erdoğan hükümetinin gaza getirilmesine hep karşı çıktım, çıkmaya da devam ediyorum.

Esad ile görüşmek için Şam'a tam 66 defa giden Ahmet Davutoğlu, bazen 7 saat aralıksız Esad ile konuştuğunu 2012'de Toronto'da Konsolosluk açılışında tarafıma söylemişti. Eşi ile bile bu kadar çok sohbet etmemiş Davutoğlu, nedense kanka oldukları Esad ailesiyle daha sonra papaz olduklarını itiraf ederken, sıfır düşman politikasının nasıl herkes düşman noktasına geldiğini pek kavrayamamıştı. Oysa Toronto'da 2012'de görüştüğüm Esad'ın yakınlarından bir istihbaratçı, 'Erdoğan'ın İsrail ile işbirliği yaptığını biliyoruz, kardeş müslüman kanı dökülmesi oyunu bu. Bu Yahudi oyununa evet dersanız sizi af etmeyiz' demişti de inanmamıştım. Şimdi inanıyorum. Aldatılan Ankara'nın yanı sıra halen direnmesini anlayamıyorum.

Suriye'de iç savaşta akan müslüman kanı İsrail'in işine çok yaradı. Üçe fiilen bölünen ülke zayıfladı, İsrail'in güvenliği sağlanmış oldu. Suudi Arabistan Kralının RABITA üzerinden Suriye savaşı için Erdoğan ve AKP'lilerin kurduğu vakıflara yolladığı rüşvet bağışları hesap edilemiyor.

İranlı bir general açıkladı, herkesin dili tutuldu: "Sadece Katar şeyhinin Suriye savaşı için Türkiye'ye ödediği meblag 40 milyar dolar. Bir defa da 5 milyar

dolar gelen ödemeler bulunuyor.” Bu iddianın yüzde 10’u bile doğru olsa büyük bir skandal koparması gerekirdi. Ama ne gam! Kimse tınmıyor, Suriyelinin gözyaşını herkes ney gibi dinliyor.

Suriye’deki dökülen müslüman kanı halbuki pek büyük. 6 milyon mülteci zor durumda. 25 bin tecavüze uğramış müslüman kadın var. Erdoğan’ı artık yurt dışında akademide savunamıyoruz. Batıdaki karizmatik müslüman akademisyenler, Erdoğan ile İsrail’in ve MOSSAD’ın Suriye’deki rolünü, Ankara ile derin işbirliğini fark etti, her yerde konuşuyorlar. Müslüman Kardeşlerin doğal lideri sayılan Tarık Ramazan İsrail ile beraber Suriye ve Mısır’ı mahveden Erdoğan ile her yerde dalga geçiyor. Elbette Ramazan. Mısır’ın liderliğine, daha sonra Müslüman dünyası önderliğine hazırlanıyor.

Kısacası Erdoğan “dış mihrak” diye isim vermeden “İsrail uşağı” olmakla Gülen grubunu haksız yere suçlarken, İsrail ile çok sıkı ilişkiler kurdu ve bunu ustalıkla kamuoyundan gizledi. İftira ve bühitan attığı her şeyi kendisi bizzat yapıyor. Yeni MİT yasası çıkartarak, Hizmet hareketine “casusluk ve vatan hainliği” davaşı açtırmak isteyen ve hukuk sistemini bypass peşindeki Erdoğan hükümeti, kimin talimatı ile neden İslami Hizmetleri tüm dünyada en güzel temsil edenlere savaş açmış olabilir? Global bir fitne planı oynanıyor. bunu fark etmemek basiretsizliktir... Hariçteki aydın müslümanlar anladı, darısı bizimkilerin başına!

Sakın bu fitnede talepkar güç İsrail ve New York'taki 14 kişilik Hahamlar Konseyi olmasın! Filistin'de İsrail'in haksız yere yerleşim alanlarını genişletmesine Obama bile itiraz etti, Kanada ayıpladı, Ankara'dan halen ses yok. İsrail'in en büyük korkusu Pakistan'dan sonra İran ve Türkiye gibi müslüman bir ülkenin nükleer güce sahip olmasıydı. Kontrole aldılar. İsrail'in asla İran'a saldırmayacağı ortada. 5 yıldır dış gösteriyor, sonuç yok. Sakın hedefleri 2 nükleer santral yapacak ülkemizin nükleer güç elde etmesini engelleme çabası olmasın!

Belki küçük bir haberd, gözlerden kaçmış olabilir. Hollanda'da atılan imzalarla İsrail, Türkiye'ye uyguladığı turizm ambargosunu kaldırdı. Hemen iki taraftanda yapılan açıklamalarda yakında ilişkilerde normalleşme olacak denildi. Fatih Altaylı'nın Teke Tek programında Erdoğan'ın danışmanı Yalçın Akdoğan "İsrail'i hiç bir yerde veto etmediniz ama" sorusuna "uzun hikâye şimdi" diyerek cevap vermedi. Aslında kısa hikaye, ilişkiler hiç bir zaman bozulmadı, sadece AKP tabanı kandırıldı. Müslüman ülkelerde sahte bir kahraman Erdoğan imajı oluşturuldu.

Popülist Erdoğan, Gazze konuşmalarıyla Arap dünyasının saygısını kazandı, İsrailli politikacıları ekran önünde haşlaması, ezik müslüman gururunu okşadı. Ancak ne Gazze'de zulüm sustu, nede Suriye ve Irak iç savaşlarında kan durduruldu. Üstelik yanlış akıl vermelerle Mısır'da İhvanlar kaybedildi. Erdoğan, devrilmeden 40 gün önce hem Mursi ile hem Sisi ile görüştü. MİT Müsteşarı ve Dışışleri

bakanını darbeden hemen önce gönderdi ama hep yanlış danışmanlık yaptılar. Neden acaba?

Bunun ispatı çok kolay. Davos'daki 'Vanmünüt tiyatrosu'ndan sadece 3 hafta sonra İsrail'in OECD'ye katılımına Türkiye "EVET" dedi! Nasıl ambargo uyguluyorlarsa artık, İsrail'in yıllardır hayali olan üyelik gerçek oldu. Zaten Erdoğan programda tepkisini İsrail cumhurbaşkanı Şimon Perez'e değil moderatore yaptığını aynı gün açıklayarak bir nevi İsrail'den özür dilemişti. Kamu diplomasi sahtekarları, bu olayı tüm dünyada iyi pazarladı. Şimdi tükürdüklerini yutuyorlar, herkes Ankara'yı yalancılıkla suçluyor.

Çakma Mavi Marmara krizinden sonra kriz yaşanan İsrail ile ticaret, dost ülkelerin parmaklarını ısırtacak şekilde arttı. Öldürülen 9 masum Türk vatandaşı için tazminat görüşmeleri tam bir soytarılıktı, esasen iyi bir bahaneydi. Sözde tazminat görüşmeleri adı altında meşrulaştırılan AKP ve Telaviv dostluğu, görüşmelerde Suriye'nin konuşulması için gerekçe oldu. Zaten İsraili yetkililer hakkında açılan davalar nedense ret edildi, adam başı 100 bin dolar gibi komik bir tazminat benimsendi, oda halen ödenmedi.

2013 Kasım ayında, Davutoğlu Gazze'de ağlarken, Kahire'de CIA, MOSSAD, MİT, Mursi'li Mısır, Katar neler görüştü neler! Kahire'de ki görüşmeye dair derin MOSSAD sitesi kabul edilen DEBKA "Bu gurup gözünü Suriye'ye dikti" diye yazdı o tarihlerde! Yani AKP-İsrail Suriye'de hep omuz omuzaydı!

2010'dan itibaren Lübnan'da Beka Vadisi'nde ilk önce Irak ve Türkiye'de yaşayan Suriyeli muhalifler, MOSSAD, Özel Harp ve CIA ortak ekibi tarafından eğitildi.

Sadece Suriye konusunda değil Kürdistan planı konusunda da harfiyen İslam düşmanı Neoconların ve Stratfor denilen Amerikan derin devletinin verdiği takvim ve program izleniyor. “Büyük Kürdistan”ı İsrail, Almanya ve ABD, KCK ile MİT'e kurduruyor. Suriye ve Kuzey Irak ayağı tamamlandı. Türkiye ayağı hazır, sıra İran'daki 7 milyon Kürdü ayaklandırmaya geldi. MİT, PKK yanlısı Kürt gruplara Suriye'de devlet kurdurdu, PKK yanlısı olmayan Kürt liderler Bedo gibileri teker teker MİT'e bağlı Özel harp elemanlarınca öldürüldü veya başka yöntemlerle etkisiz hale getirildi. “Barış projesi” adı altında 2012'de bitirilen PKK tekrar diriltildi. 1978'den beri ülkemizde paralel devlet kurmayı başarmış PKK adım adım bağımsız Kürt devletini organize etmeye yetkili kılındı. Diğer Kürtlerin boyun eğmesi için silahların gölgesi kaldırılmadı. Liberal Kürtlerin sesi boğuldu, ülkemiz Filistinleştirildi!

Özeti, İsrail ile asla bir kriz yok. AKP, Yahudi dostları ne derlerse onu yapıyorlar. En son örnek, Filistin'in El-Minar dergisi, Türkiye'den askeri bir heyetin İsrailli subaylarla Suriye sınırını ziyaret ettiğini yazdı. Dergiye göre Esat rejimini devirmek için Ankara ve Tel Aviv başından beri beraber hareket ediyor. İç savaş kasıtlı çıkarıldı, silah sürsat ticareti yapıldı. 2000 tır silah MİT gözetiminde Suriyeli

muhallifler adı altında El Nusra dahil herkese silah sattı. Hata sarin gibi kimyasal silahlar satıldı, IŞİD ve El Nusra'ya teslim edildi. Kısacası Gazze'yi siyasi şov olarak kullanan Erdoğan Filistinliler nazarında derin bir hayal kırıklığı meydana getirdi.

Kırkıncı Bölüm

Göktürk'ün Defteri de Dürülür!

Mart 2014'de ABD'den akademisyen Dr. Doğan Koç ziyaretime geldi, Faruk Arslan kaç kişi diye merak etmiş, 5 kişi sanmış, gördü ki 1 kişiyim. “Niye çok yazıyorsun” diye sordu. Arkadaşıma dedim ki, “Gülen'i bitirme kararı aldık, defterini düreceğiz” diyen başbakan müşavirine “Allah'ın inayetinde olanın değil, sizin defteriniz dürülür” demiş ve eklemiştim: “Sözüme ve davama sadığım, son nefesime kadar doğru olanı kalben göstermekle mükellef bir dervişim.”

Akbabalar, leş görmüş çakallar heveslenmesin. Milletin tertemiz alınteri, gözyaşı, ihlaslı emeğiyle kurulmuş kurumlar emanet, halkımız emanetini canı bahasına koruyacaktır. Erdoğan, bir teşekkür beklediği Ergenekon sanıklarının planlarına benzer planlara sarılmış ama ülke eski ülke değil ki, kimse susmayacaktır.

28 Şubat'ta 'yeşil sermaye' diye dindar kesime yapılan zulmün çok daha beteri AKPce yıllarca kendisini desteklemiş muhafazakârlara reva görülür hale geldi. Erdoğan'ın derin devletin bir piyonu olduğunu anlamak için fazla zekaya ihtiyaç yok. Körlerle sağırın kalbi mühürlenmişse zulümdendir; işleri Allah'a kalmış, karışmam. Erdoğan en başından beri 'iyilikler bizden, kötülükler cemaatten' kolaycılığına kaçtı. Hesap vermeyi, adil olmayı ve özür dilemeyi düşünmedi! Allah'a ve ahirete inanmayan müslümanlar türedi. 'Cemaatten intikam' adı altında İslami Hizmetleri engellendikçe sevenler insani şeytan mı? Hayrettin Karaman'ı İbni Teymiye'ye benzetiyorum. 'Kur'an'da öze dönüş' adlı çakma Selefilik öncüsü İbni Teymiye, İslam ülkesinde rüşvet ve yolsuzluk düzeni kuran İslam halifesine fetvalar verdi! Karaman işte tamda bunu yapıyor. Moğollar, Hülağu, Abbasi halfesini havuzunda boğduğunda İslam halifesinin fetva hocası bugün Vehhabi Suudilerin ve Erdoğan'ın kendisine model aldığı İbni Teymiye idi! Hülağu ise, Şii Nasreddin Tusi'yi kendine danışman yapmıştı.

Kimse Moğolların devrin en mamur ve zengin ülkeleri, güçlü orduları bulunan Harzemşahlar ve Abbasileri bir hamlede yıkıp, en zengin müslmanlarının servetine konup, karılarını cariye yapmasını beklemiyordu. Nedense artık buna şaşırmıyorum. Bu devrinde o devrinde müslümanları dünyevi rehabet içindeydi, ölümden korkan korkaklardı. İbni Arabi'nin dediği gibi paraya,

makama, mal ve mülke, kadına tapıyorlardı, ama beş vakitte namaz kılıyorlardı.

Maalesef basireti kapalı muhafazakârlar meselenin sadece Cemaat-AKP kavgası olduğunu zannediyor. Sıra kendilerine geldiğinde onlar için artık çok geç olacak ama son tevbe fayda etmeyecek. Çetin Doğan'dan Doğu Perinçek'e kadar derin devletin bütün unsurlarıyla bir olan Erdoğan, laik Kemalistlerin yapamadığı zulmü bugün yapıyor. Hangi zamanda kime ihtiyacı varsa onunla iyi ilişkiler kuran, ihtiyacı kalmadığı zaman onunla ölümcül bir savaşa girişen Erdoğan, herkesi satacak bir tıynetle olduğunu ispatladı. Kimse kimseyi kandıramaz. 17–25 Aralık bir global darbenin değil, Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en iğrenç yolsuzluk ilişkilerinin ortaya dökülüşünün rezillik tarihi. Erdoğan, şimdi de cemaat vakıfların kurduğu üniversitelerin yönetimini vakıfların elinden alarak, rüşvet ve yolsuzluk operasyonunun intikamı peşinde! Üniversite eğitiminin iyileştirilmesi, üniversitelerin bilim üreten özerk kurumlara dönüştürülmesi hükümetin ve Erdoğan'ın umurunda değil. Çıkartılan Torba yasada YÖK'le ilgili olarak eklenen üç yeni maddeyle Erdoğan tüm vakıf üniversitelerinin yönetimlerini partili yandaşlarla doldurulması planlanıyor.

12 Eylül darbesini yapan o muktedir ve müstebitler dahi 34 sene sonra adaletin karşısına çıkarıldı. Kanunsuz iş yapan yakasını kurtaramaz. TEM, Emniyet İstihbarat, MİT gibi birimlerin el ele vererek hak hukuk tanımaksızın delil üretilerek kanunsuz

işlem yapması gizli kalamaz. Keşke insanlar, suçlu bulma yerine suç uydurarak kendi kendine sabıka dosyası oluşturmaysaydı, haksızlığa alet olan memurları not ediyorum. Delilsiz ve mesnetsiz suçlu ilan edilen kişiler, kendilerine yapılan haksızlığı asla unutmayacak ve sonuna kadar hukuk mücadelesi verecektir. Bu kırılma sonrası AKP'nin tabelası ANAP gibi tarihe gömülecektir. Anadolu'dan milletin evladı olarak gelip daha sonra Ankara'da güç merkezine tapan nice politikacılar gördüm, sonları hep hüsrân oldu. Erkan Mumcu buna en bariz örnektir.

Tuhaf olan şu: Ergenekoncu ve Balyoz darbecileri, 12 Eylül 2010 referandumunda AYM'ye şahsi başvuru yapma hakkının elde edilmesini cemaate borçlular. 12 Eylül 2010 referandumu başarısı AKP'nin değildir, cemaatindir: Demokrasi gelsin, hukuk devleti olalım, askerî, adli ve bürokratik vesayet kırılsın hediyesi. “Hizmet hareketini bitirme planı” hazırlayıp suç işleyen siyasi ve bürokratik Süfyanizm Oligarşisi, Balyoz AYM'de aklandı, bizi de nasıl olursa aklarlar sanıyor “Sayemizde çıktılar” tespiti doğru fakat eksiktir; sâyenizde çıktılar ve sâyenizde kesinleşmiş mahkeme kararının bile hiçbir anlamı kalmadı, hukuk öldürüldü. Ayakta kalmak için darbecileriyle pazarlık yapıp hukuka ters takla attıran Erdoğan ve kamu soyguncuları def çalıp oynayabilir, ama nereye kadar? Darbeciler, AYM'nin ürettiği kararla değil, Erdoğan'ın yargı üzerinde kurduğu misli benzeri görülmemiş politik baskı sebebiyle çıktılar. Darbe ruhunun ayyûka çıktığı tarih 27 Nisan 2007 tarihidir. AKPli kardeşlerimizi doğrayıp kızartıp yemek

isteyenlere dur diyen kahramanlar bugün suçlu yapılmak isteniyor. İnsanlıkları ölmüş olmalı!

Şu gerçek hiç değişmeyecek: Orduya kimse kumpas kurmadı; bilakis ordu içinde yuvalanmış darbe heveslileri, milletin hukukuna kumpas kurmuşlardı. Eğer vatansever insanlar olmasaydı, AKP hükümeti henüz 2003'de Balyozcular tarafından devrilirdi! Vefasızlık ve siyasi ahlaksızlık diz boyu yani.

Erdoğan'ın etrafında dar ve oligarşik bir çete var. Göktürk'ün Süfyanizm Oligarşisi son 2 yılını yaşıyor, bu karanlık tünelin sonu aydınlık. Ya Sabır. Allah'ın dediği olur, defteriniz dürülür...